84

★★★ ปฏิทินแม่โขงใบสุดท้าย สเปโตที่คุณต้องคั่ว!! ★★★

นิตยสารวัดอัตราเสียง
ปีที่ 3 ฉบับที่ 84 1[illegible] มกราคม 2528
จัดทำโดยทีมงาน

ทีเด็ด

มันส์ทุกรูปแบบ แซ่บถึงกึ๋น!!

สำนักข่าว หัวเหลือง

รักของ "อาภัสรา"

รักเอยเพิ่งเคยซึ้งตรึงดวงจิต
ไม่อยากคิด ก็ต้องคิดนิจจา เอ๋ย
ฯลฯ

ผู้สื่อข่าวหัวเหลือง สาขา ไฮแอท เซ็นทรัลพลาซ่า อ้าปากแถลงโจ๊ะทิงนองนอย เปิดเกมว่า... (อ่านต่อหน้า 62)

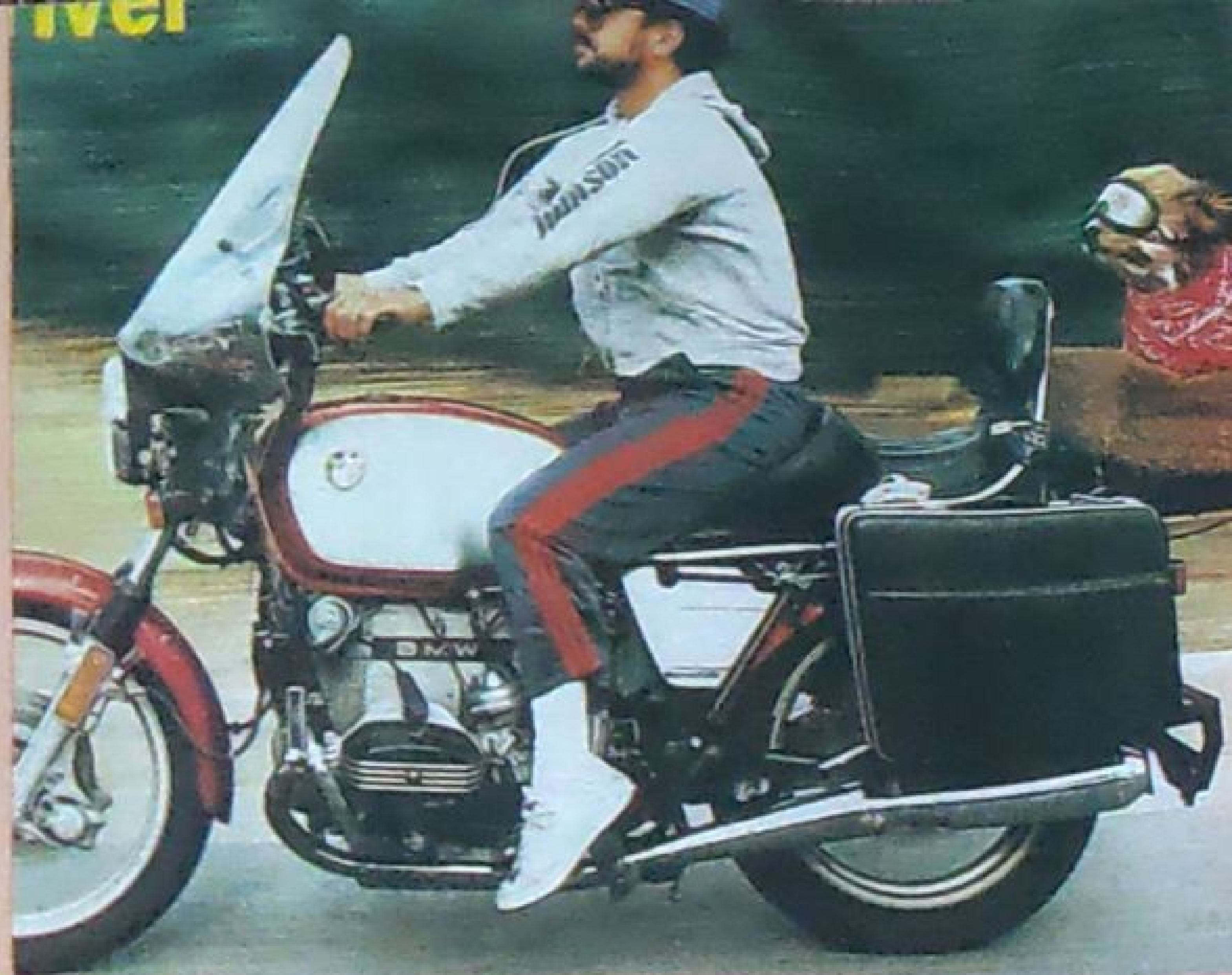
อมรรัตน์ สังขรัตน์

ดูกันให้ชัดๆ.... ปฏิทินแม่โขง'28

12

เด็ดดวง

คนรักหมา

ยีน อัลบ้า อยู่ที่เมืองวิตทีเออร์ แคลิฟอร์เนีย รักมอเตอร์ไซค์กับหมาเป็นที่หนึ่ง

รถของเขามีที่นั่งพิเศษสำหรับเจ้ามัดเลย์ หมาคู่ใจ

อากาศหนาว เจ้ามัดเล่ห์มีเสื้อและแว่นกันลมพร้อม ดู ๆ ก็น่ารักดี

อยากเป็นดารา

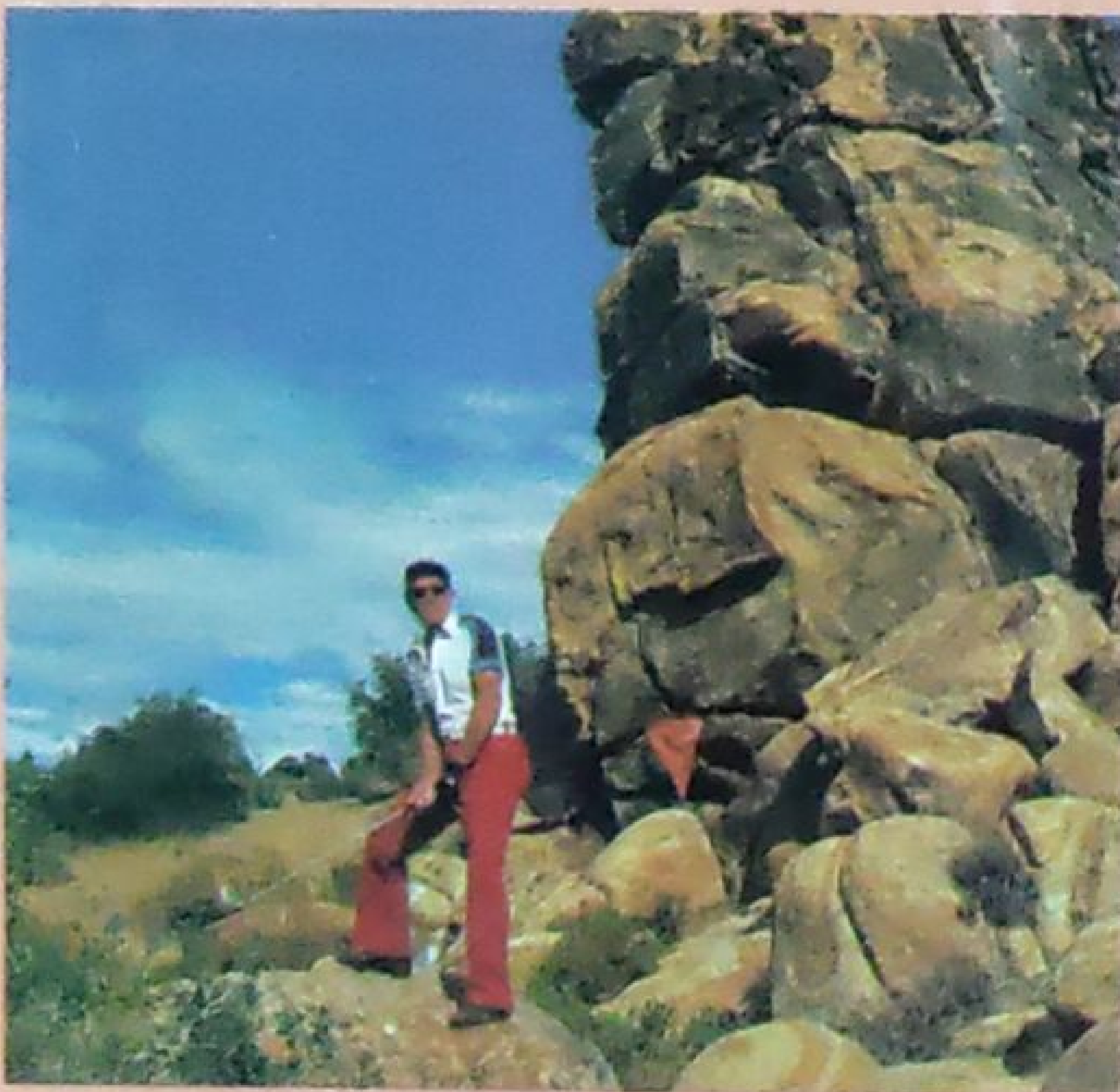
รักจะเป็นดารา ต้องกล้า อย่างซินดี้ ไมโล สาวผมทองชาวอังกฤษคนนี้

เธอเป็นนางแบบ หาญแก้ผ้า เพราะอยากเป็นดาราหนัง

ต้นคริสต์มาสทอง

ต้น คริสต์มาสต้นนี้สูงเพียง 8 นิ้วเศษ แต่มีมูลค่าถึง 200,000 เหรียญ อยากรู้เป็นเงินไทยเท่าไหร่เอา 27 คูณ ที่แพงเพราะทำด้วยทองคำ ประดับด้วยไข่มุก 516 ลูก เพชร 141 เม็ด ดาวบนยอดเป็นเพชรใหญ่หนัก 5 การัตเศษ ตั้งแสดงที่เมืองโคลัมบัส รัฐโอไฮโอ

ไม่บ้าก็เมา

ร็อคกี้ซิตี้ อยู่ในยัคก้า ห่างจากซานเบอร์นาดิโน่ ไปทางตะวันออกราว 30 ไมล์ มีการแข่งขันกอล์ฟพิศดารชื่อไพโอเนียร์พาสส์-กอล์ฟทัวนาเม้นท์แต่ไม่เคยมีนักกอล์ฟดัง ๆ ไปแข่งเพราะสนามมันมีแต่บังเกอร์ หาหลุมไม่เจอ

วางตลาดทุกวันพุธ

ทีเด็ด

ปีที่ 3 ฉบับที่ 84

9 มกราคม 2528

เปิดอกคุย

เริ่มศักราชใหม่หัวใจเบิกบานได้ไม่กี่วันก็ต้องเริ่มหดหู่ขึ้นมาอีก ในเมื่อเพื่อนร่วมชะตากรรมคือชาวนา ต้องมาลำบากลำบนเกี่ยวกับผลผลิตขายไม่ได้ราคา พวกเขาเหล่านั้นซึ่งเป็นผู้ทำรายได้ให้กับประเทศชาติอย่างมหาศาลกลับต้องมาลำบากลำบน ภาษีก็เสียเต็มเม็ด เต็มหน่วย หลังสู้ฟ้า หน้าสู้ดิน มาตลอดปี แต่สิ่งที่เขาได้รับไม่ได้มีความคุ้มค่ากับกาลเวลาที่เสียไปเลย

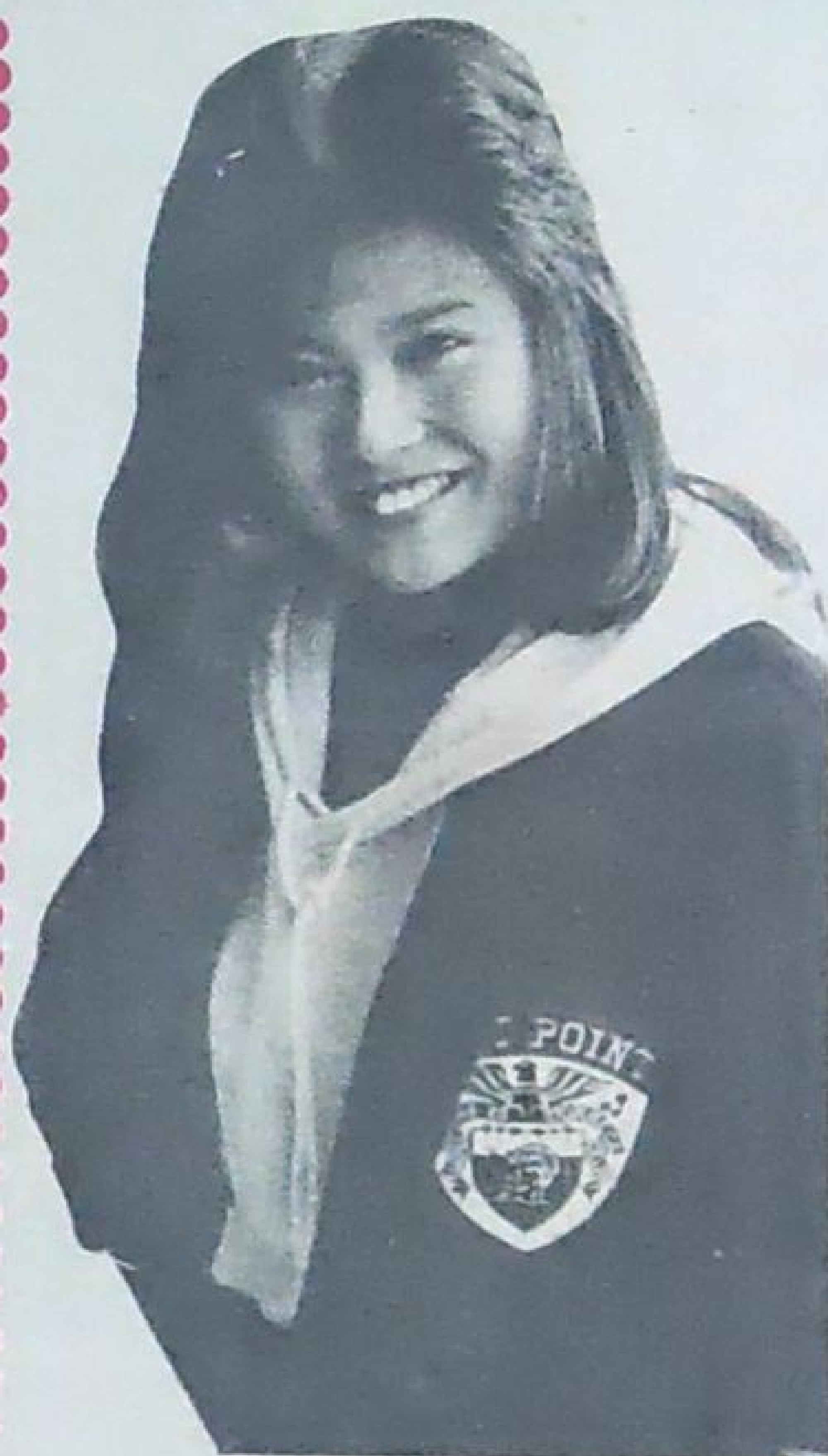
ความโลภ ความโกรธ ความหลง ความมีทิฐิซึ่งกันและกันพยายามให้มันลดน้อยถอยลง อย่าทำเป็นมือถือสากปากถือศีล แล้วสังคมไทยที่มีแต่ความยิ้มแย้มจะน่าอยู่ขึ้นอีกแยะ เชื่อเถอะครับ

ทีเด็ด มีความจริงใจเสมอมาในด้านการบริการ ฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านสั่งจองมาแล้วยังไม่ได้รับ ไม่ว่าจะเป็น ภาพสุดสยิว หนังสือ 50 นางแบบ หนังสือ 100 ดารา ขอบอ่างข้างเตียง หรือจะเป็นภาพแถมในชุดพิเศษนั้น รับรองว่าท่านต้องได้แน่นอน เพราะเรากำลังเร่งรีบทำอยู่อย่างสุดความสามารถ

ส่วนหนังสือ CAMPUS GIRL นั้นกรุณาอย่าสั่งเข้ามาเลยครับเพราะหมดแล้ว ส่วนผู้ที่ส่งมาแล้วนั้นทางทีเด็ดจะส่งหนังสืออย่างอื่นทดแทนให้กรุณาอดใจรอคอยด้วยครับ

บ.ก.

รหัสประจำฉบับ
9•3•6•5

ที่ปรึกษากิติมศักดิ์ ก่อเกียรติ สุวรรณบุณย์ จุลศักดิ์ อมรเวช สมเจต พลอาษา สรนันท์ ร.เอกวัฒน์ สมบัติ ศิริชัย ธีรวัฒน์ กิตติชัยณรงค์ **บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา** อารยัน ป้อมทอง **หัวหน้ากองบรรณาธิการ** หนึ่ง ฤทัย **กองบรรณาธิการ** ตากล้องเงินล้าน วัฒนา วงศ์โฆษิต สมชาย บุญประชา สันดะชัย แพทย์พงษ์ อุเทน เจนสระคู ลางเนื้อลางยา กิตติชัย ธำรงวงศ์วิทย์ บวร จรดล **ฝ่ายศิลป์ ROM ART'83 ฝ่ายภาพ** ผดุงศักดิ์ เกตุแก้วสุวรรณ **สำนักงานและพิมพ์ที่** เพ็ญศรี การพิมพ์ 1/1 ถนนราชบพิธ กทม. 10200 **กรุงเทพฯ จัดจำหน่ายโดย** ห.จ.ก. เอสแอนด์ เค จัดจำหน่าย 338/20 ถ.พระราม 4 ข้างโรงแรมบางบอกเซ็นเตอร์ อ.บางรัก โทร. 2339970 **ต่างจังหวัด จัดจำหน่ายโดย** เพ็ญบุญ โทร. 2701706,2784992

ข่าวทีเด็ด

วีระบุรุษ?

ภาพนี้สะท้อนให้เห็นความรู้สึกของหญิงผู้หนึ่งซึ่งกำลังประคองธงชาติอเมริกันอยู่ในมือ หลังพิธีฝังศพพ่อของเธอที่กระทำกันอย่างหรูหราเป็นข่าวเกรียวกราวไปทั่วประเทศอเมริกา

ใช่ - พ่อของเธอครั้งหนึ่งเคยเป็นวีระบุรุษ

เจสส์ คาร์เพนเตอร์ เป็นทหารในสงครามโลกครั้งที่ 2 เขาได้เหรียญกล้าหาญเพราะการสู้รบ แต่ต้องตายเหมือนขอทานข้างถนนในขณะอายุ 61 ปี เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2527 เจสส์ตายข้างถนนจริง ๆ เขาเป็นคนแก่ไร้ที่อยู่ ไร้ที่พึ่ง เร่ร่อนเหมือนคนจรจัดจนกระทั่งมีผู้พบศพ เขาแข็งตายเพราะความหนาวข้างถนน

แต่หลังตาย รัฐบาลคลุมธงชาติให้แล้วนำศพไปฝังในสุสานวีระชนที่อาร์ลิงตัน

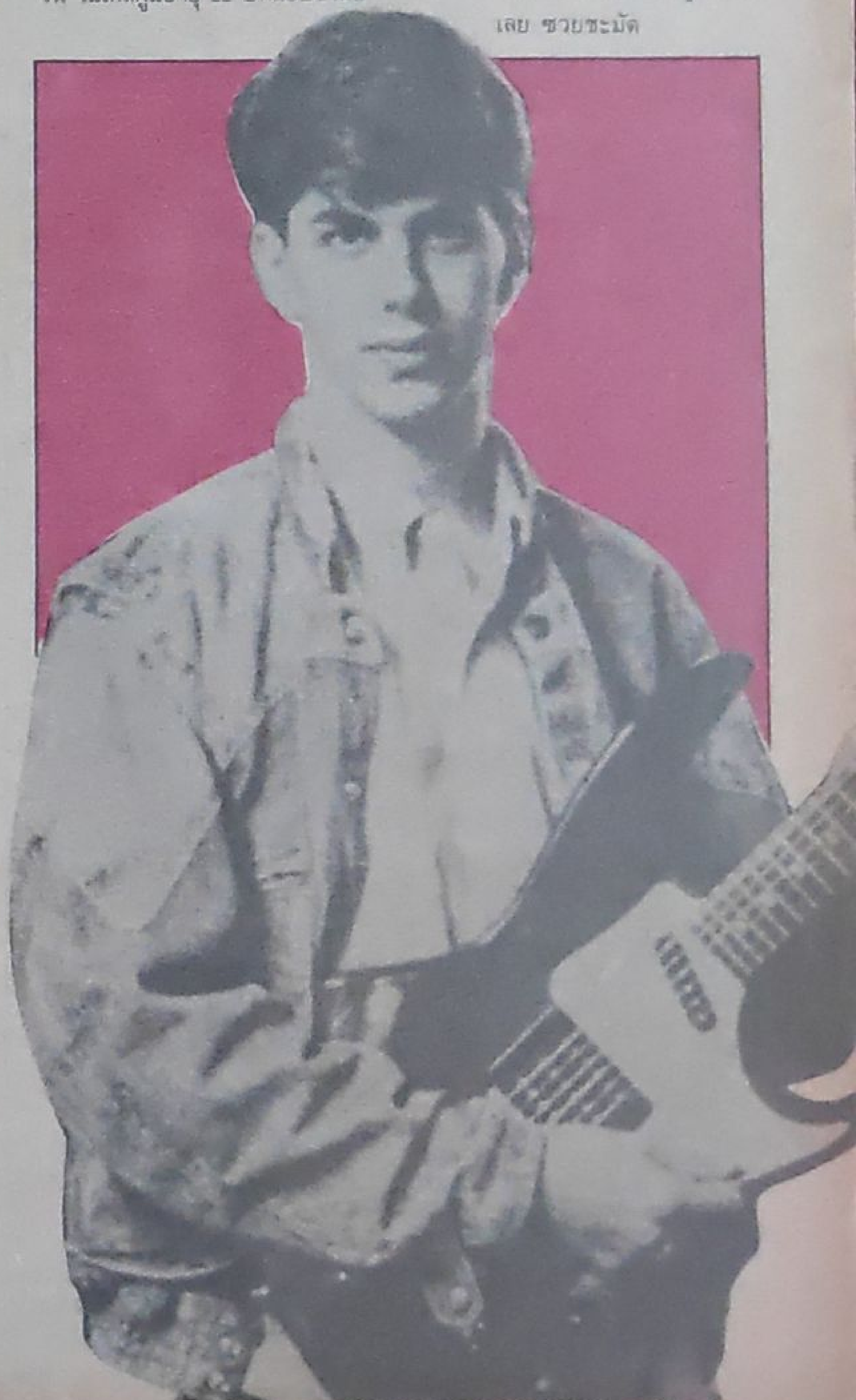
แล้วจะมีประโยชน์อะไร ที่ตอนเป็นไม่เหลียวแล!

ประสาท!

เด็กหนุ่มหน้าตาดีคนนี้ชื่อไมเคิล ฟีเฮอร์ พ่อแม่รวย ตัวเองเรียนมหาวิทยาลัยโอเรกอน ชอบปืนมาแต่เด็ก อ่านหนังสือเกี่ยวกับปืนทุกเล่ม แล้วจู่ ๆ เมื่อก่อนปีใหม่ไม่กี่วัน ไมเคิลผู้มีอายุ 22 ปีก็แอบขโมยปืนกลมือเออาร์-15 จากร้านตอนใกล้รุ่งพาเข้าไปในสนามฟุตบอลล์ของมหาวิทยาลัยโอเรกอน สาดกระสุนใส่คนที่กำลังไปออกกำลังกายเช้ามืด ชายคนหนึ่งตาย ตำรวจพบศพไมเคิลเวลา 11.45 น. วันเดียวกันเข้าใจว่ายิงตัวตาย

คนตายกับคนที่ยิงไม่รู้จักกันเลย ซวยชะมัด

ทีมมิสเตอร์ที.

อเมริกันเป็นชาติบ้าอเมริกันฟุตบอลล์ นี่เป็นทีมมัธยมของโรงเรียนเวสท์วู้ด ในเมืองบอสตัน ตัดผมทรงมิสเตอร์ที. เสีย 11 คน เป็นทีมเดียวที่นักกีฬาไว้ผมทรงนี้มากที่สุด

ข่าวทีเด็ด

เรียบร้อยไปแล้ว

ท่านคงคุ้นหน้ากับชายเจ้าของภาพ...สเตซีคีช ดาราหนังชื่อดังผู้รับบทไมค์ แฮมเมอร์ ในหนังโทรทัศน์ เดินทางเข้าอังกฤษพร้อมด้วยโคเคนหนัก 1.3 ออนซ์ ราคา 5,700 เหรียญ ตำรวจจับได้

ศาลจำคุก 9 เดือน

ดาราก็ดาราเถอะ ศาลฝรั่งเขาไม่เหมือนที่อื่น ผิดเป็นผิด อุทธรณ์ยังไงก็ไม่ขึ้น

"ผมติดคุกได้ยังไง" สเตซีร้องเสียงหลง

ฆ่าลูกเพราะร่านสวาท

เรื่องราวที่น่าสลดใจรายนี้เกิดขึ้นที่มลรัฐโอเรกอน อลิซาเบธ ไดแอน ดอว์น สาวสวยวัย 29 ปี ฆ่าลูกในไส้เพียงเพื่อได้อยู่กับชายอื่น

เมื่อ 19 พฤษภาคม 2526 เธอพาลูก 3 คนนั่งรถไปในเมืองสปริงฟิลด์ลูกทั้งสามอายุ 9-7 และ 4 ปีตามลำดับ หลังจากนั้นไม่นานลูกที่อายุ 7 ขวบตายด้วยกระสุนปืน อีกสองคนได้รับบาดเจ็บโดยเฉพาะคนเล็กถึงพิการไปตลอดชีวิตอลิซาเบธแจ้งตำรวจว่า เธอหยุดรถช่วยเหลือชายผมยุ่งคนหนึ่งแล้วชายนั้นใช้ปืนยิงลูก

แต่ความแตก ลูกสาวอายุ 9 ขวบที่รอดชีวิตมาได้เบิกความต่อศาลว่าแม่เป็นคนยิงขณะเปิดเพลงร็อคให้ฟัง

การสอบสวนได้ความว่าเธอต้องการกำจัดลูกเพื่อไปใช้ชีวิตอยู่กับพนักงานไปรษณีย์คนหนึ่ง

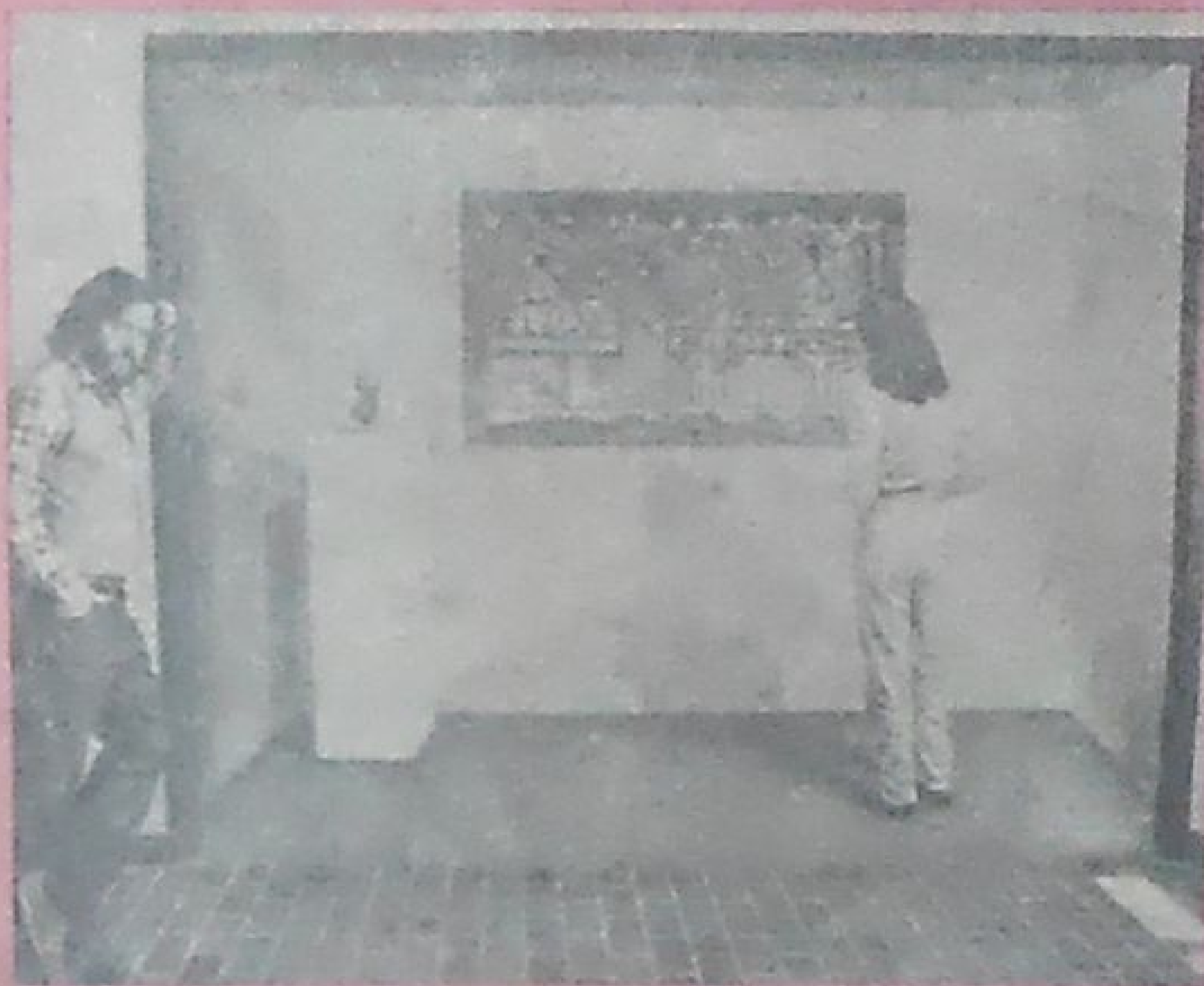
"อลิซาเบธเลี้ยงดูลูกเหมือนเศษขยะ" อัยการกล่าวหา

ภาพนี้แปลกตรงไหน?

ดูครั้งแรก...คล้ายหญิงสาวคนหนึ่งกำลังชื่นชมภาพที่ติดผนังห้องในหลืบที่เจาะลึกเข้าไป

แต่ความจริงมันไม่ใช่ ที่ท่านเห็นมีคนจริงอยู่คนเดียวคือชายที่ยืนล้วงกระเป๋าซึ่งนายจอห์น พิวก์ จิตรกรผู้เขียนภาพหญิงสาวกำลังยืนชมภาพ นำออกแสดงในเมืองซานโจเซ่ แคลิฟอร์เนีย

....

X AROUND THE WORLD

ถล่มญี่ปุ่น

ตอน ถล่มโอซาก้า 8

โรงเรียนสอนโชว์สดแบบชายจริงหญิงแท้ที่เราไปดูนี้ ตุ๊กเล่าให้ฟังว่า มีครูอยู่ 3 คน เป็นชาย 2 หญิง 1 แต่ละคนอายุกว่า 60 ทั้งนั้น

เรียกโรงเรียนไม่ค่อยถูกนัก เพราะนักเรียนมีเพียงคนที่พวกเจ้าของโรงคัดมาฝึกเพื่อออกแสดงเท่านั้น ใช่ว่าใครอยากเรียนก็เรียนได้

ฟลอร์ที่ใช้ฝึกเลียนฟลอร์แสดงจริงทุกอย่าง เว้นแต่ไม่มีแสงสีและเครื่องประดับเท่านั้นเอง สามารถยืนออกไปกลางห้องได้ เอาเป็นว่ายืดได้หดได้ก็แล้วกัน

เมื่อตุ๊กพาเราเข้าไปยังโรงฝึกโชว์คู่ พบแต่ครูฝึกชายรูปร่างผอมบาง สวมแว่นสายตา ใส่เสื้อแขนยาวขาว ทับด้วยเสื้อกั๊ก ตุ๊กทักทายอย่างสนิทสนมแล้วชี้มาทางเรา ชะรอยแนะนำว่า เป็นนักเขียนมาจากเมืองไทย อยากชมการฝึก ครูเฒ่าโค้งหัวต้อนรับเราด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดียิ่ง

ไม่ถึง 5 นาทีนับแต่เราเข้าไปยืนพิงฝาหน้าเวทีก็มีการทดลองดนตรีจากเทปซึ่งตั้งอยู่ทางด้านขวาของห้อง มีคนนั่งคุมเครื่องอยู่คนหนึ่ง เป็นชาย แต่ท่าทางเหมือนกะเทย พี่แกเดาะสวมหูฟังเสียด้วย เสียงเพลงสเตอริโอสมบูรณ์แบบทีเดียว ทำนองก็เป็นของญี่ปุ่น อยากถามตุ๊กว่ามีเพลงหรั่งบ้างหรือเปล่า แต่ก็ไม่กล้าถาม

คนคุมเครื่องเสียงกับครูฝึกฟังไปฟังมาต่างยกหัวแม่มือให้กัน แสดงว่าทุกอย่างพร้อม

คราวนี้ ครูฝึกก็ยกหูโทรศัพท์พูดอะไรไม่รู้แล้ววางหู

ตุ๊กขยิบตาให้ผมเป็นเชิงบอกว่านักเรียนสาวออกมาแล้ว

แล้วเธอก็ออกมาจริง ๆ

โอ้โฮ!

บึบบับอะไรพรรค์นั้น

ผมขยับตัวตามสัญชาตญาณของผู้ชายเมื่อเจอของดีจากเพศหญิง ...อร้าอร่าม โล่งแจ้ง!

ทั้งเนื้อทั้งตัวไม่มีเสื้อผ้านอกจากรอบคอห้อย...ไม่ใช่...พันด้วยผ้าดำ ๆ เหมือนปลอกคอกับมีรูปดาวสีดำอยู่ข้างหน้า

นอกนั้นเนื้อหนังสด ๆ เปล่งปลั่งด้วยเลือดฝาด มันเนียนจนน่าจับน่าฟัดน่านอน

ผมต้องบีบตาตัวเองแน่น เพราะไอ้หนูของผมมันเริ่มซนตามสันดาน

ส่วนตานั้นไม่ต้องพูดถึง... ตาค้างครับ!

อภิชาติกับวัฒน์ตาลุกโพลง ไม่แต่วัฒน์กับอภิชาติเท่านั้นที่ตาแทบถลนออกจาก เบ้า ผมเองก็เถอะ...ไอ้ภาพที่แจ้งจางปางต่อหน้าเรานั้นมันเหลือรับประทานจริง ๆ

ยังไม่ทันลงไม้ลงมือ เลือดลมของเราชักร้อนเสียแล้ว

ก็แม่สาวชาวอาทิตย์อุทัยนักเรียนใหม่คนนั้นซิครับ... อุแม่เจ้าโว้ยเชฟสะบัดอย่าบอกใคร

"อก 40 แหง ๆ" วัฒน์สูดปากซี๊ด น้ำลายสอ

ข้างอภิชาติเลียปากเหมับ ๆ

"กว่า...อย่างนี้ต้องกว่า 40"

ใหญ่อย่างเดียวน่ะไม่เท่าไหร่ แต่ทั้งใหญ่และสวยนี่ซิ มันทำเอาผมชักครั่นเนื้อครั่นตัว

ใหญ่ กลม ไม่ถึงกับยานจนโดงเดง ตรงหัวยังพอมองเห็นสีชมพูอยู่บ้าง ไม่มีเม็ด ๆ มากนัก ไอ้ผ่าน (ปาก) มาแล้วน่ะของตาย แต่คงไม่มากครั้งเหมือนตองเจ็ดตองแปด แถวโรงนวดเจ้าพระยา

"รู้ยังไงว่าเกิน 25?"

"เดาเอา"

ผมประมาณว่าเธอคงราว 27 ไม่เกิน 28 ปี ตรงหน้าขาที่หนีบหย่อมดำ ๆ มันเนียนจนเป็นสีชมพู เข่ายังงี้อย่าบอกใคร เกิดมาคงไม่เคยคลาน หารอยด้านสักนิดไม่เจอ

แต่ที่ผมชอบมองเป็นพิเศษก็ตรงน่อง แม่คุณช่างสวยเสียจริง ไม่ทู่ ไม่โก่ง สวยเหมือนน่องนางสาวโลกนางสาวไทยนั่นแหละครับ สมส่วน ตรงและไม่มีรอยด่างดำให้เห็นเลย

ชื่ออะไรก็ไม่รู้ ผิวขาวจั๊วะเสียอย่างเดียว ตรงกลางก้นซ้ายมีรอยดำเหมือนแผลเป็นนิดหน่อย ไม่งั้นก็หารอยราคีไม่ได้เอาเสียเลย

รูปร่างทั้งสูงใหญ่ คงไม่น้อยกว่า 167 เซนติเมตร ไหล่กว้าง เพราะเหตุนี้เองจึงช่วยดึงอกให้ตั้งเด่นขึ้นมา สะเอวไม่ถึงกับคอดมากนักรับกับสะโพกที่ค่อนข้างผายพอสมควร แสดงว่า...

"ลงว่าเป็นแบบนี้ แม่คงผ่านมาโชกโชน" วัฒน์ทำปากเปราะ แต่ตาค้าง

"ผู้หญิงอายุกว่า 25 ปี ไม่โชกทนไหว" อภิชาติว่าเข้านั่น

ผมคิดว่าเพราะญี่ปุ่นเป็นเมืองหนาวอยู่สูงขึ้นไปทางขั้วโลกเหนือ คนญี่ปุ่นจึงต้องสวมเสื้อผ้าหนา ๆ มิดชิดทั้งตัวแทบตลอดปี ช่วยให้เนื้อตัวโดยเฉพาะขาไม่โดนขีดข่วนจนเกิดรอยแผลเป็น ผิดกับบ้านเมืองเราหรือประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในโซนร้อน ต้องนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงขาสั้น โอกาสที่จะเดินไปสะกิดโน่นสะกิดนี่ หรือหกล้มหกลุกจนเป็นแผลมีอยู่มาก จึงเห็นได้ว่า มักมีแผล

เป็นกันทุกคน โดยเฉพาะบริเวณเข่า

ผมเคยไปเที่ยวและลอบสังเกตผู้หญิงยุโรป อเมริกันมามาก ถึงหน้าร้อนคุณผู้หญิงทั้งหลายหันมาสวมกางเกงขาสั้น ขาเนียนจริง ๆ ส่วนใหญ่ไม่มีแผลเป็นหรือรอยกระดำกระด่าง

หันไปมองดูใบหน้ามั่ง...ไม่ถึงกับสะสวยเท่าตุ๊ก แป้นแบบหญิงญี่ปุ่นทั่วไป แต่น่าจะสะดุดตาตรงที่ปากหนาและตาโต

นักเรียนสาวคนนี้ไม่อายเราเลย ก้าวสวบ ๆ ออกมาบนเวทีฝึกแล้วโค้งครูฝึกผู้เฒ่าตามแบบฉบับของญี่ปุ่น

ไม่เก้อ ไม่เขิน ท่าทางเฉย ๆ

เธอยืนถ่างขาพองาม ผมชำเลืองไปทางกะเหรี่ยง... สี่ตาจับอยู่ตรงง่ามขา

ลูกกระเดือกวิ่งขึ้นวิ่งลงยังกะลูกสูบ

เสียดายที่เราฟังภาษาญี่ปุ่นไม่รู้เรื่อง ครั้นจะให้ตุ๊กช่วยอธิบายก็โดนห้ามเสียก่อนเข้าไปดูเพราะเธอบอกว่าต้องดูเงียบ ๆ ดังนั้นครูฝึกจะพูดยังไงเราจึงไม่รู้

ฝ่ายชายยังไม่ออกมาสักที ชะรอยป่านนี้คงกระตุ้นให้มันแข็ง...อยู่ในห้องน้ำ

ผมจึงเดาเอาว่า เท่าที่ครูฝึกพูดกับนักเรียนสาวร่างใหญ่คนนี้ คงมีข้อความทำนองอารัมภบทในภาคทฤษฎี พักต่อมา ครูฝึกทำท่าวางขาเวลายืนให้ดู ซึ่งเธอก็ทำตาม

ท่าแรกเป็นท่ายืนเท้าสะเอว ถ่างขาคล้าย ๆ กับตอนที่เราหัดกายบริหารสมัยเรียนมัธยม แล้วใช้มือทั้งสองเลื่อนจากสะโพกระขึ้นไปตามสีข้าง วกผ่านอกวนอยู่แถวนั้นพักใหญ่จึงไต่ขึ้นตามข้างลำคอ แล้วไปหยุดตรงเรือนผม ถึงตอนนี้เธอก็แหงนหน้า แอ่นลำตัวไปข้างหลัง พยายามเน้นให้ร่างกายท่อนล่างยื่นไปข้างหน้าให้มากที่สุด

เสียดาย...ตรงนั้นมันดกหนาเกินไปจนมองไม่เห็นหลืบโพรง

ท่านี้ใช้เวลาหัดซ้ำอยู่หลายนาทีและหลายครั้ง บางครั้งเธอทำมือไม่ค่อยสวย ครูฝึกต้องช่วยจับเป็นการสาธิต เฉพาะตรงบ้วนเปี้ยนแถวนม ดูพิถีพิถันเป็นพิเศษ

ถัดจากท่าแรกก็เป็นท่าเดินแบบยั่วประสาทเซ็กส์ ของเขามีลีลาน่าชมทีเดียว ต้องค่อย ๆ ลากขาซ้ายทีขวาที ช้า ๆ รับกับการแกว่งแขนซึ่งก็มีลีลาของมันอีกเหมือนกัน

ผมไม่ค่อยสนท่าพวกนั้นหรอกครับ เพ่งตาอยู่ตรงอกที่ไหวตัวเล็กน้อยยามที่เธอขยับร่างและตรงง่ามขาที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพงหญ้าหย่อมใหญ่กว่าฝ่ามือผมเป็นไหน ๆ

หลายครั้งที่ผมมองไปทางตุ๊ก...เธอยิ้มยักคิ้วทำปากหมุบหมิบถามว่า "น่าฟัดไหม?"

โธ่! ถามได้

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เปิดดาว ถามดาว

เอาชีวิตจริงของดารามาเล่าสู่กันฟัง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทุกแง่ ทุกมุม

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★
★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

นก...นก...นก ใครๆ ก็อยาก เขมือบ

เธอเป็นดาราผู้น่าสง-สาร....!

เปรียบเสมือนนกน้อยที่ไร้เดียงสา!

เจ้ายังอ่อนต่อวัย...

ถึงจะเหินฟ้า ก็ได้ไม่สูงนัก...

สินจัย หงษ์ไทย (นก) ย่างก้าวเข้าวงการแสดงในทีมงานของไฟว์สตาร์

หนังเรื่องแรกที่นกแสดง ทำเงินให้ไม่มากนัก

ก็เกิดมีปัญหาต่าง ๆ นา ๆ ติดตามมา:

เขาหาว่านกเป็นคนไม่ดี...!

เขาหาว่านกเป็นคนกลอกกลิ้ง...!

เขาหาว่านกชอบโลกีย์..!

นกก็ได้พยายามอธิบายให้แจ๊สสยามผู้กำกับที่เป็นผู้สนับสนุนนกมาตั้งแต่ต้น

แจ๊สไม่ยอมเชื่อตามคำบอกเล่าของนก

ความจริง นกถูกใส่ร้าย ป้ายสี

พวกเขาหวังทำลายนก

มันเป็นกรรมของนกเอง ที่ถูกมองไปในแง่ร้าย

ผลที่สุดนกต้องกล้ำกลืนน้ำตา เพราะนกถูกอัปเปหิออกจากทีมงานไฟว์สตาร์

ทั้ง ๆ ที่นกได้เล่นหนังให้กับไฟว์สตาร์หลายต่อหลายเรื่องด้วยกัน

นกเองไม่เคยหลงลืมตัว และไม่เคยคิดลำพองเลย

งานแสดงจะเหน็ดเหนื่อยแค่ไหนเพียงใด นกก็ทนได้

นกเคยถูกพวกนกฮูกมันรุมจิก!

มันไม่เจ็บหรอก!

แต่มันเพียงแค่ทำให้เนื้อฉีก!

เขาจูบนก..? ก็ไม่สะทกสะท้าน!

เขาจับนก? เขาก็จับแต่เพียงผิวกายเท่านั้น!

นกฮูกตัวผู้เหล่านั้น หวังที่จะเขมือบนกน้อยตัวนี้ต่างหาก!

แต่นกก็พยายามหลบหลีกปลีกตัวเสียได้อย่างหวุดหวิดเต็มทน!

นกจึงต้องระมัดระวังตัว เพื่อเอาตัวรอด ไม่เสาะแสวงหารังใหม่เป็นที่พักพิง

ก็เหมือนคล้ายกับว่านกยังต้องโผผิน โบยบิน เพื่อเสาะแสวงหาอาหารกินเองโดยปราศจากคนป้อน

นกจึงบินละล่องไปท่ามกลางสายลมและแสงแดด ได้พบกับธรรม-ชาติ อันชื่นฉ่ำและเป็นแสงสว่างให้แก่นก ได้มองเห็นแสงทอง ผ่องอำไพ และเจิดจ้าอยู่รำไร

นกก็เริ่มจะปีกกล้าแข็งขึ้น..!

นกจึงบินทะยานเข้าสู่วงการของโลกบันเทิง

ก็ได้เล่นหนังนับสิบ ๆ เรื่อง บางเรื่องนกต้องบินข้ามทวีปไปถ่ายทำถึงอเมริกา

เมื่อสิ้นสุดการแสดงในต่างแดน

นกก็บินกลับมายังบ้านเคยอยู่อู่เคยนอน และถ่ายหนังเรื่อง

"ช่างร้ายเหลือ" นกได้แสดงร่วมกับพระเอกไพโรจน์ สังวริ-บุตร

จนเป็นผลสำเร็จ!

นกเองเหมือนบินเล่นอยู่กับกองไฟ!

ใคร ๆ ก็อยากจะเป็นเจ้าของนก!

อยากจะถือกรรมสิทธิ์ยึดครองนก

อยากจะให้นกเป็นนกน้อยในกรงทองของเขา!

นกได้รับบทเรียนจากเหตุ-การณ์ที่บินผ่านมา!

จึงเปรียบเสมือนคุณครูผู้ฝึกสอนให้แก่นกได้รับรู้ถึงเหลี่ยมเล่ห์เพทุบายได้เป็นอย่างดี

นกจึงไม่ยอมถลำตัวตกเป็นทาสของใคร ๆ

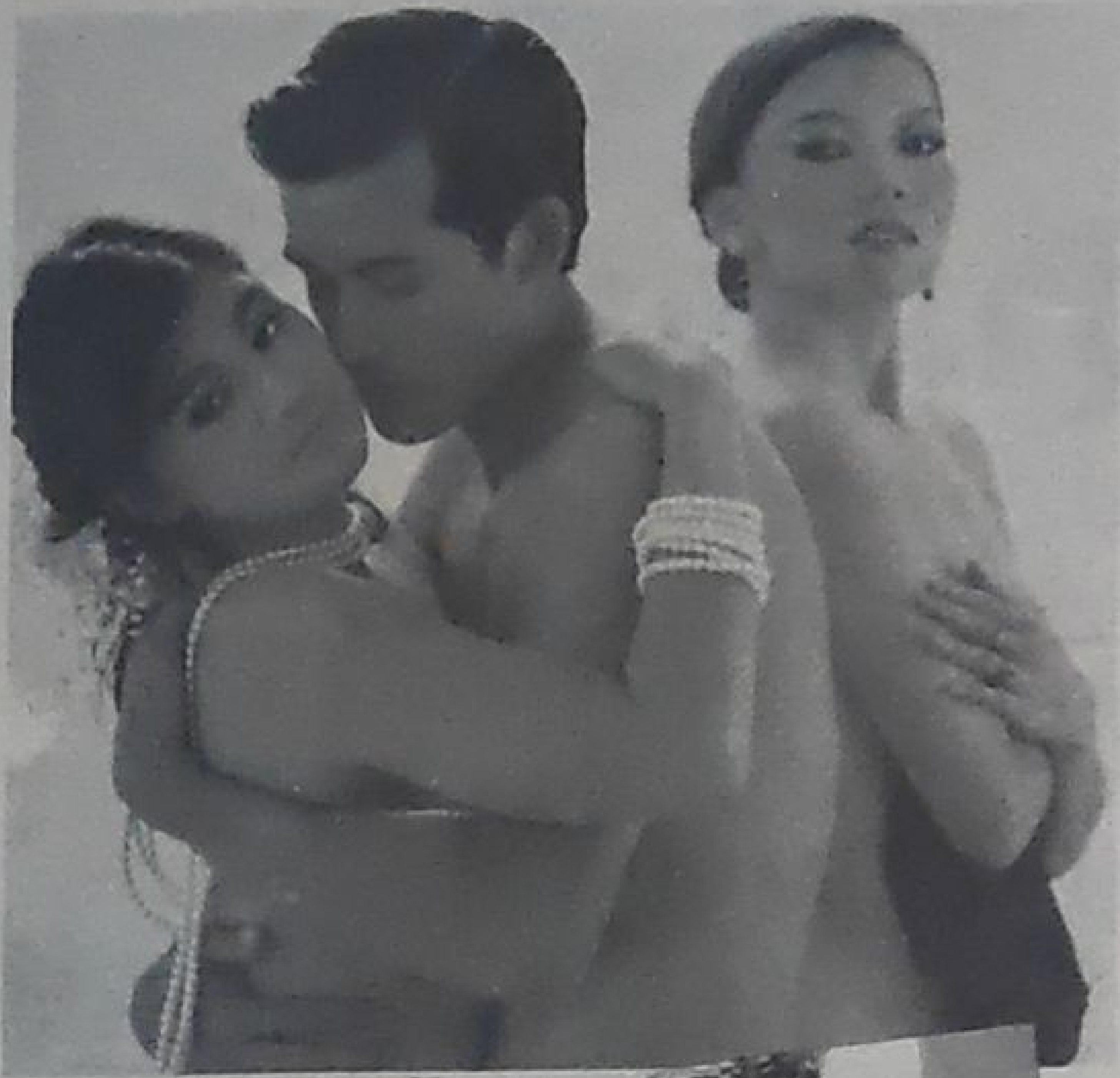
แต่ไม่วายที่นกต้องตกเป็นข่าว!

นกตกเป็นข่าวครั้งนี้ก็เพราะภาพเปลือยของนก ในแผ่นโปสเตอร์ของหนัง

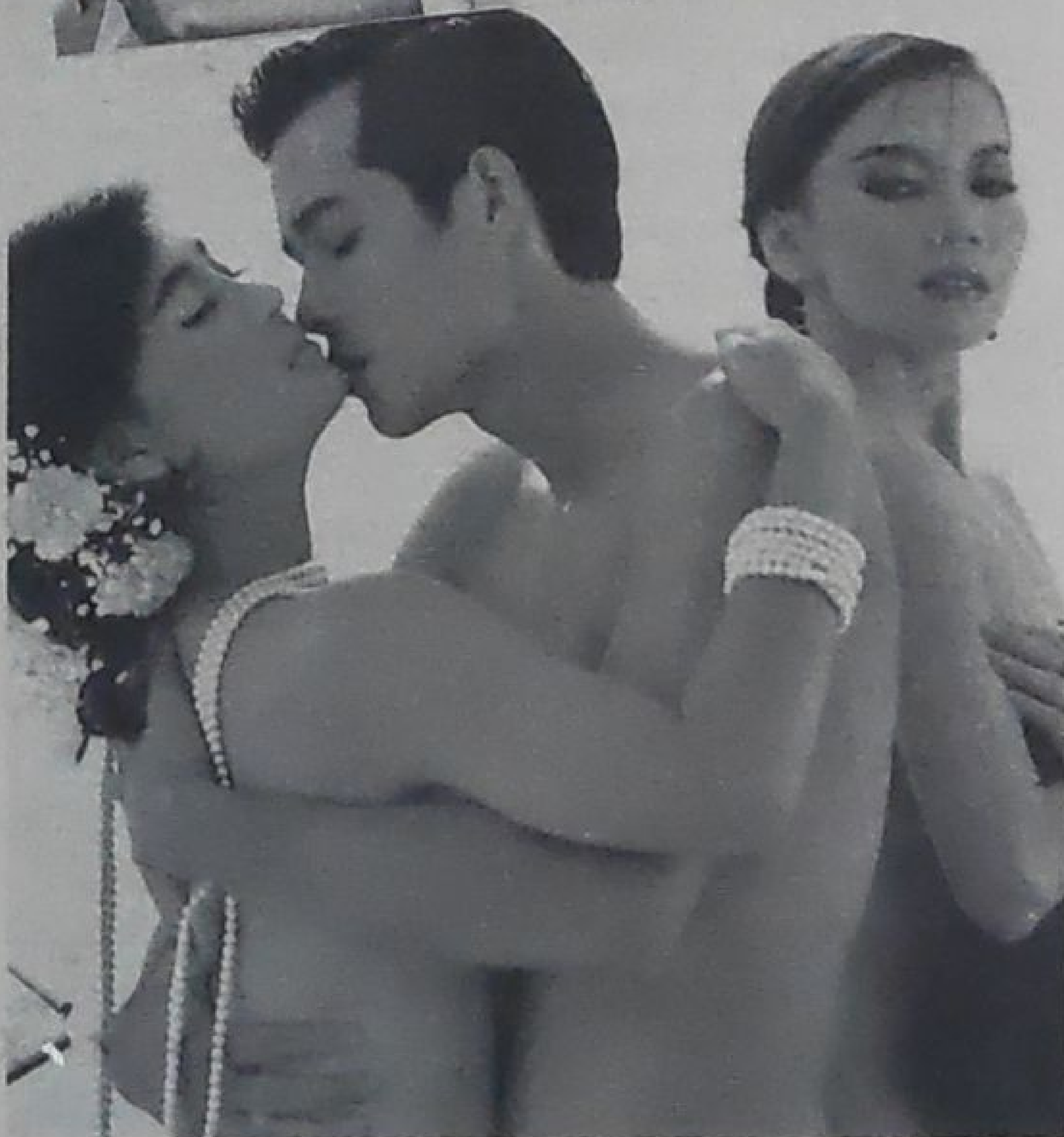
"เพลิงพิศวาส"

ใคร ๆ ต่างถามนกว่า นกหมดหนทางแล้วหรือ ถึงได้มาเล่นหนังเซ็กส์?

ภาพเปลือยแผ่นนั้นมันไม่ใช่ภาพโป๊!

แต่มันเป็นภาพศิลป์ต่างหาก!

เมื่อนกมีอาชีพเกี่ยวกับการแสดง

นกต้องแสดงได้ทุกบทบาทแล้วแต่ผู้กำกับการสร้างจะบัญชาออกมาให้แสดง

ไม่ว่าจะเป็นบทอะไร?

นกแสดงได้ทั้งนั้น!

เพราะนก ก็คือ นก!

คือผู้แสดง!

จะบินสูงหรือบินต่ำ มันก็เป็นสิทธิ์ของนกมิใช่หรือ?

นกไม่เคยเกี่ยงกับเจ้าของหนังเลย

นกแสดงไปตามบทบาทที่เขาขีดเส้นให้แสดง ถึงจะต้องถึงกับตากแดดตากฝน

นกก็ทำได้! ทนได้!

ภาพแผ่นโปสเตอร์เปลือยนั้น ที่ทำให้นักวิพากย์วิจารณ์ และนิตยสารต่าง ๆ ได้ตีแผ่ภาพนั้นออกไป

การตกเป็นข่าวครั้งนี้...

มันเป็นทั้งข่าวดีและข่าวร้ายสำหรับนกในคราวเดียวกัน!

ที่เป็นข่าวดี ก็คือทำให้นกได้รับผลสำเร็จในการแสดง

ส่วนที่เป็นข่าวร้าย ก็คือทำให้แฟน ๆ หนังไทย เห็นนกเป็นนางเอกหนังโป๊ไปเสียนี่!

หนังเรื่อง **"เพลิงพิศวาส"** ที่นกแสดง

เกิดเป็นที่ถูกตาถูกใจของคณะกรรมการผู้ตัดสินตุ๊กตาทอง ปี 2527

ซึ่งจัดขึ้นที่ โรงแรม ไฮแอทเซ็นทรัลพลาซ่า มีการถ่ายทอดแพร่ภาพทางทีวี..!

นกถึงกับต้องน้ำตาไหลพรากออกมาด้วยความดีอกดีใจ...

เมื่อเสียงของคณะกรรมการได้ประกาศออกมาว่า

"ดาราประกอบฝ่ายหญิงยอดเยี่ยมสำหรับปีนี้ได้แก่...

"สินจัย หงษ์ไทย"!

จากหนังเรื่อง เพลิงพิศวาส นี่เองที่ทำให้นกต้องน้ำตาไหลด้วยความภาคภูมิใจ

ช่างภาพต่างมารุมล้อมถ่ายรูปนก!

และก็ในงานเดียวกันนี้อีกเช่นกัน

นกก็ถูกกรรมการประกาศชื่อรับตุ๊กตาทองยอดเยี่ยมฝ่ายหญิงอีกเป็นตัวที่สอง

ในหนังเรื่อง **"บันทึกลับนวลฉวี"**

นับได้ว่า นกเป็นผู้โชคดี!

เป็นดาราคนเดียวในโลกจริงๆ ที่มีโอกาสได้รับตุ๊กตาทองถึงสองตำแหน่งมาไว้ในการครอบครองในปีเดียวกัน

นับเป็นประวัติศาสตร์ในวงการนักสร้าง และนักแสดง...

ทุกคนจะต้องจารึกชื่อของ "นก"

หรือหนู **"สินจัย หงษ์ไทย"**

ไว้ในแฟ้มของวงการบันเทิงไปอีกนานแสนนาน

เชื่อว่าในปี 2528 นี้..!

นกจะต้องบินได้ไกลกว่าใครๆ ทั้งหมด

ทำให้ดารายอดนิยมอย่างจารุณี และอีกหลายคนที่กำลังเป็นที่นิยมของแฟน ๆ หนังในยุคนี้

ถึงกับต้องหวั่นไหวไปตาม ๆ กัน

ครับเราขอแสดงความดีใจกับนกด้วย

ทุกคนที่เคยคิดมุ่งหวังจะทำลายนกมานั้น!

ต่างก็กลับหันหน้ามารุมตอมนก! และทำทีดีสนิทกับนก!

ทำให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับนกเมื่อตอนแรก ๆ กลับกลายมา

แบบหน้ามือ เป็นหลังมือ!

ทั้งนี้ก็เพราะอิทธิพล ของเจ้าตุ๊กตาทองสองตัวนี่เอง!

ค่ะ! นกจะพยายามบินให้ตรงเป้าหมาย!

เพื่อประคับประคองตัวเอง จนกว่า

ทุกคนจะเบื่อนกไปเอง!

ขอบอ่างข้างเตียง

'พญาเหยี่ยว'

สัมผัสดาราบีคอร์สที่โมนาลิซ่าอีกสักครั้ง แม้ว่าจะเป็นเพียงชั่วครู่หนึ่งของความทรงจำ

มีแฟน ๆ กระซิบบอกอยากให้แนะนำดาราบีคอร์สในตู้ของโมนาลิซาอีกสักครั้งหนึ่ง ผมก็ต้องตามใจคุณพี่ ๆ น้อง ๆ กันอยู่แล้ว และเพื่อเป็นการยืนยันว่าเราทำได้ ภาพพิเศษเห็นวอม ๆ แวม ๆ เป็นบางส่วนของ 100 ดาราขอบอ่างข้างเตียงที่ผมกำลังรวบรวมเพื่อความหรรษาของคุณ ๆ โดยแท้ ไม่นานเกินรอหลังจากทำเนียบ 50 นางแบบออกมาสู่สายตาสายใจของคุณ ๆ กันแล้ว 100 ดาราขอบอ่างข้างเตียงเป็นผลงานอันดับ 2 ของนิตยสารทีเด็ดแน่นอนถ้าคุณสั่งจองหนังสือจะถึงมือคุณก่อนใครแน่ครับ ผมว่ากันถึงเรื่องของเรากันเลยดีกว่า แม้ว่าระยะแห่งเดือนเริ่มต้นของปีพอศอใหม่นี้จะไม่ค่อยผ่องอำไพนัก นักเที่ยวลดจำนวนน้อยลง

หยุดคิดแล้วเลือกผ่านตู้กระจกที่โมนาลิซ่า ราชินีอาบอบนวดบนถนนเพชรบุรี

กว่าเดิม ดารานั่งเหม่อลอยคอยหาคู่กันอยู่หลาย ๆ แห่ง สภาพเป็นเหมือนกันหมดไม่ว่าที่เล็กหรือที่ใหญ่ ครับก็ต้องอดทนกันไปทำยังได้ จะแก้ไขตรงไหนหรือก็ต้องค่อย ๆ ซึมกันไป อย่าหักโหมป่าวร้องแหกตะโกนให้คนอื่นรู้ว่าเราช้ำนั้นได้อย่างไรกันจริงมั้ย ก็ต้องว่ากันไปตามเนื้อ หลายแห่งผมไปเยี่ยมเยียนอยากเขียนเชียร์กันให้ทั่วหน้าแต่ประทานโทษบางแห่งพนักงานเชียร์แขกช่างใหญ่โตเสียเหลือเกินไม่รู้ว่าบรรพบุรุษจะอบรมมาดีหรือเปล่าก็ไม่รู้ ในแวดวงอาบอบนวดไม่กว้างและใหญ่โตอะไรมากนัก ทางใครทางมันไม่ควรจะวางฟอร์มใหญ่โตให้มากนัก ไอ้ผมมีเจตนารมณ์ที่อยากให้ไม่ใช่ทำลายความรักเป็นสิ่งที่ดีมิใช่หรือ ทั้ง ๆ ที่ถ้าผมได้เจอผู้บริหารเข้าจริงไม่เคยมีปัญหาเพราะผมไม่ได้มาไถโฆษณาและก็ไม่เคยใช้สิทธิ์เบ่งขึ้นอาบน้ำฟรีเลยสักครั้ง ถ้าผมจะแกล้งเขียนอัดเขียนแซวพวกคุณทุกวันก็ตายห่ากันเป็นทิวแถวแล้ว เฮ้อผู้อ่านคงเบื่อนะครับ ผมเพ้อว่าไอ้คนที่งี่เง่าวางฟอร์มไม่รู้เหนือรู้ใต้เท่านั้นเอง อดใจไม่ไหวกันแน่ที่จะอยากรู้จักกับดาราบีคอร์สของโมนาลิซ่าแหล่งหรรษาระดับควีนบนถนนเพชรบุรีตัดใหม่ไม่แปลกเลยที่ทำไมนักเที่ยวที่โมนาลิซ่าถึงไม่เคยตก คิวจองยังยาวเหยียด ทัวร์ลงแทบทุกวัน นั่นก็เพราะสาวงามและเหนือกว่านั้นก็คือเรื่องการบริการเฉียบครับผม... โดยเฉพาะพนักงานเชียร์แขกของโมนาซึ่งนำทีมโดย **คุณประเสริฐ วงศ์วรการ** หรือที่ใคร ๆ เรียกกันติดปากว่า "โกมุท" คนหนุ่มที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีเลิศ บางวันคุณอาจเจอเขากำลังเชียร์แขกอย่างเอาการเอางาน อีกทั้งเรื่องการสร้างสรรค์บริหารสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ อยู่เสมอ และยังเป็นนักเสี่ยงโชคตัวฉกาจทุกนัดตัวไหนเข้าไหนเด้ง กระซิบถามแบ่งกันรวยได้ โกมุทไม่เคยขัด มีปัญหาอะไรเกี่ยวกับการบริการบอกเขา รับรองสมหวังหายห่วงทุกลูก และประจำฉบับนี้ผมขอแนะนำทีมงานเชียร์แขกบีคอร์สของโมนาลิซ่าเป็นรายตัวกันไปอีกสักครั้ง แต่เอาเฉพาะบีคอร์สนะจ๊ะ

คนแรกหนุ่มใหญ่ในชื่อที่คุ้น ๆ **ป๋าจีรศักดิ์** ดาวอีสาน ที่มีมนุษยสัมพันธ์เป็นเลิศ ทั้งนิสัยใจคอสนุกสนานไม่มีแววของความทุกข์ให้คุณต้องเวียนหัวหนักขึ้นไปอีก และเรื่องการแนะนำพนักงานเฉียบอยากได้เอ๊าะ ๆ ก็ได้สมดั่งใจ ไม่มีบิดเบือน เขาคนนี้กำลังมาแรงในเรื่องบีคอร์สที่ซ่าส์จนสุดเสียวของโมนาลิซ่า รับประกันความหรรษาทุกเนื้อที่ฮะ...

คุณวิชิต หนุ่มหน้าแก่นัยน์ตาเด็ก นุ่มนวลสุภาพเป็นกันเองกับทุกคนไม่มีฟอร์มเต๊ะหน้าหม้อให้เมื่อยตุ้มแน่ เด็กคนไหนมีปัญหากระซิบบอกวิชิตคำเดียวเรียบร้อยนิ่งเนี้ยบแอ่นผวาซบกับอกคุณแน่อะฮ้า ๆ ลูกเดียว

คุณอนุชา หยิกผู้เคร่งขรึมสุภาพเรียบร้อย เอาใจท่านเหมือนรู้ใจกันตั้งแต่ย่างเท้าเข้าประตูมาแล้ว ผลงานที่เลือกสรรให้คุณทุกหล่อนสบึมอ้าซ่าส์จนแอ่นเสียวสบายตุ้มเบากันไปทั่วหน้า รับรองกันอีกทีหนึ่งเรื่องคุณภาพแน่ ๆ เขาสามคนใบเถาที่เชื่อถือได้ เด็กเช็ครอบวันไหน ๆ ไถ่ถามก่อนจะฟันกันดูเอา แต่ถ้ามีอาชีพอย่างคุณแล้วไม่ต้องก็ได้มั้ง เสียบเข้าไปเลย แต่ถ้าให้แน่เชื่อคนเชียร์เขาไว้เป็นคนที่สองรองจากใจของคุณเองจะดีกว่า เดี๋ยวจะหาว่าผมไม่เตือน

เริ่มแนะนำดาราบีคอร์สที่สาวและสวยเฉียบของโมนาลิซ่ากันเลยดีกว่า เพื่อคุณจะได้มีโอกาสเลือกเคียงเขนยกันตามอัธยาศัย แต่ละคนที่ผมแนะนำกันมานี้บางคนเปลี่ยนมานั่งนอกตู้แล้วก็มี ถ้ายังไงถามคนเชียร์เขาดูว่าเป็นใครบ้าง

B18 น้องเจ สาวน้อยที่หายหน้าวงการไปพักหนึ่ง มาคราวนี้เธอติดหมายเลข 18 สวยขึ้น หุ่นอวบขาวน่ารักกว่าเดิม ดูรูปแล้วคุณคงไม่ปฏิเสธเธอเป็นแน่ เรื่องลีลาความสามารถทุกรูปแบบที่เธอพอใจอยู่ที่

B62 หลิน

ปรี้ยว

B89 นิด

ว่าคุณจะทำให้เธอพอใจเผยกลเม็ดเพลงรักออกมามากน้อยแค่ไหน ยามเธอเงียบเย็นเฉียบเหมือนน้ำแข็ง แต่เวลาคึกคักเหมือนดังม้าศึกที่คึกคะนองผยองเดชในลีลาที่คุณจะประทับใจไปอีกชั่วโมงที่ต่อยาวออกไปอีก เป็นดาราบีคอร์สอีกคนหนึ่งที่กำลังมาแรง จะแรงซ่าส์แค่ไหน ลองถามป๋าจีรศักดิ์คนผมน้อยที่ส่งเสียงหัวเราะกับสาว ๆ อยู่เสมอว่าแรงแซงคู่แข่งมาอย่างไรเอากันเองจริงหรือเปล่าป๋าจีรศักดิ์...อะแอ่ม...

B16 น้องแหม่ม ดาราบีคอร์สหุ่นดีอวบขาวนวลเห็นรูปขาวดำยังขนาดนี้เลย แน้อ่านมาถึงตอนนี้ต้องพลิกชะแง้แลดูรูปน้องแหม่มแล้วเลียวไปถึงได้สะดือเชียวหละ แต่ถ้าให้แจ๋วต้องดูตัวจริง หรือไม่คอยสั่งจองดูรูปสี่สีของเธอใน 100 ดารา ขอบอ่างข้างเตียง หนังสือที่เอาใจทั้งชาวไทยและชาวเทศ หุ่นของเธอนักรักอย่างเรา ๆ ต้องร้องฮ่อ อีกทั้งเมื่อเจอลีลาตั้งแต่ในอ่างถึงบนเตียงวูบ ๆ วาบ ๆ เสียวซ่าส์ไปทั้งตัว อกอวบเอวคอดกิ่วรับกับสะโพกที่ผายได้สัดส่วน ทุกรูปแบบครบเครื่องได้ทั้งนั้น เธอเป็นดาราบีคอร์สคนหนึ่ง ซึ่งป่านนี้คงเปลี่ยนมานั่งนอกตู้แล้วมั้ง ถ้าคุณแวะไปโมนาก็ลองกระซิบหนุ่มนิยม คนเชียร์แขกที่หนุ่มและซ่าส์ที่สุดที่นั่นดู ถ้าไม่เจอถามคุณวิชิต รายละเอียดเรื่องความสามารถครบเครื่องของเธอจะถึงใจคุณแค่ไหนนั้นต้องไปสัมผัสกันเอาเอง แต่ถ้าใครที่รู้ว่าตัวเองเป็นโรคหัวใจละก้ออยู่ซบแนบกับคนที่บ้านน่ะดีแล้ว จะได้ไม่เสี่ยงให้อายุตัวเองสั้นกว่าที่หวังเอากันไว้...ก็ไอ้น้อยเสียคนไปคนหนึ่งแล้วนา...

(อ่านต่อหน้า 22)

สุน

ภายในภัตตาคารโกลาหล เสียงร้องเสียงวิ่งด้วยความตกตะลึง บ้างก็รีบมุดหัวลงใต้โต๊ะขณะที่มือปืนรัวกระสุน

เมื่อกระสุนหมด มือปืนได้วิ่งออกไปข้างนอก ตรงไปที่รถ กระชากประตูแล้วควานหากระสุนบรรจุลงไปในปืนสมิธออโตเมติคขนาด 9 มม. รุ่น 459 จนเต็ม

อีกอึดใจต่อมา มือปืนก็ย้อนกลับเข้าไปใหม่ ในขณะที่ผู้คนเพิ่งโผล่หัวขึ้นจากใต้โต๊ะและอีกหลายคนเพิ่งคุกเข่าลงที่ร่างมาร์เซลล์

ดนตรีหยุดเล่น อาหารบนโต๊ะเย็นชืด ไม่มีใครยอมแตะต้องอีก แน่นอน-หลายชีวิตยังตกตะลึง ชั่ววินาทีนั้นเอง มือปืนก็เริ่มเปิดฉากยิงอีก คราวนี้เลือกเป้าที่เก้าอี้หน้าบาร์ หลาย

คนโดนกระสุนคว่ำลงกับพื้น

ทั้งหมดที่ตกเป็นเหยื่อกระสุนรอบหลังมี 6 คน 5 คนเสียชีวิตทันที

อีกครั้งหนึ่งที่เกิดความสับสนอลหม่าน ทุกคนพยายามหาทางหลบให้พ้นวิถีกระสุน

และเมื่อกระสุนปืนหมด มือปืนก็ออกจากที่นั่น คราวนี้ไม่ย้อนกลับเข้าไปอีก

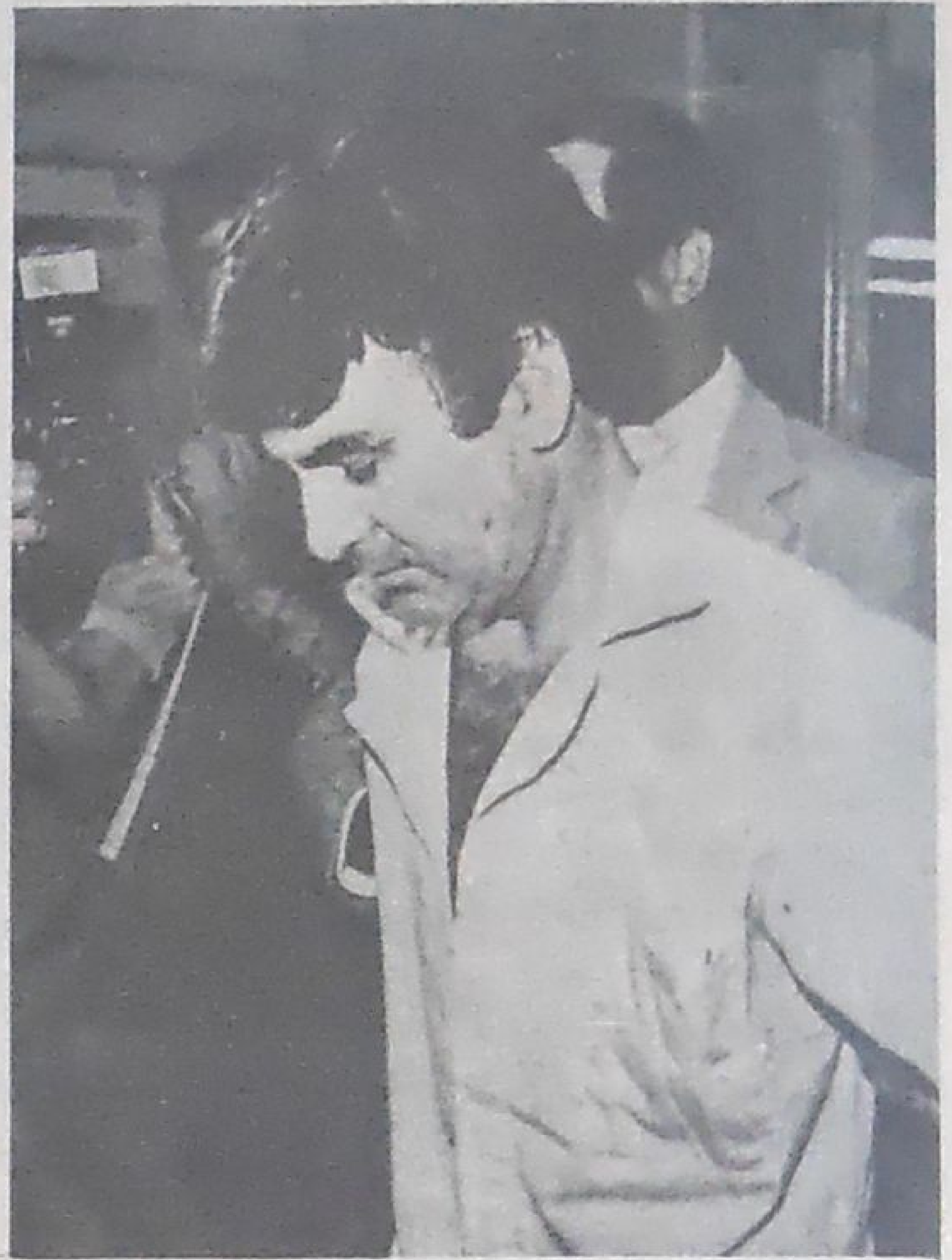
เมื่อตำรวจดัลลัสได้รับแจ้งเหตุ จ่าฯบิลล์ ปาร์คเกอร์ ระดมกำลังและรถพยาบาลรุดไปยังที่เกิดเหตุทันที หลังจากนั้นไม่นาน บรรดาคนเจ็บก็ถูกนำส่งโรงพยาบาล

มาร์เซลล์ ฟอร์ด ถูกนำส่งไปที่โรงพยาบาลปาร์คแลนด์ เม็มโมเรียล แล้วตายที่นั่น

เหยื่อกระสุนรายอื่นที่ตายสนิทก็มีรายชื่อดังนี้

ตำรวจกำลังเก็บศพ

อับเดิลกริม

แฟรงค์ ปาร์คเกอร์ อายุ 49 ปี

โจเซฟ มินาซี่ อายุ 36 ปี

เจนิซ สมิธ อายุ 46 ปี

ลินดา โลเว่ อายุ 43 ปี

ลิเกีย คอสโลสกี้ อายุ 45 ปี

ส่วนอีกคนอาการสาหัสมาก หลังจากแพทย์ประจำโรงพยาบาลบรู๊คเฮเว่นเมดิเคิลเซนเตอร์ผ่าตัดก็เพียบตลอดมา

จ่าฯบิลล์ สั่งปิดถนนทุกสายที่จะออกจากเมืองดัลลัสเพื่อสกัดจับมือปืนระห่ำรายนี้

รถสายตรวจได้พบรถยนต์คันหนึ่งจอดทิ้งเสียบเสาโทรศัพท์ แต่หาตัวคนขับไม่พบ จากการตรวจสอบแผ่นป้ายหมายเลขทะเบียนได้ความว่าเจ้าของรถชื่อ อับเดลกริม เบลัคเฮบ บ้านอยู่ไม่ห่างจากบริเวณที่พบรถมากนัก

จ่าฯบิลล์วิทยุตรวจสอบไปยังกองบัญชาการก็ได้ทราบว่า ผู้ต้องสงสัยรายนี้ได้โทรศัพท์ติดต่อกองบัญชาการว่าอยากขอมอบตัว โดยแจ้งว่าขณะนี้เขาอยู่ที่บ้านเพื่อนคนหนึ่ง

บิลล์จดเลขบ้านเพื่อนคนนั้น ไม่กี่นาทีต่อมาอับเดลกริมก็ถูกนำตัวไปควบคุม

เขาบอกตำรวจคนจับว่าเขามาจากมอร็อคโค เคยเป็นบ๋อยแต่ตกงาน ได้สวดมนต์ก่อนติดต่อตำรวจ

หลักฐานที่พบในรถชี้ว่าเขาเข้าไปอยู่ในสหรัฐตั้งแต่ปี 1981 ก่อนหน้านี้เคยอยู่ในสวิสเซอร์แลนด์ เบลเยี่ยม และเคยรับจ้างเป็นบ๋อยอยู่ที่ภัตตาคารแห่งหนึ่งในเท็กซัสเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ออกจากงานเมื่อ 27 มิถุนายน มาสมัครเป็นสมาชิกของไนท์คลับที่เกิดเหตุ

เขาฆ่ามาร์เซลล์เพราะโมโหด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง ขณะนี้กำลังรอขึ้นศาลในคดีฆ่า 6 ศพ

อาชญากรรม

จูบมรณะ

วันศุกร์ที่ 29 มิถุนายน 2527 ภัตตาคารและไนท์คลับทางตอนเหนือของเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัสเนืองแน่นด้วยลูกค้าเพราะรุ่งขึ้นเป็นวันหยุดหรืออย่างมากก็ทำงานเพียงครึ่งวันในวันเสาร์ ร้านอาหารที่มีฟลอร์เต้นรำประเภทนี้เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางในหมู่ชาวดัลลัส

ที่ภัตตาคาร-ไนท์คลับโด็ดและไทก็ไม่เว้น ลูกค้าแน่นไม่มีโต๊ะว่าง บ้างก็นั่งเอร็ดอร่อยกับอาหาร บ้างก็สนุกสนานกับการเต้นรำ บางคนกินไปดูไป ไม่มีใครคาดคิดว่าจะเกิดโศกนาฏกรรมขึ้นในสถานที่หรูหราแบบนี้

ในจำนวนลูกค้ามีชายหญิงคู่หนึ่งรวมอยู่ด้วย

ชายเป็นคนผิวคล้ำ ลักษณะเป็นชาวอาหรับ

หญิงคือมาร์เซลล์ ฟอร์ด อายุ 32 ปี

ทั้งสองกำลังเต้นรำกลางฟลอร์ แต่แล้วด้วยสาเหตุใดไม่ปรากฏชัด เกิดมีปากเสียงกัน

มาร์เซลล์ผลักชายผิวคล้ำออกห่างจากอก

ชาวผิวดำผมดำคนนั้นถอยหลังพลางมองพลางแล้วหันหลังให้ อีกอึดใจต่อมา หันกลับส่งยิ้มแล้วส่งจูบ

หลายคนเห็นเหตุการณ์แล้วปล่อยให้มันผ่านพ้นสมองไปโดยไม่ติดใจสงสัยอะไรอีก คิดว่าทุกอย่างจบไปแล้ว

ขณะนั้นเป็นเวลา 12.30 น. กลางวันแสก ๆ

เมื่อหนุ่มมอร็อคโคคนนั้นส่งจูบให้มาร์เซลล์แล้วหายไปเพียงครู่เดียว มาร์เซลล์ก็ถูกยิงคว่ำกลางฟลอร์ ชายคนยิงกระหน่ำปืนจนหมดกระ-

เสียหนุ่ม・เสียสาว

เพียงครั้งแรกที่โดน...ยังตราตรึงอยู่ในความทรงจำมิรู้คลาย

คอลัมน์นี้เปิดโอกาสให้ท่านผู้อ่านมีโอกาสร่วมสนุกโดยเขียนเรื่องประสบการณ์ครั้งแรกที่ทุกท่านยากจะลืมเลือน เรื่องของท่านใดได้นำลงตีพิมพ์ในนิตยสาร 'ทีเด็ด' จะได้รับค่าน้ำหมึกตอบแทนท่านเรื่องละ 50 บาท

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

แว่นวิเศษ

บ้านผมอยู่ภาคใต้คือจังหวัดพังงา ซึ่งอยู่ห่างตัวจังหวัดไม่กี่กิโล บ้านผมอยู่ด้วยกัน 5 คน ผมภรรยาและลูก 2 คนและน้องเมีย น้องเมียของผมกำลังเอ๊าะ ๆ อายุ 16 ปี มีรูปร่างได้สัดส่วน ผิวขาวแบบลูกคนจีน เคยประกวดนางสงกรานต์ได้ที่ 2 ของจังหวัดในปี 20 นี้เอง

ผมจำวันแห่งความสุขได้ดีคือวันที่ 5 กพ. 27 ภรรยาของผมพาลูกออกไปซื้อของในตัวจังหวัดเหลือผม 2 คนกับน้องเมีย ผมเดินไปหยิบเลแบนมาสวมแล้วหันไปดูน้องเมียแล้วผมหัวเราะ น้องเมียถามผมว่าพี่หัวเราะอะไร ผมบอกว่าขำจริง ๆ แว่นวิเศษนี้มองใครแล้วเหมือนกับว่าคนนั้นไม่ได้สวมอะไรเลย น้องเมียถามว่าจริงหรือพี่ ไหนให้น้องดูหน่อย น้องจะดูใครละ ผมรีบถามทันที น้องจะดูพี่นั่นแหละ น้องเมียผมตอบอย่างที่ผมคาดเอาไว้จริง ๆ ผมรีบตอบสวนไปทันควันจะดูพี่หรือ ถ้าจะดูของพี่ ดูของจริงดีกว่า น้องเมียผมอายหน้าแดง แล้วมองผม ผมอ่านใจน้องเมียว่าน้องเมียเต็มใจ ผมรีบเข้าไปกอดจูบน้องเมียทันที ตอนแรกเธอทำเป็นขัดขืนแต่พอโดนลูกจูบของผมเท่านั้นมือไม้มันอ่อนไปเหมือนกับโดนมนต์สะกด ลูกจูบของผมคราวนี้มันร้ายจริง ๆ ผมไม่รอจังหวะรีบถอดเสื้อและกางเกงของน้องออกทันที อะไร ๆ มันช่างใหญ่โตน่าจับไปเสียทุกอย่างโดยเฉพาะเนื้อโหนกนูนตรงหว่างขานั้นมีน้ำเมือกเยิ้มออกมา ผมไม่รอช้าจับ...ปล่อยพรวดเข้าไปปฏิบัติการอยู่พักหนึ่ง น้องเมียครางออกมาเบา ๆ พี่ขาน้องใจจะขาดอยู่แล้วรีบ ๆ หน่อยซิพี่ ผมรีบรัวน้องเมียเหมือนรู้ใจ...รับมันช่างเข้ากับจังหวะพอดี

แล้วเราก็มีความสุขพร้อมกัน ผมถามน้องเมียใครสอนให้น้อง น้องเมียบอกว่าน้องแอบดูพี่ทุกคืน อยู่ได้ 2 วัน น้องเมียก็กลับบ้านไม่มาอีกเลย

ริน บางวัน

ขาโต๊ะเป็นใจ

ครั้งหนึ่งเมื่อผมยังเป็นวัยรุ่นอยู่ ผมได้รู้จักและรักกับผู้หญิงคนหนึ่ง เธอเป็นคนที่สวยมาก ฐานะทางบ้านของเธอดีพอใช้ เราได้รักกันมานาน 2 ปีแล้ว โดยที่ผมไม่เคยล่วงเกินเธอเลย เมื่อถึงงานเทศกาลหรือเที่ยวงาน เราจะได้ไปด้วยกันเสมอ ๆ พ่อแม่ของเธอไม่เคยห้ามเลย

วันนั้นเป็นวันเทศกาลงานลอยกระทง ผมจึงชวนเธอออกไปลอยกระทงเสร็จแล้วจึงพาไปเที่ยวงานในอำเภอต่อ ผมได้เอามอเตอร์ไซค์ไป เธอซ้อนท้ายไป

ขณะที่กำลังเดินเที่ยวงานอยู่นั้น (ไปกับเพื่อน) เพื่อน ๆ พากันจุดบ้องไฟขึ้น พอดีมันดันพุ่งพรวดมาหาเธอ เธอตกใจมากกระโดดกอดผมแน่นเลย ผมใจสั่นไปหมดคอยปลอบใจเธอ แต่พอเธอได้สติเธอก็อายผมและเพื่อน ๆ มาก ปาก

สั่นหน้าแดงไปหมด แล้วผมก็ชวนเธอไปเที่ยวต่ออย่างสนุกสนาน

ตอนกลับจากเที่ยวงาน ผมขี่มอเตอร์ไซค์แข่งกับเพื่อน เพราะทางค่อนข้างเปลี่ยว เธอคงจะกลัวมาก จึงกอดเอาของผมแน่น หน้าอกของเธอจึงถูตามหลังของผม ทำให้ไอ้นั่นแข็งตัว

พอผมไปส่งเธอที่บ้าน เธอชวนผมเข้าบ้าน ผมก็ไป พ่อแม่ของเธอหลับหมดแล้ว เธอเข้าไปเอาน้ำเย็นมาให้ผมแล้วกลับออกมา เธอสะดุดกับขาโต๊ะ ล้มมาหาผม ผมจึงรับไว้แล้วกอดจูบปากจนทั่วใบหน้าจนเธออ่อนปวกเปียก เธอบอกให้ผมพาเข้าในห้องของเธอ ผมจึงรีบเผด็จศึกทันที

คืนนั้นเธอเป็นของผมถึง 3 ครั้ง โอ้โฮ ความสุขละ

หนุ่ม 20

วีดีโอ คลายเครียด ....

ผมเรียนอยู่วิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ชีวิตในวิทยาลัยก็รู้อยู่แล้วว่ามันมีทั้งสนุก มีทั้งเครียด ยิ่งเวลาใกล้สอบด้วยแล้วรู้สึกพวกเราจะยิ่งหนักสมองมากขึ้น พอสอบเสร็จที ก็โล่งอกโล่งใจกันเป็นแถว ๆ

วันนั้นเป็นวันสอบวันสุดท้ายของวิทยาลัย พวกเราก็คิดกันว่าจะไปไหนดี เพราะทนหนักสมองมาหลายวันแล้ว ผมจึงเสนอพวกเพื่อน ๆ ว่าให้ไปดูวีดีโอที่บ้านผมละกัน อาจจะทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียดลงได้บ้าง ทุกคนก็ตกลงตามที่ผมเสนอ

พอสอบเสร็จ เราก็รอกันจนครบ และผมก็พาไปที่บ้าน อ้อ! ลืมบอกไปว่าวันนั้นบ้านผมไม่มีใครอยู่เลย กว่าจะกลับก็มืดเพราะไปทำงานกันหมด จะมีก็แต่สาวใช้คนเดียวเท่านั้น ผมเลยเอาหนังเอ็กซ์มาเปิดดูกัน

ขณะที่ผมและเพื่อน ๆ กำลังดูเพลิน ๆ อยู่ก็ได้ยินเสียงคนเคาะประตูเรียก พอผมเปิดออกไปดูก็เจอสาวใช้ เขาบอกว่าจะขอเข้ามาทำความสะอาดห้อง ผมก็เลยให้เขาเข้ามา แล้วผมกับเพื่อน ๆ ก็ดูหนังกันต่อ

ตอนที่ดูอยู่นั้น ผมกับเพื่อนต่างก็หันหน้ามามองกัน และก็มองตรงไปยังสาวใช้ซึ่งกำลังถูพื้นบ้านอยู่ แต่เวลาเธอก้มนี่ซิ มันช่างเย้ายวนใจคนหนุ่ม ๆ อย่างผมเสียนี่กระไร ผมรู้สึกเริ่มมีอารมณ์ขึ้นมาอย่างฉับพลัน แต่ก็ไม่รู้จะทำยังไง

ในที่สุดผมก็ต้องหนีไปเข้าห้องน้ำก่อน เพราะรู้สึกจะแฉะกางเกงไปหมด ผมไปสงบใจในห้องน้ำสักพักก็ออกมา ในใจผมตอนนั้นมีความรู้สึกว่าต้องการผู้หญิงสักคน ผมหันไปมองสาวใช้ซึ่งเธอกำลังจะเดินออกจากห้องไป แต่ผมก็คว้าแขนเธอไว้ก่อน เธอตกใจเนื้อตัวสั่นไปหมด เธอร้องเสียงดังลั่น แต่ก็ทำยังไงได้ผมห้ามใจไม่อยู่แล้ว

สักครู่ผมจึงจับตัวเธอนอนกับพื้น เธอหลับตาสนิท ดิ้นไปดิ้นมา แต่ผมก็ไม่ฟังเสียง ผมทั้งกอดทั้งจูบลูบคลำเธอไปทั่ว พอเธอโดนไม้นี้ก็อ่อนระทวยลง เสียงเธอหอบไม่ขาดสาย ในใจผมมันบอกว่าต้องการเธอซะแล้ว และผมก็ทำตามใจในสิ่งที่ผมปรารถนาจนสำเร็จ

หลังจากนั้นต่อมา ผมก็ค่อย ๆ ย่องแอบไปหาเธอทุกคืน ผมบอกเธอว่าไม่ให้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ใครฟังนะ เธอก็รับปากกับผมว่าจะไม่เล่าให้ใครฟัง แต่มีข้อแม้ว่าต้องมาหาเธอทุกคืน และมันก็เป็นเวลานานที่ผมต้องแอบไปหาเธอบ่อย ๆ ผมไม่อยากจะได้เธอมาร่วมชีวิตหรอก แต่ผมต้องการเพียงร่างกายเธอเท่านั้น

"เด็กซิ่ง"

บ้านใกล้เรือนเคียง ....

ดิฉันกับแม่มีอาชีพค้าขาย เรา 2 คนแม่ลูกเช่าห้องอยู่กันตามลำพัง ทุกวันเราต้องออกไปหาซื้อของมาทำขนมขาย ทำกับข้าวขายมั่ง

ห้องที่ดิฉันกับแม่ไปเช่าอยู่นั้นมีหลายครอบครัวด้วยกัน และห้องที่ติดกับดิฉันก็เป็นห้องชายโสด เขามาเช่าอยู่เพียงลำพัง เราคุ้นเคยสนิทสนมกันมากในฐานะคนบ้านเช่าด้วยกัน มีอะไรก็พึ่งพาอาศัยกันเป็นประจำ

วันหนึ่งดิฉันตื่นสาย แม่ดิฉันจึงออกไปขายของก่อน ปล่อยให้ดิฉันนอน คงคิดว่าดิฉันเหนื่อย เพราะเมื่อวานดิฉันขายของจนดึก ขณะที่ดิฉันนอนอยู่นั้น "อู๊ด" คนข้างห้องก็เข้ามาในห้องดิฉัน เขาถามดิฉันว่า "วันนี้ไม่ออกไปขายของกับแม่หรือ" ดิฉันก็เลยบอกไปว่ากำลังจะอาบน้ำแต่งตัวไป อยู่ ๆ อู๊ดก็พูดว่าอยากสมัครเป็นลูกแม่ของดิฉัน จะได้มาช่วยดิฉันและแม่ขายของ ดิฉันเลยบอกไปว่า "ไม่ต้องสมัครเป็นลูกก็มาช่วยขายได้" อู๊ดก็มองหน้าดิฉันแปลก ๆ เขากระเถิบมานั่งติดดิฉัน แล้วจับมือดิฉันไปถือไว้ในมือเขา

ตอนนั้นดิฉันรู้สึกหวาดกลัวนิด ๆ แต่ใจของดิฉันซิมันร้อนรุ่มดังไฟ มันเป็นครั้งแรกที่โดนผู้ชายจับมือ และผู้ชายคนนั้นก็เป็นคนที่ดิฉันชอบเขาด้วย แต่ก็ไม่กล้าแสดงออกว่าชอบเขา พอมาโดนอย่างนี้ก็ทำให้ดิฉันรู้สึกวูบ ๆ วาบ ๆ อย่างบอกไม่ถูก

จากมือเขาก็ค่อย ๆ ขยับขึ้นมาเรื่อย ๆ พอถึงตรงนั้นดิฉันก็ตกใจ ดิฉันไม่รู้ว่าปล่อยให้เขาทำอย่างนั้นได้ยังไง เขาลูบ ๆ คลำ ๆ ของดิฉันอยู่นานจนดิฉันแทบทนไม่ไหว ใจมันจะขาดให้ได้

และแล้วเขาก็ไม่รอช้า ปลดเปลื้องเสื้อผ้าของเขาและดิฉันออกจนหมด ดิฉันถูกเขาเล้าโลมอย่างเต็มที่ สักพักเขาก็ใช้ความเป็นชายของเขาใส่เข้าไปยังร่างของดิฉัน ดิฉันอยากจะร้องแต่ก็ร้องไม่ออกเพราะปากของเขาก็มาประกบปากดิฉันเสียจนแน่น เราต่างทำสงครามรักกันได้สักพัก ดิฉันก็ลุกไปทำความสะอาดตัวเองในห้องน้ำแล้วก็รีบแต่งตัวออกไปช่วยแม่ขายของตามเดิม

"อ้วน"

ช่องทำให้เสียหนุ่ม ....

ผมเป็นเด็กต่างจังหวัด พอเรียนจบชั้นม.ศ.3 ก็ได้ถูกส่งให้มาเรียนในกรุงเทพฯ ฐานะทางครอบครัวผมก็พอใช้

เมื่อตอนที่ผมเข้าไปอยู่กรุงเทพฯ ใหม่ ๆ ผมรู้สึกกลัวไปหมด มาคิดดูว่ากรุงเทพฯ นี่ผิดกับบ้านเราตั้งแยะ ดูผู้คนมากมายเหลือเกิน เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนผมก็ไม่ค่อยสุงสิงกับใคร ยิ่งถ้าเป็นผู้หญิงด้วยแล้ว ผมยิ่งไม่กล้าคุยใหญ่ มันกระดากมากกว่าผู้ชายซะอีก

แต่พอผมอยู่ไปเรื่อย ๆ ก็รู้สึกสนิทสนมกับทุกคนดีไม่ว่าจะเพื่อนหญิงหรือเพื่อนชาย ผมคุยคะไปหมด และเพื่อนชายที่ผมสนิทสนมมากที่สุดก็มีอยู่คนหนึ่ง เขาเป็นเด็กต่างจังหวัดเหมือนกับผม ไม่ว่าจะไปไหนเราต้องไปด้วยกันเสมอ ถ้าเห็นผมที่ไหนก็ต้องเห็นเพื่อนผมคนนี้ด้วย และเพื่อนคนนี้เป็นคนรักเที่ยวมาก ทุกครั้งจะไปเที่ยว เขาก็มาชวนผมไปด้วย บางทีไม่สมควรที่นักเรียนจะไป แต่เขาก็ไป และถ้าผมปฏิเสธไม่ไป เขาก็จะทำท่าไม่พอใจ บางครั้งก็พูดหว่านล้อมจนผมอดไม่ได้ เลยต้องไปเป็นเพื่อนเสียแทบทุกครั้ง

มีอยู่วันหนึ่ง หลังจากเลิกเรียน ไอ้เจ้าเพื่อนคนเดิมนั่นแหละ มันดันมาชวนผมเข้าซ่อง มันบอกว่าเข้าไปหาประสบการณ์เท่านั้นเอง และไม่รู้เป็นเพราะเหตุใดที่ทำให้ผมไปกับเจ้าเพื่อนตัวดีได้

ตอนเข้าครั้งแรกผมรู้สึกกระดาก ๆ ไม่กล้าเท่าไร คอยแต่เดินตามเพื่อนต้อย ๆ พอเดินเข้าไป ผมกับเพื่อนก็เดินมองไปทั่วเพราะไม่เคยเข้ามาสถานที่อย่างนี้เลย

และเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น ขณะที่ผมและเพื่อน ๆ เดินอยู่ ก็มีหญิงสาวคนหนึ่งโผล่พรวดเข้ามาที่ผม เธอโผเข้ากอดผมไว้แน่น ตอนนั้นผมทำอะไรไม่ถูก คิดอะไรก็ไม่ออกได้แต่สั่นเหมือนเจ้าเข้า ส่วนไอ้เพื่อนผมก็ดันวิ่งหนีออกไปก่อน ผมยังไม่ทันได้ตั้งตัวก็โดนเข้าซะก่อน ผู้หญิงคนนี้คงรู้ว่าผมไม่เคยเข้าสถานที่อย่างนี้มาก่อนแน่ เธอบอกผมว่าอยู่เฉย ๆ ไม่ต้องตกอกตกใจหรอก แล้วจะดีเอง

แล้วเธอก็พาผมไปนั่งที่โต๊ะ ผมเหมือนคนตกเป็นเหยื่อของเธอเข้าเต็มเปา ไม่ว่าเธอจะทำอะไรกับผม ผมไม่กล้าขัดขืนอะไรสักอย่าง ไม่ว่าการกอดจูบต่อหน้าฝูงชนมากมาย เธอไม่รู้สึกอายเลย ผมบอกเธอว่าขอตัวกลับ แต่เธอมีข้อแม้ว่าต้องให้ผมเข้าไปในห้องกับเธอก่อนแล้วจึงจะปล่อยกลับ ผมหมดหนทางจริง ๆ ไม่รู้จะทำยังไงจึงทำตามที่เธอบอก

พอเข้าไปก็ยืนเก้ ๆ กัง ๆ ทำอะไรไม่ถูก เธอหันมามองหน้าผม พยายามปลดเปลื้องเสื้อผ้าผมทีละชิ้น จนไม่เหลืออะไรปกปิดเลยแม้แต่น้อย ความอายของผมหมดไปซะแล้ว ธรรมชาติเริ่มสอนผมให้รู้ว่าเรานี้ก็ผู้ชายนะ

จากนั้นผมก็โลดแล่นไปในอารมณ์กับเธออย่างสุขสุด มันยากที่จะลืมเลือนได้เลย เธอผู้ซึ่งให้ทั้งความรู้และความสุขแก่ผม

พัชรียา

เสียมาแล้วทั้งคู่ ....

เมื่อสมัยที่ผมยังเรียนอยู่ ผมเป็นคนที่ชอบอยากลอง อยากรู้สิ่งแปลก ๆ ทุกอย่าง บังเอิญเพื่อนผมคนหนึ่งชอบเที่ยวผู้หญิงอย่างว่า เลยทำให้ผมและเพื่อน ๆ ในกลุ่มพลอยเป็นไปกับเขาด้วย

พวกผมเที่ยวกันจนติดเป็นนิสัย และก็ไปกันทุกวันซะด้วย เลยทำให้สนิทและคุ้นเคยกับผู้หญิงที่นั่นดี แต่ว่าผู้หญิงที่นี่แต่ละคนก็ไม่ใช่เล่น

มีอยู่คืนหนึ่ง พวกเราได้ไปที่นั่นกันอีก อยู่ ๆ เพื่อนผมก็มากระซิบกับผมว่า มีผู้หญิงคนหนึ่งสนใจจะมาขอนั่งคุยที่โต๊ะด้วยได้ไหม ผมก็เลยบอกกับเพื่อนว่า "เอาซิ อยู่ไหนละ" และเพื่อนของผมก็เดินไปเรียกผู้หญิงคนนั้นมา เธอชื่อ "จุ๋ม"

จุ๋มเป็นผู้หญิงที่ไม่ค่อยสวยเท่าไร อาศัยว่าเอาอกเอาใจเก่งและก็ปากหวานเป็นที่หนึ่งซะด้วย ผมก็ประเภทไม่เคยมีผู้หญิงมาคอยเอาอกเอาใจถึงขนาดนี้ พอมาเจอจุ๋มเท่านั้นก็เลยชักติดอกติดใจเสียจนโงหัวไม่ขึ้น ระยะหลัง ๆ ผมชักฉายเดี่ยว เวลาไปก็แอบไปโดยไม่ได้บอกพวกเพื่อน ๆ

มีอยู่วันหนึ่ง ผมนึกสนุก และวัยผมก็เป็นวัยที่กำลังคึกคะนอง อยากลองไปเสียทุกอย่างจะด้วยความโชคดีหรือโชคร้ายก็ไม่รู้ ผมบอกเธอว่าวันนี้เซ็ง ๆ อยากให้เธอไปนอนเป็นเพื่อน ผมพูดทำนองทีเล่นทีจริง ถ้าได้ก็ดีว่างั้นเถอะ แต่เธอไม่เล่นกลับจะไปกับผมจริง ๆ

วันนั้นผมพาเธอมานอนโรงแรม เธอไม่มีอาการตกใจเลยสักนิด ไปถึงผมก็สั่งเบียร์เพื่อให้ตัวเองกล้าขึ้น เหตุการณ์ทุกอย่างดำเนินไปตามขั้นตอนไม่ต้องพูดอะไรมากเรื่อง เธอถอดเสื้อผ้าเหลือเพียงชุดชั้นในเท่านั้น หุ่นเธอนี้ชวนให้ผมมีอารมณ์วาบหวิวอย่างกระทันหัน

ผมเริ่มซอกไซร้ไปทั่วร่าง ไม่ว่าจะส่วนนูน ส่วนเว้า ผมพิสูจน์จนหมดสิ้น ด้วยความหื่นกระหาย ผมไม่รอช้าให้เสียเวลา รีบจัดการกับกางเกงในและเสื้อชั้นในตัวน้อย ๆ ออกจนหมด ทีนี้ก็ถึงตาผมต้องเป็นฝ่ายบุกลูกเดียว ไอ้ผมลำพังก็ไม่ค่อยจะสันทัดเรื่องนี้เท่าไรนัก ดูแล้วเก้ง ๆ ก้าง ๆ ยังไงพิกล ดีที่ได้เธอช่วยอีกแรง ค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไปจนสำเร็จ

คืนนั้นผมกับเธอร่วมเล่นเกมส์กันไปถึง 3 เกมส์ ไม่มีใครแพ้ใครชนะ เราไปถึงเส้นชัยพร้อมกันทั้งคู่

"โต"

หนีจนเจอดี

ดิฉันเป็นคนจังหวัดนนทบุรี ดิฉันมีพี่น้องทั้งหมด 5 คน ดิฉันเป็นคนที่ 3 และในจำนวนพี่น้องทั้งหมด จะเรียกว่าดิฉันเป็นลูกคนโปรดก็ว่าได้เพราะดิฉันเป็นลูกสาวคนเดียว นอกนั้นเป็นชายหมด เวลาดิฉันจะไปเที่ยวไหนที พ่อแม่ของดิฉันก็ต้องให้เอาพี่ชายหรือน้องชายไปด้วย ไม่งั้นไม่ยอมให้ไป

และเมื่อปีที่แล้ว ดิฉันเกิดชอบกับผู้ชายคนหนึ่ง เราพบกันโดยบังเอิญ เขาเป็นคนหน้าตาดี คุยก็เก่ง เอาใจก็เก่ง เราไม่ค่อยเจอกันบ่อยนัก เพราะเขาก็รู้ว่าที่บ้านดิฉันเป็นยังไง

พอดีที่บ้านของเขามีงาน เขาก็เลยมาชวนดิฉันให้ไปช่วย ดิฉันมาขอแม่แต่ท่านบอกว่าให้เอาพี่ไปด้วยไม่งั้นไม่อนุญาตให้ไป ดิฉันเสียใจแอบขึ้นไปร้องไห้บนห้อง คิดหาวิธีที่จะหนีไปคนเดียวให้ได้

วันนั้นพอตื่นเช้าขึ้นมา ดิฉันเห็นว่ายังไม่มีใครตื่นขึ้นมาเลย จึงรีบออกไปแต่เช้า ดิฉันไปที่บ้านเพื่อนก่อน พอใกล้เวลานัดก็ค่อยออกจากบ้านเพื่อน

พอไปถึงดิฉันก็เห็นเขายืนรอดิฉันอยู่ แล้วเขาก็พาดิฉันไปที่บ้าน พอถึงบ้านดิฉันไม่เห็นมีงานอะไรเลย เขาบอกให้ดิฉันเข้าไปก่อน พอเข้าไปอยู่ ๆ เขาก็โผเข้ากอดดิฉันจนดิฉันล้มลงนอนไปที่พื้นดิฉันทำท่าจะลุกขึ้น เขาก็กดตัวดิฉันลงไปอีก ตอนนั้นใจดิฉันไม่อยู่กับร่องกับรอยเลย เหมือนตกอยู่ในห้วงแห่งความรักของเขาซะแล้ว

เขาประโลมจูบดิฉันด้วยความนิ่มนวล มือทั้งสองของเขาค่อย ๆ คลึงเคล้าบริเวณเต้าเต่ง ดิฉันสุดแสนจะทนทานได้ เขาไม่รอช้ารีบพาดิฉันขึ้นสู่สวรรค์ชั้นสูงสุด

จากวันนั้นถึงวันนี้ ดิฉันยังคงประทับใจในตัวเขาอยู่ไม่น้อย ถึงแม้มันจะผิดธรรมเนียม แต่ดิฉันก็หลวมตัวเข้าซะแล้ว มาคิด ๆ ดูอีกทีดิฉันไม่น่าจะหนีพ่อแม่ไปหาความเจ็บปวดเช่นนี้เลย

สมร

เรื่องของข้า

คาวบอยคนหนึ่งเฝ้ามองดูแขกคนหนึ่งของเขาใส่อานม้า **"ขอโทษครับ"** เขากล่าวอย่างสุภาพ **"ท่านใส่อานกลับหลังนะครับ"**

แขกคนนั้นฉุน **"แกแน่ใจอย่างไง"** เขาตวาด **"แกไม่รู้หรอกว่าฉันจะไปทางไหน"**

●●●●●●●●●●

หมอกับคนไข้

นายทึ่มพูดกับหมอ "หมอครับ หมอจำได้ไหมว่าเมื่อปีกลายหมอบอกให้ผมอยู่ห่างจากความชื้น ถ้าผมต้องการที่จะหายจากโรครูมาติซั่ม"

"ผมจำได้" หมอตอบ

"อ้า ตอนนี้หายแล้วและผมจะอาบน้ำได้หรือยังครับ !!!"

ที่นี้ป๋าเชื่อหรือยังว่าหนูไม่ใช่เด็กแล้ว!

“ ปัญหาที่ไม่กล้าถามใคร กรุณาได้เขียนจดหมายถึง “พัช” นะคะ ไม่จำเป็นต้องลงชื่อจริงก็ได้ จดหมายทุกฉบับจะได้รับการตีพิมพ์เพื่อเป็นคำแนะนำแก่เจ้าของจดหมายและเป็นวิทยาทานแก่ผู้อ่านทุกท่านในเวลาเดียวกันค่ะ ”

ปัญหาใต้หลังคามุ้ง

ถ้ำมอง

เรียนคุณพัชที่นับถือ

มีเรื่องเกิดขึ้นกับดิฉันอย่างสด ๆ ร้อน ๆ ซึ่งทำให้ดิฉันรู้สึกจิตใจไม่ปรกติ คืออย่างนี้ค่ะ

บ้านเดิมดิฉันอยู่ต่างจังหวัด มาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ โดยพักอาศัยอยู่กับพี่เขยและพี่สาว บ้านนี้ชั้นบนสีสองห้อง เขาให้ดิฉันอยู่ห้องหนึ่งกับน้องสาวพี่เขย อีกห้องหนึ่งพี่เขยกับพี่สาวอยู่ด้วยกันในเวลากลางคืนดึก ๆ ดิฉันดูหนังสือ และทำการบ้าน พี่เขยกับพี่สาวทำอะไรๆ กัน จนดิฉันจับได้ทุกที จนไม่มีสมาธิคอยแต่จะคิดวาดภาพว่าห้องข้าง ๆ ทำอะไรกัน

ดิฉันจึงย่องไปสอดตามองที่รูเล็ก ๆ ซึ่งถ้าเปิดไฟแล้วจะมองเห็นอะไรได้อย่างชัดเจน บางทีก็เห็นเขาร่วมกัน บางทีเขาเสร็จเรียบร้อยแต่ยังไม่นุ่งผ้า ดิฉันรู้สึกเหมือนคนอุตริ แต่ก็อยากดู พี่สาวก็คงพอจะรู้เหมือนกัน สังเกตได้จากเขาชอบค่ากระทบดิฉันบ่อยๆ

ดิฉันอยากจะเลิกดู แต่ก็เลิกไม่ได้จนการเรียนตกต่ำลงไป จะทำอย่างไรดีคะ ช่วยแนะนำด้วย

นับถือ

กัญญา

ตอบคุณกัญญา

ผัวเมียเล่นหนังสดด้วยกันต่างก็อยากเห็นอะไรของกันและกัน เพราะเห็นแล้วทำให้เกิดอารมณ์คึกคักเพิ่มความสุข และที่คุณแอบดูเขาก็ทำให้ใจเต้นตุ้ม ๆ ต่อม ๆ และรู้สึกอยากเล่นไปกับเขาด้วย นี่เป็นสัญชาตญาณปกติธรรมดาของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง

มีหนทางที่พอจะแก้นิสัยอันนี้ได้ นั่นคือทางแรกคุณต้องย้ายออกไปอยู่ที่อื่น เพื่อให้จิตใจห่างเหินจากภาพเหล่านั้นเสีย

และอีกทางหนึ่ง คุณก็หาคู่มาเล่นหนังสดเองซะเลย จะได้ไม่ต้องไปแอบดูการแสดงสดของใครอีกต่อไป

พัช

กลัวชักไม่ออก

เรียนคุณพัชที่นับถือ

ผมเที่ยวมาอย่างมากมาย และยังไม่เคยมีเมีย ไม่นานมานี้ผมรู้จักผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งเพื่อนของผมเคยลักลอบได้เสียมาแล้วเธอกับผมไปเที่ยวด้วยกันเสมอ แต่ก็ไม่เคยเกินเลยอะไรกัน

ผมบอกรักเธอไปแล้ว เธอบอกจริงเหรอ กลัวจะไม่จริงและกลัวว่าผมจะเสียใจภายหลัง ผมถามว่าทำไม เธอก็ไม่ยอมบอก ผมจึงไปถามเพื่อนของผมที่เคยได้เสียกับเธอมา

เพื่อนคนนั้นรีบห้ามผมทันที โดยบอกว่า ผู้หญิงคนนี้เวลาร่วมกับเธอแล้วจะชักอวัยวะเพศไม่ออกเหมือนสุนัขติดเก้ง เพื่อนของผมเข็ดไปจนตาย

ผมอยากทราบว่า ที่เพื่อนผมมันบอกนั้นเป็นความจริงเพียงไร และถ้าเป็นจริง ทำอย่างไรจึงจะชักออก

พิชัย

ตอบคุณพิชัย

จริงครึ่งไม่จริงครึ่ง แต่ถ้าเป็นจริงก็นับว่าหายยากมาก

ปากช่องเพศของผู้หญิงมีกล้ามเนื้อเป็นวงแหวนล้อมรอบอยู่เป็นแถว เวลามีใครเอาของที่กินไม่ได้มายัดปากคุณอย่างดันทุรัง กล้ามเนื้อรอบ ๆ ตัวจะเม้มปากแน่น เมื่อช่องเพศหดตัวแน่นแล้วผู้ชายดันทุรังดันเข้าไป กล้ามเนื้อก็จะรัดอวัยวะเพศไว้แน่น ปฏิกิริยาแบบนี้ทางแพทย์เรียกว่า "แวจินิมัส"

เอาเถอะถ้าเกิดมันเป็นแบบนั้นจริง คือคุณเกิดชักไม่ออก วิธีแก้ไขก็คงไม่ยาก เพียงแต่คุณเฉยๆ ไว้ ปล่อยให้อาการมันสงบลงสัก 10-20 นาทีก็หลุดออกมาเอง

อาการแวจินิมัส เกิดขึ้นกับผู้หญิงที่มีอาการกลัวการร่วมเพศ กลัวการมีท้องขนาดเกินปกติ เมื่อหายกลัวอาการดังกล่าวก็หายไปด้วย

พัช

●●●●●●●●●●●●●●

กลัวถูกบีบแตร

●●●●●●●●●●●●●●

เรียนคุณพัชที่นับถือ

ดิฉันแต่งงานแล้วเมื่อเดือนพฤศจิกายนนี้เอง สามีชมอยู่เสมอว่า อกดิฉันสวย ก่อนจะร่วมหลับนอนกัน เขาชอบจับอกและบีบหน้าอก ทีแรกก็บีบเบาๆ พอมันเขี้ยวขึ้นมาก็จับบีบแรง ๆ จนทนเจ็บไม่ไหว นอกจากนั้น สามียังชอบดูดหัวนมด้วย

ดิฉันรู้สึกไม่สบายใจเลย กลัวว่าหน้าอกจะหย่อนยานและเหลวก่อนวัยอันสมควร และการถูกดูดบ่อยๆ จะทำให้เป็นมะเร็งที่หน้าอกหรือไม่ และอยากจะบอกให้เขาเลิกทำแบบนั้นได้อย่างไรคะ

นับถือ

อรสุภา

ตอบคุณอรสุภา

อย่านะอย่าบอกเขาเลย เพราะบอกไปเขาคงจะไม่ยอมเลิก เพราะหน้าอกคุณสวย เป็นของชอบของเขา ถ้าห้ามจับเดี๋ยวจะพาลกลายเป็นไม่อยากร่วมหลับนอนกับคุณไปได้เหมือนกัน

คุณกลัวเป็นมะเร็งกลัวเจ็บ กลัวหน้าอกจะเหลว อีกประการหนึ่งสามีคุณยังทำอะไรไม่ปกติ โดยมากผู้หญิงที่ยังไม่มีอารมณ์ ถ้าโดนจู่โจมที่หน้าอกจะจั๊กกะจี้ และเจ็บมาก ในระยะแรกควรให้สามีกระตุ้นที่จุดอื่นๆก่อน หรือให้จับเพียงเบาๆ ในตอนแรก ถ้ารู้สึกเจ็บก็ควรบอกเขา

หน้าอกของผู้หญิงถูกบีบถูกจับ ไม่เป็นมะเร็งอย่างที่คุณกลัวหรอกน่า ไม่งั้นผู้หญิงหากินก็เป็นมะเร็งตายไปหมดแล้ว

แต่ถ้าคุณมีอาการเจ็บหน้าอกจริงก็ควรไปปรึกษาแพทย์ดูนะ

พัช

●●●●●●●●●●●●●●

ล้มเอาดื้อ ๆ

●●●●●●●●●●●●●●

เรียนคุณพัชที่นับถือ

ผมอายุ 40 ปี เมียหนึ่งลูกสี่ รู้สึกกลุ้มใจมากๆ คืออยู่ดีๆ ผมก็ไม่สามารถร่วมกับภรรยาได้ ทั้งๆที่มีความต้องการอย่างที่สุด ผมพยายามช่วยตัวเองก็ล้มเหลวทุกที

ปกติผมไม่เที่ยวสำส่อน กลัวเมียจะเข้าใจผิด ยิ่งต้องกลับบ้านดึกๆ ด้วยแล้ว กลัวว่าเมียจะคิดว่า ผมไปหาเศษหาเลย ผมจะแก้ไขอย่างไรดีครับ สุขภาพผมก็ยังแข็งแรงดี

นับถือ

มนตรี

ตอบคุณมนตรี

คุณว่าสุขภาพแข็งแรงดี ก็ตัดปัญหาทางกายไปได้ แต่เพื่อความแน่ใจ คุณควรตรวจเบาหวานเสียหน่อยนะ อยากจะลงความเห็นว่าเป็นปัญหาทางจิตใจมากกว่า

อายุ40 ปี ส่วนมากยังเตะปี๊บดัง จะหย่อนระยะเวลาบ้างก็เป็นไปตามวัยและสภาวะ คุณมีลูกสี่แล้ว แสดงว่าอยู่กันมานานแล้ว อาจจะเข้าตำรากูละเบือก็เป็นได้

ธุระกิจยุ่งยาก กลัวเมียด่าเลยกลายเป็นมะเขือเผาไปก็อาจเป็นได้อีกนั่นแหละ

วิธีแก้ไขเห็นจะต้องบอกแม่อีหนูให้ช่วยเหลือคุณ โดยช่วยกระตุ้นให้บ้าง พูดจาดี ๆ หาบรรยากาศโรแมนติกบ้าง จะช่วยแก้ไขปัญหาของคุณทั้งสองได้อย่างมากทีเดียว

พัช

ข่าวดีสำหรับสุภาพสตรีที่ต้องการผู้อุปการะ

■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

ทีมงาน **"ทีเด็ด"** ได้รับการขอร้องจากผู้ใจบุญ มีเงินมีทอง ไม่เดือดร้อน อยากจะอุปการะสาวเอ๊าะ ๆ ที่ต้องการเรียนต่อ เช่น เสริมสวย หรือพาณิชย์

สุภาพสตรีท่านใดที่รู้ตัวว่า

1. สวย แต่ยากจน
2. อยากเรียนต่อ
3. ไม่ต้องการภาระผูกพัน

เขียนจดหมายส่งประวัติ อายุและที่อยู่พร้อมภาพถ่ายปัจจุบัน "ทีมงานทีเด็ด" รับเป็นสื่อกลางให้โดยสุจริตใจไม่มีนอก มีใน โดยส่งถึง "คุณพัช" ตู้ปณ. 291 ราชดำเนิน 10200 เพื่อพิจารณานัดสัมภาษณ์

57 東野真美

เบิ่งดารา

★★★★★★★★★★★★★★★★ **ชนาภา นุตาคม** ★★★★★★★★★★★★★★★★

เมื่อวันงานประกวดภาพยนตร์อาเซี่ยนครั้งที่ 29 ผมได้มีโอกาสไปสังเกตการณ์กะเขาด้วย และก็ได้เห็นคนสวย ๆ ในงานหลายต่อหลายคนด้วยกันอย่างวันนั้นคนที่แสนสวยและแสนจะเซ็กซี่มีอยู่หลายคนด้วยกัน

ก็อย่าง วิยะดา อุมารินทร์/ อภิรดี ภวภูตานนท์/ หรือจะเป็นแม่หน้ามล เนาวรัตน์ ยุกตะนันทน์ ก็เหอะล้วนแต่เซ็กซี่ น่ามองด้วยกันทั้งนั้น

แต่ผมยังมีคนที่น่ามองมากกว่านั้นอีกหนึ่งคน ก็คนที่คุณเห็นในภาพที่ผมเอามาลงนี่แหละ ได้ขอร้องให้เพื่อนฝูงถ่ายเอาไว้โดยถ่ายได้เจ๋ง ๆ หลายใบคิดว่าคงเติมหู เติมตาสำหรับคุณในเรื่องภาพของดาราสาวคนนี้

ชนาภา นุตาคม เป็นเด็กสาวที่เข้ามาวงการด้วยการแสดงละครทางช่อง 5 ซึ่งหลายปีผ่านมาผมเองเคยดูเธอทางช่อง 5 ดูเหมือนว่าจะเป็นละคร ของคุณกนกวรรณ ด่านอุดม

ตอนนี้ชนาภาไปไหนมาไหนกับคุณแม่ของเธอ ผมจำได้ว่าได้มีโอกาสสัมภาษณ์เธอด้วยซ้ำไป เพราะตอนนั้นผมเองยังเดินชนกะดาราอยู่ทุกวัน และปีนั้นคือเมื่อ 4-5 ปีที่ผ่านมาชนาภาอายุ 16 ปีเท่านั้น เธอว่ายังเรียนหนังสืออยู่เลย

นี่ก็ผ่านมาหลายหน้าฝนแล้ว คงไม่ใช่ชนาภาเมื่อ 4-5 ฝนที่ผ่านมานั่นดอก เพราะดูเธอเติบ...และโต

โต...จนทุกคนเห็นถนัดตา และสวยซึ้งตรึงตาตรึงใจ หาดาราคนไหนมาเทียบเป็นไม่มี

คืนนั้นหลังจากที่พรรคพวกเขาตระเวนถ่ายภาพดาราคนอื่นกันแล้ว ผมก็เห็นชนาภาโดนรุมถ่ายรูป ผมเองยังอยาก...ที่จะถ่ายรูปกับเธอสักใบเพราะว่าบุญวาสนาก็คงได้แต่ยืนเคียงถ่ายรูปเท่านั้น

คืนนั้นผมยังเห็นพี่เอื้อยใหญ่ของวงการนางแบบที่ใคร ๆ เรียกเธอว่า "อ้อยบีเอ็ม" ก็ไม่รู้ว่าพี่อ้อยของประดานางแบบได้ค่าโฆษณามาเท่าไร เพื่อนพ้องพวกนักข่าวจึงได้พากันเขียนโฆษณาให้เป็นแถวว่าอ้อยบีเอ็ม ทั้ง ๆ ที่พี่แกขี่รถชั้นดีกว่ายี่ห้อที่โฆษณาต่อท้ายชื่อของพี่อ้อยเสียอีก ส่วนจะเป็นยี่ห้ออะไรนั้นอย่าไปโฆษณาให้เขาเลย เอาเป็นว่าอ้อยบีเอ็มก็แล้วกัน

มีหลายคนแอบกระซิบถามผมว่า อ้อยบีเอ็มเป็นลูกพี่ของ ชนาภา แล้วชนาภาขี่อะไร ผมไม่เคยคิดเรื่องนี้ก่อน ก็เลยโขยกโขกไปตามประสาอ้อ...

ชนาภาน่าจะขี่ **"ซีดรอง"** เพราะรูปร่างอย่างเธอ นั่งรถอื่นมันคงไม่เหมาะกับรูปร่าง มีคนถามว่าไอ้รถซีดรองมันดีอย่างไร ผมเองก็ไม่เคยขี่บ่อยครั้ง แต่ถามเพื่อนฝูงที่เป็นนักขี่รถเขาบอกว่า ซีดรองมันเยี่ยมว่ะ

เยี่ยมแค่ไหน สู้โตโยต้าของอั๋วได้ไหม ของอั๋วลิปแบ๊คนะ 5 ประตูด้วย ทุกประตูยังดีทั้งหมด คือยังฟิตเปรี๊ยะ ไม่มีประตูไหนตกหรือว่าหลวมโซลกเลย เพื่อนฝูงมันก็เยาะเย้ยผมว่า ซื้อมาทำไมไอ้รถ 5 ประตู เพราะคนเราจะมีประตูมากไปก็ได้แค่นั้น วัน ๆ หนึ่งก็ใช้แค่ประตูเดียว เพื่อนฝูงผมมันถามว่า ลื้อมีตั้งห้าประ-ตู อั๋วอยากรู้ว่า เวลาลื้อขึ้นไปขี่ ลื้อขึ้นลงประตูไหนวะ หรือว่าขึ้นลงทุกประตู เออ...

แล้วประตูหลังที่ลื้อโอ้ว่าน่าสัมผัส ลื้อเคยไปขึ้นมันหรือยัง ผมส่ายหน้า ใครวะจะบ้าไปขึ้นประตูหลัง ขี้เกียจตะกายว่ะ ไม่เอาละ ขึ้นมันประตูเก่านั่นแหละดี

เพื่อนผมที่นั่งมาอีกคน มันก็บอกว่า อั๊วก็ว่างั้น การขี่รถหลายประตูเหนื่อยว่ะ เดี๋ยวดูประตูไม่ดีเลือกเปิดไว้อะไรหล่นลงไปก็ซวยตายห่ะ

แต่ว่าง ๆ อั๊วจะลองเปลี่ยนบรรยากาศไปขึ้นประตูหลังบ้างเขาว่ามันดีเหมือนกันนะ โช๊คอัพมันดีกว่าประตูหน้า เวลาขึ้นก็ต้องโยงโย่ยงหยกกันหน่อย จะให้ก้าวขึ้นไปง่าย ๆ อย่างประตูเก่า เห็นจะยาก

เออว่าแต่ชนาภาเธอน่ะทำไมชอบนั่ง ซีตรอง อั๊วถามยังไม่มีใครตอบได้ ไอ้เพื่อนอีกคนขยับเน็คไทเหมือนโฆษณาเหล้ายี่ห้อหนึ่ง

คือว่า...อะไรนะ เมื่อกี๊ว่าอะไรนะ

อั๊วถามว่าทำไมชนาภาชอบขี่ซีตรอง

อ๋อ...ซีตรองมันเป็นรถชั้นดีคุณภาพของมัน หุ่นของมันเป็นหุ่นไม่สั้นไม่ยาวเครื่องมันดี รักษาระดับความร้อนได้ดีเยี่ยม

หม้อน้ำมันโต

จุน้ำได้มาก ขนาดเพื่อนเจ้านายอั๊วขับไปต่างจังหวัด ซัดซะน้ำแห้งเป็นฟอง หม้อน้ำยังไม่ระเบิด เครื่องยังไม่เสีย

และยิ่งถนนหนทางไม่ดีอย่างบ้านอั๊ว บ้านลื้อ

ซีตรองเจ๋งกว่าใคร ขนาดตกหลุม ล้อมันยกเองได้

ลื้อเคยเห็นรถ ยกล้อไหมล่ะ

เจ้านายอั๊วชอบตรงนี้แหละ เพราะแกไปต่างจังหวัดบ่อยว่ะ แกไปทำไร่อะไรของแกก็ไม่รู้ บางทีก็มีอีหนูนั่งไปด้วย

นอกจากหม้อน้ำ และยกล้อแล้ว มันมีดีอะไรอีกล่ะ ไหนว่ามาซิพรรคพวก

อ้อเวลาถึงคราวที่มันจะกระเด้งกระดอน มันก็กระเด้งแบบนิ่มนวล เพราะโช๊คมันดี มันมีโช๊คลมไม่ใช่อย่างของแก ยังไม่ทันร่งเท่าไรสั่นไปทั้งคัน ซีตรองไม่ยังงั้น มันเนิบ ๆ นาบ ๆ แต่ว่าแน่นอน

ไม่ทำให้เสียวในเวลาที่ไม่ต้องการจะเสียว

มันจะเสียวเมื่อเวลาที่ต้องการจะเสียวเท่านั้น คือถ้ายางแตกบนไหล่

เขามันจะเกิดปัญหาการเสียว เพราะว่าเจ้านายอั๊วชอบไปกับอีหนูตัวเล็กๆ ไม่มีใครช่วยเปลี่ยนยางว่ะ

เออ...แล้วไอ้ข้างหน้าหม้อ เวลาเวลาเดินผ่าน อั๊วไม่เคยได้ยินเสียง เขาว่าระบบเสียงมันดีมากใช่ไหมวะ

ไอ้เพื่อนผู้สันทัดขยับเล่าต่อทันที

เครื่องมันดีมาก เดินเงียบขนาดข้างห้องด้วยกัน ยังไม่มีใครได้ยิน ก็วันนั้นกันเห็นเจ้านายเข้าไปในบ้าน แล้วก็ออกจากรถ ที่ไหนได้ติดเครื่องไว้ทั้งคืน ลืมดับ ปรากฏว่าคนเดินไปเดินมา ไม่มีใครได้ยินเสียงเครื่องเลย มันเงียบจริง ๆ ให้ตายซี่

แล้วนี่ชนาภาของเราคงต้องเสียค่าน้ำมันอาน

ผมรำพึงรำพันกับเพื่อนซี้ที่คุยโอ่

คงไม่เท่าไร เพราะอย่างน้อยงานการของแม่คุณก็มาก อีกอย่างคงมีเจ้ามือมาเติมให้ ไอ้เรื่องจะปล่อยให้น้ำมันของเธอไหลคนเดียว โดยไม่มีคนอื่นมาช่วยออกให้ เห็นทีจะยาก เจ้าแซนดี้ไม่ใช่เด็กโง่ จะได้ให้น้ำมันไหลเป็นเททิ้ง

ลิตรหนึ่งตั้งหลายบาท มันไม่ถูกเหมือนแก๊สนะพรรคพวก

เออ...แล้วเขาว่า พอสตาร์ทพรึ่ดก็ซัดน้ำมันตั้งหนึ่งลิตร จริงแท้แค่ไหนวะ เผื่อว่าจะมีโอกาสซื้อบ้างจะได้เรียนรู้เอาไว้ ไอ้เพื่อนฝูงของผมมันรีบตอบทันที ด้วยความที่มันชำนาญเรื่องซีตรอง

ไม่จริงหรอก อย่าโง่

รถยี่ห้อนี้มันมีน้ำมันพิเศษค้างสาย เวลาจะสตาร์ทบางคนมีวิธีการ อยู่ ๆ เอ็งจะไปสตาร์ทพรวดพราด เป็นไปได้ไง อย่างเอ็งใช้แก๊สน่ะ มันก็ต้องค่อย ๆ ปั๊มให้ดีเสียก่อน ค่อย ๆ กด...โช๊คให้ดี พอมีความรู้สึกว่าน้ำมันเครื่องทุกอย่างมันเริ่มหล่อลื่นดี ค่อยแหย่กุญแจสตาร์ท

พรึ่ดเดียวเท่านั้น

ส่วนน้ำมันมันจะไม่ไหลพุ่งพรวดออกมาเป็นลิตรอย่างเอ็งว่าบ้ามาก รถที่ไหนไหลทีเดียวตั้งลิตร รูนมหนูมันนิดเดียวเท่านั้น

มันค่อย ๆ ไหล พอเราเร่งเครื่องแรง ๆ นั่นแหละมันถึงจะได้ไหลแรง ๆ

แล้วอีตอนจอดเป็นไงวะ เห็นเขาว่ามันจอดสนิทจึ้ง ไม่มีสั่นไม่มีคลอน จริงแท้แค่ไหนวะ เพื่อนผมมันรีบตอบว่า จริง เรื่องนี้จริง เวลาจอดมันนิ่งสนิท และลดตัวลงหมอบกับพื้น เหมือนช้างที่สู้ศึกมาแล้วทั้งวัน

เออ...งั้นถ้ากันมีบุญวาสนาคงจะได้ขี่รถอย่างชนาภาเธอขี่บ้าง แต่ว่าวันนี้อั๊วมีบุญวาสนาแค่โตโยต้ายี่ห้อเก่า แล้วก็เข้า ๆ ออกทางประตูเดิม เออ เฮ้ย...แกเคยเห็นชนาภาให้เพื่อนฝูงที่อาศัยไปเข้าทางประตูหลังบ้างหรือเปล่าวะ

ไอ้บ้า...เพื่อนผมมันร้องด่าตามหลัง พร้อมอธิบาย

ไอ้เซ่อ รถซีตรองน่ะ ข้างหลังมันทำแอ่นไปยังงั้น มันเข้าไม่ได้หรอก

แต่เอ...ถ้าแกะกระจกออกไม่แน่เหมือนกันแฮะ

ก็นั่นน่ะซี อั๊วถึงได้สงสัยไงล่ะ วันหลังลื้อเจอะลองถามซิว่าเคยคิดเข้าประตูหลังบ้างหรือเปล่า

ตากล้องเงินล้าน

ขอบอ่างข้างเตียง (ต่อจากหน้า 11)

B 000 จิ๋ม

B 12 บอน

B32 น้องลูน่า สาวลูกครึ่งฟิลิปปินส์ บอกแค่นี้ก็รู้แล้วว่าถึงกึ๋นแค่ไหน เพลงชิวหาของเธอบรรเลงกับเฒ่าชะแลที่ว่าไม่ขึ้น ๆ แล้วยังต้องแอ่นผวาขย่มคอปึกปัก จนหน้ายังงี้เขียวไปเลย คุณ ๆ ที่เป็นโรคความดันถี่เป็นต้องชอบใจ เรื่องหุ่นบึบบับอ๊าซ่าส์จนหยดสุดท้าย หน้าอกของเธอเบ้อเริ่มท้าทายทั้งหนุ่มทั้งเฒ่าให้อึ๊บ ๆ อยากป๊วบกันทั้งนั้น เพลงไหนก็สบึมได้ทั้งหน้าทั้งหลังจะควบผ่านเมืองกันยังไงกระซิบตกลงกับเธอเอาเอง ผมไม่เกี่ยวด้วย แนะนำกันไปแล้วเป็นพอ...

B12 น้องบอน กุหลาบขาวช่อนี้น่ารักไปทั้งตัว ตั้งแต่รอยยิ้มที่เชิญชวน หุ่นแบบนางแบบ สะโพกผายท้าทายอารมณ์ชายยิ่งนัก หน้าอกสวยสุดจนใครอยากซบเอาไออุ่น เธอชอบหนุ่มที่มีหนวดที่ริมฝีปาก เอาใจเก่งไม่งอแง ส่วนเธอนั้นเป็นดาราบีคอร์สที่คงจะย้ายมานั่งนอกตู้เหมือนกัน ดวงดาวไม่หยุดนิ่ง ใครที่เป็นคู่ขาประจำหรืออยากเป็นขาจรของเธอก็ต้องแวะไปสัมผัสความสวยของเธอได้ทุกวันยกเว้นวันอุบัติเหตุของเธอ ยังไงก็โทรกริ๊งกร๊างจับจองเธอเอาไว้ก่อนกันความผิดหวัง เพราะคิวจองของเธอยาวเหยียด มันก็เป็นอย่างนั้นทุกที ผมเห็นหน้าเธอทีไรยังอยากได้เธอเป็นนางเอกหนังของผมเลย ใครอีกหลาย ๆ คนก็พูดแบบนั้นเหมือนกัน เด็กอะไรก็ไม่รู้อวบและน่า...ไปเสียทุกอย่าง อ้าว...เผลอแป๊บเดียวลุงคนนั้นส่งสัญญาณเรียกเธอขึ้นไปเสียแล้ว...ว้า...ค้างรออีกแล้วเนี่ย...

B155 น้องแอส สาวหุ่นดีสุดเปรี้ยวซ่าส์จนสุดเสียวเหมือนกัน เสน่ห์ของเธออยู่ตรงที่บริเวณสามเหลี่ยมน้อยขนเรียบมองดูน่าเอ็นดู จนอยากให้เธอดูเอ็น แฟน ๆ ทีเด็ดอยากหาความหรรษาที่มีลีลาแปลกๆ ใหม่สะใจก็ต้องเรียกหมายเลข 155 ของเธอ ยามเธอรุกหายใจแทบไม่ทัน ถ้าจะให้สมญาก็ต้องเรียกเธอว่า แอสช็อค...ไม่ใช่เธอช็อคนะ คุณเองนั่นแหละถูกเธอช็อตจนช็อคเอา... บรื๋อขนลุก...และไอ้นั่นมันก็ผงกหัวรับคำกระซิบบอกว่า "เอาอีก ๆๆ.. พ่อ.."

B62 น้องหลิน สาวน้อยมหัศจรรย์ดาราบีคอร์สที่ซ่อนรูปร่างเห็นเธอแต่งตัวปิดบังรูปร่างไม่ดูเซ็กส์เท่าไหร่แต่พออยู่ในห้องสองต่อสองกับเธอ ผิดคาดแฮะ...หุ่นของเธอเฉียบขาดขาวเนียน อวบน่ารักไปหมด ตั้งแต่สะโพกที่กลมกลึงน่าคลึงน่าเคล้ากอดรัดฟัดแล้วฟันซะเสียเหลือเกิน หนุ่มใดที่เรียกเธอเป็นต้องแจ๊คพ็อททรับประกันความเสียวทุกเนื้อที่ ไม่เชื่อลองถามป๋าจีรศักดิ์คนที่รู้ใจคุณดีคนนั้นสิน้า...เชื่อเถอะยิ่งกว่าจารุณีโป๊ะเช๊ะเสียอีก..จริง ๆ..

B36 น้องหนึ่ง สาวน้อยหน้าหวาน หุ่นเล็กแต่ไม่กลัวใหญ่ น่ารักเอาใจเก่ง ความสามารถเฉียบไม่ต้องสอนน้องทำให้เสร็จ อยากเล่นกระบวนท่าไหนบอกน้องหนึ่งเพียงคำเดียวตามข้อตกลงที่โอเคกันด้วย ...คุณจะต้องแอ่นครางกระเส่าร้องโหยหวนเมื่อนึกถึงเพลงที่บรรเลงกับเธอยามไหนก็ยามนั้น ยังฝันถึงเสมอเลย...จริงมั้ยพวก...

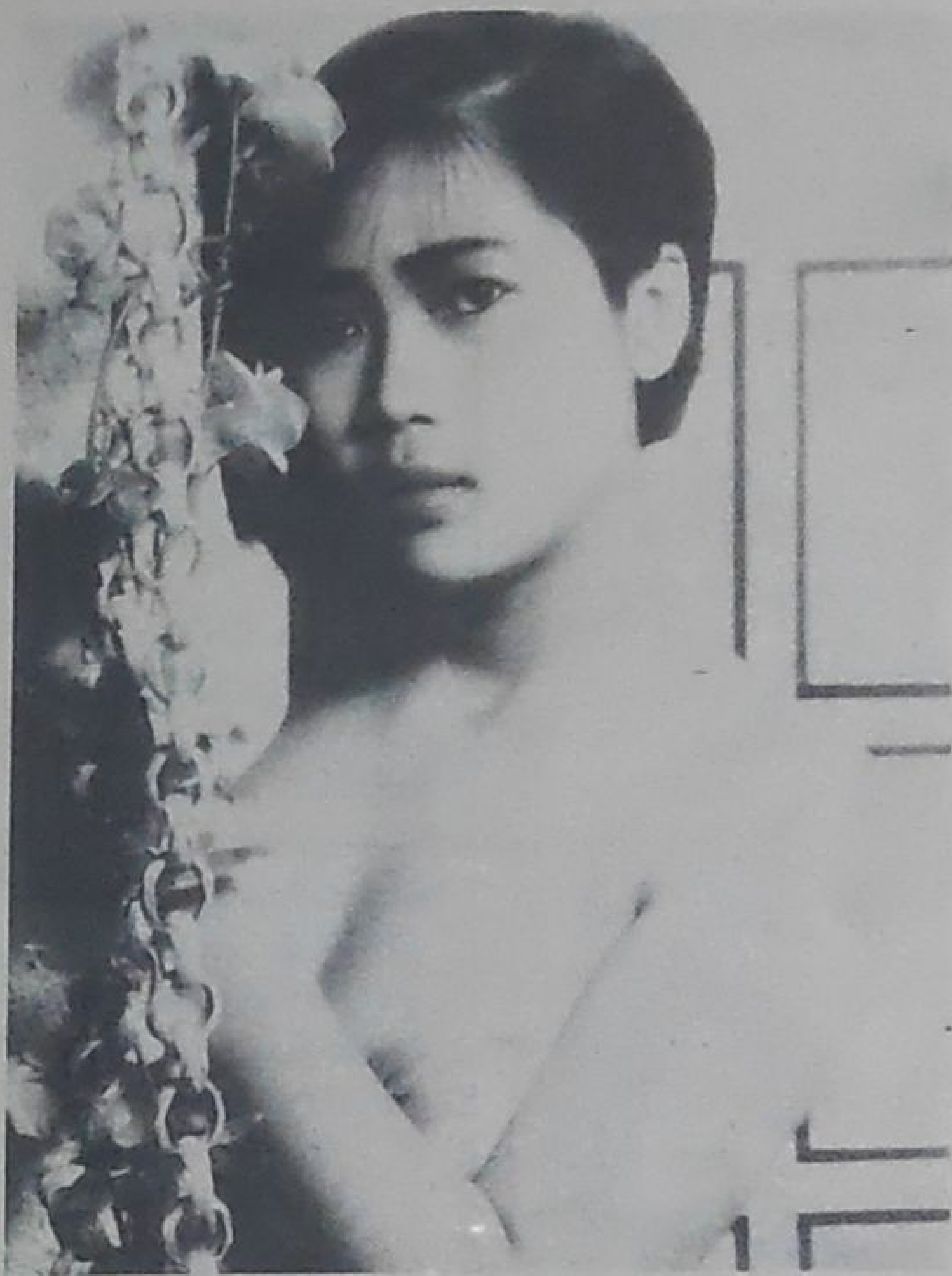
B89 น้องนิด สาวน้อยวัยรุ่นที่ไม่สนใจว่าคุณจะอยู่รุ่นไหนๆ เอาใจเก่ง ขี้อ้อนว่านอนสอนง่ายตามใจคุณไปเสียทุกอย่าง จะให้ทำอะไรเป็นตามใจไปหมด อย่างนี้จะมีหรือที่ไม่สุข... เสียวลูกเดียวแหละน้า...

B000 น้องจิ๋ม ดาราบีคอร์สขวัญใจเด็กซิงแซงแรงจัดทุกรอบ ครบเครื่องซ่าเสียวสะใจทั้งหนุ่มและแกชะแร ไม่มีใครที่จะต้องเวียนมาซ้ำเป็นรอบสองสักคน ที่ว่าเจ๋ง ๆ ยังร้องยอมแล้วกับเธอทุกคน เอ... ชักยังไงผมก็ไม่รู้ด้วยนะคุณ ทีสงสัยเหมือนผมต้องถามคุณอนุชา หยิกผู้เคร่งขรึมคนนั้นแล้วหละ...เห็นรูปร่างของเธอผมก็กล้ารับประกันความเสียวได้เต็มปากละครับว่า คุณภาพล้นขอบอ่างคับเตียงแน่ ๆ แต่ก็อยู่ที่ว่าคุณ ๆ มีน้ำยามากน้อยแค่ไหน..

B35 น้องปู ดาราบีคอร์สสาวน่ารักอีกคนหนึ่งที่กำลังมาแรงทั้งรูปร่างและฝีมือดีไม้ฝีปากที่ลือชื่อจนใคร ๆ แอบชิงดำเล่นสนุกกับเธอ รูปร่างที่น่าฟัด เอวคอดกับสะโพก

3 หนุ่มคนเชียร์บีคอร์สโมนาลิซ่า

ไม่ลองดูกะเขามั่งหรือไง ดีเปรี๊ยะอย่างนี้ ๆ หาได้ที่โมนาลิซ่าแห่งเดียว ไม่สนใจว่าที่อื่นจะเปลี่ยนแปลงสูตรใหม่กันยังไง เพราะที่นี่คัดเอาความสวยความเอ๊าะไว้ให้คุณอย่างเดียวเท่านั้นครับผม...

ครับมาถึงตอนนี้ผมก้อขอขอบคุณสถานบริการที่ให้ความร่วมมือแนะนำดาราสาว ๆ ของท่านลงในหนังสือ 100 ดาราขอบอ่างข้างเตียง หรือ STARS'85 มีทั้งภาษาไทยภาษาอังกฤษ จำหน่ายจ่ายแจกไปทั่วทุกมุมโลก แล้วคุณละไม่จองเอาไว้สักเล่มเชียวหรือ ราคาสั่งจองพิเศษเพียง 45 บาท หนังสือขนาดพกแพ้คหนากว่า 300 หน้า พิมพ์สี่สีและขาวดำในระบบออฟเซ็ท สวยงาม พิมพ์จำหน่ายจำกัดนะครับ

ด้วยรัก และโดยสุจริต

"พญาเหยี่ยว"

B32 ลูน่า

B155 ASS

B18 เจ

ผายบวกกับลีลาออดอ้อนแอ่นบิดกายส่ายสะโพกเรียกอารมณ์ชายให้กระเจิดกระเจิงจนต้องเผลอแหกแหวกโค้งตกขอบก่อนกำหนดที่ทำไว้...แย่หน่อยนะน้า...น่าจะอดใจสักนิดยังไม่รู้รสแซ่บเพลงเด็ดของเธอเลย...อ้าวลองดูอีกทีน่านะน้า...

B73 น้องเปรี๊ยว สาวน้อยรูปร่างเล็กเปรี๊ยวสมชื่อทั้งความสาวและลีลาเพลงรักที่ประทับใจทั้งเฒ่าและหนุ่มมาทั่วทั้งโมนาลิซ่า ใครใคร่รักก็รัก และแนะนำกันนิดหนึ่งว่าใครที่เป็นโรคความถี่ละก้อเธอชอบยิ่งนัก ถี่ไม่กลัวกลัวจะไม่ถี่เท่านั้นแหละ รู้รสแล้วบอกกันมั่ง อย่างน้อยให้เพื่อน ๆ พบความหรรษาอย่างที่คุณชิมกันมาแล้วมั่งนะจ๊ะ...

B81 น้องแมว ดาราบีคอร์สที่กำลังมาแรงอีกคนหนึ่งเหมือนกัน และในไม่ช้าเธอก็คงออกมานั่งนอกตู้อีกคนหนึ่งเหมือนกัน ตอนนี้ก็อยู่ในตู้กระจกกันไปพลาง ๆ ก่อนเก็บคะแนนกันเรื่อย ๆ มาเรียง ๆ รูปร่างที่ได้สัดส่วนของเธอ แก้มก้นงามงอนยามกดสะโพกไหวขยับดูดหัวมังกรให้จมหายช่างดื่มด่ำรสแซ่บเสียวเหมือนใจจะขาดเพลงของพ่อศรเพชรยังไงยังงั้น แล้วลุงจะ

จีรศักดิ์ บูรพิน หัวหน้าทีมเชียร์แขกบีคอร์สที่กำลังมาแรงที่สุดในเวลานี้

ที่รัก!! เราแต่งงานกันแล้วนะ โธ่!!

องอาจ ขี้อ้อน

จันทร์เพ็ญ ไพศรี

37

บนถนนสายนั้นยังคราคร่ำด้วยยวดยาน ที่วิ่งขวักไขว่ไปมา และไม่มีใครจะรู้ได้ว่าอีกไม่กี่วินาทีจะมีเหตุการณ์ขวัญระทึกเกิดขึ้น

เก๋งสีแดงเพลิงยังพุ่งปราดไปข้างหน้าอย่างปกติไม่มีโอกาสที่จะแซงขึ้นไปได้เลยเพราะติดรถบรรทุกที่ขวางอยู่ข้างหน้า และพอเขาจะแซงขึ้นไป เจ้ารถบรรทุกก็กลับปาดออกมาทางขวา เป็นการกันท่าอย่างเห็นได้ชัด แหละในโอกาสทองของเจ้าวายร้าย มันเร่งเครื่องอย่างแรงแซงขึ้นทางด้านขวา

จนขณะนี้รถเก๋งสองคันเทียบข้างอย่างใกล้ชิด แต่แทนที่มันจะพุ่งเลยขึ้นไปกลับอาศัยช่วงรถว่างดีประกบคู่ แล้วกระจกด้านซ้ายทั้งสองข้างก็หมุนพอดีระดับตา

วัตถุสีดำมะเมื่อมโผล่ออกมาสองกระบอก

ทันใดนั้น! เสียงปืนก็แผดขึ้นก้องถนน

ปัง! ปัง! ปัง!

ปัง! ปัง! ปัง!

กระบอกที่อยู่ตอนหน้ารถสาดกระสุนเหล็กเข้าไปก่อนแล้วตามด้วยกระบอกที่อยู่ทางด้านหลัง

กระสุนมัจจุราชสาดเข้าหากระจกแตกกราวทันทีทันใด ส่วนอีกชุดหนึ่งเจาะเข้าตรงบริเวณตัวรถตรงที่นั่งคนขับ

วูบนั้น เก๋งสีแดงที่เจอห่ากระสุนเข้าไปก็แถลบวาบส่ายไปมา นั่นแสดงว่าบัดนี้ผู้ขับขี่ได้ถูกกระสุนจนไม่สามารถบังคับรถต่อไปได้

"เฮ้ย มันถูกปืนแล้ว ซัลโวเลย อะ ฮ่ะ..."

ไอ้คนที่อยู่หน้ารถระเบิดเสียงหัวเราะ ส่วนเจ้าคนขับ จอมยียวนร้องว่า

"เร็วซีโว้ยเก็บมันให้อยู่ รถหน้าสวนมา"

"ระวังนะโว้ย!" อีกคนหนึ่งตะโกน

"เออ...มึงส่งมันลงนรกแล้วเอาส่วนแบ่งมากินกันก่อน"

เสียงปืนกัมปนาทขึ้นอีกชุดใหญ่ เป็นการซ้ำเหยื่อเพื่อความแน่ใจ

รถเก๋งสีแดงแถลบออกข้างทางวาบแล้วแถเข้ามาอีกครั้งข้างหน้ารถตู้มที่ตามมาติด ๆ

คนขับบนรถตู้ม ยิ้มเหี้ยม มันใช้นิ้วรูดปากอย่างสะใจ พึมพำออกมาดัง ๆ

"ตายเสียเถอะมึงไอ้ลม!"

เอี๊ยด..ด..ด...

โครม!

รถตู้มเสยตูมเข้าไปเต็มลำอย่างไม่ยั้ง รถทั้งคันบุบบิบบู้บี้ไปในฉับพลันมันหลุดออกไปนอกทางสงบนิ่ง..สภาพของมันไม่ผิดกับเศษเหล็กเราดี ๆ นี่เอง

ควันจากหม้อน้ำลอยกรุ่น...หม้อน้ำแตก น้ำจากหน้าหม้อไหลเนืองนอง

เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นชั่วเวลาไม่กี่วินาที เมื่อเสร็จสรรพรถทูตมรณะของสมุนนายไกรวุฒิก็เร่งขึ้นด้วยความเร็วสูง แข่งกับรถบรรทุกที่กำลังจะสวนมา

"ไอ้บรรลัยเล่นไฟสูงเสียด้วย"

เจ้าคนขับโวยเสียงดัง

"งั้นก็เจอไฟสูงของกูบ้างซี"

ว่าแล้วมันก็ดบไฟสูงวาบขึ้นใส่หน้า ส่วนเท้าของมันเหยียบคันเร่งจนมิด

แต่ให้ตายเถอะ รถเก๋งของมันไม่สามารถพุ่งทะยานแล้วแซงเข้าเลนซ้ายได้

ยิ่งเร่งแรงเท่าไรก็เหมือนกับเร่งขึ้นไปหารถบรรทุกมรณะที่

กำลังควบทะยานสวนมา

"เฮ้ยไม่พ้นเร็วโว้ย"

ไอ้คนนั่งหลังตะโกนลั่นพร้อมกับชะโงกมาตะปบคอเสื้อไอ้คนขับ เจ้าคนขับหักพวงมาลัยรถมาทางด้านซ้ายอย่างแรงจนกระทบกับรถบรรทุก

ดึง...ครืด...

ตัวรถกระดอนกลับออกมาอีก และเป็นจังหวะเดียวกับที่รถบรรทุกสวนมาอย่างรวดเร็ว

อา...นาทีมรณะของพวกมันก็มาถึง

ตูม...!

เสียงเหล็กปะทะเหล็กดังสนั่นหวั่นไหวราวกับเสียงฟ้าผ่า

เก๋งทั้งคันกระเด็นออกนอกเส้นทาง หมุนติ้ว พลิกคว่ำหลายตลบ กระจกแตกเกลื่อน กระทบแสงไฟจากหน้ารถวาววับ ร่างสมุนใจโหดของไกรวุฒิหลุดออกนอกรถสองคน ถูกรถบดทับกระดูกแหลกชีวิตของมันสุดสิ้นไปในวินาทีนั้น

เก๋งมรณะหลุดออกไปนอกเส้นทางปะทะเข้ากับเสาไฟฟ้ากลางถนน แล้วในฉับพลันนั้นไฟก็ลุกพรึบ...ท่วมโชนไปทั้งคัน...

ผู้คนที่อยู่ในบริเวณนั้นแตกตื่นแห่กันมาดูแน่นขนัด ไม่กี่นาทีต่อมาก็มีเสียงรถตำรวจดังมาแต่ไกล .....โอ..กรรมช่างตามสนองมันอย่างรวดเร็วเหลือเกิน!

"เกือบเสร็จมัน หากไหวตัวไม่ทัน ป่านนี้ก็เหมือนกับปลากระป๋องราดซ๊อส"

ลมพูดท่าทางขนลุก แปงหันมองซากรถเก๋งสีแดงที่จอดอยู่ข้างทางแล้วสลดใจ

"สงสารคนงานที่ไม่รู้อีโหน่อีเหน่ ต้องมารับเคราะห์เพราะเรา"

เสียงของเธอเศร้าลงอย่างเห็นได้ชัด คุณประพนธ์ ซึ่งนั่งมากับรถบรรทุกไฟส่ายหน้า

"มันเป็นเรื่องของพวกไม่มีศีลธรรม ไม่มีความยั้งคิด หากเราโง่รู้ไม่ทันลองนึกถึงสภาพสิว่าเราจะอยู่ในสภาพไหน สำหรับคนสองคนในรถเก๋งสีแดงนั่นรู้ตัวแล้วว่าต้องผจญกับอันตราย และเขารับอาสาเองโดยขอค่าตัวคนละหมื่น พร้อมทั้ง

สำหรับลม พิราไล อดีตจงอางหนุ่ม คิดว่าชีวิตเขาเหมือนตัวละครมากกว่าชีวิตเป็นจริงเพราะมันช่างผกผวนสิ้นดี

เขาเลิกจากการเป็นทหารพรานก็เพราะเบื่อการเข่นฆ่าเอาชีวิตซึ่งกันและกัน

รับรองว่าจะต่อสู้กับพวกมันได้....."

เสียงของคุณประพนธ์หายไปชั่วอึดใจแล้วจึงเอ่ยขึ้นอีก

"แต่อย่าเก็บมาคิดให้ปวดหัวเลยเพราะไอ้พวกวายร้ายทั้งหลายมันก็ได้ชดใช้กรรมไปแล้ว"

ลมพูดเสียงห้าวดวงตาเป็นประกายขึ้นบ้างว่า

"ลูกน้องมันตายแต่เจ้าไกรวุฒิยังอยู่ มันจะต้อง ซ่าส์กับเราอีกแน่นอน"

"ต้องระวังตัวให้มากหากมันสกปรก เราก็ต้องสกปรกกับมันฟันต่อฟัน หมัดต่อหมัด"

ลมทุบกำปั้นลงบนฝ่ามือดังฉาด

"ผมต้องการยังงี้มานานแล้ว เราถอยมันไม่ได้ ไม่เช่นนั้นมันจะได้ใจ ทำให้เราลำบากมากขึ้น"

"อีกสักครู่มันจะรู้ว่าผิดตัว แผนการของมันไม่เข้าผลสำเร็จ มันก็จะยิ่งแค้น และเชื่อว่ามันจะตามไปพบเราที่เวทีการแสดงเสียด้วยซ้ำ"

"มันจะกล้าออกโรงเองหรือ?" แปงถาม

"กล้าซิ อย่าลืมว่า นายไกรวุฒิเหมือนคนโรคจิต ความคิดอ่านอันสุขุมรอบคอบจะไม่มีเมื่อเกิดความโมโห เขาจะทำทุกอย่างที่จิตใจบันดาล ไม่มีการยั้งคิด หากอารมณ์เข้าสู่ปกติเมื่อไรนั่นแหละ เขาจึงจะพอรู้จักความผิดชอบชั่วดี"

นายประพนธ์ เจ้าของบริษัทสกุลชัยซาวด์ กล่าวถึงคู่ต่อสู้อย่างมองได้ทะลุปรุโปร่ง

"ถ้ามันทำยังงั้นเราจะทำยังไงคะ พูดแล้วแปงชักกลัวค่ะ"

คุณประพนธ์ ถอนใจ หันมองหน้าลมพิราไลเหมือนขอคำปรึกษา ลมใช้ความคิดชั่ววูบหนึ่ง

"ผมมีวิธี ย้อนเกล็ดมันได้เจ็บแสบที่สุด"

"คุณจะทำยังไง?"

"ขอไปบอกที่โน่นครับเพราะต้องดูสถานที่เป็นหลัก"

ทั้งหมดไม่ได้คุยอะไรกันอีก ต่างคนต่างปล่อยจิตใจเตลิดไปคนละทิศละทาง สุดแต่ว่าใครจะรับภาระทางด้านเป็นหลักฐานแห่งชีวิต

คุณประพนธ์ คิดว่าเขาจะต้องเดินชนกับนายไกรวุฒิ เพื่อความอยู่รอด และตราบใดที่เขายังมีลม-พิราไล มี พัชนีย์ สีนวล นักร้องที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ขณะนี้ เขาจะต้องได้รับความสำเร็จเป็นจ้าวยุทธจักรของนักฟังเพลงอย่างแน่นอน

สำหรับลม พิราไล อดีตจงอางหนุ่ม คิดว่า ชีวิตเขาเหมือนตัวละครมากกว่าชีวิตเป็นจริงเพราะมันช่างผกผวนสิ้นดี

เขาเลิกจากการเป็นทหารพรานก็เพราะเบื่อการเข่นฆ่าเอาชีวิตซึ่งกันและกัน

แต่...เขาก็ต้องเผชิญกับมันอีก สังคมยุคนี้แค่งตัวดี ๆ โก้ ๆ เขาก็ยังฆ่ากันได้อย่างเลือดเย็น

เหมือนหนีเสือ ปะจระเข้ มันเป็นเกมส์มรณะที่เขาไม่อยากจะเล่น แต่ก็จำเป็นต้องเล่น ดูเหมือนชีวิตของเขาจะเกิดมาเพื่อเผชิญกับดงนักเลงโดยเฉพาะ

หลายครั้งที่พยายามเอื้อมมือมากระชากชีวิตของเขาไป หากแต่ว่า ลม ก็สามารถใช้ไหวพริบที่เหนือกว่าพาตัวรอดราวกับปาฏิหาริย์มาได้ทุกครั้ง

อย่างกับเหตุการณ์เมื่อกี้นี้!

หากคุณประพนธ์ ไม่นำข่าวมาบอกเสียก่อน แล้วเปลี่ยนรถกันแล้ว เขาก็ไม่รู้เหมือนกันว่ามันจะออกหัวหรือออกก้อย

(อ่านต่อหน้า 52)

ไอ้ผีทะเล !!! คนด้วยกันไม่สน!!

ยุพา รำไพ

วิมานมาลี

41

"ปู..."

ผมเรียกซะเบาหวิวเมื่อนิ้วเรียวขาวสะอาดจัดการขยุกขยับกับซิปกางเกงของผมโดยไม่ยอมรั้งรออะไรอีกแล้ว

และไม่ยอมฟังคำทัดทานใดๆ จากผมอีกด้วย

ตั้งหน้าตั้งตาปลดเปลื้องจนเปิดกว้างก็ล้วงควักเอาเจ้าสิ่งประหลาดมหัศจรรย์ของผมออกมาสัมผัสกับโลกภายนอกอย่างรวดเร็ว

ปรากฏว่าผิดความมั่นหมายไปถนัด

เห็นเข้ากระจ่างชัดเท่านั้นกลีบปากน่ารักก็ร้องครางทันที

"เจ้านาย.."

"ทำไม?"

"ไหงกลายเป็นแบบนี้ไปได้ล่ะคะ"

"ก็บอกเธอแล้วไม่ยอมเชื่อ"

"ปูเคยฝันถึงอยู่ทุกคืนเชียวนะคะเนี่ย...ฝันจนลอยตระหง่านซะเต็มหน้า"

"นั่นมันความฝัน..."

"ปูยังเคยคิดอีกค่ะถ้าได้เจอะเจอเข้าจริง ๆ ไม่รู้ว่าจะต้องสลบไปกี่ตลบ"

"นั่นมันก็แค่ความคิด แต่ความเป็นจริงก็อย่างที่เธอเห็นนี่แหละ มันหมดพลังไปตั้งนานแล้วอย่าไปสนใจให้รกสมองอีกเลย"

"แต่ทำไมที่สระน้ำถึงขึงขังได้ล่ะคะ"

"นั่นมัน...ว่าไงนะ"

"ที่ระเบียงหินอ่อนก็เหมือนกัน"

"เห็นทั้งสองแห่งเลยเรอะ"

"กับรัศมีปูตามไปดูอยู่ด้วยค่ะ แต่กับพี่ดวงใจบังเอิญปูแอบไปเห็นเข้าเต็มตา"

"ถ้าแอบเห็นก็ไม่ใช่บังเอิญแล้วล่ะ แสดงว่าเธอตามฉันตลอดเวลาเลยใช่มั้ย"

"ถ้าไม่ตามตลอดจะรู้ได้ยังไงล่ะคะว่าเจ้านายจะมีจังหวะว่างเอาตอนนี้"

"ทำไมถึงได้ใส่ใจกับเรื่องนี้นะ"

"ปูเรียนเจ้านายแล้วนี่คะ...ทั้งคิดถึงแล้วก็ฝังจิตฝังใจด้วยค่ะ...ขอให้ปูชักครั้งเถอะนะคะ...ปูขอเพียงครั้งเดียว...แค่ครั้งนี้เท่านั้น...ขอให้ปูได้กลืนกินเดี๋ยวนี้นะคะ"

"จำเป็นนักเหรอ"

"เพื่อให้เจ้านายแข็งแกร่งไว ๆ ไงล่ะคะ"

"ไม่ต้อง"

"ทำไมล่ะคะ"

"ลุกขึ้นมาซิ"

"เจ้านาย..."

"ฉันไม่ปฏิเสธเธอหรอกน่า"

"แต่ว่า..."

แย้งยั้งยังไม่ทันจะจบประโยคผมก็โอบร่างอ้อนแอ้นขึ้นมายืนชิดติดกับขอบโต๊ะเดี๋ยวนั้น

แทบไม่ทันจะตั้งหลักปักขาเรียวขาวด้วยซ้ำผมก็ยืนเสียดเบียดเร้าเอาซะแล้ว

"เจ้านาย..."

"อะไรอีกล่ะ"

"มันยังไม่..."

"ช่างมันเถอะ"

"แต่ปูต้องการให้มันอบอุ่นอยู่ในตัวของปูนะคะ"

"ฉันกลัวเธอจะร้อนระอุเลยมากกว่า"

"ในขณะที่ยังปวกเปียกปัอแป้อยู่อย่างงี้หรือคะ"

"ไม่ใช่"

"ถ้างั้น..."

"เดี๋ยวก็รู้!"

ผมตัดบทพร้อมกับรวบรัดจัดแจงปลดกระโปรงชุดออกไปก่อน ตามด้วยยกทรงกระจิ๋วหลิว ปริตะขอเพียงแก๊กเดียวอกตึงทั้งสองเต้าก็พลันล้นทะลักราวกับท้าทายสายตายังไงยังงั้น

จากรูปทรงที่ยังเต่งตึงนั่นเองทำให้ผมรู้ว่าร่างอ้อนแอ้นยังสึกหรอไม่เท่าไหร่ ยิ่งจงอยเนื้อกระจิดริดด้วยแล้ว ดูแล้วยังสดสวยเหมือนไม่เคยต้องมือชายกระนั้น

เห็นเข้าก็อดบดเคล้าเอาไม่ได้

เห็นแล้วก็เลยปลุกกระตุ้นไม่รอช้า

เพียงพักเดียวร่างอ้อนแอ้นก็มีอาการสะท้านหวั่นไหวเห็นได้ชัด

เพียงพักเดียวอีกเหมือนกัน

เด็กสาวเจ้าของร้านเสริมสวยก็ร้องอุทานผวา

"โอ๊ย!"

"หนักมือไปหน่อยใช่มั้ย"

"ไม่..."

"หรือว่าไม่ได้นวดเฟ้นมานานแล้ว"

"ไม่ใช่...โอ๊ยย์...เดี๋ยว.."

"เจ็บมากรึไง"

"ไม่ใช่ตรงนี้..."

"อ้าว-?"

ผมเลยพลอยเซ่อเพราะไม่ทันได้นึกแฉลบเฉลียวอะไรทั้งสิ้น พอถูกยึดยั้งรั้งเอวเอาไว้นั่นแหละถึงได้เห็นเจ้าสิ่งประหลาดมหัศจรรย์ดันแผลงฤทธิ์ตั้งแต่ตอนไหนไม่ยักรู้

พอรู้เข้าเนื้อนวลที่อวบอล่างก็แทบจะพังยับเยินเสียให้ได้

"เจ้านาย...เป็นไปได้ยังไงคะเนี่ย..."

"ทำไมเหรอ"

"ก็เห็นปวกเปียกป้อแป้อยู่แท้ ๆ ทำไมถึงตื่นตระหง่านขึ้นมาได้ล่ะคะ"

"คงเป็นเพราะแรงคิดถึงของเธอเองล่ะมั้ง อบอุ่นแล้วใช่มั้ย"

"ร้อนไปหมดทั้งตัวแล้วค่ะ...อย่าเพิ่งโหมน้ำหนักนะคะ...ปูยังไม่เคยเจอะเจอเท่านี้มีหวังสลบแน่ ๆ"

"ไม่น่ากลัวอย่างงั้นหรอก"

"แต่ปูรู้สึกว่าคงรับไม่ไหว..."

"ซักแค่นี้พอได้ใช่มั้ย"

"เดี๋ยวคะ..."

"ถ้าแค่นี้ล่ะ"

"อุ๊ย!"

"อีกนิดคงไม่มีปัญหานะ"

"อย่าเพิ่ง..."

"งั้นก็เท่านี้"

"โอ๊ะ-!"

"อีกซักแค่นี่คงได้"

"ไม่..."

"งั้นก็อย่าให้เหลือ"

"เดี๋ยว-!"

ช้าไปซะแล้ว

ผมเร่งเครื่องเพียงเฮือกเดียวก็นำเรือหางยาวผ่านพ้นลำคลองอันคับแคบไปได้ตลอด ถึงจะขลุกขลักอยู่บ้างก็แค่ช่วงแรก ๆ เท่านั้น พอคุ้นเคยกับโค้งคุ้งทุกระยะอุปสรรคต่างๆ ก็พลันคลี่คลายไปได้ตั้งเยอะ

ผมเร่งเครื่องเพียงเฮือกเดียวก็นำเรือหางยาวผ่านพ้นลำคลองอันคับแคบไปได้ตลอด ถึงจะขลุกขลักอยู่บ้างก็แค่ช่วงแรก ๆ เท่านั้น พอคุ้นเคยกับโค้งคุ้งทุกระยะอุปสรรคต่าง ๆ ก็พลันคลี่คลายไปได้ตั้งเยอะ

เผลอแผล็บเดียวร่างอ้อนแอ้นก็ปรับเปลี่ยนเป็นตอบโต้อย่างไม่หยุดยั้ง

"ทั้งร้องครางทั้งเร่งเร้าไม่ขาดปาก"

อีกทั้งระส่ำระส่ายเอาซะเอง จนกระทั่งชะงักงันไปซะเฉย ๆ

"หยุดทำไมปู"

"เรียบร้อยแล้วค่ะ..."

"ทำไมรวดเร็วยังงี้"

"ก็อั้นมานานแล้วนี่คะ..."

งึมงำด้วยสุ้มเสียงระอ่อนระโหยระคนเขิน พลางซบแก้มกับอกกว้างของผมเหมือนจะสิ้นเรี่ยวสิ้นแรงเอาเดี๋ยวนั้น

ในลักษณะที่ยังคั่งค้างเพียงชั่วครู่ชั่วคราวนั้นเอง ถ้าผมจะไล่ถอนออกมาดื้อ ๆ ก็คงไม่ไปสะกิดสะเกาเข้าตรงไหน

หรือเพียงแต่ผมหุบปากให้เงียบเชียบเข้าไว้เด็กสาวเจ้าของร้านเสริมสวยก็คงอิ่มเอมเปรมใจไปแล้ว

แต่กลับไม่เป็นไปตามนั้น

ผมดันไปเพิ่มภาระเพราะความคันปากแท้ ๆ

ทะลึ่งไปแหย่ถามซะนี่

"เหมือนที่เคยคิดฝันเลยมั้ย"

"ยิ่งกว่าหลายเท่าเชียวค่ะ"

"กับไอ้หมอนั่นล่ะ เทียบกันติดมั้ย"

"เทียบไม่ได้เลย..."

"ไอ้หมอนั่นมันคงฉกาจฉกรรจ์มากซีนะ"

"เลวระยำตะหากล่ะคะ"

"รุนแรง...หรือว่าถี่ยิบ?"

"เรื่องนั้นปูไม่เกี่ยงเลยค่ะ แต่มันทำแป๊บ ๆ แล้วก็หลับปุ๋ยนี่ซีคะ น่าเจ็บใจชะมัด ปล่อยให้ปูหงุดหงิดเป็นประจำทำให้คิดถึงเจ้านายยิ่ง ๆ ขึ้น"

"คราวนี้คงหายคิดถึงแล้วใช่มั้ย"

"ยังไม่หายหงุดหงิดค่ะ เจ้านายก็คล้ายปูใช่มั้ยคะ"

"เฉย ๆ"

"แต่ปูรู้สึกว่ายังร้อนเครียดอยู่นี่คะ แสดงว่ายังอาละวาดไม่เสร็จจริงมั้ยล่ะคะ"

"เดี๋ยวก็สลายเองได้"

"เสียดายค่ะ ปูยังไม่รู้แรงทะลักทลายของเจ้านายซักนิด"

"ก็ไหนว่าแค่ครั้งเดียว..."

"ปูหมายถึงครั้งเดียวของเจ้านายไงคะ ปูอยากรู้ค่ะ...เวลานั้นมันจะตื่นเต้นซักแค่ไหน"

"เบี้ยวแล้วมั้ยล่ะ"

"แต่ปูอยากรู้..."

"พอเท่านี้เถอะ"

"ไม่..."

"มากไปก็ไม่ดี"

"ยิ่งมากก็ยิ่งดีรู้มั้ยคะ"

ไม่รู้...!

ผมตอบอยู่ในอก ไม่ได้คิดจะตอบตรง ๆ

แต่ที่ยินยอมตอบสนองออกไปจริง ๆ คือการกระทำที่เด็กสาวเจ้าของร้านเสริมสวยไม่ได้นึกไม่ได้ฝัน อีกทั้งไม่ทันได้แย้งยั้งใด ๆ ด้วย

พอไล่ถอนจากด้านหน้าผมก็จับจ่อไปไว้ข้างหลัง แล้วเถลือกไถลเข้าไปเลย

"โอ๊ยย์...!"

แม่ปูร้องอย่างกับโดนกรีดกระหน่ำยังไงยังงั้น

แต่ยับยั้งน้ำหนักของผมไม่ได้อีกแล้ว!

เกือบครึ่งชั่วโมงหลังจากนั้น

ผมก็ก้าวออกจากห้องทำงานเพียงลำพังในขณะที่เด็กสาวผู้กระโหยกระหายยังคงฟุบแผ่แน่นิ่งอยู่กลางโต๊ะทำงานตัวใหญ่ไม่อาจเขยื้อนขยับสะโพกสดสะพรั่งได้เลยสักนิด

ถึงจะฉ่ำสุขสักเพียงไหนก็เถอะ

คงต้องจดจำด้วยความแสบสันต์ไปอีกนานแสนนานเลยทีเดียว

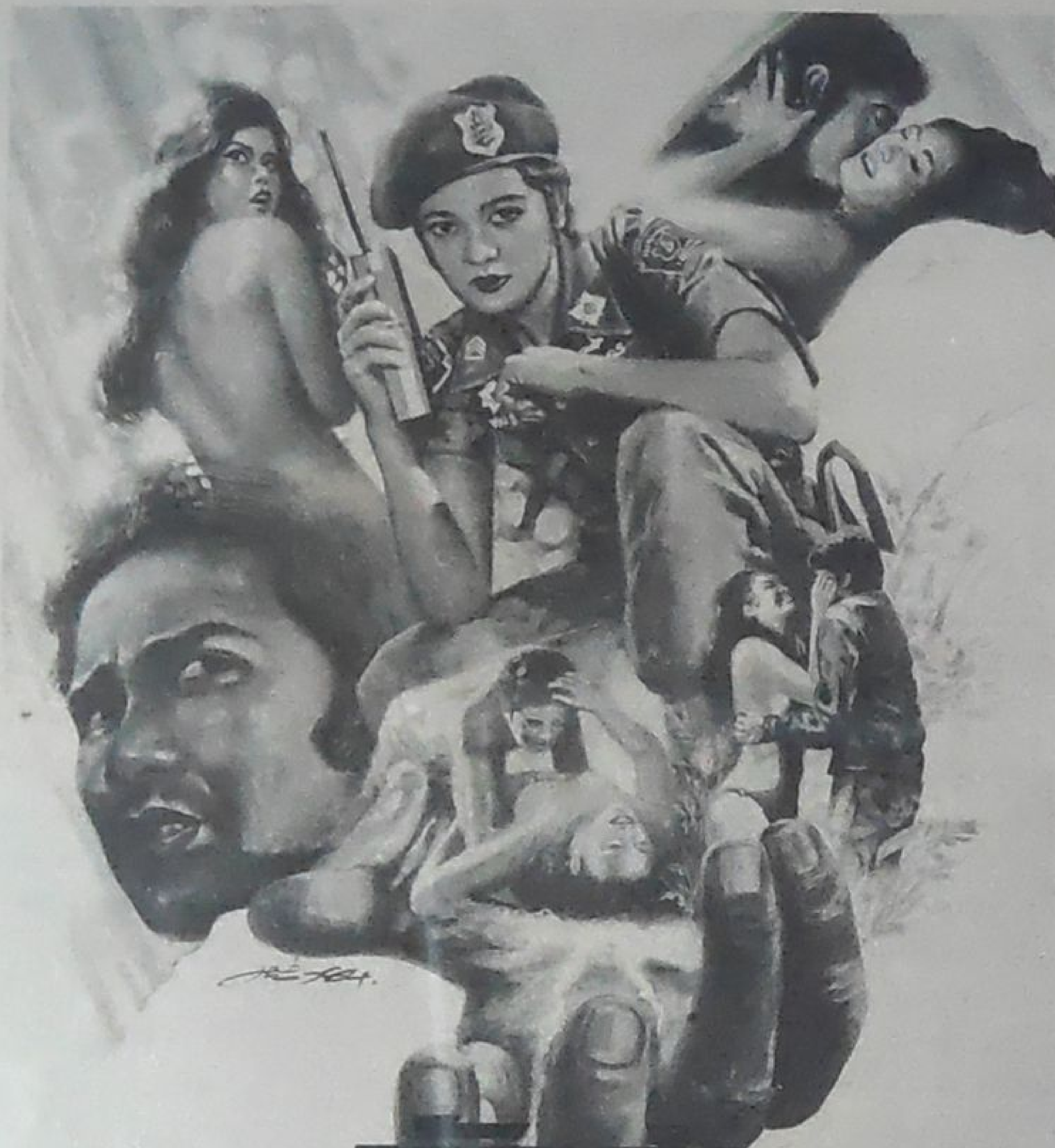
"เจ้านาย..."

แค่โผล่พ้นจากประตูอรทัยก็เรียกขานกระทันหันทำเอาผมหันมองแกมฉงนนิด ๆ

(อ่านต่อหน้า 52)

มีบริการดูดน้ำมันด้วยหรือครับ !!

พรหมจรรย์

'สัตยรักษ์

41

คลชัย-เด็กหนุ่มซึ่งโดนตบฉาดใหญ่ยังคงคลำแก้มที่แดงขึ้นมาเป็นผื่น

เป็นครั้งแรกที่เขาโดนคนอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ตบ

ลลนาเบียดอกมหึมากับต้นแขนดลชัย มองด้วยความเป็นห่วง

"นี่ เจ้าหนู เธอคงไม่รู้ว่าครูคนนั้นถูกฟ้องร้องเพราะเรื่องโกหกมดเท็จ เธอควรทำตัวเป็นเด็กดีเสียที ไม่งั้นชีวิตลำบากแน่"

"ผมจะฟ้องคุณ" เด็กหนุ่มชี้หน้า

ชาญเงื้อมือเตรียมฟาดเป็นครั้งที่สอง

"หุบปากเสีย ไม่งั้นจะเจ็บมากกว่านี้"

เด็กสาวเริ่มร้องไห้

เด็กโง่! ร่านแต่เด็ก ชาญคิด...เขาไม่รู้สึกสงสารเห็นใจแม้แต่น้อย สงสัยด้วยซ้ำว่าเด็กคนนี้สนุกกับเซ็กส์จริงหรือ? อาจฟัดกับเพื่อนชายเพียงเพื่ออยากดังในแวดวงเพศตรงข้าม

"ลลนา เธอได้อะไรขึ้นมากับการส่งคนบริสุทธิ์ขึ้นศาล บาปกรรมเปล่า ๆ หากเป็นพ่อหรือแม่ของเธอโดนแบบนี้บ้าง จะรู้สึกยังไง คิดถึงอกเขาอกเราบ้าง"

"โกหก...โกหกทั้งหมด..." ลลนาสะอื้น

ชาญหันมาเล่นบทบาทตำรวจผู้เป็นมิตรกับประชาชนอีกครั้ง

"อาจใช่ หรือไม่ใช่ก็ได้ ผมไม่สน แต่อ่อง เจ้าของสุสานรถที่นี่คงสาบานต่อศาลแล้วเบิกความว่าเธอมามั่วเซ็กส์ เล่นจ๋าจี๋จ๋าไซกับเด็กหนุ่มสูบกัญชากันที่นี่ ที่นี้ เมื่อพ่อแม่ของเธอรู้ คงเดาออกว่าจะเกิดอะไรขึ้น"

เด็กทั้งสองเงียบ

"ไม่เพียงแต่อ่องเท่านั้น ยังมีเด็กวัยรุ่นอีกหลายคนโดยเฉพาะเด็กผู้ชายจะเปิดโปงพฤติกรรมอันเลวร้ายของเธอต่อศาล หลังจากนั้นทุกคนจะรู้แล้วเธอเอาหน้าไปซุกหีบไหน เอาปี๊บคลุมหัวเดินตามถนนหรือไง ถ้าเธอฉลาดคงไม่อยากให้เรื่องทำนองนี้ไปปูดขึ้นกลางศาลใช่ไหม?"

เด็กสาวยังคงสะอื้น ใช้นิ้วป้ายน้ำตา ติดมาสคาร่าออกมาด้วย กัดริมฝีปากแน่น

"พ่อคงฆ่าหนูแน่ ๆ"

ฮึ่ง ยังชั่วขึ้นหน่อย...เปลี่ยนสรรพนามจากฉันเป็นหนู

ชาญจ้องเด็กหนุ่ม

"พ่อเธออาจฆ่าคนที่ทำให้ลูกสาวเสียเด็กอีกด้วย"

ดลชัยกระพริบตาสองสามหน

ชาญรู้ว่าคำพูดของเขาได้ผล

เด็กหนุ่มอาจช่วยให้ลลนายอมจำนน

ชาญตบไหล่เด็กสาวเบา ๆ

"ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นแบบนั้น เราสามารถลืมเรื่องทั้งหมดได้ ปล่อยให้มันผ่านไปโดยไม่มีศาล ไม่มีเรื่องยุ่งยาก เพียงแต่พูดความจริงเพื่อให้ครูของเธอพ้นผิดง่ายมาก"

ลลนาล้วงกระเป๋าควานหาผ้าเช็ดหน้า ดลชับรีบควักของตัวส่งให้เธอรับไปซับน้ำตา

"แต่ครูทำกับหนูจริง ๆ หนูไม่ได้โกหก ทั้งหมดเป็นเรื่องจริง ครูนั่นแหละพูดไม่จริง"

เขาอยากจะบอกกับเด็กคนนี้ว่า เพื่อนก็คือเพื่อน เขากับครูของเธอเป็นเพื่อนกันมาช้านาน สำหรับเขาแล้ว เพื่อนคือคนที่เขาพยายามเชื่อทุกอย่าง กล้ารับกล้าสู้แทนและหวังที่จะให้เพื่อนทำอย่างเดียวกันกับเขา

"ลลนา ควรจะทำยังไงหรือมันควรลงเอยแบบไหน? เลิกกล่าวหาครูแล้วลืมทุกสิ่งทุกอย่าง? หรือปล่อยให้พ่อแม่

ของเธอรู้เอาเองว่าเธอมาสำส่อนทางเพศตามซากรถ?"

"ทำไมคุณต้องหยาบคายกับเธอแบบนั้น" ดลชัยถาม

"ว่าไง ลลนา?" เขาไม่สนใจเด็กหนุ่ม

"คุณไม่มีสิทธิ์ที่จะ...."

ฉันเตือนแกแล้วนะ!" ชาญชี้หน้าดลชัย

เด็กสาวเอียงแก้มเข้าหาแฟนแล้วกระซิบที่หู

ชาญได้ยินเสียงรถตรงประตูใหญ่ อาจเป็นกำลังที่ผู้กำกับส่งมาให้เขาเพื่อตรวจคนหาตัวเด่น มนุษย์บ้ากาม

เขามองไปรอบ ๆ บริเวณนี้ เต็มไปด้วยซากรถ มีทั้งที่ขึ้นสนิมเขรอะไฟไหม้เกือบทั้งคัน เหลือแต่โครง ล้อหาย ฝากระโปรงหาย บางคันก็ไม่มีเบาะ

ในระหว่างที่เด็กทั้งสองกระซิบกระซาบกันนั้น เขายังสงสัยว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่เด่นจะหลบมาแอบอยู่ที่ใดที่หนึ่งในบริเวณนี้ มนุษย์ที่มีค่าหัวอย่างเด่นคงไม่กล้าพักโรงแรมหรืออาศัยเพื่อนฝูง

"จ่าฯ..." ลลนาเรียก

"ว่าไง?"

"ตกลง" แต่สายตาบอกให้รู้ว่าทั้งเกลียดและแค้น

ชาญพยักหน้า

"ดีแล้ว ทำยังไงต่อไป? เธอจะบอกพ่อตามความจริงทุกอย่างเพื่อให้ถอนฟ้อง แล้วเราจะลืมทุกอย่างที่นี่"

"ผิด" ลลนากัดริมฝีปากล่าง "หนูไม่ได้โกหก ครูคว้านมหนู แต่หนูจะบอกพ่อว่าไม่ต้องการให้เรื่องฉาวโฉ่กลางศาล ขายหน้าเปล่า ๆ แม้พ่อจะโกรธถึงขนาดจะฆ่าแต่หนูก็จะบอกพ่ออย่างนั้น เมื่อไม่มีหนูหรือหนูไม่เอาด้วย ศาลคงทำอะไรครูไม่ได้ แต่หนูยังยืนยันว่า เขาทำอย่างนั้นกับหนูจริง ๆ"

"นั่นเป็นข้อตกลง?" เขาได้ยินเสียงรถอีกหลายคัน หวังว่าชาลีคงทำตามคำสั่งของเขา ให้รถสายตรวจตระเวนรอบ ๆ บริเวณนี้ ปิดทุกช่องทาง

"เมื่อหนูบอกว่าจะทำ ก็จะทำอย่างที่พูด พ่อต้องยอม คงไม่มีพ่อคนไหนอยากเห็นลูกต้องขายหน้ากลางศาล"

ชาญรู้สึกโล่งใจ แต่ยังไม่มีความสุขเสียเลยทีเดียว

จริงอยู่ หลังจากลลนาทำอย่างที่พูด จนกระทั่งมีการถอนฟ้องกันเรียบร้อยแล้วเพื่อนของเขาไม่ต้องขึ้นศาล เมียคงโล่งเหมือนยกภูเขาออกจากอก แต่ชีวิตเพื่อนคงไม่เหมือนเดิมอีก เหตุการณ์ครั้งนี้จะหลอนความรู้สึกตลอดเวลา เพราะการถอนฟ้องต่างกับคำพิพากษาว่าไม่ผิด

การถอนฟ้องอาจหมายถึงจำเลยผิดแต่ผู้เสียหายไม่อยากเอาเรื่องก็ได้ คงมีคนคิดเช่นนี้อยู่บ้าง

"เอาละ เมื่อรับปากก็รีบจัดการให้เสร็จไปโดยเร็ว ทีนี้ ออกจากที่นี่แล้วอย่ากลับมาอีก ไอ้อ่องมันหยอกเสียเมื่อไหร่ ไม่มันหรือเด็กของมันคงพร้อมใจกันลงแขกเธอสักวัน"

"ผมจะไปเอารถได้หรือยัง?" ดลชัยถาม

"เชิญ แล้วเผ่นออกไปโดยไม่เหลียวหลัง ขอเตือนอีกครั้ง อย่ากลับมาอีก"

ดลชัยดึงแขนลลนาลงจากซากรถคันนั้น หลังจากเดินห่างไปประมาณ 10 เมตร เด็กสาวหันมาตะโกนบอก

"ครูทำจริง ๆ...ครูลามกจับนมหนู สาบานได้"

ชาญยืนมองจนกระทั่งเด็กทั้งสองลับตา จึงเดินกลับไปที่ประตูใหญ่ พบชาลีกำลังคุยอยู่กับหมวดคงเดชซึ่งเขารู้จักผิวเผิน

จ่าฯหมนั่งสูบบุหรี่อยู่ในรถ อ่องนั้นเหงื่อไหลโทรม

"เป็นไง?" ชาลีถาม ส่วนตามองดลชัยกับลลนาก้าวขึ้นรถ

"เรียบร้อย...เฮงชะมัด จู่ ๆ ก็ถูกล็อตเตอรี่" เขาเหลือบมองไปทางอ่อง เจ้าตัวร้ายมีท่าทางกลัวอย่างเห็นได้ชัด

"อ่อง นายทำแผนที่สุสานบ้างหรือเปล่า?"

(อ่านต่อหน้า 55)

ปฏิทินแผ่นที่ 4 อันเป็นแผ่นสุดท้ายของปฏิทินชุดนี้ ประจำเดือน ต.ค. - ธ.ค. 28 ดังไม่เบาเหมือนกัน เพราะนางแบบแต่ละนวลนางอล่างฉ่างกันทุกคน โดยเฉพาะ *"หนูเตย" กุสุมา มารตี (คนที่กำลังจะถอดเสื้อกล้าม)* ผู้โด่งดังมาจากการเป็นนางแบบและดาวโป๊ดวงใหม่ของวงการภาพยนตร์ ถ้าท่านได้ชมภาพยนตร์เรื่อง *"แพแตก"* ที่เธอแสดงคู่กับสายัณห์ สัญญา คุณจะต้องติดใจเธอไปนานแสนนาน

ปัจจุบัน *"เตย"* ก็ประจำอยู่ที่ *"แฮร์รอด"* ของเจ๊อ้อย บีเอ็ม ย่านมักกะสัน อยากคุยกับเธอ อยากรู้จักกับเธอ อยากฟังเธอร้องเพลง ก็ไปหาเธอได้ที่ *"แฮร์รอด"*

แม่โขง

ขึ้น 15 ค่ำ　ขึ้น 8 ค่ำ
แรม 15 ค่ำ　แรม 8 ค่ำ

๒๕๒๘ 1985

ตุลาคม
OCTOBER

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

23 วันปิยมหาราช

พฤศจิกายน
NOVEMBER

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

ธันวาคม
DECEMBER

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29 30 31

เที่ยวที่นี่กันดีกว่า

แหล่งบันเทิงแห่งใหม่ที่คุณคุ้นเคยดี โมนาลิซ่าคาเฟ่, เพชรบุรีตัดใหม่

พนักงานเสิร์ฟสาวสาวสาว ของโมนาลิซ่าคาเฟ่

3 กัปตันหนุ่มที่โมนาลิซ่าคาเฟ่วันนี้

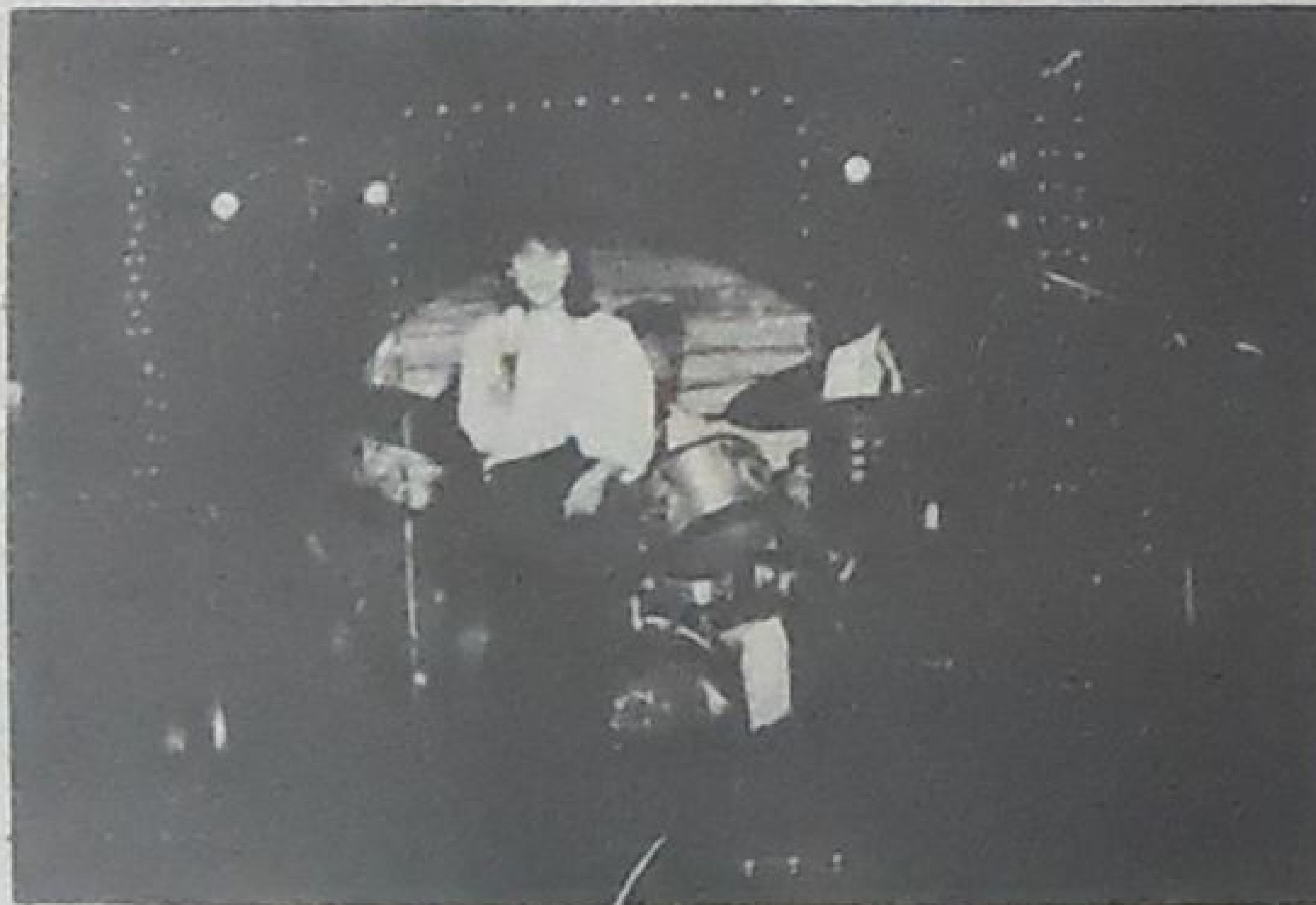
รู้ข่าวว่ามีการต่อเติมเปลี่ยนแปลงของการขยับขยายคาเฟ่ภายในโมนาลิซ่าอาบอบนวดระดับคิงส์แห่งหนึ่งในย่านเพชรบุรีตัดใหม่ ในตัวตึกใหม่ที่ใหญ่โตรโหฐานกว้างขวางและก็ไม่ผิดถ้าจะกล่าวว่าที่นี่คงจะเป็นค้อฟฟี่ช็อฟที่ใหญ่ที่สุดในย่านนี้ และพร้อมกันนี้ผมเลยติดตามพญาเหยี่ยวมาแนะนำพนักงานสาวสาวสาวบีคอร์สที่แพน ๆ กระซิบอยากกันมา ผมก็ว่ากันเลยพร้อมกันไปเลยไม่เสียเที่ยว ว่ากันถึงเรื่องกินของเราต่อไปดีกว่า ส่วนเรื่องเอ๊าะพลิกไปหน้าขอบอ่างข้างเตียงโน่น เล่าสภาพการตกแต่งที่หรูหรา แสงเทียนวอมแวมลอยแก้วเก้าอี้พนักพิงหวายเรียบง่ายแต่ก็มีเสน่ห์อย่างลึก ๆ ฟลอร์ดนตรีอยู่เด่นอยู่ตรงกลางห้อง สาวงามหมายเลขเบอร์ตองคนหนึ่งกำลังบรรจงแต้มสีบนริมฝีปากให้เยิ้มฉ่ำ ใครคนหนึ่งยกแก้วเบียร์ขึ้นซดในขณะที่นัยน์ตายังจับจ้องอยู่ที่เธอคนนั้น พนักงานเสิร์ฟสาววัยรุ่นส่งยิ้มส่งโค้กให้กับแขกขาประจำหน้าเก่า ๆ ที่มาเกือบทุกวัน อาหารรสเลิศส่งกลิ่นหอมน่าชวนกิน ปีศาจสุราหลายคนกำลังนั่งสังสรรค์เล่าเรื่องของปีเก่าที่เพิ่งผ่านไป บ้างก็นั่งฟังคอยถึงคิวของตัวเองบ้าง สาวสองสาวเดินมานั่งพิงที่โต๊ะก่อนที่จะล้วงบุหรี่ยี่ห้อภาษาอังกฤษออกมาสูบพ่นควันโขมงเพื่อล้างคาวปากจากตั๊กแตนปาทังก้าทอดกรอบที่แอบกินก่อนลงเวลา "อะแฮ่ม..ม.." เสียงใครคนหนึ่งแอบกระแอมส่งสัญญาณเป็นการทักทาย รอยยิ้มของสาวหนึ่งปรากฏสายตาแสดงความพอใจที่คู่ขามาตามนัด เฮ้อ...สุขแท้หนอครับ ณ ที่แห่งนี้คือ "โมนาลิซ่าคาเฟ่"

"โมนาลิซ่า คาเฟ่" เป็นทั้งค้อฟฟี่ช็อฟ ห้องอาหารที่โอ่โถงอยู่ในบริเวณตึกใหม่ของโมนาลิซ่า ทางเข้าคุณเดินชิดซ้ายผ่านตู้กระจกไปคุณก็จะเห็นบันไดหินอ่อนนั่นแหละ เดินเข้าไปเลยผ่านโค้งขึ้นไปก็ถึงแล้ว มีดนตรี 4 ชิ้นให้ฟังชื่อวง **เอ็มวีแบนด์** โดยมี **คุณเทพนม พิริยวรกุล** เล่นคีย์บอร์ดเป็นหัวหน้าทีม, **คุณวรพจน์** กีตาร์ลีด, **คุณสามารถ** เล่นเบสกีตาร์, และ**คุณอนันต์** เล่นกลอง นักร้องสาว ๆ หนุ่ม ๆ ยอดนิยมก็มี **ผ่องพรรณ กัลยา, วราภรณ์ มีชูโภชน์, ศิริมา จันทรัตน์, พงษ์ศักดิ์ อาชีวะ, รัตนวรรณ เฉลิมศรี, วัชรา วงศ์ไทย, สาวิตรี** ฯลฯ

ประเภทโชว์มีให้ชมสลับสับเปลี่ยนกันไป อย่างเช่น **ตลกเชิญยิ้ม** ตลกยุคอวกาศ, **4 ดาว** ยอดตลกสุดฝีด, **ดี๋ ดอกมะดัน** ตลกซ่าส์จนสุดเสียวเขี้ยวยาวลากดิน และ**เด๋อ ดอกสะเดา** ยอดตลกเอกที่กำลังมาแรงที่สุดในเวลานี้ และที่แน่ ๆ ที่นี่มีโชว์วูบ ๆ วาบ ๆ จากต่างประเทศให้ดูกันทุกวัน

เปิดบริการตั้งแต่ 18.00 น. แต่ถ้าเป็นวันหยุดเปิดพร้อมกับแสงไฟในตู้กระจก 14.00 น. เป็นต้นไปเรื่อย ๆ ถึง 01.00 น. กัปตันหนุ่ม

ผ่องพรรณ กัลยา บนฟลอร์ดนตรีที่โมนาลิซ่าคาเฟ่

(อ่านต่อหน้า 45)

ตุลยา ’ภาพ

อมรรัตน์ สังขรัตน์

ตุลยา 'ภาพ

อมรรัตน์ สังขรัตน์

บันทึกนางแบบประจำฉบับ

อมรรัตน์ สังขรัตน์

ชื่อจริง : อมรรัตน์ สังขรัตน์

ชื่อเล่น : อ้อย

วันเกิด : 2 กุมภาพันธ์ 2507

จังหวัด : กรุงเทพฯ

ส่วนสัด : 34-23-35

การศึกษา : ป.ว.ส.

กีฬา : เทนนิส, ว่ายน้ำ

ดาราคนโปรด : สินจัย หงษ์ไทย, "น้ำพุ" อำพล ลำพูน, จารุณี สุขสวัสดิ์, บรู๊คชีลด์, โซฟี มาร์โซ, ล้อต๊อก, เด๋อ ดอกสะเดา

นักร้องคนโปรด : สุเทพ แอนด์เดอะแซ็ค, ไมเคิล แจ๊คสัน, คาราบาว (แอ๊ด), กุ้ง กิตติคุณ, สาว สาว สาว

ผู้ชายในสายตา : เป็นผู้ชายที่ค่อนข้างจะให้เกียรติสตรีบ้างเพราะสมัยนี้รู้สึกว่าจะหายากโดยเฉพาะเวลาเราขึ้นรถเมล์ มีลักษณะเป็นผู้นำที่ดี สุภาพและในขณะเดียวกันต้องมีอารมณ์โรแมนติก ไม่ใช่แต่จะทำงานทำงานอย่างเดียว เพราะอ้อยชอบความอบอุ่นแห่งความรัก

บรรยากาศที่ทำให้เกิดอารมณ์ : เปลี่ยนสถานที่ ๆ ลับตาผู้คน เช่น ในสวนดอกไม้ที่สูงท่วมหัวเราทั้งสอง มีนกบินไปมา มีสายลมพัดอ่อน ๆ และมีเรือลำน้อย ๆ ด้วย ซึ้งดีไม๊คะ แต่ต้องเป็นตอนที่แดดอ่อน ๆ นะคะ

ความปรารถนา : เป็นเจ้าของบ้านหลังเล็ก มีเด็กหญิง และเด็กผู้ชายอย่างละคนวิ่งเล่นภายในบ้านดูแล้วคงจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่นมาก

สำหรับแฟนทีเด็ด : หากสนใจในตัว "อ้อย" อยากจะรู้จัก "อ้อย" ให้มากกว่านี้ ติดตามผลงาน "ทีเด็ด" ฉบับพิเศษ รูปร่างเหมาะมือ โนมเนื้อและเรื่องราวของ "อ้อย" จะปรากฏอยู่ที่นั่นทั้งเล่มเลย!

มาลี มธุรส

31 กิเลสหลอน

กลีบปากเต็มอิ่มขยับเผยอเหมือนจะเอื้อนเอ่ยออกมาเป็นถ้อยเป็นคำอยู่แล้ว แต่กลับชะงักราวกับติดขัดอะไรสักอย่าง

ครั้นตั้งใจจะเปิดเผยอย่างจริงจังเดี๋ยวนั้นแม่หนูนาก็ดันยกถาดอาหารเข้ามาขัดจังหวะเสียก่อน ตามด้วยบัสการ์ดสาวยกเสริมเข้ามาอีกถาดพร้อมเหล้าสาเกและถ้วยใบเล็กๆ วางลงบนโต๊ะเตี้ยๆ ดูลานตาไปหมด

พอคล้อยหลังพนักงานทั้งสองสาวคลานต้วมเตี้ยมออกไปจากห้องเรียบร้อยผู้จัดการสาวฝ่ายต่างจังหวัดของผมก็ทำท่าจะระบายความในใจออกมาให้ได้ ผมกลับเป็นฝ่ายบ่ายเบี่ยงเอาดื้อ ๆ

"ทานอาหารกันดีกว่า"

"บริษัท..."

"เดี๋ยวค่อยเล่าก็ได้"

ผมแย้งยั้งอีกครั้งเยาวมาลย์ถึงยอมกระมิดกระเมี้ยนจัดการกับอาหารตรงหน้า และคอยรินเติมสาเกอุ่นซ่านทั้งสองถ้วยโดยไม่ปล่อยให้ว่างเปล่าขาดระยะ

สำหรับผมสบายโก๊ไม่มีปัญหา

ตอนอยู่อเมริกาก็จวกบรั่นดีจวกวิสกี้สู้อากาศอันหนาวเหน็บจนกลายเป็นคอแป๊บไปโดยอัตโนมัติ ยิ่งเจอะสาเกดีกรีอ่อน ๆ แบบนี้ด้วยกินเท่าไหร่สติสตังสตังค์ก็ยังเฉย

แต่กับเยาวมาลย์ไม่ยักเฉย

พอเหล้าเข้าปากก็เปลี่ยนไปอีกแบบ

ทั้งพูดจ้อและหัวเราะร่วนไปเลยทีเดียว

"คุณภูเบศวร์เชื่อมั้ยคะ.... เชื่อเยาว์มั้ยคะ..."

"เชื่อเรื่องอะไร"

"เยาว์รักบริษัทสหพัฒน์บิวตี้ที่สุด...รักชนิดที่ว่ายอมถวายหัวใจให้เลย..."

"ผมเชื่อ"

"แล้วเชื่อมั้ยล่ะคะ...ว่าเยาว์รักคุณภูเบศวร์เท่าฟ้า..."

"เบา ๆ หน่อยครับ"

"เยาว์ไม่เมานะคะ...เยาว์พูดจากใจจริงที่มันอัดอั้นมาซะนาน... คุณภูเบศวร์ทราบบ้างมั้ยคะ...บอกเยาว์ซิคะ"

"ทราบเกี่ยวกับอะไร"

"ก็ความรักที่เยาว์มีต่อคุณภูเบศวร์น่ะซิคะ...เป็นความรักครั้งแรกและครั้งเดียวมาตลอด...รักตั้งแต่ตอนที่มาทานอาหารที่นี่ร่วมกันเป็นครั้งแรกแล้วค่ะ...ทราบมั้ยคะ..."

"เพิ่งทราบเดี๋ยวนี้เอง"

"ใคร ๆ มันก็ว่าเยาว์หยิ่ง... จองหอง...มีผู้ชายเป็นร้อยเป็นพันมาจีบแต่เยาว์ก็ไม่เคยสน....เยาว์ปฏิเสธความสัมพันธ์ไปทุกราย.... ใครที่เลิกวอแวก็ดีไป...ใครที่ยังตอแยเยาว์ก็ด่าเข้าให้.....เยาว์ปฏิบัติตัวแบบนี้ถูกต้องมั้ยคะคุณภูเบศวร์.."

"ก็ดีครับ"

"ดียังไงคะลองบอกเยาว์หน่อยซิคะ...เยาว์อยากทราบความรู้สึกของคุณภูเบศวร์ให้ลึกซึ้ง.... เยาว์อยากทราบจริง ๆ"

"คุณเป็นคนถนอมใจดีนี่ครับ"

"แล้วยังไงอีก..."

"ถนอมตัวด้วยครับ"

"เรื่องนี้เยาว์ระวังอยู่แล้วค่ะ.. ไม่เคยมีผู้ชายคนไหนมีโอกาสแตะเนื้อต้องตัวเยาว์ซักนิดเดียว...แม้แต่ปลายเล็บก็ยังไม่มีโอกาส...เชื่อมั้ยคะ..."

"เชื่อครับ แล้วก็เชื่อด้วยว่าคุณคงอิ่มแล้ว"

"ยังค่ะ...เยาว์ยังอยากทานสาเกอีก...สั่งมาอีกซิคะ...สั่งมาเป็นปี๊บเลยนะคะจะได้ไม่ต้องสั่งกันหลายเที่ยว..."

"ไหวหรือครับ เอาเป็นโอ่งเลยดีมั้ย"

"วิเศษเลยค่ะ...ถ้าได้ทั้งโรงงานเลยยิ่งดี-เอิ๊กก์ก์ก์....!"

"ผมพยักหน้าให้กับอาการเธอสนั่นเป็นเชิงรับทราบ ก่อนจะดีดนิ้วเรียกแม่หนูนาให้เช็คบิลค่าอาหารโดยไม่ต้องให้สุ้มให้เสียงพร้อมกับให้เครดิตการ์ดเอาไปตัดบัญชีกับธนาคารด้วย

พอเซ็นชื่อในบิลเสร็จสรรพ ผมก็ลุกขึ้นยืนทันที

"ไปกันเถอะ"

ผู้จัดการสาวสวยของผมถึงกับพึมพำถามไม่เข้าใจอะไรทั้งสิ้น

"ไปไหนคะ..."

"คุณต้องกลับไปทำงานแล้ว"

"แล้วคุณภูเบศวร์ล่ะคะ..."

"ผมต้องไปธุระที่อื่นอีก เอาไว้โอกาสหน้าค่อยมาทานกันใหม่"

"แล้ว...แล้วเหล้าที่สั่งล่ะคะ"

"โรงงานระเบิดหมดแล้วเลย ไม่เหลือให้เราซักหยด ไปกันเถอะ"

"แต่เยาว์ยังไม่ได้เล่าเรื่องบริษัทให้คุณภูเบศวร์รับทราบนะคะ...นั่งฟังก่อนซีคะ"

"เล่าวันหลังก็ได้ ลุกไหวมั้ย"

"สบายม๊าก..."

"ยิ้มระรื่นปรือตาซะฉ่ำเยิ้ม

"พอลุกผึงก็ล้มผละลงไปทันที

"อุ๊ย-!"

"เมาจนได้"

"ยัง...ใครว่าเมา...เอิ๊กก์ก์ก์..เยาว์ยังไม่ได้เมาซักหน่อย..."

"แต่คุณก็ลุกไม่ขึ้นรู้ตัวรึเปล่า"

"รู้ซีคะ...มีอย่างหรือคะลุกไม่ขึ้น...อึ๊บบ์บ์..."

ตะเกียกตะกายเพื่อจะลบล้างคำพูดของผมให้ได้ ปรากฏว่าลุกขึ้นยืนได้สำเร็จแต่ก็เซแซ่ดๆ ขวิดขาตัวเองแทบจะล้มกลิ้งมะรอมมะร่อดีแต่ผมคว้าแขนเรียวขาวเอาไว้ซะก่อนไม่งั้นก็ล้มอล่างฉ่างลงไปแล้ว

"ขออะไรอย่างได้มั้ย-เยาว์!"

"ขอมาเถอะค่ะ...เยาว์ให้ทุกอย่าง...กอดเยาว์แน่นๆ ซิคะ"

"พยายามตั้งสติไว้หน่อย อย่าทำให้เด็กที่นี่มันดูถูก"

"เยาว์ไม่ได้ทำอะไรให้ขายหน้านี่คะ...เยาว์ไม่เมา..."

ตะเกียกตะกายเพื่อจะลบล้างคำพูดของผมให้ได้ ปรากฏว่าลุกขึ้นยืนได้สำเร็จแต่ก็เซแซ่ด ๆ ขวิดขาตัวเองแทบจะล้มกลิ้งมะรอมมะร่อดีแต่ผมคว้าแขนเรียวยาวเอาไว้ซะก่อนไม่งั้นก็ล้มอล่างฉ่างลงไปแล้ว

"งั้นเดินให้ตรงๆ นะอย่าพูดอย่ายิ้ม อย่าโวยวายเข้าใจมั้ย"

"สบายม๊าก..."

"ขนาดย้ำและกำชับหนักหนาผู้จัดการสาวสวยของผมก็ยังไม่วายโบกมือโบกไม้ให้ใครต่อใครไปเรื่อย

เจอะโฮสเตสสาว ๆ เดินสวนก็ยังอุตส่าห์ทัก

เจอมาม่าซังผู้ชราก็ยังโค้งเข้าให้พร้อมกับหัวเราะปนสนุกขบขัน

ผมงี้ไม่รู้จะเอาหน้าไปซุกไว้ที่ไหน

อยากจะซุกไว้ในอกตึง ๆ ทั้งสองเต้าก็ซุกเข้าไปไม่ได้

อยากจะแอบซ่อนตรงบั้นสะโพกอวบสะพรั่งก็ลำบาก

กระทั่งออกมาสู่ลานจอดรถอันกว้างขวางนั่นแหละค่อยโล่งอกโล่งใจไปถนัด

"ขับไหวมั้ยเนี่ย"

"สบายม๊าก..."

"ขับได้หรือว่าชนแหลก"

"ได้ทั้งสองอย่าง..."

"งั้นผมไปส่งคุณดีกว่า"

"ไม่..."

"เอาไงกันแน่"

"ขืนเข้าบริษัทแบบนี้เยาว์เสียคนแน่ ๆ"

"รู้ตัวเหมือนกันเรอะ"

"ก็เยาว์ไม่เมา..."

"แต่ก็เข้าบริษัทไม่ได้"

"เยาว์อยากตากลมซักพัก...อยากให้ลมเย็น ๆ โกรกหน้า...."

"ในสวนลุมดีมั้ย"

"ตรงไหนก็ได้ที่มีคุณภูเบศวร์อยู่ด้วย..."

"ต้องการผมมากนักเหรอ"

"คำตอบอยู่ในนี้แล้วค่ะ..."

"จิ้มหัวใจตัวเองแรงๆเหมือนจะให้ทะลุทะลวงเข้าไปถึงในนั้นผมจึงได้เข้าใจโดยไม่ต้องให้จิ้มย้ำเป็นซ้ำสอง

แทนที่จะขับรถมุ่งตรงไปยังสวนลุมดังที่ว่า ผมกลับหักเลี้ยวเข้าไปในโมเต็ลแถวๆ นั้นไม่ต้องบอกไม่ต้องกล่าวใด ๆ อีกแล้ว

พอจอดรถพรืดในช่องในซอยที่มีผ้าม่านทะมึนขึงกั้นผมก็ก้าวลงไปเลย

"คุณภูเบศวร์..."

ผู้จัดการสาวสวยฝ่ายต่างจังหวัดของผมเรียกรั้งด้วยความงงงันใจสั่นระทึกในขณะที่ผมแกล้งทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้จัดแจงจ่ายค่าห้องให้กับบ๋อยเรียบร้อยค่อยเดินกลับมาเปิดประตูรถวดเร็ว

"ลงมาซิครับ"

"ที่นี่..."

"ลมโกรกแน่ ๆ โกรกทั้งตัวเลย"

กลีบปากเต็มอิ่มขยับจะแย้ง ยั้งผมก็รั้งแขนเรียวขาวเข้าไปในห้องซะแล้ว

"คุณภูเบศวร์..."

"เย็นชื่นฉ่ำมั้ยล่ะ"

"ไม่...ไม่ใช่ที่นี่..."

"มีที่ไหนอีกเล่าที่เราจะอยู่กันได้สะดวกสองต่อสอง"

"แต่ว่า..."

"คุณต้องการผมมากไม่ใช่เหรอ"

"เอ้อ..."

เผยอกลีบปากได้เท่านั้นก็หมดสิทธิ์จะทักท้วงหรือหลีกหลบรสจูบที่ผมจงใจจูบให้จดจำเป็นครั้งแรกในชีวิตสาว

จูบประเดิมเริ่มต้นยังไม่ค่อยเท่าไหร่

จูบต่อมาถึงจะดื่มด่ำล้ำลึกเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมาบ้าง

พอฉกเร้าด้วยปลายลิ้นเข้าเท่านั้นร่างสาวก็พลันสะท้านหวั่นไหวไม่ผิดกับนกน้อยในปากเหยี่ยว

เผลอแผล็บเดียวเสื้อทั้งตัวก็หล่นหายไปจากปลายแขนเป็นที่เรียบร้อย

พอเผลออีกหน่อยเดียวกระโปรงทั้งชุดก็พลอยหล่นวูบไปจากเรียวน่องกระทันหัน

ถึงตอนนั้นผู้จัดการสาวสวยฝ่ายต่างจังหวัดของผมก็รู้สึกหนาวสั่นเอาซะแล้ว

(อ่านต่อหน้า 54)

ถึงเวลาอาหารแล้วครับคุณผู้หญิงๆ!

ยอดทนาย

เดวิส มาร์แชล เป็นชาวสิงคโปร์ เขาเป็นนักกฎหมายชื่อดังในมาเลเซียและสิงคโปร์ และเป็นคู่ปรับตัวฉกาจของนายกรัฐมนตรีลีกวนยู จนมีผู้กล่าวกันว่าเขาเป็นชาวสิงคโปร์คนเดียวที่ลีกวนยูกลัวที่สุด ก่อนที่จะไปรับตำแหน่งทูตสิงคโปร์ประจำฝรั่งเศส เดวิล มาร์แชล ได้ว่าความคดีฆาตกรรม ดัง ๆ หลายคดี ซึ่งทีเด็ดขอนำบางคดีที่น่าสนใจมาเสนอท่านเพื่อพิสูจน์เหลี่ยมทนายของเขา

11

หลังจากกล่าวอ้างถึงคำเบิกความของตำรวจบราวน์แล้ว มาร์แชลกล่าวว่า "ผมจะอ้างข้อกำหนดอย่างต่ำที่สุด ขอพูดด้วยความสัตย์ว่าท่านต้องบอกตัวท่านเองว่า มีอะไรหลายอย่างที่คลุมเครือไม่น่าพอใจ และพยานหลักฐานก็น้อยเกินไปทำให้พิจารณาลงโทษไม่ได้

มาร์แชล สรุปว่า "จิตมนุษย์สามารถสร้างสถาบันอันทรงคุณค่าได้ยิ่งกว่าศาลอังกฤษแห่งนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าพวกท่านคงพิจารณาพยานหลักฐานด้วยความเป็นธรรม"

อัยการใช้เวลา 45 นาทีได้แย้งมาร์แชล โดยกล่าวว่า หน้าที่ความรับผิดชอบของเขาคือ หยิบยื่นความจริง (ต่อศาล) การอ้างฐานที่อยู่เช่นที่ได้ยินนั้น เสกสรรค์ปั้นเรื่องกันง่ายมากและอยากที่จะดีให้แตก "หากเพื่อนหรือญาติพี่น้องของท่านถูกจับเป็นผู้ต้องหาคดีร้ายแรง คุณจะปล่อยให้เขาทนทุกข์อยู่ในห้องขังถึง 4 เดือน ปล่อยให้เขาอยู่กับความอับอายขายหน้า และอาจถูกพิจารณาในคดีฆาตกรรม ถ้าท่านรู้ว่าเขาไม่สามารถทำผิดตามข้อกล่าวหาได้? หากทราบว่าในเวลาเกิดเหตุเขาอยู่กับท่าน ท่านจะไม่ตรงไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแล้วบอกความจริงเพื่อให้เพื่อนหรือญาติได้รับการปล่อยตัว คดีนี้ไม่มีความพยายามใด ๆ ที่จะให้โนนิสได้รับการปล่อยตัว กลับปล่อยให้เขาอยู่ในคุกจนกระทั่งศาลพิจารณาคดี สืบพยานไปเป็นส่วนมากจึงกลับอ้างฐานที่อยู่"

อัยการอ้างคำขัดแย้งในการอ้างฐานที่อยู่ของคนในครอบครัวโนนิส และตามทางการบรู๊ค และช่างตัดเสื้อที่ว่า

โนนีอ้างว่า ขณะที่บรู๊คอยู่ในห้อง เขานอนบนเตียง ต่อมาลุกขึ้นดื่มกาแฟเย็นแก้วหนึ่ง

ลิเลียนว่า เขาอยู่บนเตียงตลอดเวลา

"ช่างตัดเสื้อคนนั้นยิ้มและตลอดเวลาที่เขายืนอยู่ในคอกพยาน มันเป็นการอยากกลั้นแกล้งเขาที่จะสบตากับลูกขุน เป็นที่น่าสังเกตว่ามีความจำดีเยี่ยมเกินไป จำรายละเอียดข้อความการสนทนากับโนนิสได้ทุกคำ ทั้ง ๆ ที่ผ่านมาถึง 4 เดือนแล้ว

และทางการบรู๊ค ใช้บ้านหลังนั้นเหมือนบ้านของเขาเอง เขาไม่เคยแจ้งหรือบอกกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในคดีคนไหนว่า ในเวลาเกิดเหตุโนนิสอยู่ที่บ้าน

อัยการบรรยายว่า โนนิสชอบเป็นสุภาพบุรุษนัยน์ตาเจ้าเล่ห์ อยู่ไม่สุข เป็นคนที่ไว้วางใจไม่ได้มากนัก ไม่บอกกล่าวกับผู้ใดว่าโนนิสอยู่บ้าง คำเบิกความของเขามีคุณค่าน้อยมากแย้งไม่ได้

ส่วนข้อกล่าวหาที่เล่นงานสารวัตรเรชนี เกี่ยวกับพฤติกรรมของเขาในระหว่างการยึดครองของญี่ปุ่นไม่เกี่ยวกับคดีนี้ พยาน 4 คนนั้น ไม่ควรจะพูดว่าอะไรที่เกิดขึ้นกับพวกเขาเนื่องมาจากการปฏิบัติเพราะถูกกล่าวหา แม้แต่พยานคนหนึ่งก็ยอมรับว่า มาตรการเพื่อแก้แค้นในสิ่งซึ่งเรชนีอาจ (กำลัง) ทำขึ้นไม่ใช่สิ่งที่เรชนีได้ทำมาแล้ว

จากคำรับสารภาพชี้ให้เห็นว่าโนนิสถูกขู่ด้วยลูกประคำ (สำหรับสวดมนต์) แต่ตัวจำเลยเองปฏิเสธในเรื่องนี้ ส่วนกรณีการสะกดจิตนั้น อัยการเรียกร้องให้ลูกขุนสนใจต่อความจริงที่ว่า ดร.บราวน์ได้พูดว่าโนนิสอาจทำในสิ่งที่เขาได้รับการจูงใจ (ขณะ) ให้ทำ แต่ในเวลานั้นเขาจะไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร โนนิสพยายามทำให้เชื่อว่าเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไรในขณะที่เขาทำตามคำแนะนำเพราะถูกสะกดจิต

ดร.บราวน์ กล่าวว่า มันอาจเป็นไปได้สำหรับโนนิส ที่จะยังคงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสารวัตรเรชนีหลังจากเข้าไปอยู่ในอีกห้องหนึ่งกับคนอีกคนหนึ่ง ถ้าบุคลิกของชายคนที่ 2 แข็งแกร่งน้อยกว่าสารวัตรเรชนี

ลูกขุนที่เคารพผมใคร่ขอร้องท่าน ให้เปรียบเทียบคุณคลก กับสารวัตรเรชนี ผมเห็นจะไม่จำเป็นต้องกล่าวอะไรไปมากกว่านี้

อัยการกล่าวเสริมว่า "จุดสำคัญเกี่ยวกับคำรับสารภาพก็คือทันทีที่มีโอกาสสู้จำเลยกลับไม่ถอนคำรับสารภาพนั้น ถ้าคำรับสารภาพนั้นไม่เป็นความจริง โนนิสควรจะถอนทันที อิทธิพลของเรชนีก็คงหมดไป ไม่มีพยานหลักฐานว่า

อิทธิพลของเรชนียังคงปกคลุมจนเลยวันที่ 7 กรกฎาคม หากทุกคำถูกยัดเยียดใส่สมองโนนิส โดยเรชนีโดยเจตนาพิสูจน์ความผิด หรือความวิกลจริตของเขาละก็ สารวัตรเรชนีจะต้องเป็นมนุษย์ที่ฉลาดปราดเปรื่อง

ในวันที่ 3 พฤศจิกายน ผู้พิพากษาบราวน์ ได้กล่าวสรุปด้วยการพูดถึงความอุตสาหะโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยของคาวิด มาแปล และการปราศรัยในรูปแบบอันทันสมัยของอัยการ แล้วเตือนลูกขุนว่า พวกเขาเป็นตุลาการแห่งความเป็นจริง เป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายแต่ผู้เดียวในศาล อ้างถึงความพยายามของมาร์แชล ในการซักค้าน กล่าวถึงสารวัตรโบเดวินว่า เป็นคนเล่นลิ้น "ซึ่งข้าพเจ้าไม่คิดว่าเขาเป็นคนอย่างนั้น" ในคดีนี้มีการปฏิบัติของตำรวจได้มีการกล่าวไปในทางร้ายทำนองว่า เพื่อเอาใจ (สร้างความพอใจ) แก่สาธารณชนและผู้บังคับบัญชา บรรดานายตำรวจที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนเพื่อหาฆาตกรในคดีนี้ให้พบนั้น เป็นการชี้ที่น่าเศร้าและหากท่านคิดว่ามันเกินความจำเป็นที่จะรู้คดีและอ้างพยานอันไม่ถูกต้องขึ้นสู่คดีแล้ว ก็ขออย่าปล่อยให้พยานมีอคติต่อจำเลย ข้าพเจ้าใคร่กล่าวเพิ่มเติมว่าหากคำตัดสินของท่าน "ไม่ผิด" ก็ไม่ได้หมายความว่าท่านคล้อยตามคำแนะนำนั้น

อัยการโจทก์พิสูจน์ว่า ไม่มีใครอื่นอีกนอกจากจำเลยที่ฆ่า วินนี

ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าทุกคนบริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น (ตรงข้าม) ชายคนซึ่งทำให้วินนี่ สเปนเซอร์ ตายโดยการรัดคอ คำถามจึงมีอยู่ว่า "ใช่จำเลยหรือไม่" หากในบั้นปลายท่านมีเหตุผลอันชวนสงสัยว่า จำเลยคือคนฆ่าวินนี่? ต้องยกความสงสัยให้เป็นประโยชน์ต่อจำเลย (จำเลยได้รับประโยชน์จากความสงสัยนั้น) ซึ่งโจทก์แล้วเราจะไม่ต้องรับว่าจำเลยผิด

ผู้พิพากษากล่าวสรุปเป็น 3 ส่วน

ส่วนแรก เป็นคดีที่อัยการไม่มีคำรับสารภาพ

ส่วนที่ 2 คำรับสารภาพและพยานหลักฐานทั้งหมดทั้งฝ่ายอัยการและฝ่ายจำเลย

ส่วนที่ 3 คดีสำหรับจำเลย

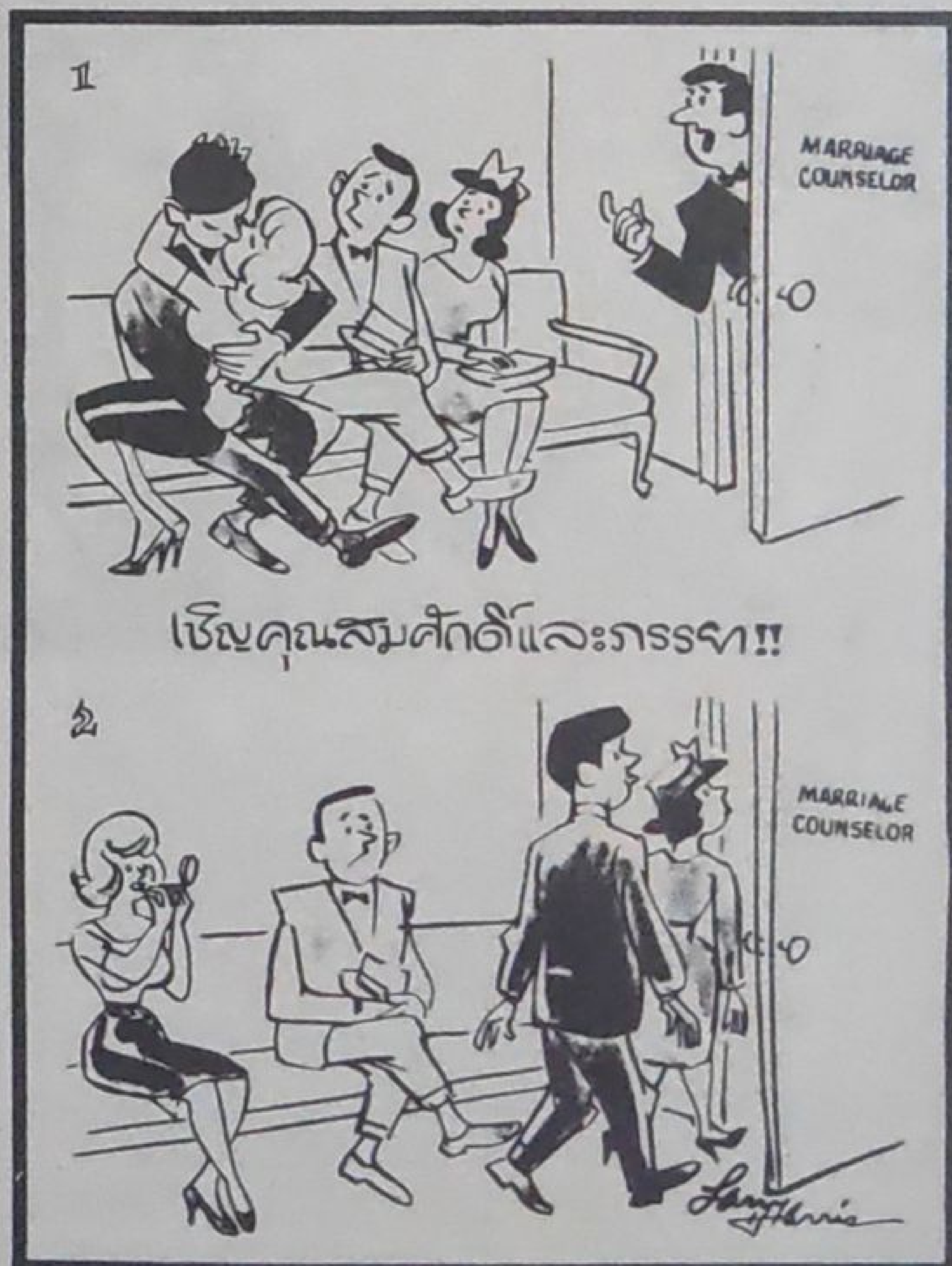
สำหรับคดีของอัยการโจทก์ซึ่งไม่มีคำรับสารภาพนั้นก็คือ ในตอนปลายของ 29 มิถุนายน มีผู้เห็นจำเลยคุยกับวินนี่ ที่รั้วโรงเรียนหลังโรงเรียนเลิก เวลาประมาณ 13.40 น. มีผู้เห็นจำเลยเดินกับวินนี่ไปตามถนน ซึ่งมุ่งหน้าไปสู่ถนนมาร์เทีย จากปากคำของแนนซี่ เรนจัม จำเลยสวมเสื้อเชิ้ตขาว กางเกงดำ รองเท้าสีดำ โดยเดินนำหน้าวินนี่เล็กน้อย หรือวินนี่เดินคล้อยหลังประมาณ 3 ก้าวนั้นเป็นครั้งสุดท้ายที่เห็นวินนี่มีชีวิตอยู่ เช้าวันรุ่งขึ้นเวลา 09.30 น. เจ้าหน้าที่ที่นั่นคนหนึ่งพบศพบนชายหาดจึงแจ้งตำรวจ 25 นาทีต่อมาตำรวจชุดแรกก็ไปถึง ศพนั้นไม่มีกางเกงรัดเข่า (ชั้นใน) กระโปรงถลกขึ้นสูงเผยให้เห็นร่างกายท่อนล่างเปลือยเปล่า ดร.อารอน เป็นผู้ชันสูตรพลิกศพ การตายซึ่งอาจเป็นเมื่อ 18 ชั่วโมง (ก่อนหน้าพบศพ) "แต่หมอยอมรับว่าอาจผิดพลาดไปบ้างราว 2 ชั่วโมง"

หลังจากนั้นผู้พิพากษาสรุปพยานหลักฐานอื่น ๆ ให้ลูกขุนฟังรวมทั้งการซักถามที่บ้านสารวัตรเรชนี การตรวจค้นที่แคล็อตบลังการ์

ส่วนชั้นนี้ข้าพเจ้าใคร่ขอให้พวกท่านถามตัวเองว่า อัยการ-โจทก์มีพยานหลักฐานอะไรบ้าง ท่านก็ได้ทราบความจริงแล้วว่า โนนิสเป็นคนสุดท้ายที่มีผู้เห็นอยู่กับวินนี่ ตอนเธอออกจากโรงเรียน แต่นั้นเป็นเวลาก่อนเธอตายถึง 6 ชั่วโมง หรือ 7 ชั่วโมง จากสารวัตร เฮนสัน ท่านได้ฟังว่า เขาพบคราบโลหิตบนเสื้อซึ่งพบในห้องโนนิส แต่ไม่มีการตรวจพิสูจน์ทางเคมี แล้วจำเลยก็ถูกปล่อยตัว ได้นำหนังสือพิมพ์ที่ถูกตัดมาแสดงต่อศาลนี้ จำเลยเป็นเพื่อนของครอบครัวผู้ตาย และเป็นความจริงที่ว่า เขาต้องสนใจ คุณได้ความจริงที่ว่าพบกางเกงรัดเข่าในกอหญ้าใกล้ที่พบศพ จากพยานหลักฐานนั้น ท่านจะมัวรีรอยกฟ้องจำเลย?

ผู้พิพากษาบราวน์กล่าวต่อไปว่า "เราจะพูดถึงคำรับสารภาพซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่พูดถึงกันไม่หยุดสำหรับคดีนี้ ตามกฎหมายลักษณะพยานมาตรา 1124 เฉพาะคำรับสารภาพที่ปรากฏจากการจูงใจให้คำมั่นสัญญา และการขู่เข็ญบังคับเท่านั้นจึงยอมรับได้ นั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้ายึดถือ แต่ข้าพเจ้าก็ต้องกล่าวว่า ถ้าข้าพเจ้าอยู่ในสภาพซึ่งข้าพเจ้าเป็นอยู่ขณะนี้ เมื่อได้ฟังพยานหลักฐานทั้งหมดโดยสิ้นแล้ว ข้าพเจ้ายังถือว่า ควรจะนำคำรับสารภาพเข้ามาพิจารณา เพราะมีความขัดแย้งที่ว่า ได้คำรับสารภาพมายังไง มันเป็นปัญหาข้อเท็จจริงที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง ซึ่งท่านทั้งหลายเป็นผู้ตัดสิน แต่ข้าพเจ้าใคร่บอกท่านว่า ก่อนที่ท่านจะพิจารณาเนื้อหา (ข้อความ) ของคำรับสารภาพหรือพิจารณาว่าจริงหรือเท็จ ท่านจำต้องพิจารณาถึงความขัดแย้งของที่มาแห่งคำรับสารภาพเสียก่อน และหากความปรากฏแก่ท่านว่า ได้คำรับสารภาพเพราะเหตุจูงใจ ขู่เข็ญบังคับหรือให้คำมั่นสัญญาใด ๆ ดังเช่นที่กฎหมายระบุไว้แล้ว ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่าขบวนการพิจารณาคดีไม่อาจยอมรับได้ (ไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้) และท่านควรที่จะปัดออกไปจากสมองและไม่จำเป็นต้องพิจารณาความจริงหรือเนื้อหาในคำรับสารภาพนั้นอีก แต่หากท่านพิจารณาแล้วเห็นว่า คำรับสารภาพนั้น ได้มาโดยมิได้มีเหตุจูงใจอันมิชอบแล้วจึงพิจารณาต่อไปว่า ข้อความที่ปรากฏในคำรับสารภาพนั้นจริง หรือเท็จ ที่นี้เราจะเริ่มพิจารณาในปัญหาที่ว่า คำรับสารภาพนั้นได้มาโดยการจูงใจ ขู่เข็ญบังคับหรือให้คำมั่นสัญญาใด ๆ หรือไม่

(อ่านต่อหน้า 53)

นักรักบรรลือโลก คาสซาโนวา

พงษ์ พนิจ
แปล

41

มีผู้คนอยู่มากมายที่บ้านของเธอเป็นวงสังคมที่ใหญ่มากอีกแห่งหนึ่ง ผมเข้าไปอยู่เงียบ ๆ ทักทายกับคนที่เคยพบกันที่ห้องของท่านสังฆมนตรีครู่หนึ่งก็กลับ โดยไม่ได้เข้าไปใกล้คุณหญิงเลย ผมไม่แน่ใจเสียด้วยซ้ำว่าคุณหญิงจะเห็นผมหรือไม่

วันต่อมาท่านจึงทักทายกับผมที่ห้องของท่านสังฆมนตรีว่าทำไมผมไม่เข้าไปทักทายท่านและกลับมาโดยไม่ได้พูดกันเลย

"ผมไม่แน่ใจว่าคุณหญิงจะอนุญาต..."

"ทุกคนที่อยู่ที่นั่นชมเชยกับฉันทั้งนั้นว่าเธอเป็นคนฉลาดเฉลียวและมีไหวพริบดี"

"คุณหญิงมีเมตตากับผมเหลือเกิน หรือไม่ก็คนที่ชมผมนั้นอาจจะพูดผิด..."

"ไม่หรอกจ้ะ ฉันก็รู้ว่าเป็นคนฉลาด" คุณหญิงบอกพร้อมกับยิ้มให้ผมอย่างอบอุ่นอีก "หวังว่าเธอคงจะไปเยี่ยมบ้านฉันอีกนะจ๊ะ"

การสนทนาระหว่างคุณหญิงกับผมมีผู้ได้ยินอีกและท่านสังฆมนตรีเรียกผมเข้าไปบอกว่าผมควรจะพูดภาษาฝรั่งเศสกับคุณหญิงได้แล้ว เพราะการที่ถามภาษาหนึ่งแล้วตอบอีกภาษาหนึ่งนั้นเป็นการไม่สุภาพ การเรียนภาษาฝรั่งเศสของผมก็ก้าวหน้าไปมากจนหยุดการไปเรียนที่บ้านครูดาลัดกัวได้แล้วแต่ต้องฝึกฝนเอาเอง

สองวันจากนั้นผมไปที่บ้านคุณหญิงอีก ทันทีที่เข้าไปในบริเวณห้องโถง คุณหญิงก็ยิ้มทักทายต้อนรับจนผมอุ่นซ่านไปทั้งตัว แต่แค่ยิ้มเท่านั้นเอง ไม่ได้ทักทายกันมากนักเพราะท่านติดรับแขกอยู่หลายคน ผมอยู่ที่นั่นราวสิบห้านาทีก็กลับ ผมไม่ชอบสังคมแบบนี้เท่าไรนัก สังคมที่มีแต่ความหรูหรา ผมไม่ชอบนิสัยคนโรมันที่เอาแต่จะคอยจับผิดจ้องเอาเรื่องของคนอื่นไปนินทากัน

จากนั้นไม่กี่วัน ดอน ฟรานซิสโก คู่รักของแองเจลิคไปพบกับผมบอกว่าเขาและแองเจลิคขอเชิญผมไปท่องเที่ยวที่บ้านพักที่ทิโวลี และจะค้างคืนที่นั่นหนึ่งคืนด้วย เขาขอร้องว่าผมควรจะไปให้ได้เพราะเขาเองชอบการกวีและคิดว่าเวลาที่เราพักผ่อนกันอยู่ที่นั่นผมคงจะมีคำแนะนำดี ๆ ให้กับเขาอีกในการประพันธ์บทกวีให้ดีขึ้น

ผมตอบรับด้วยความยินดี เพราะนับตั้งแต่ที่ฟราสคาตีแล้วผมและลูเครเซียไม่มีโอกาสจะได้อยู่กันสองต่อสองเลย นอกจากนั้นลูเครเซียก็เคยพูดถึงบ้านพักงดงามที่ทิโวลีนี้มาแล้ว และพร่ำรำพันถึงการจะได้อยู่กับผมกลางแสงดาวมาแล้วเช่นกัน

ผมและเธอคงมีโอกาสสร้างสวรรค์กันอีกแน่นอน

ดอน ฟรานซิสโกบอกว่าจะต้องเดินทางก่อนรุ่งอรุณเพราะทิโวลีอยู่ห่างไปถึง 16 ไมล์และสองข้างทางก็มีทัศนียภาพที่น่าชมยิ่งนัก ผมบอกกับเขาว่าผมจะเอารถม้าสองที่นั่งคันเดิมที่ผมเคยใช้ไปรอที่หน้าบ้านของดอนนา เซซิเลียตั้งแต่ก่อนรุ่งอรุณแน่นอน

เพราะว่าจะต้องออกจากที่พักที่ทำเนียบไปค้างคืน ผมจึงต้องขออนุญาตต่อหลวงพ่อกามาและได้รับอนุญาตด้วยดี หลวงพ่อบอกว่าในสังคมครอบครัวนี้ เป็นครอบครัวที่ได้รับการยกย่องว่ามีศีลธรรมดีเสมอ จึงไม่ขัดขวางที่ผมจะไปคบหาสมาคมด้วย

ผู้ร่วมเดินทางกับผมในรถม้าคันเล็กคือดอนนา เซซิเลียเช่นเคย ไม่มีใครสังสัยอะไรหรอก ผมปลอบใจตัวเองเพราะเธอเคยเดินทางร่วม

กับผมเสมอ และผมก็สนิทกับลูกสาวของเธออยู่มากแล้ว

พอออกเดินทางผมก็ไม่ได้รอช้าที่จะทำให้ดอนนา เซซิเลียเห็นว่าผมรำลึกคิดถึงเธอขนาดไหน ผมกุมมือเธอแล้วออกแรงดึงนิดเดียวเธอก็พลิ้วร่างขึ้นมาอยู่บนตักผม แขนโอบรอบคอเอาไว้อกอวบใหญ่ที่ไม่ได้เคลื่อนคล้อยไปเท่าไรนักเบียดอัดอยู่กับผมจนสะเทือนไปทั่วทุกส่วนของร่างกาย และผมเองก็อดรนทนไม่ได้ที่จะฝังหน้าลงที่ซอกคอแล้วเกลือกลงไปอยู่ข้างเนินเนื้อสองยอดนั้นสูดเอาความหอมหวานเข้าไปเต็มปอด

ดอนนา เซซิเลียบอกว่าเธอดีใจที่ผมเข้ากับลูกสาวของเธอได้เป็นอย่างดี เพราะลูเครเซียนั้นเป็นคนมีนิสัยโผงผาง ยากนักที่จะถูกใจใครง่าย ๆ เมื่อพี่สาวใหญ่คือลูเครเซียไม่มีอะไรขัดข้องที่จะคบหากับผมเสียคนหนึ่ง น้องสาวคนอื่น ๆ ก็ไม่มีปัญหาอะไร ยิ่งสามีของเธอแล้วยิ่งเกรงใจลูเครเซียอยู่มาก ด้วยเหตุนั้นความสนิทสนมระหว่างผมกับครอบครัวของเธอจึงไม่ มีอุปสรรคใด ๆ ทั้งสิ้น

ผมไม่ได้ปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ ดอนน่า เซซิเลียบอกอย่างไม่อับอายว่าเธอต้องการจะอยู่กับผมนาน ๆ เหลือเกิน เธอว่างเว้นการแสดงความรักเช่นนี้มานานหลายเดือนแล้วนับตั้งแต่สามีถึงแก่กรรมและไม่เคยถูกใจใครมากเท่าผมเลย เธอไม่เชื่อที่ผมบอกว่าผมไม่เคยที่จะคบหาใกล้ชิดกับผู้หญิงอายุมากกว่าอย่างเธอมาก่อนแต่ก็อดที่จะหลงลมผมมิได้ตามประสาหญิง ยิ่งผมกดเน้นเฟ้นฟอนเนื้อหนังของเธอมากเท่าไหร่แทนที่จะกระถดถอยหนีเธอก็กลับกอดรัดฟัดผมอย่างรุนแรงพอ ๆ กัน

ความสัมพันธ์ของเรามีเพียงภายนอกเพราะว่าเรามีกำหนดการว่าจะแวะกลางทางเพื่อกินอาหารเช้ากันก่อน เนื่องจากระยะทางไปสู่ทิโวลีไกลมาก เสียงร้องสั่งม้าหยุดของคนขับรถปลุกให้เราต้องคลายตัวออกจากกัน

เจ็ดโมงครึ่งตอนเช้าเราก็หยุดแวะกินอาหารเช้าที่หมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง อารมณ์ค้างจากดอนนาเซซิเลียเป็นเหมือนเครื่องกระตุ้นให้ผมเร่งเวลาพระอาทิตย์ให้เร่งไปถึงตอนเย็นเสียเร็ว ๆ เพราะคืนวันนี้ผมมั่นใจอย่างยิ่งว่าความฉลาดเฉลียวของ ลูเครเซีย จะทำให้เราได้ชมแสงดาวด้วยกันอย่างแน่นอน

ผมเอาแหวนที่ลูเครเซียแลกกับตลับยานัตถุ์ไปทำใหม่ให้งดงามขึ้นและอวดให้ทุกคนดูตอนเช้าวันนั้น ผมไปเพิ่มลายสลักที่ตอนล่างของแหวนเป็นรูปงูขดอยู่กลางเครื่องหมายอักฟ้าและโอเมกา ไม่มีใครเข้าใจในความหมายนี้นอกจากลูเครเซียผู้ที่หน้าแดงซ่านอย่างดีใจที่ผมย้ำความหมายแห่งรักของเรา

คนอื่น ๆ ชมเพียงว่าสวยและแปลกดีเท่านั้น

เราไปถึงบ้านพักงดงามของดอน ฟรานซิสโกเมื่อเกือบเที่ยงผมและดอนนา เซซิเลียคงอยู่กันในสภาพเดิมในรถม้าระหว่างทางไม่ได้ล่วงเกินภายในมากไปกว่าภายนอกแต่ทุกส่วนของภายนอกรวมทั้งอาการแสดงออกของอารมณ์เร้นลับก็ประจักษ์แก่เราทั้งสองคนแล้ว

ดอนนา เซซิเลียจุดไฟอารมณ์ผมโพลงลุกอย่างไม่มีทางดับและผมรู้ว่าคนที่ผมจะให้ดับนั้นมีอยู่แล้วที่วิลลา ทิโวลีคืนนี้

เราไปถึงบ้านพักของดอน ฟรานซิสโกในตอนบ่ายวิลล่าของเขาที่นี่งดงามอย่างมากและตลอดเวลา 6 ชั่วโมงจนย่ำเย็นนั้น เราใช้เวลาอยู่กับความงดงามของบ้านพักและสวนรอบ ๆ อย่างไม่เบื่อหน่าย

ผมเห็นลูเครเซียกระซิบกระซาบถ้อยคำบางอย่างกับดอนฟรานซิสโก เจ้าของบ้าน แต่ไม่รู้ว่าเขาพูดกันด้วยเรื่องอะไร เห็นแต่ดอนฟรานซิสโกยิ้มและพยักหน้า

ผมมีโอกาสได้คุยกับแองเจลิก น้องสาวของลูเครเซียบ่อยครั้งขึ้น นับตั้งแต่รู้จักกันหนแรกและเกิดเหตุเมื่อผมลวนลามพี่สาวเธอจนเตียงหักมาแล้ว แองเจลิกมักจะยิ้มน้อย ๆ ทุกหนที่เห็นหน้าผม ผมนึกหวนไปถึงเมื่อคืนเตียงหักนั้น เมื่อคว้าเอาพุ่มพวงทรวงอกของเธอเข้าเต็มมือเพราะนึกว่าเป็นของพี่สาว มันยังระทึกใจอยู่จนเดี๋ยวนี้เพราะรู้ถึงความเต่งตึงของมันว่าสมบูรณ์ด้วยวัยสาวอย่างยิ่ง

ผมบอกว่าหลังจากเธอแต่งงานแล้วเธอควรจะมาอยู่ที่บ้านนี้เพราะมีสิ่งแวดล้อมที่สวยงามมากและหวังว่าผมคงจะได้มาเยี่ยมเยียนเธอและครอบครัวอีก

"เมื่อได้ที่ดีฉันได้เป็นเจ้าของบ้านนี้ ดิฉันสัญญาว่าคุณจะเป็นคนแรกที่ได้รับเชิญ" แองเจลิกตอบอย่างน่ารัก

ผมดีใจนักที่แองเจลิกเองมิได้โกรธขึ้งผมอย่างที่เคยหวั่นใจผมเคยนึกอยู่เสมอว่าเธอรู้ดีอย่างยิ่งในความสัมพันธ์ระหว่างผมกับพี่สาวของเธอแต่ทำไมเธอถึงไม่บอกพี่เขย เธอน่าจะโกรธที่ผมละลาบละล้วงเอากับพี่สาว และแม้กระทั่งกับตัวเธอเองในความมืดหนนั้น เธอน่าจะขึ้งเครียดแต่จากการพูดจาอ่อนหวานอย่างนี้เป็นที่เห็นชัดว่าแองเจลิกมิได้เกลียดผมเลย

ลูเครเซียหันมาถามว่าผมยิ้มเพราะชอบใจอะไร เมื่อผมบอกว่าผมดีใจที่แองเจลิกไม่โกรธผม ลูเครเซียกระซิบว่า

"ที่รักคะ ฉันรู้ดีว่าความสุขของเขาจะมีอยู่อีกไม่กี่วันหรอกการจากกันต้องมีแน่ และเมื่อฉันจากไปฉันก็ไม่รู้ว่าฉันจะได้พบคุณอีกเมื่อไรฉันได้เล่าทุกอย่างให้แองเจลิกฟังแล้วเราสนิทกันมากพอที่จะไม่ปิดบังอะไรกันเลย แองเจลิกเข้าใจทุกอย่างดีและเห็นใจฉันมาก แองเจลิกรู้ค่ะว่าฉันไม่ได้มีความสุขกับเขา...กับสามีของฉัน...เธอเห็นใจและเข้าใจฉันและรู้ว่าไม่นานนักหรอก...

ดอน ฟรานซิสโก เจ้าของบ้านมาชวนให้ไปเดินดูตามห้องต่าง ๆ อีก ผมบอกเขาว่าผมชอบห้องที่อยู่ริมระเบียง และติดกับห้องชุดสีส้มชุดหนึ่งมาก ดอน ฟรานซิสโกบอกว่า เขาจะจัดห้องนั้นให้เป็นห้องพักของผมคืนนี้ ห้องนี้มีหน้าต่างกระจกสูงที่มองออกไปเห็นความสวยงามของสวนเบื้องนอก และยามกลางคืนหากว่าเดือนหงายก็จะเปิดม่านรับแสงจันทร์ได้อย่างเต็มที่

(อ่านต่อหน้า 48)

หนูจะได้เนื้อคู่ยาว 14 นิ้ว!!

เรื่องสั้นขนาดยาว

ลูกผู้ชายชื่อ'ชัย'

3

หลังจากพิสูจน์คำแนะนำของพี่ ๆ แล้ว ผมกับเพื่อน ๆ ก็นึกขอบคุณพี่ ๆ อย่างที่สุด ลู่ทางในการปฏิบัติครั้งนี้มันช่างแยบยลเสียนี่กระไร อีกไม่กี่วันหรอกน่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นของสงวนอิษสิทธิ์จะต้องถูกพวกเรากระชากออกมาแน่ ๆ

หนึ่งอาทิตย์ต่อมา ชั่วโมงไฟฟ้าก็เวียนมาถึงอีกครั้งหนึ่ง พวกเราเดินเข้าโรงฝึกงานด้วยจิตใจที่ไม่ค่อยสงบนัก มันกังวลยังไง ๆ ชอบกล แต่ถึงอย่างนั้นก็เถอะ พวกเราก็เข้าไปในโรงฝึกงานเป็นกลุ่มแรกของนักเรียนทั้งห้อง เล่นเอาครูประจำวิชาถึงกับมองด้วยความแปลกใจ เพราะกลุ่มของพวกเรานั้นจัดได้ว่าขี้เกียจและสร้างปัญหาต่าง ๆ มากที่สุดในห้อง

พอครูประจำวิชาสั่งงานเรียบร้อยแล้วก็เดินลงไปข้างล่าง พวกเราทำเป็นรื้อโน่นรื้อนี่อยู่ที่แผงวงจรได้ครู่หนึ่งก็ถึงเวลาปฏิบัติงานระทึกใจ

"ไปได้แล้วโว้ย"

พวกเราเคลื่อนที่เข้าไปที่ลูกกรงด้านหลัง จากนั้นก็นอนราบลงกับพื้นห้องแล้วค่อย ๆ โผล่หัวลอดลูกกรงออกไปข้างนอก แต่ในห้องน้ำทั้งสองห้องยังคงว่างเปล่าอยู่ พวกเราก็เลยนอนรออยู่ในอิริยาบถเดิม

"เหมือนไอ้เข้นอนอยู่ริมตลิ่งเลยว่ะ"

เสียงรักไทยพูดเบา ๆ

"ไอ้เข้จิ้วน่ะสิ"

"อะไรของเอ็งวะวันชัย ไอ้เข้จิ้วน่ะ"

"ก็ไอ้เข้จิ้วที่อยู่บนบกไงล่ะ"

"ไม่เคยได้ยิน"

"ที่รูปร่างคล้าย ๆ ตะกวดไง แต่ตัวเล็กกว่า"

"ไอ้เวร! ถ้าเป็นไอ้ตัวนั่นก็ต้องเป็นกันทุกคนน่ะแหละ"

"จุ๊!จุ๊! ห้องนี้เข้าแล้วโว้ย"

ผมบอกเบา ๆ ผลปรากฏว่าไอ้เข้จิ้วทุกตัวขยับมาติดผมหมดทุกตัว

เหยื่อรายแรกของพวกเราคือยายแว่นที่สอนอยู่ชั้น ม.ศ.๑ ภาพต่าง ๆ ที่เป็นอิริยาบถของยายแว่นนั้นเป็นธรรมชาติที่สุด พวกเรายอมรับว่ายายแว่นสามารถทำให้พวกเราตื่นตาตื่นใจได้ไม่น้อยเลย

"เยี่ยมจริง ๆ โว้ย"

วันชัยพึมพำเบา ๆ หลังจากยายแว่นออกไปแล้ว

"หุ่นเหรอวะ"

"ไม่ใช่ ข้าหมายถึงวิธีที่เราดูนี่ไงล่ะ"

"แล้วหุ่นยายแว่นล่ะ ไม่เยี่ยมเหรอ"

"แบบนี้เขาไม่เรียกเยี่ยมหรอกโว้ย เขาเรียกว่ายอดต่างหากล่ะ"

พวกเรากลับมาเดินสายไฟที่แผงวงจรอยู่ได้สักพักใหญ่ ๆ รักไทยก็วิ่งเหยาะ ๆ มากระซิบกับพวกเราว่า

"ฝึกสอนโว้ยเที่ยวนี้"

ได้ยินแล้วพวกเราก็หูผึ่งไปตาม ๆ กัน

"คนไหนวะ"

"ผมม้าหน้าหวานไงล่ะ"

พอรู้ว่าเป็นใครพวกเราก็กลืนน้ำลายลงคอเอื๊อกเบ้อเร่อ

ไอ้เข้จิ้วทุกตัวปราดไปที่ลูกกรงแล้วก็นอนราบลงกับพื้นส่วนหัวก็ยื่นออกไป สายตามองลอดช่องระบายลมเข้าไปภายในห้องสี่เหลี่ยมแคบ ๆ

ยายผมม้ากำลังถลกกระ-

โปรงแล้วก็รูดกางเกงชั้นในสีชมพูลงมาที่หัวเข่า ความขาวทางด้านหลังปรากฏแก่สายตาแว่บหนึ่ง เสียงวี๊มงัมของพวกเราดังสะท้านกันทุกคน

ชั่วโมงไฟฟ้าวันนั้นหมดสิ้นลงโดยที่พวกเราล่าเหยื่อได้ 2 ราย คือยายแว่น ม.ศ.1 กับยายผมม้าฝึกสอนหน้าหวาน

หลังจากวันนั้นแล้วพวกเราก็นั่งภาวนาให้ชั่วโมงไฟฟ้าหมุนเวียนมาอีกเร็ว ๆ กว่าชั่วโมงไฟฟ้าจะมาถึงพวกเราก็แทบคลั่ง แต่มันก็มาถึงแล้ว

"วันชัย เอ็งคอยไปดักดูว่าใครจะมาเข้าห้องน้ำ"

ธนินทร์บอกกับวันชัย

พวกเราเข้าไปประจำที่แผงวงจร แต่ในจิตใจนั้นกลับคิดอยู่แต่ว่าวันนี้จะมีใครมาเป็นเหยื่อรายแรกของพวกเรา เวลาผ่านไปสิบนาทีกว่า ๆ วันชัยก็เดินตรงมาที่พวกเรา

"ใครวะ"

"ครูวิทยาศาสตร์ว่ะ"

"คนไหนวะ"

พอวันชัยบอกชื่อให้ทราบ พวกเราก็ชักจะไม่สบายใจขึ้นมา เพราะครูวิทยาศาสตร์คนนี้สอนอยู่ในชั้น ม.ศ.2 และที่สำคัญก็คือ ครูคนนี้สอนประจำห้องของพวกเรา อาทิตย์ละสองชั่วโมงด้วย จริงอยู่ที่ครูวิทยาศาสตร์ยังสาว สวย หุ่นดี แต่ว่าบางสิ่งบางอย่างมันริ้ว ๆ อยู่ในความรู้สึกนึกคิด

"ทำไมไม่รีบไปวะ เดี๋ยวก็ดูไม่ทันหรอก"

วันชัยถามขึ้น

"ข้าว่าอย่าดีกว่าวะ"

ผมพูดเบา ๆ พอให้ทุกคนได้ยิน

"ทำไมวะ"

"มันเป็นความรู้สึกที่บอกไม่ถูกว่ะ"

"จริงของชัยมันว่ะ"

ธนินทร์เอ่ยเสริมคำพูดของผมแล้วก็ต่ออีกว่า

"ข้าคงไม่กล้าพอที่จะดูหรอกว่ะ มันละอายใจชอบกล"

"แล้วที่คนอื่นล่ะ ไม่เห็นละอายใจบ้างเลย"

"คนอื่นไม่เคยสอนหนังสือข้า มันก็เลยรู้สึกธรรมดา ๆ"

"หมายความว่าพวกเอ็งจะไม่ดูครูวิทยาศาสตร์"

"ไม่ใช่เฉพาะครูวิทยาศาสตร์เท่านั้นนะ ครูทุกคนที่สอนพวกข้า พวกข้าก็จะไม่ดูเหมือนกัน หรือเอ็งอยากจะดูก็ตามใจนะ"

"ข้าก็ไม่ดูเหมือนกัน"

วันชัยบอกกับพวกเรา

"จิตใจข้าไม่ต่างกับพวกเอ็งหรอกน่า"

ชั่วโมงไฟฟ้าวันนั้นมีครูวิทยาศาสตร์มาเข้าห้องน้ำเพียงคนเดียว แก๊งค์ไอ้เข้จิ๊กก็เลยเก้อไปจนหมดเวลาเรียน

"แย่โว้ย!"

รักไทยบ่นดัง ๆ เมื่อเดินออกมาจากโรงฝึกงาน

"เป็นไงวะรักไทย จะลงแดงเลยหรือวะแค่ไม่ได้ดูวันเดียว"

"มันเหมือนกับขาดอะไรไปบางอย่างว่ะ ของเคยดูแล้วไม่ได้ดู คิดแล้วมันน่าเสียดาย"

"ข้าว่าพวกเราขืนรอให้มีชั่วโมงไฟฟ้ามันก็คงจะนานเกินไป เพราะอาทิตย์หนึ่งมีแค่ครั้งเดียวเท่านั้น พวกเราควรจะหาวิธีดูให้มันได้บ่อย ๆ ดีกว่า"

"วิธีไหนล่ะ"

เงียบกันไปพักใหญ่ ๆ วันชัยก็พูดขึ้น

"โรงฝึกงานไม่ได้ปิดประตูนี่หว่าพวกเรา สมมุติว่าพวกเราเห็นใครเดินไปในโรงฝึกงาน แล้วพวกเราก็รีบแอบตามขึ้นไปข้างบนบ้าง โรงฝึกงานมีคนอยู่เฉพาะข้างล่างเท่านั้น"

"พวกเราก็โผล่ออกไปดูสบายใช่ไหมวันชัย"

ผมพูดต่อยิ้ม ๆ วันชัยหันมาพยักหน้าให้

"ใช่แล้ว"

เป็นอันว่าพวกเราตกลงกันได้ว่าจะมีการผลัดกันดูพวกสาว ๆ ทั้งหลายว่าจะมีใครเดินไปที่โรงฝึกงานบ้าง ถ้ามีเมื่อไหร่ก็จะรีบมาบอกเพื่อน ๆ ให้รีบตามไปที่โรงฝึกงาน ส่วนใครอยู่ไกลจากกลุ่มเพื่อน ๆ ก็จะปล่อยให้อดดูไปเลย ซึ่งในเวลาต่อมาพวกเราก็เลยแยกกันไม่ออก จะไปไหนก็ไปกันทั้งหมด สาเหตุก็คงจะมาจากกลัวอดดูนั่นเอง

หลังจากวันนั้นเป็นต้นมาพวกเราก็สนุกเพลิดเพลินกับการดูของขาว ๆ อวบ ๆ อย่างเต็มอิ่มที่สุด ไม่ว่าคนไหนที่พวกเราอยากดูพวกเราก็ได้ดูสมหวังหมดทุกคน แล้วพวกเรายังมีโอกาสได้รู้อะไรบางอย่างด้วย ดังเช่นเรื่องราวของยายสุดสวยที่สอนอยู่ ม.ศ.1

วันนั้นยายสุดสวยเข้าห้องน้ำตอนเวลาบ่ายโมงกว่า ๆ พวกเราก็ลอบขึ้นไปบนโรงฝึกงานทันที พอสายตาของพวกเรามองลอดเข้าไปข้างใน

ยายสุดสวยกำลังถอดเสื้อออกจากร่างพอดี เหลือเพียงยกทรงสีขาวเท่านั้น พวกเราคอแห้งไปตาม ๆ กันเพราะทุกครั้งได้ดูเพียงความขาวช่วงล่าง แต่ครั้งนี้นับเป็นบุญตาที่เห็นความขาวช่วงบน เสียอยู่นิดเดียวที่ยายสุดสวยหันหลังให้พวกเรา

ยายสุดสวยหยิบกระดาษทิชชูออกมาจากกระเป๋าถือแล้วก็ค่อย ๆ ซับตามเนื้อตัวทุกส่วน ครู่หนึ่งก็เอื้อมมืออ้อมมาด้านหลังพร้อมกับปลดตะขอยกทรงออกแล้วก็หยิบไปแขวนที่ลูกบิดประตู พวกเราขยับร่างตามไปด้วยในใจก็นึกลุ้นให้ยายสุดสวยหันมาสักนิดก็ยังดี แต่ก็ไม่สมหวัง ยายสุดสวยซับเหงื่อไคลเรียบร้อยแล้วก็หยิบเสื้อผ้ามาสวมอย่างช้า ๆ เหมือนกับจะเป็นการยั่วให้พวกเราน้ำลายหกเสียอย่างนั้นแหละ

"ข้างล่างไม่เช็ดหรือวะ"

เสียงใครไม่รู้พึมพำเบา ๆ จริงสิ ควรจะถอดกระโปรงออกมาบ้างเพื่อจะได้ซับเหงื่อตามต้นขาออกเสียด้วย อบอ้าวอย่างนั้นเหงื่อมากจะตายไป

แต่ยายสุดสวยก็เปิดประตูออกไปเสียแล้ว

"โธ่! ไม่น่ารีบออกไปเลย"

อีกวันหนึ่งพวกเราขึ้นไปแอบดูยายหมวยตอนพักเที่ยง ยายหมวยมาแปลกคราวนี้ เธอก้มลงถอดกางเกงในออกแล้วก็หยิบส่วนหนึ่งที่อยู่ในกางเกงในออกมา ผ้าอนามัยนั่นเอง เธอโยนลงในคอห่าน

(อ่านต่อหน้า 51)

ไม่มีอะไรหรอกครับ เขาคือแฟนผมเอง!

นี่เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในแผ่นดินอเมริกาเป็นคดีฉาวโฉ่ที่เกิดขึ้นในศาลสหรัฐฯ ใครจะคิดบ้างว่าเด็กสาวน่ารักคนนั้นต้องตกเป็นเหยื่อมนุษย์บ้ากามอย่างเขา...ซาตานตัวนั้นเป็นทั้งผู้สร้างและผู้ทำลาย อ่านแล้ว โปรดคิดหาคำตอบ... ใครควรรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

นักข่มขืนศตวรรษที่ 20

โรจนา นาเจริญ...แปล

18

ผมตะลึงต่อข่าวนี้ถึงกับอึ้งไปพักใหญ่

"คิดว่าเราคงทำอะไรไม่ได้ มันสายเกินไปเสียแล้ว ดร.อุลริช ติดต่อหมอบ้างหรือเปล่า?"

"ครับ เรานัดหมายตรวจศพบ่ายนี้ ทันทีที่เขามาถึง"

"หมายความว่า หมออนุญาตให้เขาสังเกตการณ์อยู่ด้วย ถูกต้อง"

"แน่นอน ผมจะเริ่มเปิดศพเขาก็ต่อเมื่อ ดร.อุลริช มาถึง"

อาจจะเป็นเพราะเขาไม่สบายใจที่มีการทำความสะอาดศพหรือนิสัยชอบเปิดเผยของเขา หมอสตีเฟ่น จึงเล่าผลการสอบสวนให้ฟังสั้น ๆ ก่อนวางหู...ในกระท่อมที่พบศพบรู๊ซ ไม่พบร่องรอยการต่อสู้ พิจารณาจากบาดแผลกระสุนเข้าลงความเห็นได้ว่าขณะปืนลั่น ปากกระบอกปืนติดอยู่กับอกเบื้องซ้าย ชี้ให้เห็นว่าคนตายเหนี่ยวไกปืนเอง

"กระสุนขนาดไหน" ผมถาม

"รีวอลเวอร์ .38 ที่น่าสนใจอีกอย่างก็คือก่อนลั่นกระสุนเขาปลดหรือถอดกระดุมเสื้อเชิ้ต ซึ่งเป็นเรื่องที่พบเห็นบ่อย ๆ ในกรณีที่ฆ่าตัวตายโดยยิงเข้าอกตัวเอง เราอาจจะพบอย่างอื่นอีก ดังนั้นที่ผมเล่าให้ฟังจึงยังไม่สามารถยืนยันเป็นทางการได้ว่าเป็นการฆ่าตัวตาย แต่ทั้งหมดที่เราพบขณะนี้ น่าจะเป็นแบบนั้น"

ผมยินดีต่อข่าวนี้และนึกขอบคุณสตีเฟ่นที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี พิจารณาจากสิ่งที่เขาบอก และน้ำเสียงผมเชื่อว่าเขาคงตะลึงราวกับเห็นผีขึ้นจากหลุมหากการสอบสวนเสร็จแล้วได้ความตรงข้ามกับที่เขาสงสัย (ว่าบรู๊ซปลิดชีวิตตัวเอง)

เช้าวันเสาร์วอลเทอร์ โลเวลล์ ไปหาผมที่สำนักงาน เล่าให้ฟังว่าจ่าไรอัน ไปคุยกับเบธที่เนชั่นแนลซิตี้ แต่ตอนนั้นเบธไปเดินเล่นที่ชายหาด เขาไม่ยอมให้พบ แต่ไรอันคาดคั้นต้องการพูดกับเบธให้ได้ก่อนที่เธอจะรับคำแนะนำจากทนาย ทั้งอยากบันทึกคำให้การเพราะเกรงว่าทนายจะเสี้ยมสอนให้

เธอพูด

ไรอัน เป็นนายตำรวจที่ผมให้ความเคารพมากจึงไม่อยากให้เขาเข้าใจผิด ทั้งไม่พยายามที่จะเอาตัวเบธหลบตำรวจ เธอเป็นพยานคนหนึ่งในคดีนี้จึงรีบโทรศัพท์ไปหาไรอัน

ไรอัน ยืนยันว่าเขามิได้ตำหนิหรือกล่าวหาว่าผมกีดกันพยาน ทั้งยังเล่าให้ฟังเหตุการณ์ที่สถานีตำรวจเมื่อนอร์ม่าถูกจับ

"วอลเทอร์แสบไม่เบา แต่สบายใจได้ผมไม่ได้กล่าวหาคุณว่าเข้ามายุ่งกับพยานตำรวจ เราเพียงแต่อยากสอบพยานโดยเร็วในขณะที่เหตุการณ์ยังสดอยู่ในสมอง"

"ผมเข้าใจ"

"ผมเชื่อ" ไรอันหัวเราะ "รู้ด้วยว่าเมื่อคืนวันเสาร์คุณไปป้วนเปี้ยนอยู่แถวโรงแรมมิชชั่นวอลเล่ย์อินน์"

ผมงงไปชั่วครู่จนกระทั่งนึกได้ว่า เขากำลังพูดถึงเวน ตำรวจคงพบตัวเข้าแล้ว

"ใช่" ผมหัวเราะ "แต่จำไว้ว่าเราเข้าถึงตัวเขาก่อน"

"ผมไม่ปฏิเสธ เวน บอกอะไรบ้าง?"

"คงเหมือนกับที่บอกคุณ"

"อาจใช่ ถ้างั้น เขาจะต้องเล่าให้คุณฟังถึงเรื่องชายสามคนที่ซานโจเซ่ซึ่งเมื่อสองปีก่อนเธอจ้างไปฆ่าผัว"

หูโทรศัพท์เกือบหลุดตกจากมือ ใจเต้นโครมคราม นอร์ม่า เบธ และ เวน โกหก! โกหกไปทุกคน! คดีจบแล้ว

"พูดเล่นหรือเปล่า?" ผมตะโกน

ไรอัน เงียบแล้วหัวเราะ

"ผมพูดเล่น"

เมื่อได้สติ ไรอันให้ความรู้ใหม่แก่ผมเกี่ยวกับวอลเทอร์ โรเวลล์

"เขาเคยมีประวัติที่โรงพัก"

"ถูกจับเรื่องอะไร?" ผมถาม

"ไม่ร้ายแรง"

"พูดเล่นอีกแล้ว"

"คราวนี้เปล่า เรามีภาพถ่ายวอลเทอร์ที่ห้อยป้ายหมายเลขประจำตัวคล้องคอ"

ไรอัน ไม่ยอมบอกว่าวอลเทอร์เคยถูกจับเรื่องอะไร มันทำให้ผมรู้สึกไม่สบายใจ จึงโทรศัพท์ไปเล่าให้บีนฟังแล้วมอบหมายให้เขาหาให้ได้ว่าวอลเทอร์เคยถูกจับในข้อหาใด

วันต่อมา (วันที่ 20) นอร์ม่าก็ถูกนำตัวขึ้นศาลซานดิเอโก้ โดยถูกกล่าวหาสองกระทง คือ สมคบกันฆ่าคนตายและจ้างวานใช้ให้ผู้อื่นก่อคดีฆาตกรรม

ผมดีใจที่คดีนี้ถูกนำขึ้นศาล เพราะทันทีที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาอย่างเป็นทางการ พนักงานอัยการซึ่งเป็นโจทก์จะต้องแสดงพยานหลักฐานต่อศาล ทนายจึงมีโอกาสรู้ว่าตำรวจมีอะไรอยู่ในมือบ้าง ทั้งนี้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลสูงแห่งสหรัฐ ในคดีที่แบรดี้ตกเป็นจำเลยตามข้อกล่าวหาของประชาชนแห่งแมรี่แลนด์ซึ่งสั่งให้พนักงานอัยการแสดงพยานหลักฐานทั้งเป็นคุณและโทษให้แก่ฝ่ายจำเลย ศาลในแคลิฟอร์เนียยอมรับคำสั่งศาลสูงสหรัฐมาใช้เป็นบรรทัดฐาน

การพิจารณาคดีไม่ใช่เกมส์ที่เล่นสนุก ๆ บรรดาศาลย่อมทรงไว้ซึ่งเหตุผลและความยุติธรรมบนพื้นฐานของความเป็นจริงจากข้อมูลและหลักฐานที่ทั้งสองฝ่ายแสดงต่อศาล

(อ่านต่อฉบับหน้า)

★★

เที่ยวที่นี่กันดีกว่า

(ต่อจากหน้า 30)

3 คน มี **คุณสมนึก บุตรพรหม** จากปาป้า-ปาลาดิโนหรือที่ใครรู้จักกันดีว่าเดอะซัน..แฮ่มซ่าส์มั้ยละ, **คุณวทัญญู เสมอพงษ์** และ **คุณถนอม มั่นวิง** พนักงานเสิร์ฟสาววัยกำลังโต 35 คน บาร์เทนเดอร์ 8 คน แคชเชียร์ 6 คน

อาหารที่ขอแนะนำ ก็มี ไก่แช่เหล้า 60, นกพิราบทอดยอดผัก 100, หูฉลามตุ๋นน้ำแดง 150, ไก่อบเกลือ 60, ไก่อบยอดผัก 50, ปีกไก่เหล้าแดง 60, เป็ดโป๊ยเซียน 90, เป็ดทอดมะนาว 90, กุ้งอบหม้อดิน 150, กุ้งแป๊ะซะ (รสแซบซ่าส์สะใจคอทองแดงดีแท้) 150, ก้ามปูอบหม้อดิน 90, ปูม้าผัดผงกะหรี่ (ที่นี่เขาปรุงรสพิเศษอร่อยอย่าบอกใครเลย) 60, จะระเม็ดนึ่งบ๊วย 130, ปลาเก๋าราดพริก (เนื้อปลานุ่มปรุงได้รสดีจัง) 100, หัวปลาหม้อไฟ (ไม่แพ้ภัตตาคารใหญ่ ๆ แน่รสเฉียบที่สุด) 70, เนื้อน้ำมันหอย (กินกับข้าวสวยร้อน ๆ ฮ้าแซบก้า 50, ...) เซี่ยงจี๊ผัดทรงเครื่อง 50, แป๊ะซะแกงส้มรสเด็ดแซ่บซ่าส์จนสุดเสียวแน่ 90, ต้มยำกุ้งปลา 50, ยำปลากรอบ (ชอบรสไหนสั่งได้นะฮะ) 60, ลาบปลาดุกรสเด็ด 60, ข้าวอบหม้อดิน 40, ข้าวผัดโมนาไก่เนื้อหรือหมู 25, ผัดบะหมี่ฮกเกี้ยน 25 ฯลฯ

ประเภทเครื่องดื่ม เบียร์ 50, คอสเตอร์ 60, น้ำส้มน้ำมะนาว 20, กาแฟชาร้อน 15, โพลาริส 15, น้ำอัดลม 15, ค็อกเทล 50, วิสกี้ 50

ผู้จัดการคาเฟ่บริการโดย **คุณสุวิทย์ แจ่มสายบัว** อดีตผู้จัดการบีวา ฮูหยิน เวลคัมเบียร์การ์เด้น ผ่านงานมาอย่างโชกโชน อีกทั้งยังรูปหล่อใจสปอร์ตเป็นกันเองกับทุกคน ฉะนั้นเรื่องบริการหายห่วงเพราะถ้าไม่ดี**โกมุท**ไม่ให้มาเป็นผู้จัดการคาเฟ่หรอก และ**พิเศษ**สำหรับใครที่รู้ว่าสาวและสวยพอโมนาลิซ่ากำลังจะเปิดค็อกเทลเล้าจน์อีกแห่งหนึ่ง รับสมัคร **พนักงานบาร์เทนดี้ 10 ตำแหน่ง กัปตันหญิง 1 ตำแหน่ง พนักงานแคชเชียร์ 2 ตำแหน่ง และพนักงานรีเซฟชั่นสาวสวยด้วยนะจ๊ะอีก 5 ตำแหน่ง** เอ้า ใครที่มีเพื่อนสาวกระซิบบอกกันไป ส่งรูปถ่ายเต็มตัวชัด ๆ ไปที่ **คุณนิยม อินเสนา** 3212/1 เพชรสยามคอร์ด เพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพ 10240 พร้อมกับที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ และสำเนาบัตรประชาชนก่อนสิ้นเดือนนี้นะครับ

"โมนาลิซ่าคาเฟ่" นับได้ว่าเป็นแหล่งที่เที่ยวที่กินอีกแห่งหนึ่งที่อยู่ไม่ใกล้ไม่ไกลเกินไปนักสำหรับนักเที่ยวอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ ก็บอก ๆ กันได้แค่นี้แหละเรื่องคุณภาพต้องสัมผัสกันเอาเองครับผม

หนุ่มนักร้องคนนี้บอกว่า ชื่อโรม...ร้องประจำที่โมนาลิซ่าคาเฟ่ทุกวัน

ผ่องพรรณ กัลยา นักร้องสาวเสียงดีเจื้อยแจ้วเพลงยอดนิยมทุกคืน

9

คนไทยเรานี่ไปเอาความคิดมาจากไหนก็ไม่รู้ ว่าถ้าเป็นเรื่องบนบานศาลกล่าวอะไรละก็จะต้องมีเหล้าด้วย แล้วเหล้าแต่โบราณกาลมาก็มีแต่เหล้าต้มเองเป็นพื้น จนกระทั่งมีโรงเหล้าเคากลั่นควันโขมง แล้วก็เรียกเหล้าที่ต้มเองว่าเหล้าเถื่อน ขืนต้มแข่งกะเหล้าโรงเป็นโดนจับแน่

บรรดาผีสางเทวดาที่รับบนก็เลยเปลี่ยนมาดื่มเหล้าโรงแทนเหล้าเถื่อน ซึ่งค่อยกระถดหดหายเข้าป่ากลายชื่อเป็นเหล้าป่าไปด้วย ที่ต้มกันตามแถวทุ่งนาก็เรียกว่าลูกทุ่ง และคำว่าลูกทุ่งจึงผูกพันมาถึงวงดนตรีลูกทุ่งจนถึงทุกวันนี้

วิวัฒนาการบนบานศาลกล่าวส่วนมากยังคงอยู่กับเหล้าโรง ไก่ต้ม หัวหมู ถ้ามีบายศรีด้วยก็เพิ่มไข่ต้มยอดบายศรีอีกฟองหนึ่ง แล้วก็มีปลาช่อนต้มทั้งตัวไม่ขอดเกล็ด จนกระทั่งเปลี่ยนเป็นแป๊ะซะ

เหล้าโรงก็ยังใช้แก้บนอยู่

มีคนลุกจากโต๊ะยาวหายไปคนหนึ่ง หลังจากที่ไอ้ผ่านยอดมือปืนซุบซิบกะมันสักครู่ หลังจากนั้นก็มีเสียงคำรามแหบ ๆ ของมอเตอร์ไซค์ขับหายไป

หนุ่มเสื้อยืดแดงแปร๊ดนั่งยิ้มอยู่คนเดียว ขณะวิภาดาจิบน้ำส้มรออาหารที่สั่งไป

ตัวไอ้ผ่านเองล่อเหล้าผสมแก่จัด ฮวบเดียวแทบเกลี้ยงแก้วก่อนกระแทกก้นลงกับโต๊ะ จนเหล้าที่เหลือกระฉอก พึมพำเหมือนถามตัวเองแต่ไม่เบานัก

"ทำไมวะ ทำไมมันถึงไม่ตาย?"

"เฉียดซี่โครงมันมั้งวะ?"

เพื่อนที่นั่งข้าง ๆ พยายามลุ้นเอาใจมัน ทั้งที่เห็นกับตาว่าเหยื่อกระสุนของไอ้ผ่าน ไม่มีริ้วรอยบาดเจ็บเลยแม้แต่น้อย มันต้องมีการผิดพลาดทางเทคนิคเกิดขึ้นแน่ ๆ

"โธ่ไอ้ห่า มือชั้นกูรึวะยิงเฉียด มึงอย่าพูดดีกว่า!"

อ้าว... ปรารถนาดีดันโดนด่า

"งั้นมันจะมาลอยหน้าอยู่ได้ไง?"

"ก็เนี่ยซี กูถึงได้งง ไอ้สัตว์!"

คำพลางตักแกล้มไก่ต้มยำรสแซ่บจากหม้อไฟขึ้นซดโฮก แล้วสำลักพรวด รีบทิ้งช้อนก่อนจะไอออกมาแรง ๆ หลายโขลก น้ำหูน้ำตาไหลพราก ชี้มือยิก ๆ ที่ลำคอของมัน บอกอาการว่ามีอะไรเข้าไปค้างไปคาอยู่ตรงนั้น

"กระดูกไก่ติดคอเรอะ?"

มันได้แต่พยักหน้าเร็ว ๆ พูดไม่ออก นอกจากน้ำตาไหลน้ำมูกย้อยเยิ้มแล้ว เหงื่อเป็นเม็ด ๆ ยังผุดเต็มไปทั้งใบหน้าที่แดงก่ำ

พยายามขากแรง ๆ จนใครต่อใครพากันเหลียวไปมองเป็นตาเดียว แต่แล้วก็แกว่งหัว ลมหายใจเริ่มขัด เพราะพอหายใจเข้าไปหน่อยเดียวก็กลับไอดัง ๆ อีก

ใบหน้าที่แดงเข้มเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเขียว ทำท่าจะขาดใจเอา

ไอ้ผ่านตัดสินใจเป็นครั้งสุดท้าย กระแอมลั่นให้ลำคอสั่นสะเทือนแล้วขากเต็มแรง โลหะอย่างหนึ่งปลิวกระเด็นออกมาจากปากของมันตกลงในจานเบื้องหน้าดังเคล้ง

พอมันมองฝ่าม่านน้ำตาเห็นว่าเป็นอะไรก็สะดุ้งโหยงสุดตัว

ลูกปืน!!!

รีบสูดลมหายใจเข้าปอด รู้สึกลำคอโล่งตลอด แต่ความตระหนกแกมประหลาดใจที่เห็นสิ่งที่มันขากออกมาจากลำคอก็เข้ามาแทนที่ความกลัวตายเมื่อครู่

คนในโต๊ะที่นั่งอยู่ใกล้มันพากันอุทานเป็นเสียงเดียว

"ลูกปืน!"

ใช่...

มันเป็นลูกปืนใช่แล้ว ที่นอกจากจะกลิ้งกราวอยู่โดด ๆ ในจานกระเบื้องตรงหน้าไอ้ผ่านแล้ว ยังติดเลือดสด ๆ เยิ้มฉ่ำไปด้วย!

เสียงอุทานของพรรคพวกเรียกเอาอีกหลายคนลุกจากเก้าอี้ชะโงกดู แล้วก็เปลี่ยนเป็นโดดเข้าไปมุงดูกันแน่น

"มันเข้าไปในคอมึงได้ไงวะ?"

คนที่นั่งอยู่ใกล้ไอ้ผ่านถาม แต่ไอ้ผ่านส่ายหน้าดิก

"ไม่รู้!"

"อยู่ในต้มยำนี่เรอะ?"

"ไม่รู้ กูบอกว่าไม่รู้ ได้ยินกันไหมไอ้สัตว์!"

ไอ้ผ่านพรวดขึ้นยืน

ตัวมันเองยังไม่รู้แล้วใครจะรู้ ก็ตอนมันตักน้ำต้มยำขึ้นซดช้อนนั้น มันยังพอนึกออกว่าตักขึ้นมาแต่น้ำต้มยำเปล่า ๆ ไม่มีชิ้นไก่หรือแม้แต่ชิ้นตะไคร้ใบมะกรูดอะไรติดมาซักอย่าง

แล้วลูกปืนมันเข้าไปติดคอได้ยังไง?

นี่มันอะไรกันวะ!!

ไม่รู้อะไรทำให้ไอ้ผ่านเงยพรวดไปมองยังโต๊ะผู้กองเสื้อยืดแดง ซึ่งนั่งอยู่ไม่ห่างนัก และเป็นฝ่ายที่นั่งหันหน้ามาทางมัน

วิชัยไม่ได้มองมาทางมันเลย

แต่มันก็อุตส่าห์เห็นเขายิ้มอยู่ในหน้า รอยยิ้มนั้นไอ้ผ่านกลับเห็นว่าเขายิ้มเยาะ ๆ มัน

กรามของมันบดกรอด ค่อย ๆ เปลี่ยนสายตามองไปโต๊ะอื่นรอบ ๆ ตัว ส่วนมากยังมองมายังโต๊ะมันเป็นจุดเดียว เพราะเสียงกระแอมไอผสมขากขรม อย่างไม่มีสมบัติผู้ดีของมัน ตลอดถึงความชุลมุนแตกตื่นต่อสิ่งที่มันถ่มออกมาจากปาก แต่พอเจอะสายตากร้าวของไอ้ผ่าน เขาก็พากันเบือนหลบไปทางอื่น

มันมองกลับไปยังวิชัยอีก

ขานั้นก็ยังยิ้มพิมพ์แก้มอยู่อย่างเดิม พลางพูดคุยกับหญิงสาวอย่างไม่สนใจใคร

ไอ้ผ่านเอี้ยวลำคอไปขากค่อย ๆ และถ่มน้ำลายลงกับพื้นใต้โต๊ะ มันยังพอมองเห็นน้ำลายเหนียวๆ ของมันมีเลือดปนผสมไปด้วยแดงเถือก

แต่เป็นความประหลาดใจซ้ำซ้อน ที่มันไม่รู้สึกเจ็บระคายคอเลย

"เฮ้ย เปลี่ยนจานซะซี!"

เพื่อนมันแนะนำ

เด็กในร้านรีบจัดแจงให้แทบ

เสียงของหญิงสาวร้อนรนไปด้วยความห่วงใย และขณะจ้องมองตาขายคนรักนั่นเอง เธอก็รู้สึกอยากคล้อยตามความต้องการของเขา ใจหนึ่งที่มากไปด้วยความเป็นห่วงลดน้อยถอยลงไปอย่างประหลาด!

ไม่ทันขาดคำ ไอ้ผ่านได้จานใหม่ แต่มันหมดกะจิตกะใจที่จะกินอยู่ต่อไปอีกแล้ว นอกจากเติมเหล้าเต็มแก้วแล้วยกขึ้นดื่มรวดเดียว

อึกแรกมันยังเกรงว่าจะแสบคอเพราะคงมีบาดแผลในลำคอ แต่เหล้าก็ผ่านสะดวกไม่มีติดขัด ออกรสหวานนุ่มเสียด้วยซ้ำ

โต๊ะของวิชัยกับวิภาดาได้อาหารแล้ว ทั้งสองหนุ่มสาวลงมือรับประทานอาหารกันเงียบ ๆ

เหล้าเพิ่งพร่องไปนิดเดียว

"มันเกิดเป็นอะไรขึ้นมาคะ?"

วิภาดาถามเบา ๆ

"กรรม!"

"คะ?"

"เวรกรรมที่มันทำไว้น่ะครับ!"

"ได้ยินว่าเป็นลูกปืนไม่ใช่หรือคะ?"

"ไอ้เม็ดที่มันยิงผมน่ะแหละ!"

"อะไรนะคะ?"

วิภาดาถามเสียงแหลม ชะงักช้อนที่กำลังจะตักผัดเผ็ดกุ้งนาง จ้องตามองวิชัยเขม็ง

"ปละ-เปล่า ไม่ได้ว่าอะไร"

"เมื่อกี้วิชัยว่าอะไรเม็ด ๆ นะคะ!"

เธอคาดคั้น

"ผมหมายความว่าคุณกำลังจะตักเม็ดพริกไทยทั้งช่อเข้าไปน่ะ!"

เขาตอบยิ้ม ๆ ดวงตาวาววาม อย่างที่วิภาดามีความรู้สึกว่าไม่เคยเห็นแววอย่างนี้มาก่อนถือเป็นความรู้สึกสะดุดใจใหม่ ๆ

กุ้งนางสด ๆ ผัดเผ็ดในจานตรงหน้าเธอ โดยเฉพาะด้านที่หันมาทางเธอนั้น มีพริกไทยอ่อนอยู่หลายช่อ เธอใช้ปลายช้อนเขี่ยวนไปทางคนรักของเธอ ก่อนจะตักแต่ตัวกุ้งไป

ซึ่งวิชัยก็ใช้ช้อนตักเอาแต่เฉพาะช่อพริกไทยอ่อนสองสามช่อส่งเข้าปากเคี้ยวหน้าตาเฉย ดบดูดตามด้วยเหล้าผสมค่อนข้างแก่ยุบฮวบลงไปเกือบค่อนของแก้ว

เด็กในร้านเข้ามาผสมเหล้าเพิ่มให้ใหม่จนเกือบเต็ม พอเด็กถอยออกไปยืนห่าง ๆ แล้ว เขาก็หยิบเหล้ามารินโรยหน้าจนเต็มปรี่ ก่อนจะยกขึ้นดื่ม

"แก่ไปแล้วนะคะ วิชัย!"

"อะไรแก่?"

"เหล้าน่ะค่ะ ไม่เคยเห็นวิชัยดื่มแก่ยังงี้นี่!"

"ความแปลกใหม่ย่อมเกิดขึ้นได้เสมอ ในโลก!"

"รวมถึงการดื่มเหล้าด้วยหรือคะ?"

"เหล้าน่ะ ผลิตเท่าไหร่ก็ไม่พอขายมิใช่หรือ?"

เขาย้อนถามยิ้ม ๆ

มีเสียงมอเตอร์ไซค์วิ่งมาจอดบนไหล่ถนน ถ้าจับสังเกตสักหน่อยคงรู้ได้ว่าเป็นเสียงรถคันเดิมที่เพิ่งขี่ไปเมื่อพักใหญ่ ๆ

ครู่หนึ่ง เจ้าของมอเตอร์ไซค์ก็เดินอย่างรีบร้อนเข้ามาในร้าน เผอิญต้องเลี้ยวผ่านเฉียดโต๊ะของวิชัย ซึ่งพอมันมองมาสบตาเขา ๆ ก็ยิ้มพลางพูดขึ้นลอย ๆ

"เจ้านายของเอ็งกำลังขับรถตามมาใช่ไหม?"

ไอ้หมอนั่นสะดุ้งเฮือก สายตาที่มองหน้าวิชัยเปลี่ยนเป็นเบิกกว้าง

แต่มันไม่ได้ตอบเขา กลับรีบหลีกไปยังโต๊ะของมันทันที

พอถึงโต๊ะ ไอ้ผ่านก็รีบกระซิบถาม

"ได้ความไหม?"

มันพยักหน้า แต่สายตายังมองไปทางโต๊ะวิชัยเขม็ง

"เดี๋ยวมา!"

(อ่านต่อหน้า 53)

คาสซาโนวา (ต่อจากหน้า 41)

ส่วนห้องสีส้มติด ๆ กันนั้นตกแต่งงดงามมากเช่นกัน ทุกอย่างเป็นสีส้มจากอ่อนและแก่ใกล้เคียงกัน ทั้งม่านพรม เบาะเก้าอี้และผ้าคลุมเตียง ลูเครเซียไม่ได้ทักถามอย่างใด และตลอดเย็นนั้นเราก็ไม่ได้อยู่กันสองต่อสองอีกเลย

แม้ว่าจะมีเวลาถึง 6 ชั่วโมงในวันนั้นที่ดูความงดงามของวิลล่าที่ทิโวลีของดอน ฟรานซิสโก แต่ผมก็ไม่ได้สังเกตอะไรมากมายนัก เพราะความสนใจของผมไปอยู่ที่ลูเครเซียและแองเจลิกเกือบหมด จนยี่สิบแปดปีหลังจากนั้นนั่นแหละ ผมถึงได้กลับไปดื่มด่ำความงดงามที่นั่นอีกหน

เราเดินเล่นกันจนหิวและเหนื่อย อาหารเย็นนั้นกินเวลาถึงสองชั่วโมงและทุกอย่างล้วนเอร็ดอร่อยยิ่ง รวมทั้งไวน์อันมีชื่อเสียงของทิโวลีที่ทุกคนดื่มกันอย่างไม่ยั้ง แองเจลิกซึ่งไม่ค่อยจะได้ดื่มไวน์บ่อยนัก แก้มแดงจัดและยิ้มแย้มตาเยิ้มบ่อยหนขึ้น ส่วนดอนน่า เซซิเลียก็คุยเสียงดังมากขึ้น เมื่อหมดเวลาอาหาร ทุกคนก็บอกว่าง่วงอิ่ม และเหนื่อย น่าจะเข้านอนกันเสียที

เมื่อถึงเวลาจะเลือกที่นอนไม่มีใครยอมนอนคนเดียว นอกจากผม เพราะดอน ฟรานซิสโก จัดห้องที่ผมชอบตรงสุดริมระเบียงติดกับห้องสีส้มไว้ให้ผมแล้ว ลูเครเซียรับหน้าที่จัดสรรเรื่องที่นอนให้กับทุกคน บอกว่าผมมีห้องอยู่แล้ว แต่ไม่ได้พูดอะไรมาก และก็ไม่มีใครสงสัยอะไร

เธอบอกว่า เธอจะนอนกับแองเจลิก ให้สามีของเธอนอนกับน้องชายและดอนน่า เซซิเลียนอนกับลูกสาวคนเล็ก ทุกคนเห็นดีด้วย ดอน ฟรานซิสโก นำทางผมกลับไปห้องสวยของผมก่อน โดยถือเทียนนำหน้าและอวยพรให้ผมนอนหลับสบายในบ้านของเขา

ห้องของลูเครเซียและแองเจลิกอยู่ในห้องสีส้มติดกับห้องของผมนั่นเอง ลูเครเซียรู้ดีว่าผมจะนอนในห้องนี้ แต่แองเจลิกไม่รู้เพราะเมื่อตอนจัดห้องนอนกันนั้น เธอไม่ได้อยู่ด้วย

ลูเครเซียกับผมเหมือนมีสายใจเชื่อมโยงหัวใจของเราทั้งสองแม้จะไม่ได้พูดหรือนัดหมายกันเลย เธอก็จัดสรรทุกอย่างให้เป็นไปอย่างที่หัวใจเราสองคนปรารถนา

ผมนั่งรออยู่ด้วยใจระทึกในห้องนั่นเอง จนได้ยินเสียงประตูห้องติดกันเปิดและเสียงพูดกันเบา ๆ ผมทรุดตัวลงที่ประตูติดกันของห้องทั้งสอง รูกุญแจแบบเก่าที่สามารถมองทะลุไปอีกด้านหนึ่งได้เป็นดวงตาสวรรค์สำหรับผม ในห้องของผมมืดสนิทแต่ในห้องสีส้มด้านโน้นมีแสงรำไรจากเชิงเทียนในมือของดอน ฟรานซิสโกที่ถือนำเข้ามาก่อนแล้ว เขาก็เดินไปจุดตะเกียงตรงหัวเตียงใหญ่ให้แสงสว่างชัดเจนขึ้น ห้องสีส้มมีเตียงสองเตียง เตียงใหญ่อยู่ติดกับทางประตูห้องที่ผมแอบมองอยู่ที่รูกุญแจ และเตียงเล็กอยู่อีกริมผนังทางด้านโน้น ดอน ฟรานซิสโกส่งคู่หมั้นและพี่สาวเข้าห้องแล้วก็ปิดประตูเสีย

เหลือเพียงลูเครเซียและแองเจลิกอยู่เพียงสองคน แม่ยอดรักของผม ชายตามาทางประตูห้องติดกัน และคงจะรู้ดีอย่างยิ่งว่าผมต้องแอบมองอยู่ เธอยิ้มอย่างสดชื่น

ลูเครเซียเดินไปล็อคประตูนอก แล้วบอกแองเจลิกว่า เธอจะนอนที่เตียงใหญ่เอง ให้แองเจลิกไปนอนที่เตียงเล็กริมหน้าต่างแองเจลิกเหยียดแขน หมุนตัวอยู่กลางห้อง บอกว่าคืนนี้เธอสนุกจริง ๆ และดื่มไวน์เสียจนจำไม่ได้ว่ากี่แก้วกันแน่ เธอง่วงและคิดว่าจะต้องหลับสนิททั้งคืนเลยทีเดียว

ลูเครเซียเดินไปกอดน้องสาวที่กลางห้อง ช่วยแกะผมที่รวบขึ้นไปสูงอยู่เหนือท้ายทอยให้สยายลงมา แล้วปลดเปลื้องเสื้อผ้าให้เตรียมจะเข้านอน บอกกับน้องสาวเธอด้วยเสียงไม่เบานักและผมจับความได้ว่า หากว่าแองเจลิกนอนแล้วเกิดฝันพิสดารขึ้นมาในคืนนี้ ก็ขออย่าได้ตกใจหรือร้องเอะอะไปเลย

ลูเครเซียบอกกับน้องสาวของเธอว่า คืนนี้เป็นคืนที่เทพเจ้าจากสวรรค์กำหนดจะลงมาประทานความสุขแก่เธอ หากว่าน้องสาวเข้าใจดีก็คงจะไม่ตื่นขึ้นมาขัดขวางให้เทพเจ้าตกใจจนพี่สาวหาความสุขไม่ได้ ลูเครเซียพูดต่ออย่างฉลาดเฉลียวอีกว่า เทพเจ้าองค์นี้จะประทานพรให้แก่หนุ่มสาวทุกคนที่ปรารถนาความสุขในชีวิต และในไม่ช้าไม่นานแองเจลิกก็จะถึงวันที่ได้พรจากเทพเจ้าเช่นเดียวกัน

แองเจลิกคงจะจำความไม่ได้ชัดเจนหรืออาจจะเพราะไม่เข้าใจในคำพูดของพี่สาว เธอหัวเราะแล้วบอกว่าน่าอิจฉาเสียจริงที่พี่สาวจะได้พบกับเทพเจ้าในคืนนี้ แต่เธอต้องรอไปอีกนานวัน

ร่างงดงามของแองเจลิกเริ่มจะเปลือยโล่งอยู่กลางแสงตะเกียงในห้องที่ส่องสว่างเห็นได้ชัดเจน คอของผมแห้งผากแต่ริมฝีปากกัดกันเองจนเจ็บและเริ่มชุ่มชื้นด้วยความรู้สึกในกาย แองเจลิกสวยเหลือเกินสวยคนละอย่างกับพี่สาวของเธอ ลูเครเซียนั้นอวบใหญ่ตะโพกผายและอกหลาม ส่วนแองเจลิกรูประหงเอวมนและตะโพกไม่ได้ผายออกทางข้างแต่งอนงาม อกเคร่งพุ่งชูชัน ผมเห็นชัดทุกส่วนสัดแม้กระทั่งความกระเพื่อมน้อย ๆ ของระลอกผิวบนทรวง เมื่อเธอเดินโหย่งข้ามห้องไปยังเตียงนอน

แองเจลิกคงไม่รู้หรอกว่าเธอตกเป็นเหยื่อสายตาของผมแล้วทุกตารางนิ้ว เลือดในร่างกายของผมมันเริ่มเดือด แองเจลิกสวยอย่างนี้ทำไมลูเครเซียจึงไม่รังเกียจที่จะให้ผมได้เห็นนะ

ลูเครเซียหันไปเป่าตะเกียงตรงหัวเตียงใหญ่เมื่อเธอล้มตัวลงนอน แล้วหันมาโบกมือให้ผม

นั่นคือสัญญาณของเธอหรือ... ผมหวนนึกกลับไปถึงคำพูดระหว่างเธอกับน้องสาวเมื่อกี้นี้ ลูเครเซียตัดสินใจแล้วใช่ไหมว่าจะเกิดอะไรขึ้นในคืนนี้

ผมเองก็รอเวลาอีกต่อไปไม่ได้แล้ว สิ่งที่ผมเห็นและได้ยินในห้องสีส้มมันวูบวาบไปทั้งร่าง สวรรค์ของผมรออยู่แค่คืบเดียวของความหนาของประตูไม้ เป็นไรก็เป็นกัน ผมรู้ว่าในห้องนั้นลูเครเซียไม่ได้อยู่คนเดียว แต่มีแองเจลิกอยู่ด้วย... แองเจลิก...เธอจะเข้าใจพี่สาวของเธอแค่ไหนนะ

ความตายก็คงจะหยุดยั้งความปรารถนาของผมไม่ได้

ผมถอดเสื้อผ้าอย่างรวดเร็วที่สุด ผมไม่เคยถอดเร็วอย่างนั้นเลยในชีวิต

ประตูระหว่างห้องไม่ได้ล็อคและเมื่อผมเปิดประตูเข้าไปก็พบเข้ากับอ้อมแขนรัดรึงของลูเครเซียที่รออยู่อย่างกระหาย เสียงแองเจลิกอุทานขึ้นเบา ๆ และลูเครเซียหันไปบอกน้องสาวของเธอว่า

วางส้มไว้ตรงนี้หรือครับคุณนาย!!

“เทพเจ้าของฉันเอง แองเจลิก หลับเสียเถอะ อย่ากลัวเลย”

ผมไม่รู้ตัวหรอกว่าในช่วงเวลานั้นผมได้ทำอะไรไปบ้าง แต่ความต้องการที่มันอัดอยู่ในกายนั้นเหมือนภูเขาไฟที่มันคำรณใกล้ระเบิด และเมื่อถึงเวลาวิกฤติมันก็ทะลักเอาลาวาร้อนแรงออกมาอย่างไม่มีทางสกัดกั้น

ความปรารถนาร้อนเร่าระหว่างผมกับลูเครเซียเป็นยิ่งกว่าภูเขาไฟระเบิด เป็นยิ่งกว่าคลื่นร้ายในทะเล หรือไฟแรงที่ลุกลามป่า เป็นยิ่งกว่ากระแสน้ำที่ถาโถมเข้ากระหน่ำทำนบทะลายเขื่อน ช่วงเวลานั้นเราต่างก็ไม่รู้ว่าคืออะไรอยู่ที่ไหนด้วยกันทั้งคู่ รู้เพียงแต่เราให้สิ่งที่เราเก็บอัดกันไว้อย่างรุนแรงที่สุด

ไม่ห่วงใยเลยว่ารอบกายคืออะไรและมีใครอยู่บ้าง

ความร้อนรนกลายเป็นความหวานชื่น ความคึกคะนองกลายเป็นความเหนื่อยอ่อน ความคึกคักกลายเป็นความเปลี้ยเพลียซบซานอยู่ด้วยกันและหลับไหลไปด้วยกันโดยไม่รู้ตัว

ค่อนดึกนั่นแหละที่เราพลิกตัวขยับร่างรู้สึกขึ้นมาอีกหนหนึ่ง และเหมือนกับคู่ศึกที่ถอนทัพไปพักอยู่เพียงครู่เดียวก็ทะยานรถรบกลับมาโรมรันกันใหม่ เราเริ่มบทใหม่แห่งการถ่ายทอดความรักกันอย่างร้อนทุรนเหมือนหนแรก แต่หนนี้เรารู้สึกตัวกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนกิริยาอาการและคำพูดกันอย่างอ่อนหวาน และแทนที่จะเร่งรัดไปสู่จุดหมายเรากลับพยายามที่จะรั้งรอให้ระยะทางนั้นเนิ่นนานออกไปมากเท่าที่จะทำได้

ผมเหลียวมองในแสงอ่อนของดวงจันทร์ที่ส่องสาดทะแยงหน้าต่างกระจกเข้ามา แองเจลิกไม่ได้หลับ ตาของเธอจ้องแน่วอยู่ที่เราสองคน แสงสลัวนั้นไม่ได้บดบังสายตาของเธอเลย ปากเธอผยอเล็กน้อยเหมือนอยู่ในภวังค์ ร่างเธอยังเปลือยเปล่า สอดมือสองข้างหนีบไว้แน่นด้วยท่อนขา อกข้างหนึ่งผุดโผล่งออกจากท่อนแขนไหวระริก

ผมกระซิบบอกกับลูเครเซียผู้ยังไม่ยอมหยุดยั้งต่อการดื่มด่ำความรักจากผม

“ลูเครเซียที่รัก น้องสาวของคุณไม่ได้หลับเลย เธอเห็นหมดแล้ว”

“โอ ฉันมีความสุขเหลือเกิน อย่าไปห่วงเธอเลย เธอสงสารฉันเธอรู้ว่าฉันไม่เคยได้รับความสุขอย่างนี้”

“...แองเจลิก..” ลูเครเซียหันไปหาน้องสาวแล้วพูดอย่างสุขสมเสียงเหมือนกล้ำสะอื้น...

“แองเจลิก เธอรักพี่ใช่ไหม เธอคงจะเห็นแล้วใช่ไหมว่าพี่มีความสุขแค่ไหน เธอคงจะรู้ว่าความสุขอย่างนี้ก็รอเธออยู่เหมือนกันเมื่อถึงเวลาที่เทพเจ้าจะประทานพรให้เธอ... แองเจลิก เธอรู้แล้วใช่ไหม”

เด็กสาวอายุ 17 อย่างแองเจลิกคงจะต้องทนทรมานกับภาพที่เห็นมาทั้งคืน แน่นอนว่าเรื่องอย่างนี้เธอต้องรู้มาอยู่บ้างแล้ว แต่เธอไม่เคยได้ลิ้มลอง...หรือเคยแล้วแต่ผมและลูเครเซียไม่รู้...ยังหรอก...เพราะผมดูออกแม้ในความมืด ท่าทีตกตะลึงและเลื่อนลอยเหมือนความฝัน

เธอลุกขึ้นนั่งอย่างไม่มีท่าทีให้เห็นได้ชัดว่ายังตื่นอยู่หรือหลับแล้วฝันละเมอไป

ตาของเธอยังเพ่งจ้องแน่วอยู่ที่เราสองคนนิ่งยังไม่ได้ถอนกายจากกัน แองเจลิกลุกขึ้นยืนอย่างไม่ได้ห่วงเลยว่าส่วนสัดของเธอปรากฏแก่สายตาของผมหมดสิ้น เธอลุกเดินมาที่เตียงของเรา ทั้งผมและลูเครเซียไม่ได้เอ่ยปากเลย ร่างเปลือยของแองเจลิกทรุดลงนั่งที่ข้างกายเปลือยโล่งของเราทั้งสอง เธอก้มลงเคียงข้างกายผมแล้วจูบอย่างเต็มรักที่แก้มของพี่สาว สารภาพว่าเธอไม่ได้หลับเลยทั้งคืนและขอโทษที่ขัดขืนคำสั่งของพี่สาว

“ไม่เป็นไรหรอก แองเจลิก เธอสงสารพี่ใช่ไหม เธอไม่ไล่เทพเจ้าของพี่ไปใช่ไหม”

แองเจลิกตอบว่าเธอไม่โกรธเลย เธอขอให้ยกโทษให้เธอด้วย

“แองเจลิกโกรธผมและเกลียดผมแน่ ลูเครเซียที่รัก ผมควรจะไปเสีย...” ผมเอ่ยขึ้นอย่างลองใจ ทั้งที่รู้ดีว่าบัดนี้ความต้องการในกายผมมันโลดเร่าขึ้นมาอย่างไม่มีทางหยุดยั้งอีกแล้ว ไม่ใช่เพราะลูเครเซียที่

ผมเพิ่งจะผ่านการดื่มกินรสทิพย์แห่งความรักและยังแนบแน่นอยู่ด้วยกันหรอก แต่เพราะสาวรุ่นแองเจลิกที่เคียงข้างจนเนื้อเสียดเนื้อกันอยู่นี่ต่างหาก

“แองเจลิก ถ้าเธอรักพี่ เธอต้องยกโทษให้เขาด้วยนะ อย่าเกลียดเขาเลย พี่ไม่เคยมีความสุขอย่างนี้ เธอก็รู้ดี และเมื่อถึงเวลาของเธอ เธอก็ต้องรู้ว่าคือสิ่งที่เราแสวงหากันอยู่”

“แองเจลิกคงจะรังเกียจผมใช่ไหม” ผมหันไปถามแองเจลิกตรง ๆ

“เปล่าค่ะ ฉันไม่เกลียดคุณเลย...”

“จูบเธอซิคะ...” ลูเครเซียเกิดอารมณ์ประหลาดขึ้นมา เธอผลักผมออกจากกายของเธอแล้วโอบร่างของผมกับแองเจลิกเข้าด้วยกัน

ผมโอบไหล่ของแองเจลิกแล้วช้อนแขนหนึ่งเข้าใต้ทรวงอกเครียดคัดของเธอ เกลือกแก้มลงแนบและรู้ถึงอาการระทวย ร่างของแองเจลิกที่โน้มเข้ามาแนบกับร่างของผม พลิกหน้าอกทีหนึ่ง ปากก็ประกบกับริมฝีปากอวบที่เผยอรออยู่แล้ว

ผมลืมเสียสิ้นว่าลูเครเซียอยู่ตรงนั้น แต่รู้สึกว่าร่างของเราทั้งสองนั้นมีอ้อมแขนของลูเครเซียรัดแน่นอยู่อีกเปลาะหนึ่งนอกจากอาการผนึกแนบของเราสองคนแล้ว

ผมดูดดื่มความหวานชื่นจากแองเจลิกนานแค่ไหนก็ไม่รู้ได้แต่ไม่ได้ถอนปากจากกันเลย มือข้างหนึ่งก็เน้นอยู่ที่อกข้างช้อนอยู่กลางหลังของเธอ ปากของเด็กสาวอย่างแองเจลิกร้อนผ่าวอย่างนึกไม่ถึงร้อนเหมือนว่ามันเป็นหนทางถ่ายทอดเอาอารมณ์ในร่างออกมาหมดสิ้น

พอถอนปากออกจากกัน แองเจลิกก็ครางออกมาดังและยาวจับความไม่ได้ เธอร้องเหมือนละเมอแล้วทอดกายลงนอนเคียงลูเครเซียพี่สาว ผมหันกลับไปหาลูเครเซีย แปลกที่ว่าอารมณ์ที่มันพล่านขึ้นมาเพราะแองเจลิกนั้นกลับไปถ่ายโถมให้พี่สาวจนหมดเหมือนเป็นครั้งแรกของเราก็ไม่ปาน มันรุนแรงเสียจนลูเครเซียผลักไสร่างของผมให้หันมาหาแองเจลิกผู้ทุรนทุรายอย่างควบคุมตัวไม่ได้อยู่ข้าง ๆ

ลูเครเซียนั้นทั้งหัวเราะและสะอื้น ทั้งอิ่มใจและทั้งกระหายและเมื่อร้องขอให้ผมหยุดแล้ว ผมไม่ฟัง เธอก็บอกออกมาตรง ๆ ว่าเธอยินดีให้น้องสาวของเธอได้รับพรจากเทพเจ้าองค์เดียวกันแล้ว

เธอไม่รังเกียจเลยที่ผมจะให้ความรักและความสุขกับแองเจลิกบ้าง ให้เป็นรางวัลแก่การที่น้องสาวช่วยให้เธอได้พบความสุขสมบูรณ์เช่นกัน

แองเจลิกผู้งดงามรู้จักความสุขหนแรกกับผมและพี่สาวของเธอเช้าวันนั้นเอง

และไม่ได้ขัดขืนเลยหากแต่โอนอ่อนผ่อนอารมณ์ เป็นขึ้นอีกมาก

ในเมื่อเรากอดก่ายกันเป็นหนที่สอง โดยไม่ได้พะวงที่จะหาเวลาพัก ลูเครเซียยินดียิ่งนัก เธอเวียนจูบเวียนกอดผมและน้องสาวเธอ แล้วพร่ำพูดว่าเธอคงจะหาความสุขอย่างนี้อีกไม่ได้แล้ว ผมเองแม้ไม่พูดลูเครเซียก็คงจะเข้าใจว่า ผมก็ไม่คิดว่า ผมจะมีความสุขขนาดนี้เช่นกัน

และแม้แองเจลิกก็คงจะเกิดความรู้สึกเยี่ยงเดียวกัน เราสามคนจมอยู่ในห้วงแห่งความรัก จนกระทั่งแดดเริ่มจ้าเข้ามาในห้องและถึงเวลาที่จะต้องจากกันเสียที

ผมจูบพี่น้องสองคนแล้วถอนตัวกลับไป แองเจลิกแดงกล่ำไปทั้งตัว ไม่รู้ว่าเพราะอารมณ์ข้างในหรือเพราะการเคล้นเคล้าภายนอกจากผม ส่วนลูเครเซียนั้นนอนน้ำตาคลอด้วยความสุข

พระอาทิตย์ขึ้นสูงแล้ว เมื่อผมกลับเข้ามาในห้องก็พอดีได้ยินเสียงร้องเรียกของสามีของลูเครเซียอยู่ข้างนอก เสียงเขาดุภรรยาและน้องสาวว่านอนกันจนสาย คนอื่นทั้งบ้านเข้าตื่นกันหมดแล้ว

แล้วทนายความก็เดินมาตบประตูห้องผมบอกว่าห้องนี้ก็นอนสายเหมือนกัน ให้ผมแข่งกับภรรยาของเขาว่าใครจะตื่นก่อนกันแล้วรีบไปรับประทานอาหารเช้า

ผมล้างหน้าจนสะอาดและทำใจเพื่อกลบเกลื่อนหน้าให้ปกติอยู่นานกว่าจะออกจากห้องไปพบกับคนอื่น ๆ ที่ห้องนั่งเล่น พี่น้องสองคนลูเครเซียและแองเจลิกรวมอยู่กับครอบครัวของเธอที่นั่นแล้ว

ลูเครเซียท่าทางร่าเริงสดชื่น ส่วนแองเจลิกทาแก้มด้วยสีแดงจัดกว่าทุกวัน ยิ้มสดใสเหมือนตะวันตอนเช้า แต่ไม่ยอมมองหน้ามองตาผม คอยหลบอยู่เรื่อย ถึงกระนั้น เมื่อผมลอบมองกลับไปก็เจอกับสายตาของเธอที่เหลือบมาแล้วเบือนไปยิ้มคนเดียวอีก

ผมบอกกับดอนน่า เซซิเลียว่าลูเครเซียและแองเจลิกคงจะนอนในห้องสีส้มนานเกินไปก็ได้ ถึงได้ติดเอาสีสดใสของห้องนั้นมาทั้งหน้าตาในวันนี้ ผมเย้าว่าแองเจลิกเอาสีทาหน้าเสียแดงไปเลย

ดอนน่า เซซิเลียและทุกคนในห้อง ยกเว้นลูเครเซียและแองเจลิกหัวเราะกับคำทักทายของผม ดอนน่าเซซิเลียส่งผ้าเช็ดหน้าให้ผม บอกว่าให้เอาไปให้แองเจลิกเช็ดสีที่ทาแก้มออกเสียบ้าง

แองเจลิกทำท่าโกรธและผมต้องขอโทษเธอ แต่ดอน ฟรานซิสโกคู่หมั้นของเธอกลับมาจับมือกับผมบอกว่าเขาอยากจะบอกกับเธอเหมือนกันว่าเธอทาหน้าแดงเกินไปแต่ไม่กล้า

แองเจลิกคงจำเป็นจะต้องแต่งหน้าเพื่อซ่อนรอยที่เกิดจากอารมณ์รักของเราทั้งสามคนก็ได้

หลังอาหารเช้าก่อนเดินทางกลับ เราออกไปเดินเล่นในสวนกันอีก ผมได้โอกาสอยู่ตามลำพังกับลูเครเซีย กระซิบบอกขอโทษที่เมื่อคืนผมอดใจไม่ได้และได้ล่วงเกินน้องสาวของเธอด้วย

ลูเครเซียเองก็รู้ว่าด้วยอารมณ์ที่แสนจะปั่นป่วนในเวลานั้น เธอเองต่างหากที่เป็นคนผลักไสน้องสาวของเธอตกลงในห้วงเหวรักกับผมอย่างไม่มีทางขัดขืน

"อย่ามากลัวใจฉันเลยค่ะ เมื่อใดที่ฉันตกลงใจว่าจะทำอะไรและได้ทำลงไปแล้ว ฉันจะไม่ห่วงพะวงนึกอยู่เลยว่ามันเป็นความผิดพลาด ฉันถือว่าฉันได้นำแสงสว่างเข้าไปในความมืดแห่งชีวิตของน้องสาวที่รักของฉันเช่นเดียวกัน ฉันดีใจที่ทั้งเธอและคุณมีความสุขด้วยกัน และฉันก็สุขด้วยอย่างยิ่ง ฉันให้ความหวานชื่นแก่ชีวิตที่ฉันได้รับแก่เธอด้วยฝีมือของเทพเจ้าองค์เดียวกัน คือ คุณ ที่นี้ฉันมั่นใจแล้วว่าเธอจะไม่เกลียดคุณอีกต่อไป

แองเจลิกเป็นน้องสาวที่ฉันรักอย่างยิ่ง คุณก็เป็นคนที่ฉันหลงอย่างยิ่งเช่นกัน และเมื่อฉันคิดว่าเราต้องพบกับความเศร้าที่จะต้องจากกันในเร็ววันนี้ ฉันก็นึกว่าฉันจะสร้างความสุขให้แก่คนที่ฉันรักสองคน คือคุณและแองเจลิกที่ได้เชยชมกันต่อไปแทนตัวฉัน"

"แต่ลูเครเซีย ผมจะรักเธออย่างคุณไม่ได้หรอก"

"ทำไมล่ะคะ เธอไม่น่ารักน่าสงสารหรอกหรือ"

"เธอเป็นคนสวยครับ แต่ผมรักคุณมากเหลือเกิน ลูเครเซียความรักที่ผมมีต่อคุณนั้นเป็นเหมือนไล่กันความรักคนอื่นไม่ให้ฝ่าเข้ามาได้อีก ผมรักใครอย่างคุณไม่ได้อีกแล้ว อีกอย่างหนึ่งผมคิดว่าผมคงจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับแองเจลิกอีกไม่ได้ เพราะแองเจลิกไม่เหมือนคุณ เธออาจจะหลงละเมอกับกามารมณ์ที่เธอไม่เคยพบมาก่อน แต่หากว่าผมยุ่งกับเธอต่อไป ผมอาจจะทำลายความสุขในครอบครัวของเธอได้ และเธอเองก็คงจะไม่อยากมายุ่งเกี่ยวกับผมอีกหรอก"

"อาจจะเป็นไปได้ค่ะที่รัก แต่ดอน ฟรานซิสโก คงจะต้องขอบคุณคุณมากทีเดียวเพราะเขาเองพยายามอย่างนี้กับแองเจลิกมานานแล้วแต่ไม่สำเร็จ ต่อไปมันจะง่ายขึ้นหรอกสำหรับเขา

ฉันมีข่าวร้ายจะบอกให้ทราบ คดีความของสามีฉันจะเสร็จในสัปดาห์นี้แล้ว เราจะเหลือเวลาแห่งความสุขกันอีกไม่นานนักหรอก"

นี่คือข่าวร้ายจริง ๆ สำหรับผม เมื่อเตรียมตัวเดินทางกลับผมก็ขอบใจอย่างยิ่งกับดอน ฟรานซิสโก ที่เชิญผมมาพักอย่างสบายที่บ้านของเขา...และผมจะไม่มีวันลืมวิมานสีส้มเลย

ผมสัญญาว่า ผมจะแต่งกลอนและเพลงเพราะ ๆ สำหรับบรรเลงและขับร้องในงานแต่งงานระหว่างเขากับแองเจลิก แล้วเย้าแองเจลิกว่า เธอคงไม่ลืมว่าวันใดที่เธอได้เป็นนายผู้หญิงของบ้านหลังนี้ เธอจะเชิญผมมาเยือนเป็นคนแรก แองเจลิกหน้าแดงซ่านอีกหนแต่ไม่ยอมตอบว่าอะไร

ขากลับสู่กรุงโรม ลูเครเซียนั่งมาในรถม้าสองที่นั่งกับผมฉากรักระหว่างเราซ้ำซากอย่างเดิมอีกเหมือนเมื่อเดินทางกลับจากฟราสคาติวันก่อน และหนนี้เวลาเดินทางจะต้องเนิ่นนานถึงสามชั่วโมง

ความรู้สึกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นไม่เหมือนหนก่อน คือครั้งนี้จะเป็นครั้งสุดท้ายระหว่างเราทั้งสอง เพราะเวลาแห่งการจากกันหลีกเลี่ยงไม่ได้แล้ว เรากอดแนบกันตลอดทาง และเมื่อถึงโรม ผมก็ขอกลับไปยังทำเนียบทันทีเพราะอ่อนเพลียเสียจนไม่อยากจะคุยต่ออีก

ผมสัญญากับลูเครเซียว่าจะส่งเธอกลับและจะต้องได้พบกันอีกแน่ในอนาคต

ไม่กี่วันหลังจากนั้น สามีของ

ข่าวดีสำหรับสุภาพสตรีที่ต้องการผู้อุปการะ

ทีมงาน "ทีเด็ด" ได้รับการขอร้องจากผู้ใจบุญ มีเงินมีทอง ไม่เดือดร้อน อยากจะอุปการะสาวเอ๊าะ ๆ ที่ต้องการเรียนต่อ เช่น เสริมสวย หรือพาณิชย์

สุภาพสตรีท่านใดที่รู้ตัวว่า

1. **สวย แต่ยากจน**
2. **อยากเรียนต่อ**
3. **ไม่ต้องการภาระผูกพัน**

เขียนจดหมายส่งประวัติ อายุและที่อยู่พร้อมภาพถ่ายปัจจุบัน "ทีมงานทีเด็ด" รับเป็นสื่อกลางให้โดยสุจริตใจไม่มีนอก มีใน โดยส่งถึง **"คุณพัช" ตู้ปณ. 291 ราชดำเนิน 10200** เพื่อพิจารณานัดสัมภาษณ์

ลูเครเซียก็แวะมาบอกผมว่า เขาจะต้องเดินทางออกจากโรมอีกสองวันจากนั้น เพราะคดีความของเขาเสร็จแล้วและต้องเดินทางไปทำงานที่เนเปิลส์ต่อ เขาอาลัยมากที่ต้องจากเพื่อนที่ดีอย่างผม เวลาสองวันที่เหลือนั้นผมไปเยือนลูเครเซียและครอบครัวทั้งสองวัน อยู่คุยกันจนเย็นค่ำแต่ไม่ได้อยู่กันสองต่อสองอีก แองเจลิกยังไม่ยอมสบตากับผมเลยและอมยิ้มหน้าแดงทุกครั้งเมื่อผมจ้องเอาตรง ๆ

วันที่ลูเครเซียจะเดินทางกลับ ผมต้องการสร้างความแปลกใจให้เธอ ผมออกเดินทางจากกรุงโรมล่วงหน้าไปยังสถานที่พักกลางทางที่คาดว่าเธอและสามีจะต้องแวะพัก แต่เนื่องจากทนายความสามีของเธอออกเดินทางล่าช้ากว่าเวลา ผมจึงไม่มีโอกาสจะได้พบกับทั้งสองคนตอนกลางคืน แต่ได้พบกันตอนเช้าแทน

ผมเลี้ยงอาหารเช้าเขาแล้วอวยพรให้เดินทางโดยสวัสดี แล้วกลับกรุงโรมอย่างหงอยเหงาเปล่าเปลี่ยวที่สุด ครั้งหนึ่งในชีวิต

ลูเครเซียอาจจะไม่ใช่คนที่ผมรักที่สุด แต่ลูเครเซียก็ให้ความประทับใจกับผมหลายอย่างเหลือเกิน ทั้งความอบอุ่นทางใจ ความสุขทางกาย และวันแห่งความรักที่วิมานสิสัมทีทิโวลี วันที่เธอและผมไปสู่ความสุข แล้วยังจูงเอาแองเจลิกน้องสาวเหินไปสู่สรวงสวรรค์ด้วยกันอีกด้วย

ผมนอนนึกถึงแต่ความหลังของผมกับลูเครเซียทั้งวันหลังจากนั้น ผมทำงานทำการอะไรไม่ได้ถึงสองวัน จึงได้เริ่มตรวจหนังสือให้ท่านสังฆมนตรีอีกหน ความรักความหลังของผมกับลูเครเซียนั้น นึกขึ้นมาคราใดก็เจิดจ้าชัดเจนเหมือนมันเพิ่งเกิดขึ้นวันสองวัน

และไออุ่นนั้นก็ยังแนบร่างอยู่เหมือนเพิ่งจะจากไป

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ผู้ชายชื่อชัย

ต่อจากหน้า 43

★★★★★★★★★★★★★★★★★

ข้าง ๆ ตัวเธอ แล้วก็ล้วงกระดาษทิชชูจากกระเป๋าถือมาซับบริเวณนั้นของร่างกาย พอแห้งดีแล้วเธอก็ปล่อยกระโปรงลง กระดาษในมือก็โยนลงในคอห่านอีก จากนั้นก็หยิบแปรงขัดส้วมด้ามไม้มากระทุ้งให้ของในคอห่านหลุดลงไปข้างในแล้วก็หยิบขันตักน้ำราดตามลงไปอีก 4-5 ขัน

แล้วยายหมวยก็หยิบผ้าอนามัยชิ้นใหม่ออกมาติดกับกางเกงในพร้อมกับก้มลงนุ่งกางเกงในขึ้นมาใหม่ หลังจากขยับให้เข้าที่เข้าทางแล้ว ยายหมวยก็เปิดประตูก้าวออกไป

มีอีกครั้งหนึ่งที่พวกเรายังจำได้ติดตาเป็นอย่างดี เจ้าของเรื่องราวคือยายผมม้าฝึกสอนหน้าหวาน วันนั้นพวกเราแอบขึ้นไปข้างบนโดยคิดกันว่าจะขึ้นไปนอนรอดูคราวละหลาย ๆ สาวเลยทีเดียว

ยายผมม้าโผล่เข้ามาในห้องน้ำแล้วก็ก้มลงถอดกางเกงในออกมาถือไว้ จากนั้นก็หยิบกระดาษทิชชูในกระเป๋าออกมาซับข้างในกระโปรงอยู่ครู่หนึ่งแล้วก็โยนกระดาษทิ้งลงในตะกร้าผง เสร็จแล้วก็หยิบถุงพลาสติกออกมาใบหนึ่ง กางเกงในที่ถืออยู่ในมือถูกเก็บไว้ในถุงพลาสติกพร้อมทั้งรัดหนังยางเสียแน่นหนา แล้วก็ยัดถุงใบนั้นเข้าไว้ในกระเป๋าถือ จากนั้นก็หยิบกางเกงในจากในกระเป๋าออกมาอีกตัวหนึ่ง

ยายผมม้าถลกกระโปรงขึ้นแล้วก็นุ่งกางเกงในตัวใหม่ขึ้นไปแทนตัวเก่าที่ถูกเก็บไว้ในถุงพลาสติกใบนั้น พวกเราอมยิ้มไปตาม ๆ กัน

หลังจากพวกเรากลับมาที่ห้องเรียนแล้ว การสนทนาก็เริ่มขึ้น

"ข้าว่าคงกลัวเหม็นน่ะสิ หรือไม่ก็กลัวชื้น"

รักไทยพูดยิ้ม ๆ

"เอ็งจำตอนที่พวกเราเถียงกันเรื่องสีกางเกงในเมื่อคราวดูใต้บันไดได้หรือเปล่าวะ"

"จำได้"

"ยายผมม้านี่ทำให้ข้าได้คำตอบแล้วว่ะ"

"เออ! จริงแฮะ"

: ฉบับหน้าอ่านอวสานของไอ้เข้จิ๋ว :

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ดวงเศรษฐี

(ต่อจากหน้า 59)

หัวหน้าสำนักงานฯผมมีโอกาสได้รับตำแหน่งนี้หรือไม่ ถ้าได้ จะได้แต่งตั้งเมื่อไร

๔. ภรรยาผมจะมีโอกาส เข้ารับราชการหรือไม่ เพราะว่าลาออกมาสู้คดีกับผู้ใหญ่ ศาลสั่งรออาญา ๒ ปีกำลังกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยมีผู้ใหญ่รับปากว่าจะช่วยเหลือ ถ้าไม่ได้ จะทำธุรกิจอะไรดี

๕. ผมมีโอกาสจะรวยหรือไม่ ขณะนี้ผมมีหนี้สินทั้งสิ้นประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท หนี้ญาติผู้ใหญ่(พ่อ) มรดกทางเมียผมมีโอกาสได้รับหรือไม่ จะรวยด้วยตัวเอง ตอนอายุเท่าไหร่ นอกจากรับราชการแล้ว อาชีพอื่นจะทำอะไรดี

๖. ในชีวิตผมเคยขึ้นศาล มีเรื่องจับลูกน้องส่งดำเนินคดีโทษลักทรัพย์ของทางราชการ แล้วลูกน้องซัดทอดว่าผมบงการ, เคยประสบอุบัติเหตุรถชน ผมจะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นอีกไหม

ผมขอขอบคุณมาก โอกาสนี้ที่คุณให้บริการแก่ผู้ไม่รู้ ขอให้คุณประสบความรุ่งเรือง และรุ่งโรจน์ในอาชีพธุรกิจของคุณ

ปรีชา

ตอบคุณปรีชา ทราบ

ลักษณะดวงดาวของคุณปรีชานี้ ในช่วงแรกของชีวิต เป็นดวงที่ลำบากมากนะครับ แต่อาศัยความพยายาม และต่อสู้ทุกรูปแบบนะครับ และมีความอุตสาหะเป็นที่ตั้งจึงฟันฝ่าอุปสรรคมาอย่างดีเป็นที่น่าภูมิใจในชีวิตเป็นอย่างดีนะครับ และควรจะถือเป็นตัวอย่างได้นะครับ

๑. เรื่องการอย่าร้างหรือครับ คงจะยังไม่ถึงขั้นนั้นนะครับ แต่เป็นดวงที่ค่อนข้างจะแข็งพอสมควรนะครับ บางครั้งความไม่เข้าใจกัน หรือความคิดเห็นไม่ลงลอยกัน ต่างคนมีความเห็นไม่เหมือนกันนั่นเอง

๒. เรื่องบุตรไม่มีปัญหานะครับ ต่อไปภายภาคหน้าเขาจะช่วยตัวเองได้เป็นอย่างดีนะครับ

๓. ภายในปี ๒๕๒๘ ผมว่าคงยังไม่ได้รับ คุณจะได้ก็ต่อเมืออายุย่างเข้า 39 ปีบริบูรณ์ ได้แน่นอนครับ และการได้ตำแหน่งนี้ไม่มีการโยกย้ายด้วย

๔. มีโอกาสครับ แต่วันนี้ผมยังบอกไม่ได้ว่าเขาจะได้รับเมื่อไร วันหน้าคุณส่งวันเดือนปี และรูปถ่ายของภรรยาของคุณมาให้ผมได้ดูโหงวเฮ้งด้วยนะครับ

ศิษย์วัดปากน้ำ

ยอดทนาย (ต่อจากหน้า 39)

"ได้มีการโจมตีสารวัตรเรย์-นีอย่างรุนแรง การเล่นงานนายตำรวจผู้มีชื่อเสียงเช่นว่านั้น เป็นเรื่องน่าสลดใจหรือไม่ ไม่ใช่ประเด็นที่ต้องพิจารณา การโจมตีสารวัตรเรย์นีแตกต่างไปจากความประพฤติของตำรวจซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วตอนเริ่มสรุป ข้าพเจ้าอดแปลกใจไม่ได้ว่า ตำรวจคนใดก็ตามที่รับราชการในกรมตำรวจในระหว่างญี่ปุ่นยึดครองควรได้รับการตำหนิติเตียนต่อสิ่งที่เขาได้พูดหรือทำ? คน 4 คนมาที่นี่แทนที่จะเป็น 40 พวกเขาทำงานภายใต้ระบบที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงอยู่ในภาวะจำยอมของระบบที่แตกต่างกันเป็นระบบซึ่งไม่เพียงแต่ต้องการกำลังใจเพียงอย่างเดียวเท่านั้น คำให้การและคำรับสารภาพซึ่งได้มาในทุก ๆ วิถีทางซึ่งเป็นไปได้ ไม่เหมือนกับระบบของเราซึ่งห้ามนำคำรับสารภาพหรือคำให้การโดยใช้วิธีการใด ๆ ซึ่งนอกกฎเกณฑ์ที่วางไว้อย่างเข้มงวด ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าเจ้าหน้าที่คนใด ๆ ซึ่งทำงานอยู่ภายใต้อิทธิพลของญี่ปุ่นในขณะนั้น จะต้องมองข้ามระบบของเรา ท่านได้พบพยาน 4 คนซึ่งได้เข้ามาบอกท่านถึงเหตุการณ์ที่สารวัตรเรย์นีขู่คุกคามพวกเขา บางทีท่านอาจเห็นชอบ ว่าทั้งหมดเป็นพลเมืองดี เป็นคนดี ๆ ซื่อสัตย์และเป็นมนุษย์ที่มีเหตุมีผลแน่นอน ว่าไม่ใช่คนที่มายังศาลนี้เพื่อเป็นพยานเท็จหรือเบิกความเท็จ นั่นคือสิ่งที่ท่านทั้งหลายจำต้องนำไปพิจารณาว่า เรย์นีใช้วิธีการทำงานต่างระบบไปจากเรา ข้าพเจ้าอดแปลกใจไม่ได้ว่าภายในช่วงเวลา 6 ปี บางคนเข้าไปหาคุณซิมพ์สัน (อัยการ) หรือคุณมาร์แชล (ทนายจำเลย) แล้วพูดว่า "คุณจำได้ไหมว่า ประเด็นซักค้านคดีหนึ่งเมื่อ 6 ปีก่อนนั้นเป็นยังไง" ข้าพเจ้าอดแปลกใจไม่ได้ว่าคำตอบจะเป็นอะไร? (คำตอบ) อาจเป็น "ผมจำหน้าคุณไม่ได้หรือจำคดีของคุณไม่ได้" การเบิกความในศาลหรือการถูกนำตัวไปยังสถานีตำรวจเพื่อสอบสวนเป็นประสบการณ์อย่างหนึ่งของชีวิต นี่เป็นข้อพิจารณาบางส่วนในการโจมตีเล่นงาน สารวัตรเรย์นีซึ่งข้าพเจ้าขอให้ท่านไว้ใจด้วยความเคารพ"

(อ่านต่อฉบับหน้า)

จงอางขี้อ้อน (ต่อจากหน้า 25)

นี่กลายเป็นคนอื่นรับเคราะห์แทน ชะรอยไอ้สองคนนั้นดวงมันจะกุดเสียจริง ๆ

แล้วรถของคุณประพนธ์ก็นำนักร้องสาวพัชนีย์ สีนวล มาถึงจุดหมาย

ลม พิราไล รีบพาเข้าหลังโรงภาพยนตร์ เพื่อเก็บตัว เนื่องจากไม่รู้ว่า นายไกรวุฒิจะเล่นสกปรกกับเขาด้วยวิธีไหนอีก

คุณประพนธ์ กวาดสายตาไปทั่วบริเวณ เขาพึงพอใจกับแฟน ๆ ของพัชนีย์ที่มาให้กำลังใจกันล้นหน้าโรง

แน่ละ....เขาย่อมมีกำไรกับการเปิดการแสดงครั้งนี้ไม่น้อย

เขาเดร่อยู่หน้าโรงหนังเพื่อดูสถานการณ์สักครู่ ลม พิราไล ก็เข้ามาสมทบ

ทั้งสองคนยืนเคียงกันปะปนอยู่กับฝูงชน

"แปง อยู่ที่ไหนล่ะลม"

"ผมให้เขาเก็บตัวอยู่หลังโรง ห้ามพบใครแม้แต่นักข่าว"

"ดีมาก... มันจะมาในรูปแอบแฝง"

"ยังเงียบอยู่ท่าทางจะปกติ"

"เราไว้ใจไม่ได้ ไอ้พวกนี้มันจะทำทุกวิถีทางเพื่อล้มเรา"

ในขณะที่พูดอยู่นั้น สายตาของลมก็เหลือบไปทางด้านซ้าย เขาเห็นคนเริ่มเฮเข้าไปรวมกลุ่มกันอยู่เหมือนแย่งดูอะไรสักอย่าง

"เกิดอะไรขึ้น?"

คุณประพนธ์เปรย หน่วยตาเบิกกว้างขึ้น ลม พิราไล ในชุดทะมัดทะแมง ก้าวยาว ๆ เบียดคนเข้าไปสังเกตการณ์เมื่อเข้าไปใกล้และได้เห็นชัดเจน เขาถึงกับตะลึง

ชายสามคน เป็นชายฉกรรจ์แต่งตัวชุดสีดำทั้งชุดเหมือนกันหมด ตรงกระดุมเสื้อพวกมันปล่อยแบะอกจนเห็นร่องซี่โครง

พวกมันรูปร่างออกกะหร่อง ไม่บึกบึน มีอยู่เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ดูหนา พอฟัดพอเหวี่ยงกับลม พิ-ราไล

แต่ที่ทำให้เขาตะลึงนั้นไม่ใช่พวกมันหรอก หากแต่เป็นภาพขนาดใหญ่ในมือของมันที่กำลังคลี่ออกแล้วใช้เทปเหนียวติดกับแผ่นโฆษณาหน้าโรงหนัง

"แปง!"

เขาอุทานเมื่อเห็นภาพของแปงในชุดเปลือยทั้งร่างกำลังกอดรัดกับผู้ชายคนหนึ่ง ในภาพนั้น เห็นหน้าอกอวบชูชันอย่างชัดเจนและหากภาพของผู้ชายไม่ถลันตัวมาบังมุมกล้องเสีย ก็จะมองเห็นเลยไปถึงส่วนนูนส่วนเว้าทางด้านล่างอีกด้วย

ภาพนั้นให้อารมณ์กับผู้ดูได้ดีเยี่ยม แต่มันเป็นความบัดซบของผู้กระทำอย่างหาที่เปรียบไม่ได้

เมื่อชายสามคนติดภาพเสร็จก็หันมาประกาศปาว ๆ โดยใช้คนรูปร่างหนากว่าคนอื่นเป็นผู้พูด ส่วนไอ้สองคนยืนขนาบข้างตั้งมือปืน

"เอ้าพี่น้องทั้งหลาย อยากดูดนตรีก็จงมาดูทางนี้เสียก่อน นี่เป็นภาพใหม่ล่าสุดที่เราสามารถขุดคุ้ยเอาขึ้นมาได้จากความเหลวแหลกของนักร้องสาวสวย ซึ่งคุณกำลังชื่นชอบอยู่"

แทบทุกคนหันไปมองแล้วเริ่มไหลเข้าไปดูใกล้ ๆ

"เราอยากจะบอกกับท่านว่าผู้หญิงคนนี้มีประวัติที่เสื่อมเสียจนเราไม่อาจให้อภัยได้ ท่านผู้ชมรู้ไหมครับ เขาเคยมีอาชีพอะไร..."

เสียงกระหึ่มพึมพำดังขึ้นทันที บ้างก็กระเย้อกระแหย่ง เบียดเสียดจะเข้าไปดูภาพใกล้ ๆ

ไอ้ที่อยู่ข้างหน้าก็ดันไปข้างหน้า ที่อยู่ข้างหน้าก็ยันเอาไว้ไม่เช่นนั้นก็คงถูกเบียดแบนติดผนังตึกเป็นแน่

คนหนึ่งเป่าปากเปี๊ยว แล้วตะโกนถาม

"พัชนีย์ สีนวล เป็นอะไรมาก่อน "

ไอ้คนประกาศวางมาดด้วยท่าทางกวนประสาท

"พวกเราจงรับรู้ไว้ด้วยว่าคนที่ท่านกำลังมาดู เขาร้องเพลงวันนี้ คือ นางทางโทรศัพท์ เขารับจ้างปลดเปลื้องความใคร่ให้ผู้ชายมาก่อน"

สิ้นเสียงประกาศ ก็มีเสียงตะโกนสวนมาว่า

"กะหรี่ ใช่ไหม"

ไอ้คนประกาศหัวเราะด้วยความสนุกสนาน

"ท่านผู้ชมเข้าใจถูกแล้ว... ภาพนี้คงจะเป็นเครื่องยืนยันได้ดีกว่าพูด เพราะฉะนั้น แทนที่ท่านจะชมเข ในโรง มาดูเขาแก้ผ้าฟัดกับผู้ชายยังจะดีกว่า จริงไหมครับท่าน"

ผู้คนเฮโลกันเข้ามาอีก คนที่จะซื้อตั๋วเข้าชมไม่มีเลย แต่กลับจะมาดูภาพหน้าโรงแทน

"ท่านผู้ชมที่รัก เมื่อท่านรู้ว่าผู้หญิงคนนี้มีอาชีพอะไรมาก่อน ท่านจะยอมลดเกียรติของท่านไปดูเขาอีกหรือ โบราณบอกว่าการกระทำเช่นนั้น ความอัปรีย์ จัญไรจะกินกบาลท่าน..."

ไอ้หมอนั่นประกาศได้แค่นั้นก็มีเสียงดังพล็อคเกิดขึ้น ร่างของมันผงะถอยหลังโดยไม่ได้ขยับเท้าเลยซักนิด

นอกจากเซไปโดยแรงส่งของกำปั้นตัน ๆ แล้วมันยังทำท่าตาปรือจะหลับแหล่มิหลับแหล่อีกด้วย

กันจ้ำเบ้า โดยที่ลูกน้องสองหน่อไม่ทันได้รับเลยแม้แต่น้อย

พอสมุนทั้งสองคนหายตกตะลึงก็ถลันเข้ามาเกือบพร้อมกัน

"มึงเป็นใคร"

ลม พิราไล ยิ้มกว้างตอบหน้าตาเฉย

"กูคือตีน"

ตับ..ตับ.. ผลั๊วะ!

เท้าซ้ายตวัดฉับออกไปข้างหน้าเตะพับนอกแล้วตวัดตามครั้งที่สอง

แค่นั้นมันก็เอียงเพราะแรงอัด ...แต่พอเขากระหน่ำครั้งที่สามเสียงดังผลั๊วะนี่ซิ

ไอ้กะหร่อง ก็กะร่องกะแร่งทำท่าตาปรือแข่งกับลูกพี่ ตูดของมันจ้ำลงบนหัวลูกพี่ จนคอเหนียงเกือบจะหัก

ทุกคนในบริเวณนั้น ขยายฮือออกไปอย่างอัตโนมัติ

ปล่อยให้ ลม พิราไล ยืนผงาดโดดเด่น สมุนอีกคนหนึ่งที่เหลืออยู่มันตั้งท่ามวยไทยเข้ามาอย่างอหังกา

"กูรู้แล้วมึงเป็นใคร" มันร้องบอก

"ก็เรื่องของมึง ไม่ต้องมาบอกกู"

"มึงไม่อยากรู้เรอะ"

"รู้ทำไมชื่อของกู กูก็รู้อยู่แล้ว"

สมุนร่างกะหร่อง โดดเข้าเตะซ้ายชายโครงหากแต่ว่ามันติดศอกที่เขากางออกรับอย่างมั่นใจ

"เตะเก่งนี่หว่า"

"ไม่เก่งเขาคงไม่ส่งมาหรอกว่ะ"

"ใครส่งมึงมาวะ?" ลมถาม

"คุณไกรวุฒิเขาไม่ให้บอกเด็ดขาดโว้ย.....อ้าวชิบหายกูเผลอบอกไปแล้ว"

"ไม่ต้องตื่นเต้นหรอกว่ะถึงยังไงกูก็รู้อยู่แล้วว่าจะเป็นฝีมือใครไปไม่ได้นอกจากนายไกรวุฒิคนเดียว ที่สกปรกยิ่งกว่าขี้เรื้อนแดกเสียอีก"

สมุนชั้นปลายแถวโกรธจัดโดดเข้าถีบด้วยเท้าขวา ลม พิราไล จับขามันไว้ได้ พร้อมกับยกขึ้นสูงแล้วยันออกไปอย่างแรง

แค่ยกขาขึ้นสูง มันก็แทบถอนรากถอนโคนสะอึ้นอยู่แล้ว มาโดนยันออกไปอย่างแรงก็เสียศูนย์หงายหลังตีลังกาสนั่น

พลั่ก!

เสียงคนเฮฮากันเป็นที่สนุกสนาน ร่างของสมุนคนที่ล้มลงไปกระแทบกับไอ้ตัวหัวหน้าที่ทำท่าจะลุก เลยพากันล้มลงไปอีกครั้ง

จากนั้นมันผลุนผลันดีดตัวลุกขึ้นเอาหัวพุ่งเข้าชนท้อง ลม พิรา-ไล อย่างแรง

อึบ!

พอโดนชน สัญชาตญาณของเขาก็ไหวตัวพลิกหลบออกด้านข้าง

คนแหวกช่องฮือ ออกเป็นทาง แหละพอแหวกออกไปก็เจอผนังตึกพอดิบพอดี

มันเบรคพรืด!

ความจริงมันหยุดทัน ถ้าไม่เจอลูกเตะที่กระหน่ำตามน้ำ นาบดูมเข้าที่ก้นอย่างหนักหน่วง

ตั๋บ!

ท่าที่กำลังจะวิ่งโก้งโค้งอย่างนั้น เมื่อโดนซัดเข้าเต็มเหนี่ยวก็ผวาออกไปข้างหน้าอย่างช่วยไม่ได้

โป๊ก!

หัวของมันชนผนังดังถนัดใจดีแท้ แต่มันก็ทนทายาทหันขวับมา คำรามก้อง

"ตายเสียเถอะมึง!"

(โปรดอ่านต่อฉบับหน้า)

ไม่ได้เก่งกาจอะไรหรอก แต่ว่าๆไม่รู้จะทำอะไร

นักล่าชฎา

(ต่อจากหน้า 47)

"กูอยากให้เขามาเห็นกะตาถึงกูจะโดนด่ายังไงก็ยอมละวะ!"

"แต่...มันรู้ได้ยังไง?"

ไอ้นั่นเบิ่งตาขณะเอ่ยขึ้นลอย ๆ เพราะวิชัยเงยมองมายังมันแถมยังชูแก้วเหล้าสูงขึ้นเล็กน้อยมุ่งหมายเฉพาะมันคนเดียว

"ใครรู้?"

ไอ้ผ่านถาม

"ก็ไอ้ผู้กองน่ะซี!"

"มันทรุดตัวลงนั่งเก้าอี้ตัวเดิมพลางเอนหน้าเข้าไปกระซิบ

"รู้ไง?"

"เมื่อกี้ผ่านไปทางมัน ๆ ถามว่าเฮียฉัตรกำลังตามมาใช่ไหม!"

"ฮ้า!"

"ไอ้ผ่านอุทานลั่น มองไปยังโต๊ะวิชัยบ้าง ก็ได้รับการชูแก้วให้เช่นเดียวกัน

"มันรู้?"

อีกคนที่นั่งใกล้ที่สุดถามบ้าง

"รู้ก็ช่างแม่ง!"

มือปืนที่โดนลงโทษด้วยอำ-นาจลึกลับให้ลูกปืนติดคอคำรามลอดกราม

"แต่ไม่มีใครพูดไม่ใช่รึว่าข้าไปตามเฮียฉัตร?"

"ไม่มี!"

เพื่อนคนนั้นยืนยัน

ไอ้ผ่านตัดบทว่า

"เฮ่ย...อย่าไปสนใจแม่งเลยวะ สัญชาติตำรวจก็ยังงี้แหละ ชอบซ้อมค้างดักคอ มึงเลือกทำสันหลังหวะเอง!"

"เปล่า....ถ้ามันงั้นก็แล้วไป นึกว่าโต๊ะเราพูดให้มันได้ยิน เดี๋ยวมันจะหนีกลับเสียก่อน!"

"หนีกูก็จะตามฆ่าแม่งให้ได้!"

"เฮ้ย เดี๋ยวให้เฮียฉัตรเขาสั่งอีกทีดีกว่า เขากำชับกะข้ามาให้พวกเราอยู่เฉย ๆ ไปก่อน!"

"กูอยากเล่นแม่งซะเดี๋ยวนี้เลย จะดูซิที่นี่แม่งจะรอดอีกไหม?"

ไอ้ผ่านยังย่ามเขี้ยว

"ใจเย็น ๆ น่า-" เพื่อนของมันปราม "ไหน ๆ เราก็จ้องจะเล่นมันอยู่แล้ว เมื่อไหร่ก็ได้ไอ้ในนี้มันเอิกเกริกไป!"

มีแสงไฟรถยนต์ทอดยาวมาแต่ไกลจากทิศทางที่มองเห็นได้โดยโต๊ะของพวกมัน

ไอ้คนที่รับหน้าที่ไปตามกระซิบบอกไอ้ผ่าน

"ข้าว่าเฮียฉัตรมาโน่นแล้วละ!"

รู้สึกจะมีอยู่เพียงสามสี่คนทางด้านหัวโต๊ะที่มีไอ้ผ่านนั่งเป็นประธานอยู่เท่านั้น ที่จำเพาะเจาะจงพูดคุยกันแต่เรื่องนี้ ส่วนพรรคพวกร่วมโต๊ะคนอื่น ๆ ก็ต่างคนต่างคุยไปตามเรื่อง

ยิ่งเหล้าเข้าปากไปมาก ๆ ด้วยแล้ว ส่วนมากของส่วนมากมักมีแต่คนคุย หาคนฟังไม่ได้

รถคันนั้นมาจอดริมถนนตรงหน้าร้านอาหาร

"ใช่จริง ๆ ว่ะ มาแล้ว!"

ไอ้คนที่ไปตามบอกอย่างลิงโลด แล้วรีบขยับเขยื้อนเคลื่อนเก้าอี้เพื่อให้ลูกพี่ที่กำลังจะมาถึงได้นั่งหัวโต๊ะแทนที่ไอ้ผ่าน

พลางคอยลอบมองไปยังโต๊ะของสองหนุ่มสาว ที่ยังนั่งดื่มกินกันไปเรื่อย ๆ

มันบอกเป้าหมายไว้เสียดิบดีจนกระทั่งว่าผู้กองกระดูกเหล็กสวมเสื้อสีอะไร แล้วดูเหมือนในร้านนั้นจะมีที่สวมเสื้อสีแสบสะดุดตาอยู่แต่เพียงคนเดียว

ดังนั้น เมื่อฉัตรมาถึง เขาจึงเห็นสีเสื้อที่ได้รับการบอกเล่าก่อนและตรงเข้ามาหาทางด้านหลังทันทีด้วยหัวใจที่รุ่มร้อนไปหมด

ส่งเสียงทักนำมายังวิภาดาก่อน

"ไง คุณวิ ป่านนี้ยังไม่กลับบ้านกลับช่องอีกรึ?"

หญิงสาวเหลียวไปตั้งแต่ได้ยินเสียงนำประโยคของมันแล้ว เธอเลิกคิ้วตอบเหมือนจะถามว่าแล้วมันกงการอะไรของคุณด้วยล่ะ

หากแต่ปากกลับตอบสั้น ๆ

"ยัง!"

"คุณพ่อจะเป็นห่วงนะ ผมว่า!"

"ทราบแล้วค่ะ!"

"งั้นก็ตามใจ!" จากนั้นฉัตรก็หันมาทางวิชัยบ้าง "อ้อ...ตำรวจมานั่งดวดเหล้าอยู่ยังงี้เองเรอะครับผู้กอง ผมว่ามันไม่เหมาะนะ!"

วิชัยยิ้มตอบ ดวงตาของเขาวาวเรืองแสงประหลาด จนคนที่ตั้งใจมารวนสะดุ้งลึก ๆ ในใจถามเบาเบา ๆ ว่า

"ยังไงถึงจะเหมาะล่ะ?"

"ก็.. ควรจะไปทำงานทำการซี่ มานั่งแช่ในร้านเหล้าเผื่อมีเหตุร้ายอะไรขึ้นมา จะทำยังไง?"

ความหึงหวงถึบอารมณ์โกรธให้โลดทะลักลืมตัว ยังโดนยวนตอบมาแบบไม่รู้ไม่ชี้เสียด้วย

"รู้สึกว่าจะเป็นเรื่องของผมนะ!"

"ใช่คะ นี่มันเรื่องของเรา!"

วิภาดาเสริมขึ้นอย่างเหลืออดซ้ำยังเน้นคำว่า "เรา" ท้ายประโยคด้วยเสียงดังฟังชัด ทำให้กรามของฉัตรขบกันเป็นสันนูน ก่อนจะสะบัดหน้าเดินจากไปยังโต๊ะยาวของบรรดาสิงล้ออย่างรวดเร็ว

พอถึงโต๊ะ ก็ไล่เบี้ยไอ้ผ่านด้วยสุ้มเสียงไม่เบานัก

"ไหนมึงว่าสำเร็จไง ไอ้สัตว์?"

"โธ่เฮีย ผมก็ไม่รู้จะว่าไงยังนั่งงงอยู่นี่แหละ!"

"ไอ้สันดีนเอีย ที่แท้แม่งก็ไม่มีน้ำยา!"

ไอ้ผ่านจุ๊ยปาก ส่ายหัวดิก

"จะเอาผมไปสาบานเจ็ดวัดเจ็ดวาที่ไหนก็เอา ผมซัดมันลงไปคว่ำคาตาจริง-จริ๊งเฮีย ถ้าเฮียไม่เชื่อผมลองไปถามมันดูก็ได้ ผมฝันไปเมื่อไหร่เล่า ตอนนั้นปืนก็ยังอุ่น ๆ อยู่ด้วยซ้ำ!"

ฉัตรกระแทกตัวลงนั่งเก้าอี้ว่าง แล้วสั่งเหล้าเสียงดังคับร้าน

ซึ่งแทบไม่ต้องสั่ง เจ้าของร้านวัยเลยกลางคน เอาไว้ผมหงอกตามสมัยนิยมก็กุลีกุจอเข้ามารอต้อนรับอยู่แล้ว

ส่วนทางโต๊ะของวิชัยนั้น เมื่อเขาเห็นว่าวิภาดาอิ่มดีแล้ว ก็ถามเบา ๆ

"คุณกลับเองได้ไหม ผมขอที่จะไม่ไปส่ง นะ!"

"ทำไมล่ะคะ วิชัยจะอยู่ไปทำไม?"

เสียงของหญิงสาวร้อนรนไปด้วยความห่วงใย และขณะจ้องมองตาชายคนรักนั่นเอง เธอก็รู้สึกอยากคล้อยตามความต้องการของเขา ใจหนึ่งที่มากไปด้วยความเป็นห่วงลดน้อยถอยลงไปอย่างประหลาด!

เกิดความรู้สึกว่าเขาจะไม่เป็นอันตรายขึ้นมาแทนที่

แล้วเธอก็ตอบออกไปเบา ๆ โดยไม่นึกว่าจะตอบยังงั้น

"ก็ได้คะ งั้นดากลับเดี๋ยวนี้เลย นะคะ!"

วิชัยยิ้ม

รอยยิ้มของเขา เปี่ยมไปด้วยความเมตตาปรานีอย่างบอกไม่ถูก เธอรู้แต่เพียงว่า มันช่างเป็นยิ้มที่น่าบูชาเสียเหลือเกิน

"ไม่ต้องห่วงสำหรับอาหารมื้อนี้ วิจ่ายเอง!"

"แน่?"

"ผมเป็นคนชวนมาที่นี่นะ!"

"แต่..."

แววของความห่วงใยฉายขึ้นมาในดวงตาอีก เธอรู้ดีว่าเขาไม่ค่อยจะมีเงินติดตัวนัก นอกจากจะอยู่ภูธรแล้วยังเถรตรงเด๊ะเข้าด้วย กินแต่เงินเดือนไปเดือน ๆ นึงน่ะ อย่าหวังว่าจะสุรุ่ยสุร่ายได้ แต่วิชัยกลับยิ้ม ตอบราวกับล่วงรู้ถึงความคิดของเธอ

"ไม่ต้องเป็นห่วง วันนี้มีเงินหนา!"

นั่นแหละ วิภาดาจึงอำลาจากเขาไปในไม่ช้านัก รอจนเห็นเธอจ้ำอ้าวออกไปถึงขอบถนนแล้ววิชัยก็กวักมือเรียกเด็กในร้านมาคิดค่าเสียหาย

ดูเหมือนทั้งไอ้ผ่านและลูกชายของจอมอิทธิพลจะคอยมองดูอยู่ พอวิภาดาขึ้นรถขับออกไป ทั้งสองคนก็พรวดพราดเข้ามาประกบวิชัยทั้งซ้ายทั้งขวา คนละเก้าอี้

ฉัตรถามว่า

"ทำไมไม่ไปส่งคุณวิล่ะ?"

วิชัยยิ้ม กลับย้อนถาม

"แล้วทำไมคุณไม่ไปส่งเองล่ะ?"

"อ้าว?"

"ถามจริง ๆ เถอะ ผู้กอง!" ไอ้ผ่านเริ่มมั่ง "ผู้กองไม่เจ็บไม่ปวดตรงไหนเลยเรอะ?"

"ก็... ปวดนิดหน่อย กำลังจะลุกไปเยี่ยวอยู่พอดี!"

"อ๊าย.. พูดงี้ก็เจอกันหน่อยซิ!"

ไอ้ผ่านลุกพรวด

กากเดนจากนรกนั่น ป่วยการอบรมสั่งสอนหรือลงโทษมันแต่เพียงสถานเบา หากตอนนี้ผู้คนมากหน้าหลายตา ร่างเดิมที่วิชัยเทพมาสวมทับให้ดำรงชีวิตอยู่ก็มีหน้าที่ มีหน้ามีตา จะกระชากวิญญาณของมันเสียตรงนี้ ก็จะเสียไปถึงเจ้าของร่างที่อาศัย เลยใช้วิธีง่าย ๆ ให้อยู่ ๆ กางเกงของไอ้ผ่านก็หลุดลงไปกองกะพื้นร้านเล่นซะงั้นแหละ!!

(อ่านต่อฉบับหน้า)

กิเลสหลอน (ต่อจากหน้า 37)

"คุณภูเบศวร์..."

"ผมจะเป็นผ้าห่มให้"

ไม่ใช่ห่มคลุมเฉย ๆ

แต่ห่มเข้าไปทั้งเนื้อทั้งตัว ทำเอาเยาวมาลย์สะดุ้งผวาแทบจะหายเมาเป็นปลิดทิ้ง

"โอ๊ย...!"

"เปิดเข่าอีกนิดซิ"

"ไม่..."

ปากก็บอกปัดไปอย่างงั้น พอเจอะแรงร้อนเครียดเสียดระอุอย่างไม่หยุดยั้งก็เผลอไผลขยายไปได้ไม่มีที่สิ้นสุด

กว่าจะหายเมาสนิทหัวจิตหัวใจสาวต้องบีบระส่ำครั้งแล้วครั้งเล่าถึงได้ฟื้นคืนความคิดความอ่านเหมือนเดิมอีกหน

ถึงกับนิ่งซึมไปเลยทีเดียว!

"มาที่นี่ได้ยังไงคะเนี่ย..."

"คุณขอร้องให้ผมพามาเอง"

"อี๋ยย์ย์..."

"คุณยังบังคับให้ผมทำแบบนี้อีกด้วย"

บอกไม่บอกเปล่า แต่ขย่ำ ขยี้ลำตัวอีกเล็กน้อยเป็นการยืนยันประโยคคำพูดเล่นเอาผู้จัดการสาวสวยสะทกสะท้านเห็นได้ชัด

"เป็นไปได้เชียวหรือคะ?"

(อ่านต่อฉบับหน้า)

วิมานมาลี (ต่อจากหน้า 27)

"มีอะไรเหรอ"

"เอ้อ-อร......"

"พูดไปเลย มีปัญหารึไง"

"ไม่มีค่ะ...แต่อรอยากขออนุญาตเจ้านาย...."

"เรื่องอะไร"

"พี่ไหน่งกำลังลำเลียงอาหารไปตั้งกลางสนามหญ้าแล้วค่ะ อรนึกว่าจะไปช่วย..."

"แล้วทำไมต้องขอ?"

"ก็...อรมีหน้าที่ต้องคุ้มครองเจ้านายนี่คะ ถ้าไม่มีอะไรสุดวิสัยจนเกินไปอรก็นึกว่าจะไปช่วยพี่ไหน่งอีกแรง..."

"ไปเลย"

"เจ้านายไม่ว่านะคะ"

"ไม่หรอก"

ผมจับคางมนเขย่าเบา ๆ เป็นเชิงเมตตาและรักใคร่

และด้วยใจเชื่อมั่นว่าภายในคฤหาสน์หรูหราของผมหลังนี้ปลอดภัยทุกอย่าง ไม่มีอันตรายใด ๆ เข้ามากล้ำกรายแน่ ๆ

ปรากฏว่าผมคิดผิดไปถนัด **เพียงคำอนุญาตสั้น ๆ คำเดียวแท้ ๆ เท่ากับผมปล่อยให้มือปืนสาวผู้เก่งกาจของผมไปตายสยดสยองพร้อมกับโศกนาฏกรรมโหดกลางสนามหญ้านั่นแหละ!**

(อ่านต่อฉบับหน้า)

นักล่าพรหมฯ (ต่อจากหน้า 29)

"ครับ ทำไว้แต่ไม่ละเอียด เพื่อให้รู้ว่าอะไรอยู่ตรงไหน ไม่ต้องเดินหาให้เมื่อย"

"ในนี้มีทั้งหมดกี่คัน"

"ราว ๆ 2,500 ศพ...เอ้อ ผมหมายถึงคันครับจ่า"

"มีเข้ามาใหม่ทุกวัน?"

"วันละคันเป็นอย่างน้อย" อ่องยกมือประกอบ "ผู้ว่ากทม.คนใหม่เขาเอาเรื่องทีเดียว"

ชาญหันไปถามชาลี

"ทุกอย่างเรียบร้อย?"

"เราล้อมบริเวณนี้ไว้หมดแล้ว ต่อให้หนูก็หลุดออกไปไม่ได้"

"เอาละ เราจะทำแบบนี้...8 คนค้นจากใจกลางออกมาหารั้วอีก 8 คนเริ่มจากรั้วไปตรงกลาง อาวุธพร้อมเสื้อเกราะ เราประมาทไม่ได้ คิดว่าเด่นมีปืน ไม่ควรตายกับคนพรรค์นี้ ผมต้องการให้ค้นรถทุกคันทุกตารางนี้ ได้ยินที่อ่องบอกแล้วมีทั้งหมดประมาณ 2.500 คัน ค้นให้ทั่ว หมวด..." เขาหันไปทางคงเดชซึ่งคุมกำลังมาช่วย "บอกคนของหมวดให้ระวังตัวให้มาก คนที่เราต้องการตัวอันตรายคงไม่ยอมให้เราจับเป็นแน่เพราะมันรู้ว่าขึ้นศาลเมื่อไรเป็นโดนยิงเป้า มีสุนัขมาด้วยหรือเปล่า?"

"เราไม่ได้รับคำสั่งให้จัดการเรื่องนั้น" คงเดชตอบ

"หมาของแกเป็นไงบ้าง อ่อง?"

"ดุบรรลัย ผมถึงต้องล่ามไว้ตลอดเวลา กลางคืนอาจปล่อย แต่ผมต้องอยู่ใกล้ ๆ มันไม่ยอมให้ใครเข้ามาในนี้เด็ดขาดหากผมไม่อนุญาต เคยหลุดออกไปข้างนอกหลายครั้งกัดคนเจ็บ ผมต้องจ่ายไปหลายตังค์"

"แกมันโง่" ชาญชี้หน้าอ่อง "หมามีแต่ล่ามไว้ แล้วมันมีประโยชน์อะไร"

"จ่าฯ ถ้าต้องการหมา เราสามารถติดต่อให้ส่งมาได้ภายในไม่กี่นาที" หมวดคงเดชบอก

"ตกลง เรียกมา เผื่อฉุกเฉินต้องใช้"

หมวดหนุ่มวิทยุติดต่อไปทันที

อีก 10 นาทีต่อมา ทุกอย่างก็พร้อมตามแผน

"ชาลี แกอยู่กับหมวด อั๋วมีเรื่องจะคุยกับจ่าฯทมนิดหน่อย

(อ่านต่อฉบับหน้า)

คุยกับ

จดหมายส่งถึง
หนึ่ง ฤทัย
นิตยสาร "ทีเด็ด" ๑๗–๑๑ แพร่งสรรพศาสตร์
ถนนตะนาว กรุงเทพ ฯ 10200

สวัสดีปีใหม่ คุณอารยัน

ผมเป็นแฟนนิตยสาร "ทีเด็ด" มานานแล้ว คุณและคณะจัดทำได้ดีมาก ผมขอชมเชยและอยากให้คณะผู้จัดทำทีเด็ด หานางแบบวัยรุ่นเอ๊าะๆ หน่อย พร้อมกันนี้ผมได้สั่งซื้อหนังสือ 1. ทำเนียบ 50 นางแบบ จำนวน 1 เล่ม ราคา 40 บาท 2. หนังสือ 100 ดาราขอบอ่างข้างเตียง ราคา 45 บาท ผมหวังว่าคุณอารยันคงจัดส่งให้ผมด้วยนะครับ

ขออวยพรให้คุณอารยันและคณะจัดทำนิตยสาร "ทีเด็ด" ทุกคน จงประสบแต่ความสุขตลอดปี 28

ขอขอบคุณ

สมพงษ์

ตอบ คุณสมพงษ์

สวัสดีปีใหม่เช่นเดียวกันครับ ถึงจะช้าไปหน่อยคงไม่เป็นไร นางแบบของเราก็เอ๊าะ ๆ ทั้งนั้น ส่วนใหญ่แล้วอายุก็ไม่เกิน 20 เท่าไร ส่วนหนังสือที่สั่งมาถ้าเสร็จเรียบร้อยแล้วจะจัดการส่งให้ทันทีเลย ผมก็ขอให้คุณมีความสุขตลอดปี 2528 ด้วยนะครับ

บก.

เรียน คุณอารยัน ที่นับถือ

ผมก็เป็นอีกผู้หนึ่งที่ติดตามอ่านทีเด็ดมาเป็นเวลานานแล้ว ตั้งแต่ฉบับที่ 7 จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ถึงฉบับที่ 82 แล้ว นับว่าทีเด็ดมีสิ่งที่เด็ดสมชื่อจริง ๆ เช่น มีดวงมหาโชคและเลขรหัสประจำฉบับที่ใช้ได้ดีทีเดียว เหมาะสำหรับการเสี่ยงโชคจริง ๆ และผมต้องการภาพชุดของคุณวรัญญา กฤษฎากร สักหนึ่งชุด พร้อมทั้งหนังสือ "ทำเนียบ 50 นางแบบ" สักหนึ่งเล่ม ดังนั้นผมจึงได้จัดส่งเงินมาให้คุณทางไปรษณีย์ธนาณัติจำนวน 140 บาท หวังว่าคุณคงจะจัดส่งภาพของคุณวรัญญา และหนังสือทำเนียบ 50 นางแบบไปให้ผมโดยเร็วด้วย จะขอขอบพระคุณยิ่ง

วินัย

ตอบ คุณวินัย

แสดงว่าคุณนี่ชอบจริง ๆ ถึงได้มองทะลุปรุโปร่ง ขนาดเลขรหัสยังรู้เลยว่าเลขอะไรเด็ด ภาพคุณวรัญญา คงได้รับแล้ว ส่วนหนังสือคงเร็ว ๆ นี้แหละครับคงได้รับ เพราะกำลังเข้าเล่มอยู่อย่างเร่งรีบ

บก.

สหกรณ์การเกษตรบางบัวทอง จำกัด

ถึง คุณอารยัน ป้อมทอง

ขอขอบคุณมากที่ตอบ จ.ม. ผมลงในหนังสือทีเด็ด ฉบับที่ 81 29 ธ.ค. 27 ผมเชื่อแล้วว่าคุณสนใจในจ.ม.ของแฟน ๆ ทีเด็ดอย่างแท้จริง ผมขอนับถือในความจริงใจของคุณที่ตั้งใจทำงานมาด้วยดีตลอดเสมอต้นเสมอปลาย อย่างนี้ซิครับจึงจะเรียกว่าคนที่ตั้งใจทำงาน ผมไม่เคยนึกว่า จ.ม.ของผมจะได้ตีลงในหนังสือของคุณ แต่แล้วก็เป็นจริงไปแล้ว

ผมขอเริ่มเรื่องของผมซะทีผมเคยสั่งซื้อ ภาพชุดธิดารัตน์ และหนังสือเล่มหนึ่ง แต่จนบัดนี้ผมยังไม่ได้รับหนังสือ ได้รับแต่ภาพชุด ธิดารัตน์ ผมได้ส่งจ.ม.พร้อมทั้งเงินอีก 10 บาท เพื่อไปรวมกับของเก่าที่ผมส่งไป เหลืออยู่ที่คุณ 35 บาท รวมเป็น 45 บาท เพื่อขอซื้อหนังสือทำเนียบ 50 นางแบบ จนถึงวันนี้วันที่ 26 ธ.ค. 27 ผมก็ยังไม่ได้รับหนังสือเลยสักเล่ม ไม่เป็นไรไม่ได้ก็ไม่เอา ครั้งแรกทราบว่าหนังสือหมด ครั้งที่ 2 ไม่ทราบว่าหมดอีกหรือเปล่า ตอบให้ทราบด้วยจักขอบพระคุณมาก ผมจะรออ่านคำตอบของคุณในหนังสือทีเด็ด จะตอบฉบับไหนก็ได้ช้าเร็วไม่ว่า

คุยซะนาน ฉบับนี้ผมขอสั่งซื้อภาพชุดพิเศษ วรัญญา กฤษฎากร นางแบบทีเด็ด 79 จำนวน 1 ชุด และหนังสือ 100 ดารา ขอบอ่างข้างเตียง จำนวน 1 เล่ม และผมได้ส่งธนาณัติมา จำนวนเงิน 145 บาทมาให้คุณเรียบร้อยแล้ว หวังว่าคุณคงจัดส่งให้ผมด่วนด้วย ของเก่าไม่ได้ไม่ว่าแต่ของใหม่ต้องได้นะครับ อย่าให้เสียหน้าทีเด็ดที่ใคร ๆ ได้สัมผัสแล้วต้องบอกว่าเด็ดสมชื่อจริง ๆ ลืมบอกคุณว่าภาพชุด ธิดารัตน์นั้นเยี่ยมจริง ๆ ถ้าใครไม่ได้สั่งซื้อผมขอเสียใจด้วย

ท้ายสุดนี้ผมหวังว่าผมคงจะได้สิ่งที่ผมต้องการทั้งของเก่าและที่สั่งใหม่ และขอให้คุณอารยัน และทีมงานทีเด็ดทุกคน จงมีแต่ความสุขสมหวังตลอดปี 2528

ด้วยความนับถือ

ถวิล

ตอบ คุณถวิล

หนังสือ 50 นางแบบยังไม่

เสร็จครับ กำลังทำอยู่ ส่วนรูปคุณวรัญญาผมส่งให้เมื่อวันอังคารที่ 8 ม.ค. ป่านนี้คงได้รับแล้วนะครับ และ 100 ดาราขอบอ่างก็กำลังรวมเล่มอยู่ ขาดก็แต่รูปโฉมตรูในอ่างเท่านั้น พญาเหยี่ยวกำลังแย่อยู่เพราะตะลุยมาก ถ้าหายดีแล้วจะมาลุยต่อให้เสร็จใจเย็น ๆ นะพี่นะ ขอบคุณมากครับที่ส่ง ส.ค.ส.มาให้ ขอให้พรนั้นคอยสนองคุณถวิลด้วยก็แล้วกัน

บก.

เรียน คุณหนึ่ง ฤทัย

ผมอ่านทีเด็ดมานาน ชอบตรงที่รูปสีสวยดี ถ้าเป็นไปได้อยากให้ลงรูปนางแบบฝรั่ง (ลอกเขามาก็ได้) ไว้หน้ากลางบ้าง เรื่อง "วิมานมาลี" เขียนได้ทีเด็ดดี สำหรับ "เสียหนุ่ม-เสียสาว" จะเป็นเรื่องจริงหรือผู้อ่านแต่งขึ้นก็ไม่สน อ่านแล้วมันสนุกเป็นใช้ได้

ขอรบกวนคุณหนึ่งช่วยประกาศหามิตรด้วย ผมอายุ 30 การศึกษาและการงานดี ต้องการเพื่อนสาวอายุเกิน 20 ปี เพื่อเป็นเพื่อนกิน เที่ยวอื่น ๆ และขออวยพรให้คุณหนึ่ง ฤทัยและคณะของทีเด็ดจงประสบสุขสำเร็จ ตลอดปีใหม่ 2528

เจริญชัย

550/181 ถ.อโศกดินแดง
ห้วยขวาง กทม. 10130

ตอบ คุณเจริญชัย

ขอบคุณครับที่ชมมาเรื่องนางแบบฝรั่งนั้นตอนนี้ไม่อยากซื้อมาเพิ่มให้มากกว่านี้เพราะกลัวเสียดุลการค้า แล้วรัฐบาลท่านจะว่าเอาเกี่ยวกับเรื่องไม่นิยมของไทย ใครอยากได้มิตรที่มีความมันส์ก็ติดต่อกับคุณเจริญชัยตามที่อยู่นี้นะครับ

บก.

สวัสดีครับ พี่อารยัน ที่นับถือ

ผมคนหนึ่งที่ติดตามหนังสือ "ทีเด็ด" มานาน แต่ไม่มีโอกาสได้ร่วมสนุกด้วย มาระยะนี้ผมเพิ่งจะมีโอกาส ก็ขอร่วมด้วยคนนะครับ ผมอยากจะได้หนังสือ Campus Girls สักเล่มหนึ่งนะครับ พร้อมกันนี้ผมได้ส่งธนาณัติแนบมาด้วย หวังว่าผมคงจะไม่พลาดโอกาสอันงามนี้นะครับ

ผมขอชมเลยนะครับว่า ฝีมือพี่นี่เฉียบจริง ๆ ที่สามารถจัดทำนิตยสาร "ทีเด็ด" ได้แจ๋วจริง ๆ และไม่ค่อยเซ็นเซอร์มากเหมือนนิตยสารอื่น ๆ เนื้อหาก็สนุกและก็มีสาระหลายอย่างด้วยครับ แหม! ผมนับถือจริง ๆ จนทำให้ผมต้องติดตามนิตยสารทีเด็ดมาตลอด ไม่ว่าผมจะออกทำงานต่างจังหวัดหรือในกรุงเทพฯ ผมก็จะต้องหาซื้อให้ได้ เพราะผมชอบอ่านมาก ๆ และโดยเฉพาะรูปถ่ายนางแบบภาพนู้ดและภาพลับเฉพาะนะครับ

สุดท้ายนี้ ผมไม่มีอะไรจะพูดนอกจากขอให้พี่อารยันจงประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น และจัดผลงานออกไปจำหน่ายให้มาก ๆ และอย่าลืมนะครับ จงเป็นขวัญใจประชาชนตลอดไปนะครับ

ด้วยความเคารพและนับถืออย่างสูง

สีมา

ตอบ คุณสีมา

ขอบคุณหลาย ๆ สำหรับคำยกยอปอปั้น จะพยายามทำให้ดีที่สุดสมกับที่คุณยกยอปอปั้นมาครับ เสียใจอย่างสุดซึ้งเกี่ยวกับหนังสือ Campus Girls ที่หมดแล้ว แต่จะส่งอย่างอื่นทดแทนให้คงไม่โกรธกันนะ

บก.

สวัสดี พี่อารยัน ป้อมทอง ที่นับถือ

ผมได้ติดตามอ่านหนังสือทีเด็ดมานานแล้ว รู้สึกว่าดีมากครับ ไม่ว่าจะเป็นรูปเล่มหรือนางแบบเยี่ยมจริง ๆ สมกับชื่อว่าทีเด็ด ผมขอให้คงความดีไว้ให้นานแสนนาน ตอนนี้ก็ขายดีอยู่แล้วและจะต้องขายดียิ่งกว่านี้อีก ถ้าคุณคำนึงถึงผลงานอยู่เสมอ หนังสือพอรู้ว่าขายดีก็เริ่มทำชุย เสร็จแล้วก็ต้องพับเก็บ ผมไม่อยากให้ทีเด็ดเป็นอย่างนั้น ประเภทไม่ยอมลงทุนคือลงทุนน้อยจะกำไรมาก ๆ

ผมไม่เคยเขียนจ.ม.ถึงหนังสือเล่มไหนเลย อดไม่ได้มันเร้าอารมณ์ดีเหลือเกิน ผมจึงสั่งซื้อหนังสือ Campus Girls 2 เล่ม ผมได้ส่งธนาณัติมาให้คุณ 70 บาท หวังว่าคงได้หนังสือตามที่ต้องการรอคอยเป็นเวลานานแล้ว เพราะเพื่อน ๆ บอกว่าจะเสียเงินฟรี แต่ผมก็ต้องทดลองดู ผมจึงเชื่อใจพี่อารยันคงไม่ทำให้แฟนหนังสือทีเด็ดต้องผิดหวังและช้ำใจนะครับ

สุดท้ายนี้ผมขอให้หนังสือทีเด็ดขายดียิ่งขึ้นและขอให้คุณตลอดจนทีมงานทีเด็ดทุกคนจงมีแต่ความสุขความเจริญยั่งยืนยาวตลอดไปเทอญ

นายวิฑูรย์

ตอบ คุณวิฑูรย์

ผมก็พยายามไม่เปลี่ยนแปลงอะไรเลยเพราะหลายท่านบอกว่าของเก่าดีอยู่แล้ว และเราก็พยายามอย่างสุดความสามารถหาสิ่งใหม่ ๆ มาให้ท่านชมอยู่เรื่อย ๆ ก็คิดว่าคงไม่ชุ่ยหรอกนะ เสียใจด้วยครับ Campus Girls หมดแล้ว และเงินของคุณคงไม่เสียฟรีแน่นอน เราจะส่งหนังสือที่มีคุณค่าแก่คุณ คิดว่าคงไม่ผิดหวังและช้ำใจนะครับ ขอบคุณสำหรับคำอวยพรและขอให้พรนั้นได้ตอบสนองคุณด้วยเช่นกัน

บก.

ดวงเศรษฐี

น.เนตรทิพย์

ท่านที่สนใจ ในการพยากรณ์ "ดวงเศรษฐี" หากท่านผู้ใดสงสัยว่าวันเดือนปีจะไม่ตรงกับ วันที่เดือนของหลวงอาจจะคุณพ่อหรือคุณแม่ จะจดจำคลาดเคลื่อนไปบ้าง ขอให้คุณจำวันที่เกิดให้ได้ แล้วส่งมายังคอลัมน์หรือสงสัยว่าจะเกิดวันอะไร คือคุณเกิดมีปัญหาว่าเกิดวันอะไร ควรจะเป็นวันไหน เสาร์อาทิตย์ ควรจะเป็นวันที่ คุณก็บอกมาด้วย และบอกสถานที่คุณเกิดจังหวัดอะไร ชายน้ำ หรือที่ดอน ผมจะได้คำนวณให้ถูกต้องอีกที คุณจะได้มั่นใจว่าควรจะเป็นวันนั้น ๆ

เรียน คุณ น. เนตรทิพย์ ที่นับถือทราบ.

กระผมได้ติดตามการทำนายของคุณ "ทีเด็ด" มานานแล้วผมรู้สึกชอบมาก ผมขอให้คุณช่วยทำนายโชคชะตา ให้ผมด้วย กรุณาตอบในหนังสือ ทีเด็ด ด้วยนะครับ ผมอยากจะให้คุณช่วยทายชื่อให้ผมด้วยว่ามีตัวใดเป็นกาลกิณีบ้าง, ผมส่งวัน เดือน ปี มาให้แล้วนะครับ ผมขอถามดังต่อไปนี้เลย.

๑. ผมเกิดวันอะไร, ข้างขึ้นหรือข้างแรมครับ.

๒. ผมจะมีคู่เมื่อไหร่, รูปร่างอย่างไร และจะพบกันเมื่อไหร่

๓. ดวงชะตาของผมจะเป็นเช่นไร

๔. อาชีพอะไรที่เหมาะสมกับผม, ขณะนี้ผมรับจ้างเขาดีไหม

๕. ผมจะมีเกณฑ์แต่งงานบ้างไหมครับ, และผมจะมีโอกาสรวยกับเขาบ้างไหม

๖. ช่วยทายลายมือที่ผมเขียนด้วยว่าเป็นคนอย่างไร

สุดท้ายนี้ ผมขอรบกวนคุณแค่นี้นะครับ ขอให้คุณมีความสุขและอยู่คู่กับ ทีเด็ดไปนาน ๆ นะครับ ผมขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

วิเชียร บางพลี

ตอบ คุณวิเชียร บางพลี ทราบ

ดวงของคุณวิเชียรนี้ เป็นดวงที่มีเสน่ห์ อยู่ในตัว ไม่ว่าจะไปทางไหน หรือจะไปอยู่ชั่วคู่ชั่วยามก็ตาม คุณวิเชียร อดที่จะมีเจ้าสาวแอบมองรักคุณอยู่ ขอให้สังเกตไปเรื่อย ๆ เป็นที่น่าอิจฉาของชาวบ้านทั่วไป

๑. คุณเกิด วันที่ ๑๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๙๓ วันอาทิตย์

๒. แหม. พูดถึงเรื่องคู่ของคุณนี้ อดที่จะไม่สบายด้วย เพราะดวงของคุณนี้ไม่ค่อยจะเหมาะ คือดวงไม่ค่อยจะตรงกัน เขารักเรา เราไม่รักเขา เป็นเสียอย่างนี้อยู่หลายครั้ง เหนื่อยใจแทน เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ถ้าในปี ๒๕๒๙ ถ้าไม่ มีครอบครัวก็เห็นทีไปอีกนานนะครับ

๓. ดวงชะตาของคุณนี้ ยิ่งอายุมากก็ยิ่งมีเงิน มีทองใช้นะครับ และจะมีบริวารมากด้วยนะครับ

๔. อาชีพคือรับราชการซิครับ เป็นอาชีพที่เหมาะกับคุณมากครับ อย่างไรละก็อย่าไปทำอาชีพอื่นเลย ดวงไม่ตรงนะครับ

๕. ก็อย่างที่บอกไว้นั่นแหละจะได้แต่ง ก็เหลืออีกปีเดียวเท่านั้นนะครับ อย่างอื่นไม่มีปัญหาอะไร

๖. ดูลายมือของคุณแล้ว เป็นคนที่ยังไม่ค่อยจะมีอะไรที่แน่นอนนะครับ ต้องตั้งหน้าตั้งตาทำงานให้เป็นหลักฐานให้จงได้นะครับ

น.เนตรทิพย์

เรียน คุณ น. เนตรทิพย์

หนูได้ติดตามอ่าน "ทีเด็ด" มานานแล้ว หนูอยากจะทราบว่าอนาคตของหนูจะเป็นอย่างไร และพร้อมกันนี้หนูได้ส่ง วัน เดือน ปี มาให้แล้วนะคะ และหนูขอเริ่มคำถาม

เลยนะคะ

๑. อนาคต ทางด้านการงานของหนูจะมีทางก้าวหน้าไหม

๒. หนูมีเนื้อคู่แบบคนอื่นเขาหรือเปล่า ถ้ามีหนูเคยพบเขาแล้วหรือยัง

๓. เนื้อคู่ของหนูมีนิสัยเป็นอย่างไร อยู่ทางทิศไหน รูปร่างอย่างไร

๔. หนูจะทำงานอะไร จึงจะเหมาะกับดวงชะตาของหนู

๕. หนูจะมีเคราะห์, โรคภัย, โชคร้าย เป็นประการใด

หนูขอรบกวนคุณแค่นี้นะคะ ถ้าจดหมายฉบับนี้ตกหล่นไปบ้าง หนูต้องขออภัย ด้วยนะคะ เพราะหนูไม่เคยเขียนจดหมายถึงใครสักที นอกจาก คุณครูของหนูค่ะ

ท้ายนี้ หนูขอให้คุณ น. เนตรทิพย์ จงมีความสุข สมหวัง ในทุกสิ่งที่ปรารถนานะคะ

สวัสดีค่ะ

มาลี

ตอบ คุณ มาลี ทราบ

ดวงของคุณมาลีนี้ เป็นดวงที่น่าสงสารอย่างมากทีเดียว เรื่องอย่างอื่นดีมาก ก็ไม่อยากว่ากันนะครับ แต่เมื่อให้พยากรณ์ก็อยากจะตักเตือนเอาไว้บ้าง เพื่อจะได้เป็นข้อคิดและเตือนใจนะครับ เพราะการเป็นผู้หญิงมันแสนยากลำบากนะหนู ไม่เหมือนผู้ชายใส่กระเช้าล้างน้ำก็หาย

๑. เรื่องการงานของหนูนั้นมีโอกาสก้าวหน้าแน่นอน แต่ถ้าหนูไม่ตัดเรื่องเพศตรงกันข้ามออกไป เพราะดวงของหนูนี้ เรื่องเพศตรงข้ามมากเหลือเกิน คบแต่คนที่ดีจริง ๆ สืบเสาะดูให้ดี

๒. เนื้อคู่ที่แท้ของหนูนั้น เป็นบุคคลตัวเล็กนะครับ อายุ ๒๓ จึงจะพบกันนะครับ

๓. เป็นบุคคลนิสัยใจคอดีมากครับ ไม่มีปัญหาอะไร ช่วยเหลือ อาจซื้อบ้านให้หนูด้วยซ้ำไปนะครับ

๔. มีทั้งงานโรงงาน และจะเรียนตัดเสื้อผ้า เป็นงานที่ถูกกับดวงของหนูมากนะครับ

๕. เรื่องเคราะห์ มีแน่ เมื่อหนูอายุย่างเข้า ๒๔ ต่อ ๒๕ หนูต้องระวังที่สุดในชีวิตของหนูนี้ ห้ามเดินทางไกล ไปกลางคืน อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าสองเดือนนะครับ รีบไปหาพระต่ออายุให้เลยนะครับ อายุ ๒๕ หนักแน่นอนโรงพยาบาลหลายวันทีเดียว

หมายเหตุ *ดวงอย่างนี้ อย่าห่างผู้ใหญ่นะครับ เด็ก ๆ ควรห่างให้ไกลนะครับ มีแต่เจ็บตัวลูกเดียวนะครับ หลีกเสียให้ไกล สามวาสองศอก เป็นการดี*

น.เนตรทิพย์

เรียน คุณ น. เนตรทิพย์ ที่นับถือ

ผมติดตามรายการของคุณมาตลอด ผมอ่านการตอบดวงชะตาชีวิตของคุณ รู้สึกตอบได้ดีมาก ผมเลยอยากจะถามดวงชะตาผมในอนาคต และพร้อมกันนี้ผมได้ส่ง วัน เดือน ปี มาให้เป็นที่เรียบร้อยแล้วนะครับ ผมขอถามดังต่อไปนี้เลย

๑. การงานจะเจริญ ก้าวหน้าเพียงใด

๒. ชื่อของผมเป็นมงคล กับตัวผม หรือไม่ ถ้าเปลี่ยนควรเปลี่ยนชื่ออะไร

๓. ผมกำลังเรียน ป.ว.ช. ปีสุดท้าย ผมจะจบในปีนี้หรือไม่ ถ้าไม่จบควรมีการแก้ไขอย่างไร

๔. ในอนาคตผมจะเรียนต่อหรือทำงาน ส่วนตัว ดีกว่า

๕. ถ้าออกมาทำงานส่วนตัวควรจะทำงานแบบไหน, และจะเจริญก้าวหน้าหรือไม่

๖. ผมจะพบเนื้อคู่เมื่ออายุเท่าไร และเธออายุเท่าไร, รูปร่างหน้าตา, ผิวพรรณ และผมควรจะแต่งงานเมื่ออายุเท่าไร จึงจะอยู่ด้วยกันเป็นสุข

ด้วยความนับถือ

ส.ม.

ตอบ ท่านที่ใช้นาม ส.ม.ทราบ

ตามลักษณะของดวงดาวของคุณนี้ นับว่าดวงดีคนหนึ่งทีเดียวนะครับ และเมื่อคุณทราบอย่างนี้แล้ว เมื่อคุณปรารถนาจะเรียนอะไรหรือจะทำอะไรเพื่อชีวิตของคุณนั้น ก็ขอให้รีบทำเสียโดยด่วนนะครับผลประโยชน์จะบังเกิดแก่คุณอย่างสมใจนะครับ

๑. อีก ๔ เดือน ดวงของคุณก็จะเริ่มดีแล้ว เกี่ยวกับเรื่องการงานนะครับสำหรับที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ยังไม่ดีเท่าที่ควรนะครับ ขอให้มีความอดทนเอาหน่อย แล้วต่อไปจะดีเองนะครับ

๒. ก็ใช้ได้ครับ ไม่มีอะไรที่จะต้องเปลี่ยนแปลงนะครับ

๓. คุณต้องเพิ่มความขยันขึ้นอีกเท่าตัวนะครับ มิเช่นนั้น คุณจะพบกับความไม่สบายใจ หรือจะเรียกว่าเสียใจก็ย่อมจะเป็นได้นะครับ

๔. ในอนาคตยังไม่อยากให้หยุดเรียนนะครับ ขอให้เรียนจบปริญญาให้ได้นะครับ เพราะดวงของคุณนี้ถ้ายิ่งเรียนสูงเท่าไร คุณก็จะมีชื่อเสียงเท่านั้น ตามดวงดาวเป็นอย่างนั้นนะครับ

๕. อย่าเพิ่งออก ขอร้องร้อยครั้ง และบังคับให้เชื่อด้วย

๖. อายุ ๒๑ ปี พบเนื้อคู่ครับ และมีทางได้เสียกันด้วยนะครับ อดใจเอาไว้ก่อนนะครับ

น. เนตรทิพย์

เรียน คุณ น. เนตรทิพย์

เมื่อก่อนผมไม่เชื่อเรื่องหมอดู แต่ผมพบหมอดูคนหนึ่ง ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ชลบุรี เขาทำนายว่าผมจะมีเรื่องกับลูกน้องและต้องขึ้นศาล ก็เป็นจริง เขาทำนายผมเมื่อปี ๒๕๒๑ เลยผมมาศึกษาเรื่องการดูลายมือ แต่ไม่ค่อยจะได้เรื่องเท่าไหร่ ผมอยากให้คุณทำนายให้ผม หน่อยเพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเพราะว่าบางทีเหตุการณ์มันเกิดขึ้นหนัก ถ้าเรารู้ตัวเราจะได้ระวังตัว ที่หนักก็จะได้กลายเป็นเบา ผมส่งวัน เดือน ปี มาให้แล้วนะครับ ผมขอเริ่มคำถามเลยนะครับ

๑. ผมกับภรรยามีชีวิตคู่ที่จะต้องอย่าร้างกันไหม

๒. บุตรผมทั้งสองคน จะมีชีวิตที่รุ่งเรืองหรือไม่, นิสัยคนโต นักเลงไม่กลัวใครตบก็ตบเลย คนเล็กตัวโต แต่ขี้สงสารคน ขี้ใจน้อย

๓. ผมรับราชการตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงานฯภายในมีงบประมาณปี ๒๕๒๔ จะมีการแต่งตั้ง

(อ่านต่อหน้า 51)

ดวงทีเด็ด

ตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม ถึง 23 มกราคม 2528

ราศีเมษ 13 เม.ย. - 14 พ.ค.

ในรอบ 7 วันนี้คุณต้องพยายามทำจิตใจให้สงบอย่าให้อารมณ์ฟุ้งซ่านเพราะอยู่ในระ–หว่างหัวเลี้ยวหัวต่อ ซึ่งดาวใหญ่ ๆ จะโยกย้ายราศี มักจะให้คุณและโทษทันทีโดยเฉพาะราศีของคุณมีทั้งดาวจากไปและดาวมาทับลัคน์ราศีของคุณจะต้องทำงานแข่งขัน มีการแข่งขันหรือชิงไหวชิงพริบและจะได้รับมอบอำนาจให้ดูแลกิจการงานด้วยความไว้วางใจ โดยมีผู้ใหญ่คอยให้การสนับสนุน การหมุนเงินมีทั้งรายรับมากและจ่ายมากทางด้านสุขภาพจะต้องระวังโรคภัยไข้เจ็บที่เป็นโรคประจำตัวจะกำเริบขึ้นมาได้ง่าย ทางด้านครอบครัวคุณจะเผชิญกับปัญหาหึงหวงของคู่ครองทำให้หงุดหงิด ความรักของหนุ่มสาวมักจะมีเรื่องอคสูหรือเศร้าใจ คิดถึงความหลังเมื่อครั้งอดีต

ราศีพฤษภ 15 พ.ค. - 14 มิ.ย.

ในรอบ 7 วันนี้บางคนมีโชคดีจากไปและบางคนมีโชคร้ายแบบใจหายใจคว่ำจากไปแต่คุณก็จะมีความทุกข์ใจหนักใจเข้ามาแทนที่อีกระยะหนึ่ง ในช่วงนี้คุณยังคงต้องทำงานหรือสะสางงานเก่า การทำงานจะมีการขัดแย้งกันมีอุปสรรคเป็นช่วงๆ และต้องระวังความแตกแยกกับเพื่อนร่วมงานไว้ด้วย การหมุนเงินไม่คล่อง เท่าที่ควรจะมีปัญหาฝืดเคือง การทวงหนี้จะไม่ได้ตามสัญญา การเสี่ยงโชคพอมีบ้างแต่ยังไม่สดใสมากนักถ้าคุณจะเดินทางไกลหรือไปเที่ยวต่างประเทศจะได้โชคลาภหรือคุณอาจจะได้รับข่าวดีจากทางไกล ภายในครอบครัวจะต้องระวังความขัดแย้งและความเข้าใจผิดไว้ด้วย ความรักของหนุ่มสาวจะมีความสดชื่นแจ่มใสในต้นสัปดาห์และมีความเศร้าใจในปลายสัปดาห์ ไม่ควรไว้ใจบุรุษเพศหรือสตรีเพศผู้กระหายรัก

ราศีเมถุน 15 มิ.ย. - 15 ก.ค.

ในรอบ 7 วันนี้คุณจะมีปัญหาเรื่องหนักใจ บางทีเรื่องง่าย ๆ จะกลายเป็นของยากผู้ใหญ่ที่เคยให้ความช่วยเหลือดูเหมือนจะเมินเฉยไม่ค่อยให้ความสนใจบางทีทำท่าเหมือนจะจับผิดเสียอีก คุณจะต้องใช้ความอดทนอย่างแรงกล้าเพื่อต่อสู้กับอุปสรรคความขัดข้องต่าง ๆ ได้ด้วยสรรพสิ่งในโลกนี้เกิดขึ้นได้ก็ดับได้เป็นของธรรมดา ทางด้านการงานจะมีปัญหาทำให้หนักใจต้องอยู่ในภาวะที่ต้องจำยอมและต้องฝืนใจทำ การเงินหมุนไม่ค่อยถูกจังหวะน่าเป็นห่วงจะต้องระมัดระวังในการใช้จ่าย จะต้องอดออมและยอมอดไว้บ้างอย่าใช้เงินให้ผิดประ–เภท ภายในครอบครัวควรหันหน้าเข้าหากันอย่าใช้อารมณ์หรือความรู้วาม ความรักของหนุ่มสาวอาจจะเข้าใจผิดและหันหลังให้กันก็เป็นได้เฉยไว้อย่าใช้อารมณ์

ราศีกรกฎ 16 ก.ค. - 16 ส.ค.

ในรอบ 7 วันนี้คุณกำลังขยับตัวขึ้นเป็นบุคคลชั้นนำในอาชีพหรืองานของคุณจะมีอำนาจมากขึ้น งานพิเศษของคุณเป็นงานของคนที่เป็นใหญ่เอื้อเฟื้อแก่ผู้น้อย และปัญหาต่างๆ จะคลี่คลายลงไปเรื่อยๆ ไม่มีอะไรที่ต้องหนักใจเหมือนแต่ก่อน โอกาสดีและโชคดีจะเป็นของคุณ การงานจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางดี แม้จะมีปัญหาให้หนักใจก็จะได้รับความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่เป็นอย่างดี การหมุนเงินบางสิ่งที่ไม่คาดฝันจะได้ก็ได้มาโดยง่ายดาย หนี้สินต่าง ๆ จะค่อยคลี่คลายดีขึ้น และเพศตรงกันข้ามจะให้ความสนับสนุน ภายในครอบครัวจะมีความสุขความเจริญพอมองหน้ากันได้ ความรักของหนุ่มสาวเมื่อก่อนเคยมีแต่ความทุกข์ ช่วงต่อไปนี้ความสุขสมหวังจะเป็นของคุณ ระวังผู้ใหญ่จะมอบความรักให้นะครับผม

ราศีสิงห์ 17 ส.ค. - 16 ก.ย.

ในรอบ 7 วันนี้อยู่ในช่วงจังหวะดาวใหญ่โคจรโยกทับราศีสำหรับราศีของคุณคงไม่ได้รับผลกระทบกระเทือนจากดาวเสาร์และราหูมากนัก แต่กลับจะเป็นผลดีเกี่ยวกับเพศตรงกันข้ามให้ความช่วยเหลือสนับสนุนไปในทางที่ดี การร่วมหุ้นลงทุน หรือไปแสวงหาลาภในถิ่นแดนไกลจะประสพความสำเร็จ แต่คุณจะมีเรื่องหนักใจเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ถึงอย่างไรเหตุการณ์จะเปลี่ยนแปลงไปในทางดี การหมุนเงินได้รับความสะดวกดี รายได้ประจำมีความก้าวหน้ามีรายได้เพิ่มขึ้น การเสี่ยงโชคมีทางฟลุ๊คไม่มากก็น้อยต้องได้รับเงินแน่นอนภายในครอบครัวถึงแม้จะมีอารมณ์รู้วามต่อกันแต่ก็เข้าใจกันได้ด้วยเหตุและผล ความรักของหนุ่มสาวกำลังดูดดื่มนึกถึงน้ำผึ้งพระจันทร์ ต้องระวังไว้บ้างนะครับจะตายบนอก

ราศีกันย์ 17 ก.ย. - 16 ต.ค.

ในรอบ 7 วันนี้คุณยังมีเรื่องวิตกกังวลถึงผลประโยชน์และรายได้ประจำ หลังจากปลายสัปดาห์นี้ไปแล้วคุณจะมองเห็นผลประโยชน์และรายรับจะทำให้คุณมีความสบายใจคลายความกังวลลงมาก ทางด้านการงานคุณจะได้รับความมอบหมายให้เป็นตัวแทนเจรจาติดต่อหรือไปแสดงผลงานในที่ชุมชน สำหรับงานประจำของคุณจะได้รับความเห็นใจจากผู้ใหญ่ในสายงาน การหมุนเงินยังมีปัญหาหนักใจอยู่มากกว่าจะได้เงินก็เหนื่อยหน่ายหัวใจเต็มทน รายจ่ายยังสูงกว่ารายรับฐานะการเงินอยู่ในสภาพฝืดตัวมาก การเสี่ยงโชคหาลาภลอยคงมียากเต็มทน และควรระวังอุบัติเหตุประเภทพลัดตกหกล้มเกิดขึ้นได้ง่ายๆ พบกันชั่วโมงเดียวอาจจะพากันเข้าไปพักผ่อนในโรงแรมก็ได้

ส.บางพลัด

ดวงทีเด็ด

ตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม ถึง 23 มกราคม 2528

ราศีตุลย์ 17 ต.ค. - 15 พ.ย.

ในรอบ 7 วันนี้สถานการณ์รอบตัวไม่ค่อยดีนัก แต่ก็เป็นช่วงเวลาสุดท้าย ความทุกข์ใจที่ครอบคลุมคุณเป็นเวลานาน และคุณจะได้รับผลจากงานสร้างสรรค์หรือการลงทุนที่ทำไว้ ผลดีจะทวีขึ้นเรื่อย ๆ จะพบปัญหาอันเกิดจากความเปลี่ยนแปลงหรือเหตุการณ์อันนอกเหนือความคาดหมาย การงานกำลังก้าวหน้าไปสู่จุดมุ่งหมาย คุณจะได้รับความไว้วางใจให้รับผิดชอบในด้านการวางแผนงานและการบริการในส่วนที่ต้องใช้หลักวิชาการ การหมุนเงินคุณจะต้องใช้เงินอย่างประหยัดตลอดไป การช่วยเหลือหรือให้กู้หนี้ยืมสินจะเข้าทำนองทำคุณบูชาโทษ โปรดสัตว์จะได้บาป การเสี่ยงโชคไม่เอื้ออำนวยมากนัก ควรอยู่ในความสงบ ความรักของหนุ่มสาวกำลังข้าวใหม่ปลามันมีความสุขสุดยอดอย่าบอกใครเชียว

ราศีพิจิก 16 พ.ย. - 15 ธ.ค.

ในรอบ 7 วันนี้อยู่ในช่วงราหูจากไปและดาวเสาร์จรเข้ามาทับลัคน์ราศีของคุณ บางคนจะได้รับโชคดีแต่บางคนจะมีโทษทุกข์พอประมาณ ความประมาทคือความทุกข์ที่จะตามมาในภายหลังไม่ควรใช้ความคิดให้เกินกว่าเหตุ อาจเป็นโรคประสาทได้ในช่วงนี้ ผู้ที่ทำงานราชการหรืองานทางด้านอื่นจะได้รับเกียรติหรือการยกย่องจากการทำงาน เพื่อนฝูงให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างดี การหมุนเงินจะดีขึ้นมาก ลาภผลทุกด้านจะได้เกินความคาดหมาย บางทีจะเสียเงินด้วยเหตุอันไม่สมควร ระวังการวางของมีค่าลืมทิ้งไว้ การเสี่ยงโชคถ้าใช้สติปัญญารอบคอบ อาจจะมีโชคได้ ภายในครอบครัวระวังคนยุแหย่ให้ครอบครัวระแวงกันได้ ความรักของหนุ่มสาวชอบพากันเข้าหามุมมืดหรือพากันไปตากอากาศในสถานที่ลับตาชายอ่างอาบน้ำ

ราศีธนู 16 ธ.ค. - 14 ม.ค.

ในรอบ 7 วันนี้อยู่ในช่วงราหูจากไปและดาวเสาร์จรเข้ามาทับลัคน์ราศีของคุณ บางคนจะได้รับโชคดีแต่บางคนจะมีโทษทุกข์พอประมาณ ความประมาทคือความทุกข์ที่จะตามมาในภายหลังไม่ควรใช้ความคิดให้เกินกว่าเหตุอาจเป็นโรคประสาทได้ในช่วงนี้ผู้ที่ทำงานราชการหรืองานทางด้านอื่นจะได้รับเกียรติหรือการยกย่องจากการทำงาน เพื่อนฝูงให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างดี การหมุนเงินจะดีขึ้นมาก ลาภผลทุกด้านจะได้เกินความคาดหมาย บางทีจะเสียเงินด้วยเหตุอันไม่สมควรระวังการวางของมีค่าลืมทิ้งไว้ การเสี่ยงโชค ถ้าใช้สติปัญญารอบคอบอาจจะมีโชคได้ ภายในครอบครัวระวังคนยุแหย่ให้ครอบครัวระแวงกันได้ ความรักของหนุ่มสาวชอบพากันเข้าหามุมมืดหรือพากันไปตากอากาศในสถานที่ลับตาชายอ่างอาบน้ำ

ราศีมังกร 15 ม.ค. - 12 ก.พ.

ในรอบ 7 วันนี้คุณจะอารมณ์แจ่มใส ช่างพูดช่างคุย มีความคิดใหม่ ๆ ได้รับความสนับสนุนเป็นอย่างดีอยู่ในกลุ่มคนที่มีความสมบูรณ์พูนสุข การงานประจำดำเนินไปด้วยดี คุณมีความคิดริเริ่มโครงการใหม่ ๆ ในการปรับปรุงให้คล่องตัวยิ่งขึ้น การขยายงานในช่วงนี้จะเป็นจังหวะที่ถูกต้อง และเป็นการเริ่มต้นที่ดี การเงินดีมาก การค้าขายติดต่อได้ผลดีประสพความสำเร็จทางด้านการเงิน รายรับจะได้เหนือกว่ารายจ่ายมาก การเสี่ยงโชคในระยะนี้คุณอาจจะฟลุ๊คได้เงินก้อนใหญ่ ความสัมพันธ์ในครอบครัวดีมาก ชีวิตสมรสสดชื่น มีพลังความปรารถนาทางเพศสูง ข้อที่พึงระวังคืออันตรายจากการสมบุกสมบันทางเพศ ความรักของหนุ่มสาวไฟรักกำลังวิ่งขึ้นถึงขีดสุด ควรใช้สติยับยั้งไว้บ้าง

ราศีกุมภ์ 13 ก.พ. - 14 มี.ค.

ในรอบ 7 วันนี้คุณมีจิตใจว้าวุ่นไปด้วยอารมณ์ที่ไม่พึงปรารถนาหลายประการด้วยกัน ความหลงผิดจะทำให้คุณเป็นทุกข์ได้มากควรใช้สติปัญญาเพ่งพินิจแยกดีและชั่ว เหตุร้ายจะกลายเป็น ในช่วงนี้จะมีเพื่อนดี ๆ มาร่วมงานและการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า ทางที่ดีควรทำงานประจำไม่ควรริเริ่มงานใหม่ การเงินทำมาหาได้ไม่ค่อยเหลือเก็บ บางครั้งจะต้องกู้หนี้ยืมสินมาใช้ เนื่องจากมีรายจ่ายหลายด้าน ฐานะการเงินจึงเป็นเรื่องน่าวิตก สำหรับผู้ที่มีรายได้ประจำคงแก้ปัญหาไปได้และคุณจะต้องระวังเรื่องสุขภาพ อารมณ์โกรธฉุนเฉียว อย่าให้เกิดขึ้นได้อาจจะเป็นโรคความดันได้ ความรักของหนุ่มสาวอย่าให้ความหลงหรือมัวเมาเข้ามาแทรกจนโงหัวไม่ขึ้น รักได้แต่อย่าให้หลง

ราศีมีน 15 มี.ค. - 12 ก.พ.

ในรอบ 7 วันนี้คุณจะต้องประสพปัญหาในเรื่องผลประโยชน์ รายได้ไม่คุ้มค่ากับรายจ่าย แต่คุณจะโชคดีจากผลของงานที่ทำไว้ พอที่จะหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงไปได้ ถึงอย่างไรคุณก็ต้องใช้ความรู้ความสามารถให้เหตุการณ์ผ่านพ้นไปได้ ตัวของคุณจะเป็นที่พึ่งตัวเองได้ การงานระยะนี้กำลังได้รับการยอมรับในวงงาน บริวารและเพื่อนฝูงให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ การหมุนเงินในช่วงนี้ได้จากผลของงานที่ทำไว้ แต่ก็มีรายจ่ายรออยู่แล้ว คุณคงจะหนักใจในเรื่องการจ่ายเงินเพราะรายจ่ายมากกว่ารับ การเสี่ยงโชคควรพักไว้ก่อน ถ้าหลงมัวเมาในการพนันจะทำให้คุณเสียทรัพย์มาก ควรห่างไกลจากอบายมุขทุกชนิด ความรักของหนุ่มสาวคุณรักกันได้แต่อย่าพากันไปในสถานที่ลับตามากนัก กิเลสตัณหาจะพาให้คุณหน้ามืดตามัว

ส.บางพลัด

ทีเด็ดทัวร์

ทีเด็ดจะนำท่านไปทัวร์เทศกาลกระฉ่อนโลกในประเทศบราซิลทวีปอเมริกาใต้ เป็นการทัวร์ด้วยภาพประกอบคำบรรยายซึ่งคนไทยน้อยคนจะมีโอกาสได้ชื่นชมกับริโอคาร์นิวาล

ริโอคาร์นิวาลกลายเป็นเทศกาลแห่งความบ้าคลั่ง เทศกาลของการเปลือยร่างตามท้องถนน

บราซิลเป็นประเทศที่ผู้คนมีผิวสองสี ทั้งผิวดำและผิวขาว เมื่อถึงเทศกาลริโอคาร์นิวาลตามท้องถนนมีแต่รอยยิ้ม ความสุข เสียงหัวเราะ การเต้น แฟชั่นแปลกประหลาดและสีสันตระการตา ถนนทุกสายกระหึ่มด้วยเสียงกลอง เสียงแตรและเสียงร้องรำทำเพลง

ในขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสอันยิ่งใหญ่ของชาวเกย์ที่จะโผล่หน้าออกสู่สายตาของชาวโลกโดยไม่แคร์ต่ออะไรทั้งสิ้น

ชนพื้นเมืองของริโอเป็นพวกแคริโอก้า ซึ่งเป็นมิตรกับคนต่างชาติ คบง่ายพวกเขายึดครองกรุงริโอเดอจาเนโรซึ่งชาวเมืองมักจะเรียกสั้น ๆ ว่าริโอแล้วพร้อมใจกันจัดงานเพื่อความสนุกสนานของพวกเขา

ริโอคาร์นิวาลเป็นงานมาราธอน ทั้งร้องทั้งเต้นถึง 4 วันเต็ม

กรุงริโอมีอายุเพียง 400 ปี แต่เจริญรวดเร็วมาก ประกอบด้วยชนหลายชาติทั้งฝรั่งเศส เยอรมัน โปล กรีก อาหรับ อินโดนีเซียแต่เมื่อทุกคนเข้าไปอยู่ในริโอ ได้ชื่อว่าแคริโอก้าทั้งสิ้น

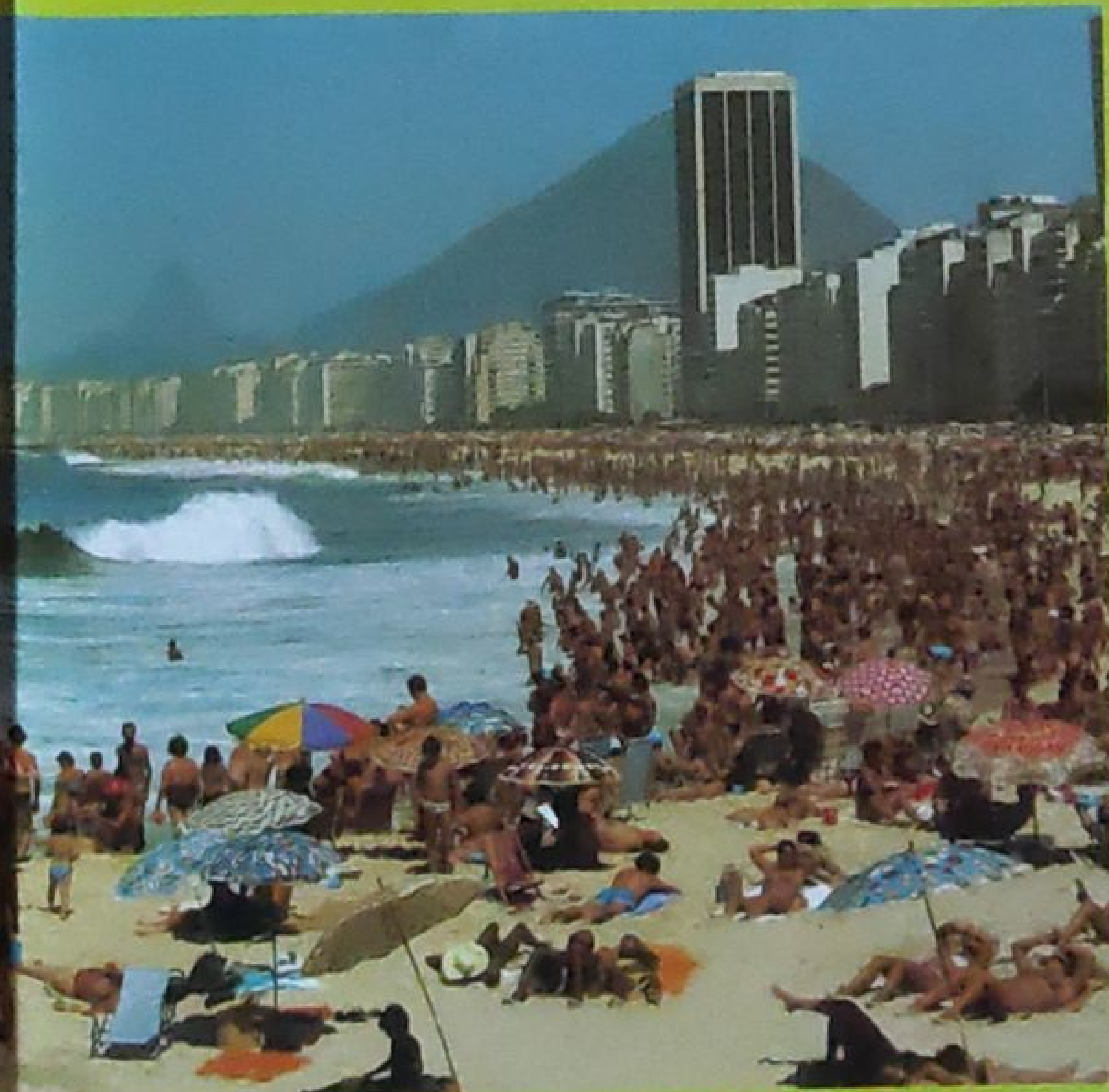
คนพื้นเมืองผิวดำส่วนใหญ่มาจากประเทศคองโกซึ่งชอบเต้นรำเป็นพิเศษกลายเป็นที่มาของงานริโอคาร์นิวาล พวกเขาเชื่อว่าดนตรีนำมาซึ่งความสุข

อีกตำนานกล่าวว่าคนพื้นเมืองสืบเชื้อสายมาจากชาวอินเดีย นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมจึงผิวดำ

เครื่องดื่มที่ชาวเมืองโปรดเป็นพิเศษคือเบียร์ การได้ดื่มเบียร์กับชาวพื้นเมืองได้รับการกล่าวขวัญกันว่าเป็นการเริ่มต้นมิตรภาพอันยาวนาน

เครื่องดื่มประจำเมืองหรืออาจเรียกได้ว่าประจำชาติคือคาชาค่า เครื่องดื่มชนิดนี้ต่อมาเรียกกันไปต่าง ๆ นานา นับพันชื่อเช่นน้ำอันศักดิ์สิทธิ น้ำซึ่งนกไม่ดื่ม วิญญาณความรัก ฆาตกรความเศร้า คาชาค่าทำจากน้ำอ้อยถือกำเนิดในบราซิลมาแต่ปี 1540 ซึ่งเป็นปีแรกที่โรงงานอ้อยสร้างขึ้นทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ

ประวัติศาสตร์ของคนผิวดำในบราซิลบันทึกไว้ว่าค่าแรงคนงานสมัยก่อนจ่ายด้วยเครื่องดื่มชนิดนี้กับยาสูบ นอกจากนี้คาชาค่ายังเป็นสัญลักษณ์ของการต่อสู้เพื่ออิสระภา คนที่มีเลือดรักชาติเข้มข้นจะไม่ยอม ดื่มเหล้าต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม เหล้าคาชาค่ามักนิยมในชนผิวดำ เนื่องจากราคาถูก ชนชั้นสูงไม่สู้ยอ รับมากนัก

ฉบับหน้าเราจะนำท่า ไปสัมผัสกับการเปลือ มโหฬารในริโอคาร์นิวาลด้ว ภาพสีตระการตา

สำนักข่าวฯ (ต่อจากหน้า 1)

ฉกาจฉกรรจ์...จน **"ตี๋เล็ก"** แห่ง **"เซ็นทรัล"** สยบแล้วกัน...

ผู้สื่อข่าวหัวเหลือง ยิ้มอย่างขวยเขิน เข้าเกียร์หนึ่งบึ่งเกียร์สองแถลงฉับ ๆ อีกว่า...

หนุมหน้าม คนนี้...เคยแต่งงานมาแล้วกับ **"มิส...แมรี่ "** ฝรั่งสาวผิวสวย เล่นหม้อข้าวหม้อแกงกันมาจนมีลูกถึง 4 คน...

จนแล้วจนรอด...วิมานรักที่ทำร่วมกันมา มีอันต้องปรักหักพัง...ลูกทั้ง 4 คนยังยั้งไม่อยู่...

"เจ๊แมรี่" เธอก็ดีใจหาย เมื่อ **"ไม่รัก"** จะอยู่กัน **"ทำซาก"** อะไร ว่าแล้วก็ดึงแขน **"ตี๋เล็ก"** ไปเซ็นใบหย่าเรียบร้อยโรงเรียนอัสสัมชัญ!!

ทำตัวอย่างสบายๆ...ถ้าไม่สบายก็ไปหาหมอฉีดยาให้ มันก็เท่านั้น...ไม่เห็นต้องวอรี่ซีซ้ำอะไร

ผู้สื่อข่าวหัวเหลือง กล่าวเพิ่มเติมด้วยความมันในอารมณ์ว่า...

พอได้ใบหย่าปุ๊บ **"หนุ่มหูกาง"** หรือ **"องค์ชายสี่"** แห่งเซ็นทรัลก็เที่ยวแจกใบหย่าซะทั่วกรุง

นางเอกสาวเขี้ยวกระแต **"เนาวรัตน์ ยุกตะนันท์"** ก็รับมา 1 ใบ ดีใจมากเหมือนถูกหวยกลางอากาศ...

ถึงขั้นลามือจากวงการแสดงรับเบา ๆ มีงานประจำในโรงแรมหรูพร้อมตำแหน่งหรา....อนาคต **"อาซ้อ"** โรงแรมดังกวักมืออยู่ไวๆ...

และแล้ว...นิยายรักแสนหวานก็อเริ่มต้นด้วยสุดท้ายไปฉิบ...

ผู้สื่อข่าวหัวเหลือง สะบัดกันเสยผม แล้วแถลงตบดูว่า....

ประหนึ่งฟ้าผ่ากลางปุยเมฆ ...**"หนูเจี๊ยบ"** เก็บความช้ำไว้ในกลีบหัวใจน้อย ๆ ...เมื่อได้ข่าวว่า **"หนุ่มหูกาง"** แจกใบหย่าแก่ **"น.ส.สุริยะจักรวาล"** ...รุนแรงขนาดจะจูงแขน เข้าสู่ประตูวิวาห์

"หนูเจี๊ยบ" กลั้นลมหายใจ 8 เฮือก...แล้วถอนหายใจแรงบอกว่า

"คนๆ นี้ชอบคนดัง...ใครดังชอบไปหมด "อาภัสรา" ก้อ **"อาภัสรา"** เหอะ...**สักวันหนึ่งข้างหน้าจะรู้ซึ่ก...เชื่อเจี๊ยบซิ"**

ขณะนี้ในวงการไฮโซไซตี้ **"ลมอิจฉา"** กระพือโหมกันโครมๆ ฝาผนังแทบพังอยู่รอมร่อ...

บุคคลที่เข้าขย่มวงการให้สะเทือนคือ **"หนุ่มหูกาง"**...นามว่า **"สุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์"** ตี๋เล็กแห่งเซ็นทรัล

เพราะแว่วข่าวไป **"แหวกอุรา"** นังตีขิม อดีต **"น.ส.จักรวาล" อาภัสรา หงสกุล** ถึงขั้นจะแต่งงานแต่งการ...

ประดาหนุ่มน้อย หนุ่มใหญ่ที่มีความสุขกับ **"ความฝัน"** ทั้งหลายต้องฝันสลาย

เพราะ **"หนูปุ๊ก"** เธอ...จีบปากจีบคอบอกว่า...**"ปุ๊กชอบคนหูกางค่ะอย่าง "สุทธิเกียรติ" เนี่ย...สเป็คเชียวค่ะ..."**

ผู้สื่อข่าวหัวเหลือง ดีลูกซึม ยิ้มกรุ้มกริ่ม ด้วยมาดกวน ๆ โขยกต่อไปว่า...

ธรรมชาติสร้างสรรค์มนุษย์มาหาเพียบพร้อมทุกสิ่งทุกอย่างก็หาไม่ มีบกพร่อง มีสมบูรณ์...มีแห้งแล้ง...ควบคู่กันไป

หยั่ง **"อาภัสรา"** นี่กระไร ...ชาติก่อนเธอทำบุญด้วยแป้งน้ำแป้งฝุ่น...กระจกใส และดินสอพอง เกิดมาชาตินี้จึงผิวเนียนนวลนุ่ม ดุจปุยเมฆ ได้ประกาศนียบัตรความงามจาก **"ยูนิเวอร์ส"** หรือ **นางงามจักรวาล!!!**

แต่เธอก้อ...มีปมด้อยมั่งเหมือนกัน...ตรงที่ ไม่สะกิดกับ "ธุรกิจ" เลย...

แปลไทยเป็นไทยก้อคือ... "หนูปุ๊ก" ทำธุรกิจไม่เป็นเลย!

เชื่อมะ...อยู่ ๆ ก็กลายเป็นตัวแทนจำหน่ายนาฬิกา **"เรมอนเวล"** ไปลิว มีใครรู้มั้ย...เพราะอะไร

ผู้สื่อข่าวหัวเหลือง เอียงแก้มซ้ายที่มีสิวเม็ดเบ้อเริ่ม แถลงซึ้ดซ๊าดด้วยเสียงเซ็กซี่ว่า...

ที่ **"เจ๊ปุ๊ก"** ต้องมานั่งเป็น **"อาซิ้ม"** ขายนาฬิกานี่เพราะบุญก้อนเบ้อเริ่มหล่นทับตังตุ๊บ...

หากแต่ว่าบุญก้อนนี้ไม่มีใครแจงให้ทราบว่าหล่นจากสรวงสวรรค์หรือแถวสวนมะลิ ?!?!?!

รู้แต่ว่าเมื่อ **"คนจีน"** ค้าขายได้ **"คนไทย"** พะยี่ห้อ **"อาภัสรา"** ก้อย่อมทำได้...มีอะไรมะ?!

จนทุกวันนี้ยุทธจักรการค้าทุกท่ากระบวนความ...**"เจ๊ปุ๊ก"**

ซื้อหนังสือ 'ทีเด็ด' ให้เขาอ่านสิ อารมณ์เขาจะได้ดีขึ้น !!

เมืองสิงห์บิด

รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกาได้ชื่อว่ารัฐของสิงห์มอเตอร์-ไซค์ ที่นี่มีการแสดงเกี่ยวกับรถของนักบิดบ่อยครั้ง

นักบิดที่นี่มันไม่เหมือนที่อื่น ความสนุกของเขาผสมผสานกันระหว่างรถกับเซ็กส์ นั่นหมายถึงมีทั้งผู้หญิงและชายมั่วกันสุดเหวี่ยง

พวกเขาไปชุมนุมกันเมื่อไหร่ชาวเมือง จะได้พบปรากฏการณ์แปลกหูแปลกตาหลายอย่างนับแต่รถไปจนถึงพฤติกรรมของสมาคมนักบิด

บรรดานักบิดทั้งหลายติดรถมอเตอร์ไซค์เหมือนติดกัญชา บางคนแข้งขาหักยังอุตส่าห์ถ่อร่างไปร่วมสมาคมด้วยเพราะวิญญาณของนักบิด

รูปร่างของรถก็อีกดัดแปลงเปลี่ยนรูปเปลี่ยนร่างเสียใหม่จนกลายเป็นว่ารถมอเตอร์ไซค์ก็มีแฟชั่นของมันเหมือนกัน แต่ละปีนิยมกันแบบไหนควรแต่งกันยังไง

ภาพทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ทีเด็ดนำมาเสนอท่าน หากสนใจเรายังมีภาพและเหตุการณ์อีกมาก รับรองว่าเผ็ดมันกว่านี้หลายเท่า

